

ஏற்கும் பிடியூர்வனம் தீவே... கார்ச்சை என்கினம் |

தீவேயும் பிடியூர்வனம் தீவே... கார்ச்சை என்கினம் |
கார்ச்சையென்ற முறையே நாதே... கார்ச்சை என்கினம் |
ஏற்கும் பிடியூர்வனம் தீவே... கார்ச்சை என்கினம் |
ஏற்கும் பிடியூர்வனம் தீவே... கார்ச்சை என்கினம் |

ஸ்ரீ ராமசந்தர பரப்ரஹ்மனே நம:

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ஐரண்ய காண்டம்

வர்க்கம் 1

ராமன் ஆசிரியங்களுக்குச் சென்றஞ

பிரவிஷ்ய து மதாராமாயம் தாண்டி வாராண்வ மாதமங்காந் ।
து தாரா ராமோ துர்த்திரஷ: நாபனாஸ்ரம மண்டலம் ॥ (1)

அவதாரிக்க

முன் காண்டத்தில் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகவும் வேதாங் தக்தால் அறியக்கூடியதாகவும் இருக்கும் பரப்பிரஹ்மத்திற்கு அவித்தையின் ஏம்பக்தமில்லாமல், வகுவத்திற்கும் அக்தர்யாமியா விருத்தல், ஒப்பில்லாத தேழை, தர்மத்தை ஸ்தாபித்தல் மூதலிய அளவிற் கல்யாண குணங்கள் உண்டு என்பது வர்ணிக்கப் பட்டது. இங்கே ஸாதுக்களை ரஷிப்பதென்ற தர்மம் விசேஷமாக வர்ணிக்கப்படுகின்றது. முன் காண்டத்தில் பிக்குவாக்கிய பரிபாணமென்ற தர்மம் ஸாதுக்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டு மென்ற முக்கியமான உபதீசமும், இங்கே ஸாதுக்களை ரஷிப்பதே முக்கியமென்ற உபதீசமும் செய்யப்படுகின்றன.

5

10

தீங்கரசரவியகுடையசாபத்தால்காடாக நன்டாவாரண்யத்தின் (நன்டாகணென்ற அரசு துடைய ராஜ்யத்தின்) மற்றொரு பாகத்தில் பிறகு ராமன் புகுத்தார். அதை கோரியன் வனத்தில் வலஞ்சிப்பதில் அவருக்கு பயம் எள்ளளவும் இல்லை. வகுவத்திற்கும் ஆதாரமானவரை அனுஷ்டும் வந்தாலும் உண்டாரா? சிறிது தூரம் பிரயாணம் செய்து தபஸ்விகளின் ஆசிரமக்கட்டங்களைக் கண்டார். யாகத்திற்காகக் கொண்டுபோய் வைக்கப்பட்ட தர்ப்பங்கள் அம்சை காற்புறமும் கட்டுகாாகக் கிடக்கின. மரவரிகள் அங்கங்கே வெப்பியில் உலர்த்தப்பட்டிருந்தன. வேதாத்யயனத்தாலும் வைதிக கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதற்காலும் உண்டாகும் அழகும் காந்தியும் எங்கும் பரவி இருக்கன. ஸாளியன் உதிக்கும்பொழுதும் அஸ்தமிக்கும்பொழுதும் மக்கூதூர்களென்ற ராகுலஸர்கள் அவரை எதிர்க்கிறார்கள். கூப பகலில் அவர்கள் கெடுங்குவதில்லை. அப்பொழுது ஆகாசத்தில் பூண்

15

20

தேதுலாடக் கிளங்கும் எல்லிய மன்றத்தைப் பார்க்க முடிவாது.

25 அப்படி ராமாயணத்தின் அங்கே செனுவது முடியவில்லை. இவற்றை யாகவே சுத்துக்கால பிராணிகளுக்கும் அதைப் புத்தி கீங்கி வெளு பிரீதியுடன் அங்கே அவை வருஷரிக்கும். ஆகவொரு ராமாயணத்தினில் உபத்திரவுத்திற்குப் பயந்து வகை நூட்டுக்களும் அங்கே சரண மூடப்பட்டன. உள்ளும் வெளியில் யாதோரு குப்பை செந்து இல் வருமல் கந்தம் செப்பப்பட்டிருக்கிறது. பயமிதயான மிருங்களும் பல்லிகளும் அங்கே ஆண்தமாக வரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மிகவும் மன்றத்தைக் கவுரும் இடமான தாழை, தேவாநாகன் பிரியத்தைச் சுற்குமிடமான தாழை, அப்பலங்கள் அந்தப் புண்ணிய புமிகைப் பழித்து அங்கே அடிக்கடி வந்து ஏத்தனம் செய்வார்கள். விசால மான அங்கே மொத்திராமியளாதூம் யாக பாத்திரங்களாதூம் மான் தோங்காதூம் புமியில் பரப்புவதற்காகக் கொண்டுவரப் பட்ட நார்ப்பங்களாதூம் அமீத்துக்காலாதூம் ஜலபாத்திரங்களாதூம் பழம் கிழங்கு வேறு முதல்யைகளாதூம் விளங்கின. காட்டிலுள்ள டருகும் பல புண்ணியவிருங்கங்கள் குடியின்ஸி பழங்களால் கீறாத்து. அவைகளைச் சுற்றியிருக்கின்றன. புதபாலி வைக்கவிதைவும் முதலிய பிரியை வளால் பரிசுத்தமாக இருக்கின்றன. வேதபிரொஷாத்தால் கீறாத்திருக்கின்றன. தெவபுதைக்கால் கொண்டுவரப்பட்ட புஷ்டங்களால் அவங்களிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. தாமரை ஒடுட்காலி விளங்கின.

பழம் கிழங்கு முதலியவைகளிப் புஜிக்கும் யல முளிவர்கள் மாவறி மாங்தோல் முதலியவைகளால் அவங்களிக்கப்பட்டிரு அங்கே வரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வயது சென்றவர்களில் சிலை எல்லாயினைப்போதும் சிலர் அங்கினைப்போதும் பிரகாசித்தார்கள். அங்கே வேறு சில மஹாவிஷநும் உண்டு. மஹா புண்ணியவார்கள்; தூஷாரியமலூன்னவர்கள்; மேற்கொண்ட முளிவர்களால் புஜிக்கப் பட்டவர்கள். கீர்ம காலங்களில் உச்சரிக்கப்படும் வேதமக்திரங்களால் பிரதம்புதைக்கைத்தைப் போன்ற அந்த இடம் ஒன்றைக் கூடியிருக்கிறது. மஹாபாக்கியசாலிகளும் பசுப்ரதம்பஞ்சாலிகளுமான பிராம்மணர்கள் அங்கித்தத்தை தங்களுடைய தேதுலால் பிரகாசிக்க செய்தார்கள்.

55 ராமன் அந்த ஆரியமாக கூட்டுக்களைப் பார்த்து, அங்கிருக்க மிருங்களுக்கும் பல்லிகளுக்கும் பயத்தை உண்டாக்குவதற்காதென்ற தன் விளைவின் காரணத் தனாக்கத்திலிட்டு அந்தப் பார்மாயிலைன் சேஷ்டிப் போன்று. குன்ற காலங்களையும் அறிந்த அந்த மஹாவிஷநு கள் மஹாவிஷநுபூரை ராமாயா வழம்போய் ராமங்க அவதரிக்கிறுகிறார்; மஹாவலத்துமியே வீதையாக வந்திருக்கிறார். வகுமானங் அவருடைய அம்சம். வழ்ந்தா எழுத்திரத்திலிருக்கு காலவெற்றம் என்றுமான பிரதமம் அவரே என்ற கங்கயத்தை அறிக்கு, மஹாப்ரீதியோடு அவர்களை ஏதிர்கொண்டமூழ்த்தார்கள். இருட்

கடப் போக்கு உதித்த சந்திரனைப்போல் பூர்வத்தைத் தீர்க்க அவர்த்தவரும், பேளர்வெளிமா சந்திரனைப்போல் ஸகல தாபத்தைப் போக்குவிற்கவும், இகுண்ட. காடுகளின் வழியாக வரும்பொழுது கூறத்தெய்க்கங்களிலிருஷ்ரு உதித்தை சந்திரனைப்போல் காணப்படுகிற வருமான நீராமசந்திரரூபத்தினை, தாங்கள் அதுவிடக்கும் தவம் பூக்கு இறைமம் உபாலை அந்யயங்கம் முதலியவைகளால் அடையப்படும் பரம்பொகுளாக அறிந்தார்கள். அதவையில் குளங்க கண்ணும் பார்த்து வகுத பரவாஸ-பீதவளை அப்பொழுது வெளிக் கண்ணும் பார்த்து. "இவ்விதமான ரூபவாஸான எந்தியூதயமாற மாக்கன் ராகாவர்கள் சிற்றக்க இத்தக் காடுகளில் என்ன கண்டப் படுவார்களோ" என்று அவர்களைப்பற்றி மனம் பதறி, பகவாறு கூடை விரோதிகளை எசம் செய்வதற்கு, "உங்களுக்கு ஸ்வமம் களங்கும் உண்டாகட்டும்" என்று ஆசிர்வதித்தார்கள். பகவானே தங்களுக்கு ராகாவளைன்ற சியமம் தகருதவர்களானதால் மதுரா பத்திருடன் அவரைப் பூஜித்தார்கள்.

அந்த மஹாரிவிள் காட்டில் கடுத்தவம் செய்து கொண்டு ஒருபொழுதும் கவங்காத சித்தமுறையவர்கள், அதுவும் ராம தூஷய அங்கங்கள் ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் உத்தமயைங்காததின் படி அகமாத்திருப்பதையும், தேவெங்கும் பரவியிருக்கும் காந்தி கண்ணைப்பறிப்பதையும், மார்க்கத புத்தபத்தைப்போல் மிகும் மிகுதுவாக இருப்பதையும் சிரோஷ்டமான முத்துக்களில் திழல் ஆகம்பொழுதுள்ள பனாபாப்பு அவருடைய அங்கங்கள் யாவற்றிலும் பரவியிருப்பதையும் கவங்கால் எங்களைப் பாதம் செய்தும் அவர்கள் நிருப்பி அடையவில்லை. அந்தக் காட்டிலுள்ள யாவரும் அதுவையில் பார்த்திராத வெளங்காரியம் வாய்க்கத ராமங்குமான ரக்களையும் ஸ்வாத்தியையும் கண்டு அடைங்காத ஆசிரவியம் வோண்டார். பிரதமா முதலிய தேவகைத்தகளுக்கும் எட்டாத பகவான், ஸ்தா லங்கமணர்களுடன், முடவளரிக்குமிடத்தில் கங்காப்பிரவாகம் வந்ததுபோல், காமிருக்குமிடத்தைத் தேடுவதித் தமக்குக் கரிசனம் கொடுக்கிறார்கள் என்று, அவகுடைய ஜகன்மோஹனமான தின்விய நிருபீமனியைத் தரிசித்ததா ஓண்டாள ஆளாத்தகை இடைவிடாமல் அதுபலிக்கிறுமெனி, அவர்களைக் கவங்கோட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கார். மதுராபாக்கியசாகிகளான அந்த ரீநிகள் ஸகல பூதங்களுக்கும் மதிக்கைதெயை தேடும் ராமனைத் தமிழ்கையைப் பர்ணாசாலையில் பூஜிக் கற்குத்தக் குதிரியாக ஊரிக்கச் செய்தார்கள்.

பிறகு அவர்களின் கோமத்தை சிராரித்து அங்கியிபாத்தியம் முதலியவைகளால் உபாயித்தார்கள். ஜயவிக்கும் அங்கியைப் போன்ற அந்த ரீநிகள் தங்களுக்குத் தெப்பவான ராமாஸ்ததிக்குச் செய்த உபாரம், அவர்களின் கர்மாதாவ்டானத்திற்குப் பயிலையள்ளி வேறால், முன் பிறப்புகளிலீ என்ன புண்ணியம் செய்தார்களோ அவர்கள்: "ராமி பரம்பருங்களை உண்ணைத் தரிசித்தால்

65

70

75

80

85

90

95

100

- 105** தன்யர்களானானும், எங்களுடைய பாக்சியத்தை வர்ணிக்க முடியுமா” என்ற உறித் துறிந்தார்கள். வனாத்தில் கிடைக்கும் உணவுகளைக் கொன்றுகூட்டு கொடுத்தார்கள். வர்வசேவியான (அரபு) பகவானிடத்தில் ஓராவர்களாயிருக்கும் (ஸெவாக்கள்), நாம்கள் அதுஷ்டங்க வேண்டிய தர்மத்தை ஈன்றுச் சுற்றார்கள்; இவ்விர ஆறு புருஷ னோன் ற உறுதிபாலுண்டான பக்கி மேசிட்டு வாஸ்தர்க்கமாகப் பணிக்கு கையைப்பி. “ராம, கி வி னுகிரம தர்மங்களைக் குறையில்லா மல் எப்பாற்றுகிறான்; குடுப்படும் எங்களைப் போன்ற முனிசர் களாலே சரணமடையதற்காகவன்; பரம தேவமாகவையால் புதிக்கத்தகுஞ்சதவன்; அசனுகூக்கால் மரியாதை செய்வத் தகுஞ்சதவன்; நான்றிக்கும் அறிகாரத்தையுடையவன்; விதத்தைபே உபடேதிப்பதால் குரு பூணகத்தில் அரசன் இந்திராசி வோக பாவல்குண்டையானால் ஒரு அம்சமாக ஜூனினீர ரக்கிளிருள் ஆகையால் அரசர்கள் வோகத்தாரால் நம்புகளிக்கப்பட்டு சிரேஷ்ட மான போகங்களை ஆலூபாலிசிருங்கள். மான்கு திங்பாவர்களின் அம்சங்களிலும் நான்கில் ஒரு ஒரு பாகம் சேர்ந்து அரசாளிடத்தில் விளங்குகிறது. அந்த திங்பாவர்கள் உள் அடிமைகள். அரசர்களுடைய இவ்வளவு மழறிகை இருக்கால் வகை ஜூத்தையும் ரக்கிள் அவதாரித்த வர்வேஷவரனுடையக்குத் தர்மரக்கான் சரணமயன் என்ற விஷாமாங்கள் பொருந்தியிருப்பது ஆச்சியமா? காம்கள் மிகவும் ஏஷ் டப்படுகிறோம். கஷ்டப்பட்டு இரவர்களை ரக்கிப்பதே விரதமாக ஈடைய கீடை எங்களை ரக்கிக்கொண்டும், எங்களை உபாந்தந் தபால்களில் இப்படிச் சொல்லுகின்றிருக்கோ என்றால், அல்ல. உபாலங்களில் தவற ஏற்பட்டால் கொடும் கேரும். ஆகையால் உள் ராஜ்யத்தில் காநிக்கிறோம் என்ற காரணத்தினாலேயே கி எங்களை ரக்கிக்கவேண்டும். இந்த உபாயத்தில் தவற ஏற்பட நிவாயமிக்கிறேன். “அப்படியே செய்கிறேன்; ஆனால் வனவாளம் முடிந்து அபோத்தையக்குத் திரும் பிப்பிரை பிறகு ரக்கிக்க முடியும்”என்றால், கி எம்மதாளனத்திலிருக்குத் தாறும் காட்டின்றுக்காறும் கீடை எங்களுக்கு அரசன்; காநகச். கி வர்வாசக்திக்கும் பொருந்தியவன் என்றும், கால தேச வள்ளுக்க வோன்ற வளை எம்மதாறும்தும் மேற்பட்டவன் என்றும், வர்வ சேவி என்றும், இந்தக் குணங்கள் உணக்கு இயற்கையே என்றுப் போகப்பிரேரித்தமல்லவா? அந்த கம்யாண குணங்களுக்கும் ஓரே இருப்பிடமானவோ! ஜூத்தை மோஹிக்க செய்யும் உள் திட்ப திருப்பிள்ளை தியானம் செய்வதாலும்தான் ஆனந்தத்தைக் கேள்கும் ராகாநாங்களை கீடை தடுக்க வேண்டும். மற்ற அரசர்கள் புதித் தொழிலும் ஈண்டிய பலத்தாலும், தங்கள் குடும்பை மாத்தி ராம் காக்கக் கூடியவர்கள். அகல வோக ராகாநாம் அளவிடாய குத்துமான உண்கு அபோத்தையைப் பிரேரித்தால் பலம் அதிகமேச்சும் காட்டின்றுக்கால் பலம் குறைவேண்டிரும் உண்டோ? ‘கிஸ்திரோ’ கம்கள் தபோமலியையால் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியுப் பில்லவா

என்றால், நாங்கள் தபஸ்விகள்; அதைக் கெடுக்கும் கோபத்தை மூலித்தவர்கள்; இந்தியின்மீதை மூலித்தவர்கள். சூக்கவால் இந்த ராகுலஸ்ரங்கி சபிக்க முடியாமல்கிறுக்கிறோம். மேலும் எங்களுடைய ஸ்வருபத்தை போசித்தால் இதே நியாயமென்று தொன்றும்கோவர் காரண நாங்கள் சக்தியின்கீழ் எங்களை ரக்ஷிக்க யத்தைம் செய்யக் கூடாது. உங்களையே சூக்கநூல் அனுயரிவேண்டும். நாங்களும் உள்ள குடிசையில்லை என்றே கதி ஆறும், 'உங்களை நாங் ரக்ஷிக்க சீங்கள் என்ன எந்தெந்தை அதுவிட்டத்தீர்கள்' என்றால் நாங்கள் சர்க்குநிதி செய்வதற்கீடு தனமாக உடையவர்கள். அதையே காரணமாக வைத்துக்கொண்டு எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித் தார்கள். (சரபங்கருடைய குரிசமத்திலுள்ள ரிவிகள் கால் முடிய ராகுலஸ்ரங்கிடத்திலிருக்குத் தங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டபடியால் இந்த ரிவிகள் விழும்பினால் மொழுமை என்று விவர்க்கானம் செய்யப்படுகிறது.)

பிறகு பழங்களாலும் இழங்குகளாலும் புற்பங்களாலும் என்று தின்கிடைக்கும்மற்ற உணவுகளாலும் ராமங்கிமணர்களையும் எதை வையும் அந்த ரிவிகள் உபாரித்தார்கள்; சர்க்குநிதி செய்வதற்குக்கூட சற்பட்ட கையங்களைக்குத்துவி. வேறு சிலர் எங்கள் எந்தெங்களையும் அதுவிட்டத்து எத்தியைடுத்தவர்கள்: ஆனால் சிபாமத்தையுடைய வர்கள்; தங்களுடைய ஸ்வருபத்திலிருக்குத்தை கையங்கரியத்தைச் செய்கிறவர்கள்; ஸ்வருபத்திலிருக்கிறோதாயும் விவக்கங்கள்தாயுமிருக்கும் பலாபோகாந்தியுள்ள கர்மங்களில் ஆகையற்றவர்கள். இயர்கள் மேற்கொள்ள கையங்கரியத்தைச் செய்ய தேக்கத்தில் சக்தியில்லாத வர்களாக, எர்வ சௌப்பார் ராமன் விதிப்படி, ஸ்வோத்திரம் கமல்காரம் முதலியவைகளால் உபாரித்தார்கள்.

ததாந்தியே தாபஙா: ஏதீந்தா: ராமம் வைப்பாதாராபமா: |
த்யாவங்குத்தா பதாந்யாவம் தாபஙாயாவ: ரிஸ்வரம் || (23)

ஸ்ரக்கம் 2

விராதுளி எந்தையை ஏற்றுச் சென்றது

குதாதித்தோவாத: ராமம்து எதீப்பல்வோத: யதம் பாதி |

ஆமந்தீப ஈ மூநிந் ஸர்வாந் வதமீயாதவ கா: யத: || (1)

இப்படி வேறு பிரபோதாந்தை எதிர்பாராமல் அந்த மூலிகைகள் தனக்குச் செய்த பூஜையைப் பகவான் வேஞ் பிரீபத்தூதன் அங்கீரித்த, மாறான் வைதிரியன் உதித்தூதன் வித்திய கர்மங்களை மூட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்தில் அதுமதி பேற்று, வனத்தில் புகுந்தார். பயலிதமான மான்களும் புமிகளும் சிறுத்தைகளும் அங்கை பயமில்லாமல் வாழுகிற்கின்றன. கந்பாறையைப் போன்ற விராத மூடுடைய தேக்கத்தால் அனுபட்டு அங்கீரித் தர்மக்களும் ஜோடிகளும்

குருங்கூழம் அழிந்தன, பாலினான் அவைட்டநில பயந்த உயிர்ப்பறந் தாலும் கூடுதிறதில்லை. அவர்க்கோழிகள் மாத்திரம் கூரத்துக்குத் தெளியாமல் எப்பொழுதும் கூடுதிறகொண்டிருக்கின்றன.

10 இப்படிக் கொடிய மிகுங்களால் கீழந்த காட்டில் உடலில் ராமலங்குமணர்களும் வீதையும் போகவில் மளிதர்களைக்கொள்ள்று திட்டமும் ஒடு ராமாலங்கும் கூடார்கள். அவன் மீண்டுமில்லோவில் பகுத்த தெழுவுடையவன்; சகல பிராணிகளும் கடுங்கும்படி. ஓரை மாகக் கூடுதிறவன்; பேரிய கண்ணினையுடையவன்; எப்பொழுதும் திறந்த விடாவங்கள் வாய்வுடையவன்; பாச்சுப் பயங்கரமானவன்; ஏற்றந் தாழ் ஏன்ன அங்கங்களைக்கும் மிகவும் கெட்டுக்காரக். விகாரமான வேஷத்துடன் ரத்தந்தாலும் நாசவாதும் பூசப்பட்ட புரித்தேவேலிப் போக்கத்துக்கொள்ளி, பிராணிகளைக் கொல்லியிரும்பி யமன் ஒடு வருவதுபோல், வாயைத் திறந்துகொள்ளி சகல ஜூந்துகளும் பயந்த கடுங்கும்படி ஒடுவதன். அவற்றுடைய தொளிமிருந்த இரும்பு குலத்தில் மூன்று சிற்கங்களும் என்கு புகிக்கும் இரண்டு செங்காம்பும் பத்து கலைங்களும் கொம்புத் தாந் பேரிய யானைத்தமிழும் கோக்கப்பட்டிருக்கன.

30 ராமலங்குமணர்களையும் வீதையையும் பார்த்துவதன் அவன் மெரு கோபம் கொண்டு, பிராணிய காலத்தில் யமன் பிராணிகளைக் கொல்ல வருவதுபோல் கொருமாகக் கூடுதிறகொள்ளி யும் கடுங்கும் படி ஒடுவத்து. வீதையை எடுக்க இடுப்பில் வைத்துக்கொள்ளி “கனம் மரவுரி மூத்தை முனிவேஷந்தைத் தரித்துக்கொள்ளிக்கும்கூம் கீங்கள், சில கந்தி முதனிய ஆயுதங்களையும் என் தரிசிறிரிக்கீ தபஸ்விகள் ஸ்திரீயாளிருப்பதை என்ன சியாய்கி போவுதும் கீங்கள் இருக்கும் ஓரே ஸ்திரீயைப் பாரியையாக வைத்துக்கொள்ளிக்கும்கூம் கலைங்களா? இப்படி முனிவேஷந்தைன் முனிகளின் தர்மத்தை குறிக்கும் மஹாபாரதிகளான நீங்கள் என் கண்ணில்பட்டிரும் பிரமநத்திருக்க முடியுமா? இதைக் கண்டார்யாணபத்தில் வக்தவர் கூம் இயக்கிக்குத் தப்பிப் போக முடியுமா? இத்தக்காடு என் ராஜ்யம்; என் பேயர் விராதன்; ஆயுதபாய்யாக ஒன்றொருங்களும் இங்கே திரித்து ரிடிகளின் மாம்பலங்களைத் திட்டிவிரைவ். அழகுள்ள இந்தப் பெண்ணை என் மனைவியாக வைத்துக்கொள்கிறேன். உங்களுடன் சங்கம் செய்து வங்கள் ரத்தந்தைப் பரிசுத்துடன் குடிப் பென்-உங்களைப்போன்ற பாபிகள் இதுவரையில் என் கண்ணில் பட்டில்லை” என்றார்கள்.

45 இப்படி அந்த தாந்துள் காவத்துடன் கார்த்திக்கதைக் கெட்டு வீதை பயந்து, பெருங்காற்றில் கடுங்கும் இனம் வாழ்முறையில்லோவில் நடவடிக்கை. விராததுறையை இடுப்பில் மஹாபாரதியாகியான வீதை இருக்க வீடு ராமன் கோபத்தால் மூக் குழுமி. “உங்கள் வீதை இருக்க வீடு ராமன் கோபத்தால் மூக் குழுமி. “உங்கள்

மஞ்சு! பார்த்தாயா எக்ரைப்ஸ் கிலையீ ஜனகராஜாரின் புத்திரி, என்
பத்திரி; சுத்தமான ஆசாரத்தையுண்டாவன்; மெலு செல்லுமாய்
வளர்க்கப்பட்டவன்; ராஜகுமாரி; மஹாகிரித்திசாமி; இந்த சீதூ
எ...ய இடுப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறோன். நாரதனா வஞ்சிக்கு
கூடுவேயின்ற உத்திரசத்துங் வரங்களைக் கேட்டானோ அந்த
எண்ணம் இன்றைக்கு நிறைவேற்றற்றவையா? பின் வரும் விஷ
யக்கத் முன்னால் யோசித்து அவன் கடப்பான். நன் புத்திரரதைக்கு
ராஜ்யம் கிடைக்கவேண்டுமென்று மாத்திரம் கேட்கக்கூடாதா?
எனவுடைய புதியக்குறுக்கும் ஆற்தமான என்னைக்கூட்டிட்டிருக்க அனுமதினு
யோழிய அவனுக்குத் திருப்பிள்ளையே. என் கட்டித்துப்போனால்
இக்கூட என்னேடு வருவான். எந்த ராக்ஷஸங்குவது அவனைக்கொண்டு
போவான். அப்பொழுது எனக்கும் பெரிய அபத்த ஒரும், பிறகு
பாரததுக்கு இந்த ராஜ்யம் கிளைக்குமென்ற அவனுடைய எண்ணம்
இன்றைக்குப் பூர்த்தியாயிற்றற்றவாரீ எமது பிரா மரண மண்ட¹
தாழ்வு என் ராஜ்யத்தை இழந்ததும் கூவையியாலேயே. என் பார
ஷுபாயப் பரபுருஷன் கொட்டட்டுத்த பொழுது உண்டால்கிற
தாக்கம் நாரதர் மரணம், நான் ராஜ்யம் இழந்தது என்ற இவை
இரண்டினுழம்பு என்கு உண்டாகவில்லை” என்ற வங்களில் சிரி
பெருக ராமன் பிரசாபத்தோர்.

உடனே வந்துமன்ற நன் அன்னன் பலும் கண்டதைப்
பார்த்துப் பொறுக்காமல், மாதிரித்தால் கட்டப்பட்ட வீப்பத்
தைப்போல் உறிஞ்சொன்று. “அன்னை! தேவேந்திரசௌப்போல்
வகை பிராவனிகளுக்கும் நாதனு நான்கள். அதனுடைய நாடு
லைபத்திலிருக்கவீயில் அரசுத்தையப்போல் இப்படி தாங்கப்படுவது
கியாய்யா? இந்த ராக்ஷஸன் என் கோபத்திற்கும் பாணத்திற்கும்
ஒரு அனார்த்தி இருப்பாவான். இவறுடைய ரத்தத்தை இந்த
வறங்கட்டு பூரி திருப்பிள்ளை குட்கும் ராஜ்யத்தில் ஆகசுநாத்த
பாரதனிட்டில் எனக்குஞ்சான கோபத்தை. தேவேந்திரச்
பாரவாட்சிநிட்டில் வழிராயுதம்தைப் பிரபோதித்ததுபோல். இந்த
விராதனிட்டில் விடுவிடேன். என் புதுப்பலத்தால் இப்பத்திற்கப்
பட்ட பாணம் இவறுடைய பெரிய தலையைச் சிறீ அறுத்துக்
தன்னட்டும், இவறுடைய தேவத்திலிருக்கு உயிர் வெள்பாட்டும்.
அந்த சுவம் கழுத்து புமியில் வீழ்டும்” என்குர்.

மம புதுப்பலவை² வேலைத:

பந்து சாபோன்வ மஹாந் மஹாராமி |

வயப்ரயது தனோஸ் ச ஜீயதம்

பந்த தத: எ மஹாம் விளர்ணத: | (25)

ஸர்க்காம் 3

விராதனுடன் ஸம்வாதம்

அவோவாச புதுவாக்யம் விராதா: பூரவத வதம் |
ஆத்மாதம் ப்ருதா: தேப்ருதம் கென ஏவாம் க்வ சுமிஷ்டியதः: || (1)

- பிறகு விராதன் வளங்கள் எடுக்கும்படி, “உங்களுடைய வரவாற்குறை கேட்கிறேன். கீங்கள் யார்? எங்கே போகிறீர்கள்?” என்றார். நூலைக்கும் முகத்துடன் இப்படிக் கேட்ட விராதனைப் பார்த்து ராமன், “நாங்கள் தசாத சக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்கள்.
- 5 அவருடைய உத்தரவால் இந்த வளத்தில் எழுஶ்ரீக்கிழேகும். நாங்கள் வாத்திரியர்கள். குல நாமம் கவருதலைகள். இப்பொழுது ரீவி கௌரி நியமங்கை அதையிருக்கிழேகும். கீ யார்? இந்த வளத்தில் தனியாக என் எழுஶ்ரீக்கிழேயி? என்று கேட்டார். விராதன், “நான் ஜெதுக்கும் சந்திரதைக்கும் புத்திரன். ஓயங்கிறுன்ன ராம வள்கள் எனக்கு விராதனைக்கு பேபரிட்டார்கள். அதேவையும் செய்து பிரத்மாவைத் திருப்பிசெய்தேன். எந்த ஆயுதத்தாலும் பிளக்கப்படாமலும் கொட்டப்படாமலும் கொல்கப்படாமலும் இருக்கவேண்டுமென்ற வரத்தை அவர் எனக்குக் கொடுத்தார். இந்தப் பெண்ணை என்னிட்டில் விட்டு வேகமாக ஓடிப்போக்கள்.
- 10 15 இவளை எனக்குக் கொடுத்ததற்காக உங்களைக் கொல்வாமல் கீழீரான். இப்பே கீங்கள் இருந்தால் என் என்னை ஒரு வெளி முறையாம்” என்றார். ராமன் கொபத்தால் கண்கள் சிவங்க “கீசி டன் ஜூங்மத்தைச் சுடவேண்டும். மஹா உத்தமியான இந்தப் பெண்ணை கீ விரும்பின் அந்த அடியாற்றியேவேங்க சாலை வேண்டும் வருசித்துக்கொண்டார். உன் சிரமம் வீணுாது. என்னை எதிர்த்து நின்று உயிரோடுக்கவாடுமென்ற என்னமா? பூர்வீக சில்” என்று விளை காணேற்றிக் கீர்க்கமயான பவ பாணங்களை அவன் மேல் எழ்தார்.
- 20 25 அவன் கருட்டையும் வாயுதையும் போல் எல்லையத்திற் வேகத்தை உடையவன். தங்க கட்டுக்கூடான் மயில் தேரைகளால் அவன்களிக் கூப்பட்டனவ. அவன் விராதனுடைய தேரத்தில் பாய்ந்து உத்தத்தால் புச்பட்டு வெளியில் வந்த பூரியில் விழுது பங்குத்தினிருந்த புல் புண்டுகளை எரித்தா. அவன் அந்தவேதனையைக் காங்கருடியாமல் எதிர்கையாக கீழே கைத்துமட்டுச் சூலத்தைக் கூக்கிக்கொண்டு மூலம் வேகத்தான் ராம வஞ்சனர்களை ஓடக்கி ஓடிவந்தான். இத்திற் தவஜுக்கைப் போன்ற சூலத்துடன் அவன் கீழிக்குத் தேங்கு ஓடிவரும்பொழுது, பிரபஞ்சச்சை எம்மாரம் செய்ய வாயைத் திறக்கு ஓடிவரும் மயிலைப்போல் தொன்றினார். அதை வைத்து வையுடைய இடுப்பில் இல்லாததால் ராமவஞ்சனர்கள் மதுர பிரஸ்யகாவத்தில் பிரானிகளை அழிக்க வரும் மயிலைப் போன்ற

அதை விராதன்மேல் பாணங்களை சரமாரி பொழித்தார்கள். அவன் இடபோவல் சிறித்துக்கொண்டு ஒரு தட்டையை கை கால்களை கெட்டிட முறிக்கான். உடனே அம்புகள் பலவைவென்று உதிர்ந்துவிட்டன. பிறகு பிரத்யூமாவின் வாத்தால் தன் பிராணவாயுக்களை ஹிதுதயத் தில் அடக்கி அவன் குவத்துடன் ராமலங்குமார்களின்மேல் பாம்சு 40 தான். கொருப்புக் கொழுத்துபோல் ஆகாசத்தில் பிரகாசிக்கும் அங் தச் சூலந்தை ராமன் இரண்டு பாணங்களால் தண்டத்தார். அது மேறு மலையின் சிகரம் வஜ்ரத்தால் அடிப்பட்டு விழுந்ததுபோல் அவன் கையின்மீது விழுந்தது. பிறகு, அந்த ராஜபுத்திரர்கள் கு சாகங்களைப் போன்ற கந்திகளை கருவிக்கொண்டு அவன் ஓய் பாய்த்தார்கள். யிராதன் அவர்களால் மிகவும் துங்பமான்றி அவர்களைத் துக்கிக்கிப்போக என்னளினாலும், அந்தப் புகுவோத்தமிகளை அனுக்கவும் முடியுமா? ராமன் அவற்றையை என்ன நிலைத் தெரிக்கு “கஞ்சமணை! இவன் இந்தப்படி எம்முகம் கொண்டுபோக்கட்டும். ஈம் போக சீனாத்த வயியும் இதுவே” என்றார். பிறகு, விராதன் தன் வீரியத்தால் அந்த மதுரப்பயாசிகளைத் துக்கிக் குழங்கத் தகளைப்போல் தோனில் வைத்துக்கொண்டு வனத்தில் புகுந்தான். துகாசத்தை அளர்யியிருக்கும் பல மரங்களாலும் பலவித பலி கொறும் நிலையாலும் தலைப்பிரிக்கங்களாலும் நிறைத்த அந்த இருங்க வனத்தில், பெரிய மேகத்தில் சுங்க வாலியர்கள் மறைவதுபோல் அவர்கள் மதுரக்காரர்கள்.

ஏழும் மதுராமேக¹ நிபாம் ப்ரவிஷ்டபோ
த்துகுமைர் மதுந்துவீர விசித்ததுபேதம் |
தாநாவிதை²: பக்ஷிராதைர் விசித்தரம்
சிவாயுதம் வங்கங்குஞ்சர் விசிரணம் || (27)

ஸ்ரீக்கம் 4

விராது வகும்

வீரியமானோன துதென த்ருஷ்ட்வா வைதீத³ தீராமலங்குமதோன |
உச்சச: ஸ்வரேஷ சக்ரோஶ ப்ரக்குஹப ஜாபுஜா புதோ || (1)

இப்படி விராதன் ராமலங்குமணர்களை எடுத்துப் போவதைப் பார்த்த வீதை ஈக்களைத் துக்கிக்கொண்டு பெருங்குருடுடன் அழு தான். “தசாத சக்கரவர் ததியின் குமாரனுன ராமன் வைத்தியம் தவஞ்சுதவர்; உத்தமமான ஆசாரமுடையவர்; கபடமற்றவர்; அவகும் வங்கமணாலும் கோரமான இந்த ராமலங்கும் கொண்டுபோவப் படுகிறார்களே” என்று தெய்வத்தை நின்றத்தான். “நாகங்களை சிரேஷ்ட! உனக்கு மங்காரம். இந்தக் கட்டிலுள்ள சிறுத்தை

வரும், புதிகளும், செக்காப்பகும் என்னைத் தின்றுவிடும் இவர்களை விட்டு என்னை எடுத்துப்போ” என்று பிரார்த்தித்தான். அதற்கெட்டு ராமாயணமார்கள் அந்த ராமாயணைக் கொல்ல விரும்பி, கந்திகளால் ஒரு குன்னத்தில் அவற்றைய புதிங்களை வெட்டித் தன்னினுர்கள். வைகள் போய் பயம் மிகுந்து, விராதன் பேரிய மேகத்தையும் வந்துத்தாய்தப்பட்ட மைசையும் போல் புமியில் விழுந்தான். அந்த ராஜ புதிகளர்கள் அவளைக் கைகளாலும் கால் வளரும் மூக்களாலும் இடித்து உதைத்து, தூக்கிப் புமியில் ஏறின்து தேய்த்தார்கள். அங்குகளால் பிளக்கப்பட்டும் கந்திகளால் வெட்டப்பட்டும் பல நடவை புமியில் தேவங்கப்பட்டும் அவள் சாகவில்லை. பயம்கேளும் வையைக்களில் அபயம் கொடுக்கும் எங்கிம் வைமேதான பகுவான் அதற்கு கண்டு, “லக்ஷ்மனு! இவற்றைய நபோமதினமையல் ஆயுதங்கள் இவளைக் கொள்ளாது. இவளைப் புதைப்பிராம்” என்றார்.

பகுவானுடைய திருவாடகள் பட்டாஸத்திரக்கில் அங்குள்ளம் சிங்கி, விராதன் வோகாநதறுவைய சிறுவன்வருபத்தை அறிந்தார். “இதுவரையில் அங்குள்ளத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறேன், கி புகுவேஷாத்தமினன்றும் பூராத்தைத் தீர்க்கவாக்கத் தொலைவிலேன் றும் அறியாமற் பொனேன். பரம புதுஷ! ஓடுவெற்றிரதுக்கு வைமானன் பராக்கிரமூர்கள் உன்னால் கொல்லப்பட்டுதேன். கொன்னல்லையின் பாக்கிப்பேல் வைகள் வோகங்களுக்கும் பிதாவே குகண்மாதாவன மதாவல்லியே இப்போ இருக்கும் ஜானகி, உன் கூக்கர்யத்தால் மதாவிற் த்திபெற்ற இந்த வகுப்புனை உன் அஞ்ச மல்லவா? கோரமான இந்த ராமான ஏரியம் சாபத்தால் எனக்குக் கிடைத்தது. கன் தம்புஞ்சென்ற கந்தர்கள். ஒரு வையத்தில் ரம்பூரூபன் விஸூலாடிக்கொன்றிருக்கும்பொழுது எங்கள் அரசு குன் குபிரன் வந்துகைதப் பார்க்காமல், எழுந்து உபாரிக்காமல் உட்காக்கிறுகிறேன். அவர் கேபம்கொண்டு, ராமானுவாய் என்று சபித்தார். கன் மீதும் பயந்து மன்னிப்புக் கேட்டேன் பிறகு, அவருடைய கேபம் நான்து, ‘தாரத புதிரரான ராமன் உன்னை புத்தத்தில் கொல்லும்பொழுது எனக்கு சிறுபூம் கிடைக்கும். என்வங்கத்திற்கு வகுவாப்’ என்று அனுக்ரஹம் கேப நார். ராம! மதாவீர! உனக்கு வகை மன்னங்களும் உன்டா கட்டும் இங்கிருது ஒன்றை வோழுவே தாரத்தில் வருளியைப் போன்ற தேஜாவைய ராபங்க மதாவீரி வரீக்கிறோ. அவர் தமிழ்மாத்மா; மிகுந்த சீத்தி பெற்றவர். அவர் அங்கிலிய ஓதுத்தை விவேதர்க்குமுன் கி அவநிடத்திற்குப் போகவேண்டும், அவர் உனக்கு விசேஷமான கண்ணமையச் செய்யார். ராமானர்கள் இறந்த பிறகு புதைக்கப்பட்டால் உத்தம கொஞ்சகளை அடிவார்கள். ஆகையால் என்னை ஒரு குழியில் புதைத்துவிட்டுப் போ” என்றார்.

இறகு ராமன், “வங்மை! மஹா கஜத்தைப்போன்ற இவனு
டைய தேகத்தைப் புதைக்க ஒரு பெரும் குழியை வெட்டு” என்ற
சொல்லி அதுவரை விராததுவையை கழுத்தில் காலால் கழுத்தில்
கொண்டிருக்கார். அவறுக்கு வைப்பத்தில் வங்மைனான் ஒரு பெரிய
பள்ளத்தை வெட்டினார். கழுத்திலிருந்து காலை ஏடுத்துவடன் அவன்
கோரமாகச் சப்தித்துக்கொண்டிருந்தான். மறுபடியும் அவனைப்
பூரித்து தேவ்து அந்தக் குழியில் நள்ளினார்கள்.

50

இப்படி ராமவங்மைர்கள் விராதனை புத்தத்தில் ஜூவித்துப்
பெய்க்குமாகக் கர்த்தித்தக்கொண்டிருக்க அந்தக் தேகத்தை வெடு
எம்பிரோஷாத்துவம் ஒரு பள்ளத்தில் நள்ளினார்கள். கூருமோன்
ஆயுதங்களால் அவனுக்குச் சண்வையில் மரணம் வரவில்லை என்று
கண்டு அந்த மஹா குருவை அவனைப் பள்ளத்தில் நள்ளிக்
கொண்டிருக்கள். ராமலூகையை கையால் இறங்கவேண்டுமென்றே
விரும்பியன். அதற்காகவே அவர்களைப் பாராத்தாராம் செய்தான்.
‘ஏனாக்கு ஆயுதங்களால் மரணமில்லை’ என்று வலுவில் அவன் தேவி
வித்தைத்தக் கெட்டு ராமன் அவனைப் புதைக்க சிச்சயித்தார்.
அப்படிச் செய்யும்பொழுது அந்த வனம் நடுப்பிற்று. அவன் மேல்
பெரிய பாறைகளைப் பரப்பிவிட்டு. ஆகரசத்தில் வளரிய சந்திரர்கள்
ஊஞ்சரிப்பதுபோல் ஏதையுடன் அந்த ராஜபுதிரர்கள் ஈங்கோவு
மாக அந்தவனத்தில் ஊஞ்சரித்தார்கள்.

55

நதன்து தேவ காஞ்சை சிந்தர கார்முகை

நிலாத்த ரகு: பரிச்சுறுமை வைத்திலீம் |

விஜங்கரதுவ தேவ முதிர்தெ மஹாவர்த

திவி விதிரதை சுத்தர திவாகராவில் ||

(32)

ஸக்கம் 5 ரைபங்க மஹாவி

நாதவா து தம பீயப்பல் விராதம் ராஷ்டியம் வரை |

தந: வீதாம் பரிசுவநூய வாமாஸ்வாஸ்வ ச வீரவாநா ||

அவதாரிகை

விராதவாய ததில் வளரிக்கும் முழுஷாக்களாக முனிவர்கள்
செய்த சாஞ்சுக்கிளுக் கைகள்ட பயனுள விராதவதம் சொல்
வப்பட்டது. சரபங்கருநைய ஆசிரமத்தில் வளரித்த ரிவிகள் செய்த
சாஞ்சுக்கிளுப் பாலுள ஈன் முதலெய்வர்களுடைய வகுத்தை வர்
னிக்க உத்திரித்து. அதற்குக் காக்க ஜெளவெய்யம் (வகவப்பிரானி
கலூம் எவைபாரவுப் பழகல் வடிய தன்மை) என்ற வாழ்வாம் பக
வாளிடத்தில் பொருத்தியிருக்கிறதென்று காட்ட, சரபங்கருநைய
ஆசிரமத்திருக் கொற்றதைக் கண் வர்ணிக்கிறார்.

5

- 10 மீண்டும் பல்லசாமியான விரதனைக் கொன்ற பிறகு, அவன் மூரத்தாரம் செய்ததற்குள்ளான பயத்தையும் துங்கத்தையும் வேட்க்கத்தையும் போக்க, ராமன் ஜானபிலை ஆவிச்கானம் செய்து நெற்றி, மற்ற தேஜஸ்யியான வாங்மொளைப் பார்த்த, “குழந்த தாய்! இந்த வனத்தில் வைப்பது மறை கஷ்டம்; அவேச ஆபத்து வை கொரும். ஆகவால் சரபங்கருப்பை ஆசிரமத்திற்குச் சீக்கிர மாகப் போவோம்” என்று அங்கே சென்றார். தெவநதகளைப் பொன்ற மாறிகமயின்னாலும் தபங்கல் பரப்பிரத்தம்தை கோவில் அறிக்கவருமான அந்த மறைவிடுமின் வைப்பத்தில் ஒரு பெரிய ஆச்சரி வந்ததைக் கண்டார்கள். வாலியன் வைச்வானர்கள் முதலியவர் அவன் தேஜஸ்கள் ஒன்றுமிருச்சுதை போல் ஜூவிக்கும் தேக்க தன் மாரோ ஒரு மறை புருஷன், தின்வெய் ரதத்திலிருக்குத் திறங்கிப் புமிகைத் தொடரமால் சின்றார். இங்காலிக்கும் ஆபரணங்களாலும் சிர்யங்கமான வல்லித்ரங்களாலும் அவர் அவங்களிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவனாய்விபான்ற ஆபமுள்ள அவேச மறைந்தாக்கள் அவனைச் சூதிக்கு உயர்ந்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கறுத்த குதிரைகள் பூட்ப்பட்ட அவருடையரதம், உநிக்கும் வாலியவைப் போல் ஆகாசத்தில் இன்றது. அவனுக்கு வைப்பத்தில் வேலூக்கத் தேவைப்படுவதையும் சர்க்கரை மன்றத்தைப்போலும் விதித்திர மான மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொண்டுள்ள பிரகாசித்தது; பல்கற்கில் தேவங்கள் நங்கப்பிடிக்கான சரமங்களை விதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கந்தவர்களும் தேவ ஜானக்கும் ஏதித்தார்களும் மறைவிக்காலும் அவனை விடோத்திரம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.
- இப்படித் தேவங்களைச் சரபங்கருட்டு பேசிக்கொண்டிருக்கதை ராமன் கண்ட, “யங்கமனு! அந்த ரதத்தைப் பார். விடேவத் தேஜஸ்ட்டையும் காந்தியையும் மத்தியான்ன காலத்து வாலியனைப் போல் ஆகாசத்தில் விளங்குகிறது. இந்தக் குதிரைகள் இந்திரருடைய ரதத்தில் பூட்ப்பட்டவைகளின் வழங்களாகவை என்றும், அவனைச் சுற்றி சிறந்தும் புருஷர்களைப் பார். எட்டுத் திக்கிறும் கட்டம் கட்டமாய் ஆபத்பானிகளாய்க் குண்டலங்களாலும் அவனியைப்போன்ற மாரங்களாலும் ரத்தவர்களும் மான வல்லித்ரங்களாலும் அவங்களிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விராயமான பாச்சையுடையவர்களாலும் புமிகைப்போன்ற பாரக்கிரமங்களை வர்களாலும் திருப்பத்தைத் தயவுத்துள்ள போவனை புருஷர்களாலும் திருங்கிறார்கள். தெவநதகளுக்கு எப்பொழுதம் திறந்து வைப்பட்ட பயது இல்லை. இப்பொல் அந்த மறை புருஷன் மறுபடியும் ரதத்தில் ஏற்கிட்டார், சி வீதையுடன் இருக்க இரு. அந்த தேஜஸ்யை மார்வதற அந்த வருஷிநேர்” என்று ஆவ்வாய்த்துச் சொன்றார். வாங்மொள் அவனை விட்டுப் பிரிய, மணமில்லாமல் பின்தோடர, ராமன் “நானாத்திற்குள் வருகிறேன். இங்கே இரு” என்று ஆசிர மத்தை கொட்டி நட்டார்.

நெவேஞ்சிரதும் ராமன் வகுவதைப் பார்த்து, சரபங்கிடத் தில் முடிவியமாக, "ராமன் இங்கே வருகிறோ. பிரதிக்கூடு முடிக்க பிறகு அவர் என்னைப் பார்த்துப் போவேன்டும். இப்பொழுது அவருடைய பேசினால் அவருடைய தெய்வத்தைக்கொடு வேளிப்படும். பிறரால் முடியாத ஒரு பெரிய காரியம் இவரால் மறுஷ்ய வேஷத்துடன் ஆக வேண்டும். ராகவன்களைக்கொன்று நெவர்களின் உத்திரசம் நிறை வேற்க பிறகே நான் அவரைப் பார்க்கலாம்" என்று மஹாவீர் பிடித்தில் உத்திரவுபெற்று அவருக்கு மரியாதைசெல்து விளங்கி நினைவிற் கூவர்க்கம் போனான்.

பிறகு ராமலங்கும்யார்க்கூடும் எங்கையும் அக்கி ஓஹாத்திரசாமீ பிலிங்கத் சரபங்க மஹாவீரவீதித்திற்குப் போல் அவரை மம்பகதீத் தார்கள். அவர் அவர்களை உபாரித்துத் தகுந்த ஆஸ்தங்கியவில் உட்காரச் சொன்னார். இக்கிரன் வந்த காரியத்தைப்பற்றி ராமன் அவரை விடாரிக்க அவர், "ராமி! என்கைப் பிராணிகளுக்கும் இங்குமான வரங்களைக் கொடுக்கும் இக்கிரன் பிரஹம்மானின் ஆக்கரையால் என்னை பிரஹமவீலாகந்திற்கு அழற்குத்தப்போக வந்தான். நான் என் போகவில்லை என்கிறை, எப்பொழுதும் என் அறிகுதயத்தில் குடியிருக்கும் கீ என் பாக்கியத்தால் இப்பொழுது இங்கே வர்திருக்கிறோ. இவ்வளவு பிரியமான அதிகியப் பார்க்காமல், உள்ளில்லைய மங்களாகுப்பதைப் பார்ப்பதாறுண்டாகும் ஆனாந்த்தை அறுபதிக்காமல் பிரஹமவீலாக்கதிற்குப் போரேவேனு? 'ஏந்த வரதன் த்தால் எந்த வோகக்கை அவையா' போகிறீர்' என்றால், நார்மாஶ்வராகுமியும் உண்ணமயான என்கூல்ப்புமோ மங்குவுமான உன் கிருபங்குப் பாத்திரமான பிறகு நிதிய வெளிகளால் வேலவிக்கப்பட்டு பிரஹமவீலாகத்திற்கு மேலாக தீர்பாக விபுதியாகி விளங்கும் கைகுண்டத்தையே அடைவேன். 'அது மிரமமாகல் கொடுக்க' என்றும், கீ செய்த புன்னியம்களின் பல்லை இப்பொழுது அறுபதி' என்றால், ஒவ்வொக்கத்திலும் பிரஹம வோகக்கத்திலும் இதுவரை எம்பாதித்த போகுபூக்கீரா நான் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்" என்றார். ("நான் பல்லை விகும்பாமல் உணக்கீ அர்ப்பணமாக எடுக்க நான் கர்மங்களையும் செய்ததால் அவைகளை சிவை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளால் உணக்கு அதிதிபுறை செய்கிறேன்" என்றார்.)

ஈவை நூனக்கத்திற்கும் ஆகாரமான ராகவன், "மஹாவீரவீயி நான் அத்திரியன்; நான் ம் வாங்கமாட்டேன். அந்த வோகங்களை காணே எம்பாதித்துக்கொள்வேன். இந்த வனத்தில் உங்கள் வாசிக்கை தகுந்த ஓரிடத்தைக் காட்டி வேண்டும்" என்றார். (ராமன் அந்தப் புன்யகர்மம்களின் பல்லை அங்கீரித்த அதற்குப்பதிலாக மஹாவீரவீயி ஒரு கைங்கரியத்தை நீலமித்தார். இது முதல் அந்தக் கிழிகளின் ஆசிரமண்களில் ராமன் போங்க தங்கி. அவர்களின் புன்னிய காமதானத்தையும் ஆசிரவாதத்தையும் பெற்றார்.

50

55

60

65

70

75

80

85

90

- அதாவது அவர்கள் ராவனுடு ராவனை வதத்தால் வோகந்திற்குப் பரம சேஷம் உண்டாகவேண்டுமென்ற நங்களுடைய சக்திகளைப் பகவானிடத்தில் சேர்ப்பித்தார்கள். அவைகளின் பலத்தால் ராம ஜூனைய அவதார காரியம் வூலப்பமாக வடிந்தது. அதைப் புனரையிட கீழ்க்கண்ட பயன்பெற்றங் மறைநிலீகள் தவம் செய்வதும் நீரி ஸுந்திகள் தவம் செய்வதும் கேவலம் சோகத்தின் மேற்கூர்த்திற் காசிவ என்பதை எழும் மறங்கக்கூடாது. தாங்கள் செய்த கர்மம் கிடைப் பகவாறுஞைய கூங்களியத்தில் அப்பணம் செய்வதே யாகம், மங்கும்)
- 100 மூன்று காவங்களையுமறிக்க சரபங்கர், பிறகு நடக்கவேண்டிய மார்ச்சுஞைய வதந்தை உற்றித்திற்கு. "ராமி இதற்கு ஸைப்தில் ஜூதிக்கண சேன்ற ஒரு தர்மாத்மா இருக்கிறோர். அவரிடத்திற்குப் போ. அவர் உள்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செப்பது சுத்தமாயும் ராமையமரும் இருக்கும் ஒரு இடத்தைக் காட்டுவார். புஷ்பங்கள் தெப்பம்போல் மிதங்கும் இந்த மக்தாகிளி நகிழ்களை வழியாக மேற்கொண்டு அப்பிடத்திற்குக் கொண்டுபோய் விடும்" என்று அந்த வழியைச் சுட்டிமாட்டி, "எனவே கொண்டுக்கும் ஆதாரமீய பாம்பு பழைய சட்டையை உப்பிப்பதுபோல் என் தேக்கதை விடப் போலிரேன். அதுவரையில் உன் கிருபாக்டாஞ்சுத்தால் என்னை அழுகிசிரும் செய்வவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். பிறகு அக்கிளை மூட்டி விதிப்படி பிரஹ்மமீத மக்திரங்களைச் சோலில் கெங்கால் ஆஹாதி செய்து, மற்ற தெற்றிடால் கிணங்கும் அந்த மறைநிலி அக்கிளையில் பிரவேலித்தார். அவருடைய தோல் ஏறும்பு மாம்ளம் நத்தம் மயிர் முதலியலை கெருப்பில் எரிக்கப்பட்டன. அந்த மறைந்தார் அக்கிளை குண்டத்திலிருந்து கிணம்பி, அக்கிளை பகவானைப்போல் ஓவியில்கும் மூப்பது வயதுள்ள புருஷஞையை சூபத்தை எடுத்தார். அதைக்கண்டு ராமவஞ்சிமனார்களும் வீதையும் ஆசிரியப்பட்டார்கள். பிறகு அக்கிளையிலிருந்து பூகல் ஈக்கியங்கம் உத்தராயணம் வைக்கத்தார்ம் ஆதித்தவன் சுத்தியின் மின்ஜல் இலை களின் தேவதைகளால் ஆளப்படும் வேரகண்ணைக் காண்டி. தன் புனரையியக்கிமுத்தால் உந்தம் வோகத்தை அடைந்து, அப்போ சங்க சக்ர கதாதாராக, வக்கியிடன் நித்திய எஞ்சினோல் வேளிக்கப்படும் ஸ்ரீமத்சராபணனைக் காரித்தார். பகவான் அவனை மற்ற பிரஹ்மமூட்ட வூரசித்து என்றால் விசாரித்தார்.
- எ புனரை காரிய பாவங்க தீவிஜர்க்கப:
- ஓதாமந்தம் எந்தாரம் தாதார்ம தம |
ஓதாமந்தமாயி வைக்கும் தம் தீவிஜம் |
நந்த ஜூலைவாட்ட மிதிவுமா தம ||

காக்கம் 6

முனிவர்கள் சரணாக்கி செய்வது

ஸரபாந்தே¹ தீவும் யாரேத மூற்றங்கா²: அமாச³தா: |

அப்புவக⁴ச்சு⁵த காக்கந்தை⁶ம் ராமம் நூல்வித தேஜம் | (1)

சுப்பாந்த உத்தமக்கி யகார்த பிரகு அங்குள்ள மதுரீவின்
“தன் ஜோதிபால் வினங்கும் பசுப்பிரதம்மே இங்ஙாகு வம்சத்தில்
அவதரித்து எமது பாக்ஷியத்தால் எம்மாத் தொடி வந்திருக்கிறது.
நாம் செய்த தவம், நானம் முதலீவு புண்ணியக்கீர்மங்கள் இந்நூற்று
குப் பலித்தன. அவரைத் திரிசனம் செய்து இருக்காத்தர்களாவோம்
என்று. சிந்திய கரித்திரதுக்கு கவனிதி கிடைத்தது போல் அடங்காத
ஆங்க்குத்தாட்டத்து பல திக்குகளிலிருக்கும் வந்தார்கள். பிரஹ்மத்தின்
கைத்திருக்குத்தண்டான் வைங்கானவர்களும், வாயிலிருக்குத்தண்டான்
வாயிலியாக்களும், எப்பொழுதும் ஜூலக்கால் தேவமைக்க ஏற்றி
செய்யும் ஈம்ப்ரகாலங்களும், வாலுரிய சந்திர சிரங்கங்களையே எப்
பொழுதும் குட்கும் மரிசிப்பக்கும், கந்தளால் சர்வத்தை மோதிக்
கொள்கும் அச்சுக்குட்டிகளும், இலைகளைத் திட்டிரவர்களும், பற
களையே உவக்கையாக கவந்துக்கொண்டு நான்யங்களைப் புதிக்கிற
வர்களும், கருத்தளவு ஜூலத்தில் எப்பொழுதும் நிற்கிறவர்களும்,
மார்பிலாவது முதலினாவது தோற்களிலியாவது நல்லை வைத்துக்
கொண்டு ஆங்குத்திரவர்களும், அங்குமல் தேவம் வெளியாமல் சிற
பவர்களும், ஜூலத்தைப் பண்ணாக உடையவர்களும், எற்றைப்
புதிப்பவர்களும், மரங்களின் நாலியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களும்,
பூமியில் தர்ப்பங்களின்மேல் படிப்பவர்களும், விரதங்களை எப்
பொழுதும் அறங்கிட்டது ஆங்குத்தை இவ்வாதவர்களும், ஏ வள்ளிர
த்தையை எப்பொழுதும் உடுப்பவர்களும். எப்பொழுதும் ஜூபம்
செய்துகொண்டிருப்பவர்களும், எப்பொழுதும் வேதமோதுகிறவர்
களும். கொடுமையில் பழுஞாக்களிலிருநில் தவம் செய்பவர்களும் அங்கே
வந்தார்கள். அவர்கள் பிரஹ்மத்தையை அறிந்து அறங்கிட்டத
நான்டான் பிரஹ்மதேஜால் நூல்விதப்பவர்கள்; அந்டாங்க
வோக்கத்தில் முதிர்ந்தவர்கள்; வோகாப்பியால்தால் மாத்தை ஒரு
இலையில் சிறுத்துகிறவர்கள்.

அத் தினிகள் சுகம் சர்மம்களையும் அறிந்து அவைகளை அழுகு
திப்பதில் சிறேந்டரான் ராமவிடத்தில் வந்தார்கள். நானுவர்
களால் பிழக்கப்பட்ட தங்களுக்கு வேறு கடியில்லை என்பதையும்
ஊருக்கை ரகுப்பி அவதரித்த பிரீரங்கர்திரன் எவ்வளர்ஜும்
சரங்கமைத்த தகுதவரென்பதையும் என்றாக அறிந்தவர்கள்.
தங்களை ரகுப்பதற்கு வேண்டிய தலை அவுக்கு உண்டாகும்படி
பலவையாக விழுங்கப்படும் செய்துகொண்டார்கள். “ராம! மதுர
யீர! இந்திரன் தேவதைகளுக்கு எதன். கேடும் இங்ஙாகுகுல

5

10

15

20

25

30

35

- 40 இரேஷ்டநூன ரகுபதியல்லவா? இந்தப் புமிக்கு நாதன் ஸ்வவா? இத் மாத்திரமல்ல, ஜகத்தைத் தாங்குகிறவனும் போவிக்கிறவனும் சீயே. வீராதனைச் சொன்றதாலும் சரபங்களுக்கு முக்கியப் பொடுத்ததாலும் சீகரற்ற சீத்தியும் பராக்கிரமும் வாய்ந்தவன் ஒன்று முன்வகுக்கொன்றும் பேசி பெற்றிருக்கிறோம். எனவே சோக நாதனுக்கும் அத்திரியரூபம் எடுத்ததால் தர்மங்களை நடத்திக் கொடுகிறோம். உன் பிதா உணக்குக் கொடுத்த ராஞ்சியக்கை வேங்காடா மென்றால் பிதிகு பத்தியையும், பரதன் எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் தன் பிரதிக்களுக்கைப்பத் தவறுத்தால் உத்தியந்தையும், சரபங்களுக்கு மோகம் கொடுத்ததால் பக்தபரிபாவன தர்மங்களையும், உன்னிட்டில் குட்டோன்டித்துப்பதாக் கொட்டுவோம். சீபோ நம்மாதமா: சரணமாடாந்தவர்களை ரக்ஷிப்பதென்ற தர்மங்களை கொடுக்க அறிக்கொள்ள. அதைப் பூர்ணமாக அனுஸ்தித்திறவன். அகலைப் பிரானி களாலும் விரும்பத் தகுந்தவனே! என்கன் உன்னிட்டில் ஒன்றை மாசிக்க வர்க்கிறோம். எங்கன் புத்திக்கு எட்டியவரைவில் தெரிவித்தும்கொன்றுகிறோம். அந்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும். யாசக்கன் மறைங்கிறார்க்கு எனினில் போய் சிற்பதே போது மென்ற சியாயத்தால் உன்னிச் சரணமாடாவதே என்னாலும் பயிற்சதை முடித்துக்கொடுக்கும் ஜீவன்கள் இந்த உயாயத்தைபே கைப்பற்றவேண்டும். பிரார்த்திக்கூடாதென்ற சியாயம் எங்களுக்குத் தெரியும். ஜகத்தைக் காக்கவர்தான் என்ன்களையும் காப்பாற்றுவதேயேன் ஜூன் கூறுகிறேன். ஆனால் நாம்கள் படும் துண்பத்தைப் போறுக்க முடியாமல் சோகவியாகத் தெரிவித்தும்கொள்வதை மன்னிக்கவேண்டும்.
- 60 உன் ராஞ்சியத்தில் வளிக்கும் பிரானிகளை ரக்ஷிப்பத உன்கு இயற்கையான நீர்மி. எந்த அரசன் குடிகளிட்டில் ஆறிலோக யட்டும் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களைத் தங்கள் புத்திரர்களைப்போல் கூப்பாற்றவில்லையோ அவதுக்குப் பெரிய அகர்மம் கொரும். எவ்வள சோகம்பலில்லாமல் வெனு ஜாக்கிரதயாகத் தன் உழைசைப்போதும் உயிரைக் காட்டிதும் பிரியமான குழந்தைகளைப்போதும் தன் குடிகளை ரக்ஷிக்கிறேன் அவன் காலைஞர்வரைவில் என்னியற்ற இந்தியை அடிக்கிறான். இறந்த பிறகு பிரஸ்திலோகத்திற்குப் போய் பிரத்துமாவால் புதிக்கப்படுகிறான். ஆனால் வரி செலுத்த முடியாத மூனியான ரக்ஷிப்பதால் என்ன பிரயோதன மென்றால், பழம் கிழங்குகளைப் புஜித்துக்கொண்டு முனியர்கள் ஈம்பாதிக்கும் சிரேஷ்டமான தர்மங்களில் நானில் ஒரு பங்கை, பிரஸ்துகளை கீதி தவறுமல் ரக்ஷிக்கும் அரசன் அடிக்கிறான். சீபோ பிரயோதனாத்தை விரும்பாமல் பிரத்துங்களை ரக்ஷிப்பவன். உன்னிச் சரணமாடாவதே அதற்குப் பொருத்தமான காரணம்.
- 75 இங்குள்ள வாணப்பிரஸ்தாக் கொரும்பாதும் பிராம்மாக்கன், அவர்களுக்கு சீயே அந்தநோதாப்படியிருந்தும் அநாகநகளைப்போல்

ராகுலவர்களால் கொல்லப்படுகிறார்கள். பச்சாக்களை ரகுபிபதில் உண்கு அதூக்கிருத தகுமா? உண்ணோயே தியாஹம் செய்து கொண்டு வராதியிலிருக்கும் ரிவிகளின் சரிரக்கலைப் பார். வெட்டிப் பிளக்கு கடித்து ஏரித்துக் கொள்ற சாதுக்களீர் எதுப்புகள் குவித்திருப்பதைப் பார். பம்பா நலிக்கரையிலும் மந்தாலியி நலிக்கரையிலும் சிற்றிருக்குத்தனிக்கு ஸமீபத்திலும் வளரிக்கும் ரிவிகள் படும் கஷ்டம் சொல்லவேண்டியாது. சரிரத்தை வள்ளும் சொல்லாமல் கவுர்செய்ய முடியாதா என்றால். இது எங்க ஒன்றைய சரிரத்திற்கு கொடும் கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொல்ல வார்த்தையால்ல மதுராஞ்ஜனங்குச் செய்யும் அபாத்தத்தையும் தமிழ் மூலமையும் காங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது சியாயமா? எனவே வோகங்களையும் கஷ்டிக்கத் திறநையுள்ள உண்ணைச் சாவனமை கிடைக்கும். ராகுலவர்களால் கொல்லப்படும் நாங்கள் கீ எப்பெழுது அவதரிப்பாரேன்று உண்ணோயே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்களை ரகுபிக்கவேண்டும். எனவே வோகங்களைத் தமிழ் உண்ணைத் தனிர் எங்களுக்கு வேறு கீழில்கூ. இகத்திலும் பரத்திலும் உண்ணைத் தனிர் எங்களுக்கு வேறு தெய்யம் இடையாறு” என்று பிரார்த்திற் தார்கள்.

ராமன், “இங்கள் இப்பாடுச் சொல்லத்தகுமா? எண்ணைச் சாவனமாடவதையே நான் உங்கள் ஆக்னாருயாக எண்ணிக்கொண்டேன். காப்பாற்றென்று சொல்வது அனுவீகியம், உதிரமல்ல. ராகுலவர்களால் உங்களுக்கு கொடும் உபத்திரவாத்தை கீக்கிவே இந்த வாதத்திற்கு வந்தென். பிதுருவாக்கிய பரிபாலனைத்திற்காக இங்கே வங்கத னென்பது தெய்வக்கியர்கள் கேர்க்க காரியம். ஆகையால் இந்த வாவாலைம் என்கு உத்தம பலனைக் கொடுக்கும். உங்களுடைய சந்திருக்களை யுத்தத்தில் கொல்ல கிச்சைத்திருக்கிறேன். என் விரத்தையும் வங்கமண்ணுவதைய பராக்கிரமத்தையும் பாருங்கள்” என்று நெரியம் சொன்னார்.

இப்பாடு மதுரிவிகளுக்கு அபயமளித்து. அவர்களும் புதித்தை தகுக்க ஆசாரத்தையுடைய ராகவன். நஸ்மத்திலேயே எடுத்த மனத் தட்டன் வங்கமண்ணுவதையும் வீதையையும் அழைத்துக்கொண்டு வாதிக்கணருவதைய ஆசிரமத்திற்குப் போன்று. அந்த மதுரிவிகளும் அவனைப் பின் முத்துப்பாடுகளைக் கொடுக்கிறார்கள்.

த'ந்வாப'யம் சாபி தபோத'நாநாம்

த'ருமே த'குதாத்மா உறை வந்துவேந |

தபோத'நைந் சாபி வபா'ஸை வருத்த :

வாதிக்கண வேவாபி துகா'ம வீர : |

(26)

80

81

91

95

100

105

காட்கங் 7

ஸாதின்தோர்

ராமன்று அவதிநோ ப்ரோதரா ஏற்றவா ச பரத்வா : |
அவதின்தோம்யாத்தும் பத்து ஜூவாம் காலம் காதர் த'வியை : ||

கொடு நாம் வகுபு பல இடங்களில் மாநாலினிடைப்பத் தான்து. வெளியோடுக்காலத்திலோ அரசாந்தத அளாவி சின்ற ஒரு மீண்டும் கண்டாக்கன். அதைச் சூழ்ந்திருந்த இருங்கூட காட்டும் நூழூர்து. பழங்களைதும் புதிப்பங்களைதும் விளங்கும் மரங்களின் கடுவில் ஒரு ஆஸிரமத்தைப் பார்த்தார்கள். அதைச் சுற்றி மாநாலின் காற்றில் உணர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதில் ஒரு தபங்கி அருங்காலத்து ஜூவாம் தியானம் செய்துகொண்டிருக்கின்றதைக் கண்டு அவரை அவதின்தோம்யாத்துமிக்கு. அவகுடபை பாதங்களில் விழுவிக்கிறது. "ஷாவா ! நான் ராமன், நாங்களுக்கு அபிவாதனம் செய்கிறேன். நான்கோத் தானிக்க வந்திருக்கிறேன். தார்மங்களை அறிந்தவரே ! மஹாவிஷயே ! ஓப்பற்ற தடபோமலுமினமுடையவரே ! என்ன ஆர்வவழிக்கவேண்டும்" என்று நெரிவித்தார்.

அவதின்தோ என்னைத் திறக்க பார்த்து, ராமன் மீது அவிவத்துத் தீட்டுவினாத்து "ராம ! அண்டினவர்களைக் காப்பாற நாம் நாக்மதில் சிறந்தவனே ! கீ எப்பொழுதும் இதை ஆஸிரமத்தில் சூழ்கொண்டிருந்தாலும், பாமர்களின் திருஷ்டிக்கு இங்கிடம் இப்பொழுதுதான் இது எததுவின்னாகத் தோன்றுகிறது. கொடுமாய் வகுபு அவதிந்தவா ? இந்த இதைத்தொல்டுக் கேப்பலோகத்திற்குப் போகாமல் உன் வரவை ஏதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

எவ்வாண்டாலும்வரம் மோஷாத்திற்கு விரோதியியல்வா ! கீ ராஜ்யத்திலிருக்கு வகுப்புப்பட்டுச் சித்திரையைத்தில் வரிக்கிற யோஷா இதையிப்பட்டுள்ளது. பரம புதுஷார்த்தமான உன் தாரி சனம் எனக்குக் கிழவிக்காதென்ற ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகாமலிருக்கிறேன்; கொஞ்சகாலத்திற்கு முன் தோவேங்கிரன் இங்கே வகுது. "உமது புதியத்தால் எனக் கோஞ்சமொயும் அனுந்திஸ்" என்குன். ராம, செயும் வகுவனாலும் வீதையும் அதைவகளில் இஷ்டப் படி அஞ்சிக்கவாரம். அதைவகை நான் உணக்குத் தருகிறேன்." என்குரி. இப்படித்தாம் செய்த புதிய வகுவங்களின் பயனைப் பகவாவிட்டதில் எமர்ப்பிக்கிற அந்த மஹாவிஷயைப் பார்த்து ராமன். "ஷாவா ! இவை என் காலை அம்பாதித்தால் கொன்றுகிறேன். இந்த வகுத்தில் எனக்கள் வரிக்காத் தகுந்த ஒரிடத்தைக் காட்டவேண்டும். தாங்கள் எல்லா விவேகங்களைதும் எல்லாம் த்தோன்றும் எல்லோருக்கும் விரதத்தையே கோருகிறவரென்றும் கொதம் வம்சத்தில் பிறக்க சொப்பாக் எனக்குக் கொஞ்சியிருக்கிறோர்" என்குர்.

பிரத்மர காலியபைரப் பார்த்துச் சொல்லுதபோல் ராமன், வைத்திய எக்கருள் குடும்பமான தவம் செய்தவருமான எழுதிக்கணி
ரிடம் இவ்வாறு கொண்டார். அவர்தமக்கு மேற்கூத்தத அருளினதால்
பரமானத்தமன்றது, "ராம! இந்த ஆசிரமம் எவ்வ உற்தம வாங்
வாங்களால் விளைஞ்சுகிறது. பழங்குடும் சிறங்குடுக்கும் வேண்டிய
வகையில் இடைக்கும். ரீவிகணாங்கள் வரைக்குறிப்பும் இது. இங்கே
அபோக மிருகங்கள் பயமின்காமல் வாஞ்சித்துக்கொள்ளு விரித்திர
மீதை வேஷங்களை எடுத்து ரீவிகணின் அமாநியைக் கவைக்கின்றன.
அதைத் தவிர இங்கே யேறு குறையில்லை" என்றார். மிருக ரூபத்
கைக் கரித்த ராகுஷ்ணோ இப்படி ரீவிகணைச் சூதாக்காவு செய்
கிறார்களைன்று எழுதிக்கணர் சொன்னால்த ராமன் ஜானப்பாக
அறிந்து வெனு உத்தாங்குத்துடன் எனின் நறிப் பானாத்தைப் பூட்டி
"வாய்மி! இங்கே வரும் மிருகக் கூட்டங்களைக் கர்ணம்யான அம்பு
களால் கொல்வேன்; ஆனால், நம்களுடைய எதிரில் அமைவதைக்
கொள்கிழல் பெரிய அபராதம் செய்தவனுவேன். நம்பங்குக்கு வருக
தத்தை உண்டாக்குவதைக் காட்டிலும் ஒவ்வ கஷ்டம் எனக்கிள்ளே.
அமை வருகிறவரையில் கான் இங்கிருத்தால் அமைவதைக் கொடும்
பயந்திரவுத்தை கீக்காயல் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.
ஆகவை, வேற்றுத்தில் அமைவதைக் கொல்வேன்" என்றார்.
எழுதிக்கணர் அதை அங்கீகரித்தார். பிறகு, ராமன் சர்க்குப்போய்
வர்த்தியாவுத்தன ஜபங்களை முடித்து அந்த ராத்திரி அந்த ஆசிர
மத்தில் தங்கினார். அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை எழுதின்
ஊர் மற்று பக்கியுடன் தானே கொள்கிறுவத்து கொடுத்த, விதிப்படி
உபசரித்தார்.

தத: ஶாபும் தாபை போதிய மத்தம்
ஸ்வயம் எழுதிக்கண: புதுநூற்றாப்புயாம் |
தாபுயாம் எவ்வத்தை தாதே மதுரத்மா
ஸ்ரந்தியா தின்குத்தொ ரதை மனையை || (24)

ஸர்க்கம் 8

ஆசிரம யாத்திரை செய்ய உத்தேசித்துவ

ராமங்க வதை ஜௌயமித்தி: எழுதிக்கணராபி பதித: |
பமினும்ப நிஷாம் நதர ப்ரபா'டை ப்ரத்யபு'த்யத ! (1)

மீறாக்காலையில் அவர்கள் எழுத்து ரீவைத்துவங்களால்
விளங்கும் அந்த ஏரியில் ஸ்காலம் செய்து, அங்கிபோத்திரம் ஓவை
புதை முதல்வைவைசொல் முடித்து, உதிக்கும் சூரியமை உபாந்ததார்
கள். (இதனால் இவர்கள்கொத்துவானா வாத்திரத்தைச் சேர்ந்த
காலில் வழார்வேநிகளைன்று தெளிறது.) பிறகு, எழுதிக்கண
நிடத்தில் வாது, "வாய்மி! எல்லோரும் பக்கிகும் நம்பங்கள்

ஈஸ்ருகப் புதிக்கப்பட்டோம். ஏன்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்து அனுப்பிவேண்டும். என்றால் வந்திருக்கும் விவிகள் சிக்கிரப்படுத்த விருங்கள். இந்த அரசர்வத்தில் வளர்க்கும் புக்களியா தமாக்ளான விவிகளின் ஆசிரமணகளைத் திருவணம் செய்யவிரும்புகிறோம். எப்பொழுதும் தர்ம சிவர்களும் தவந்தால் இந்திரீயர்களை ஜூயித்தவர்களும் கொழுப்பில்லாமல் ஏரியும் அக்ஷிரியைப்போல் ஓவியக்கிறவர்களுமான இந்த விவிக்கும் காங்கரும், அபிவையமாகக் காங்கநா வரம் பாதித்து வாதுக்களின் சேர்க்கையில்லாத குஷ்ட பிரபுவப்போல், வைரியன் நாங்கருடியாத உங்ளாத்துடன் ஏரிப்பதற்கு முன்பே பிரயாணம் செய்ய விரும்புகிறோம்” என்று வாதிக்கணருண்டைய பாதங்களில் அவர்கள் நம்புகின்றதார்கள்.

அந்த மற்றும் அவர்களை பிரியத்துடன் ஆளிக்கொம் செய்து “ஷேயமாகப் போய் வாருங்கள்; உன் வீழிஸப் போல் உம்பீஸப் பின் பொட்டரும் வேதக்கும் வங்கமண்ணலுக்கும் எல்லா மங்களங்களும் உண்டாக்கட்டும். தண்டகாரண்யத்தில் வளர்க்கும் மறுநா துபங்கிளளின் ஆசிரமணகளைப் பார்த்து வா. பல மிகுங்களையும் பாதிகளையும் பழங்களையும் புஷ்பித்த வனங்களையும் மயிர்க்காத தாமரைகளால் விளங்கி, கீர்க்கோழிகள் அனந்தமாய் விளையாடும் தெளித்த ஜுவத்தையுடைய குளங்களையும் ஏரிகளையும் மௌவகீங்கியும் தாழ்வரைகளையும் அவைகளைச் சூழ்த்த வளங்களையும் அவைகளில் மரியுகள் அழகாகக் காலுவதையும் பார். வங்கமணு! போய் வா. ராமா! சீவும் போய் வா. இந்த ஆசிரமத்திற்குக் கிரும்பி வர வேண்டும்” என்று வினா கொடுத்தார். அந்த ராஜூபுத்திரர்களும் விவைதையும் “அப்படியே செய்கிறோம்” என்று மஹரிவியை பிரதக்கி னாம் செய்து புறப்பட்டார்கள். அப்படிநகளையும் வில்லுகளையும் கத்திகளையும் வீதை கொண்டுவாது கொடுக்க. அவைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, அதிருபவாள்களும் ஒத்துவால் வகை தினங்களையும் விளங்கச் செய்கிறவர்களுமான அந்த ராஜூபுத்திரர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்கள்.

ஸ்ரீமந்தேசன குபாஸம்பக்ரஹன தீப்யமாதோ விவதேஷா |

ப்ரஸ்திதேச ந்துத வாபோ தேன வீதயா-ஸதா ராகா வேன || (20)

வர்க்கம் 9

வீதை வறிதுத்தைத் தீர்வித்துவு

வா-தீஷ்வரோ பு-யதுஞ்சாதம் ப்ரஸ்தி-தம் ரது-நத-நம் |

நங்குக்-யயா வந்தில்-து-யா வாசா பு-ரதார் மித- மப்ரஷ்வத || (1)

இப்படி ராவன வதத்தை உத்தேசித்து வா-தீஷ்வரர் வினா கொடுக்க, ராமன் புறப்பட்டுப் போகவேண்டும் என்றத். “இவர் விவிகளிடத்தில் செய்த பிரதிக்கங்களையுக் காவறமாட்டார் என்ற எனக்கு

விச்சுயமாகத் தெரியும். ஆனால், ராகுலர்களுடன் ஏத்தம் ஓர்க் தால் என்னவிட்டுப் பிரிந்து, மிகுந்த துங்கதை அதுவறிப்போன்றே” என்று “ராமனிடத்தில் வைந்த அன்பால் உயரு சாதனமாகப் பின் வருமாறு சொன்னான்.

“பிரசணங்காத ! ஆகையாதுண்டாகும் மூன்று ஓதாவும்களை ஜீவித்தவனுக்கே சிரேஷ்டமான தர்மம் கிடைக்கும். அந்த வழியோ வெநு நூப்பமானது. போல் சொன்னு அகவுகளில் ஒன்று, பரங்கிளைச் சேர்வது, விரோதமில்லாதவர்களை ஹிம் என்பது என்ற இலை மூன்கூறியதைக் காட்டி ஒழும் மிகவும் தீவிகளிப் பலவுபோய்சொல்லுதல் தங்களுக்கு இதுவரை இல்லை. இப்பொழுதும் இங்கே; இளியும் இங்கே, இப்படியிருக்க, பரங்கிளைட்டில் மிகுப் பயேயில்லாத தங்களுக்கு அவர்களுடைய மெப்பத்தம் ஒருங்காலுமிருக்காது. நாம் பத்திரியிடத்திலேயே பிரிதி வைந்த நாங்கள் பரங்கிளை நினைப்பதுமில்லை. நாங்கள் தாமராத்மா, ஆகையால், செய்த பிரதிக்கணுதையைத் தவறுதவர்கள். பிதிருவாக்கிய பரிபலர்ன்றா வேயே இது என்றாக வெளிப்படும். எல்லையற்ற ரூசவரிய மூளை யோ ! கவராக்கியத்தில் வந்தமண்ணலுக்கும் மேவனாவரே ! வத்திய மூம் தாரமூம் ரூசவரியமூம் கவராக்கியமூம் மற்ற குணங்களும் தங்களிடத்தில் குடி வொன்றியிருக்கின்றன. இந்திரியம்களை ஜீவித்த வர்களுக்கு இலை என்று. நாங்களே இந்திரியம்களை ஜீவித்தவர்களென்ற எனக்கு என்றாத தெரியும். விரோதமில்லாதவர்களிடத்தில் நிலேஷாம் பிறந்து, அவர்களை ஹிமிஸித்தவென்ற மூன்றுவது நோவும் பாமர ஜனக்களுக்கு இயற்கை. அது இப்பொழுது தம் காலுக்கும் கேர்க்கிறுக்கிறது. நன்டாரண்யத்தில் வகுக்கும் ராகு வர்களை ஏத்தத்தில் கொன்று இந்த மதாவிவிகளைக் காப்பாற்றுவது நாக பிரதிக்கை செய்திருக்கிறீர்கள். இதற்காகவே ஆயுதபாணி யாகத் தங்டாரண்யத்திற்கு வந்திருக்கிறேனென்றும் தங்களே சொல்லி வேட்டேன். ராகுலர்களை வதும் செய்யப் புறப்பட்ட தங்களைப் பார்த்தும், காங்கள் எத்தியம் தவறுதவர். ஏகபத்தினி விரதரென்பதை யோசித்தும், நங்களுக்கு சித்தியமான ஜாகத்தைக் கொடுக்கும் வாதனத்தை குலோதித்தேன். அப்பொழுது எனக்குப் பேரிய கவலையுண்டானிற்று. ராமன் எத்தியவான்; நீரி கணிடத்தில் பிரதிக்கனு செய்தபடி ராகுலர்களைக் கொல்லாமல் விடமாட்டார். விரோதமில்லாதவர்களை ஹிமிஸிக்கமாட்டார். எவ்வுடனுவது சிரோதம் கேர்க்கால் அதற்கு கானே காரணமாக வேண்டும். அப்பொழுது என்னைப் பிரியம்படி வரும்; ஏகபத்தினி விரதனை அவர் அக்கத் தங்பக்கைத் தங்கமாட்டார். இதற்கு என்ன செய்யலையென்ற யோசித்தேன்; ஒரே உபாயம் எனக்கும் தோன்றுகிறது. நாங்கள் குதங்டாரண்யத்திற்குப் போவதில் எனக்கு இந்டபிள்ளை, நாங்களும் வந்தமண்ணலும் ஆயுதபாணிகளாகக் காட்டில் போனால் அதிலுள்ள பிராணிகளைக் கண்டு ஒடுவேண்டுள்ளது.

5

10

15

20

25

30

35

40

- 45** அம்புகால அடக்கும்படியிருக்கும். கொழுந்தனி டெரியும் கெடுப் பிற்கு அருமில உயர்ச்சி வட்டவைகளினுந்தால் எப்படியோ அப்படியே அடக்கியிருக்கும்கூடு காலினிருக்கும் வில் ஓதுக்கொண்டும் பலத்தையும் அதிகம்படுத்துகிறது.
- 50** இதைப்பற்றின ஒரு காலதாயைச் சொல்லுகிறேன். கொழுங்கள். மூன்பு ஒரு காலத்தில் ஈத்திப்பகுதும் காத்தருமான ஒரு தபஸ்வி ஒரு அழுஙன ஜிரமத்தில் வளித்துக்கொண்டிருக்கார். இந்திரன் அவருடைய தவந்தைக் கெடுக்க சீனாத்துந் தன் கூவியிருக்க சிரஷ்ட மான காத்தியை அந்த ஸிவிசிரிடத்தில் அடுக்கவாக வைத்துப் போனான். அவர் அந்த வளர்த்தில் நான் போனாம் இடமெல்லாம் அதை எடுத்துக்கொண்டு போவார். அடுக்கவும் வைத்துப் பதார்த்த தந்தை ஜூக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி. வைத்தவைசிட்டத்தில் ஒப்பு சிக்க வேண்டுமல்லா? எப்போழுதும் அந்தக் காத்தியைக் கூரவில் பிடித்துக்கொண்டிருக்கதால் அவருடைய சாந்திஸ்வபாவும் முற்றிருப்பதானால். தவம்குமிக்க குருபுத்தி உண்டாயிற்று. வரவு பிராணி வளையும் தொந்திரவு செய்ய ஆரம்பித்தார். கொழுப்பைக்குத் தர்மத்தை விட்டு அந்தக் காத்தியைச் சேர்க்கையால் மூடவில் கோயான காக்கத்தில் விழுத்தார். நான்கு அருளிதுள்ள பொருள்களை அக்கி ஏனிப்பதுபோல் ஆயுதங்கள் தங்களுக்குகிணிக்கும் ஜூதக் களின் கல்வை புத்தியை அறிக்கும். நான் தங்களிடத்தில் வைத்திருக்கும் பெரியதாலும் நான்கள் என்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் மதிப்பாலும் நான்களுக்கும் கேள்விக்கும் விடுவதையே ஜூபகம் செய்தேன். நான்களுக்குத் தெரியாத விஷயத்தை நாம் அறித்து காக்குக்கு வழித்தித்தாக என்னாக்காது. ராகாஷர்களை விரோதமிக் கொல்க்க நான்கள் ஒருங்காலும் கொல்லக்கூடாது. அது நான்களுடைய வெபாவத்திற்குத் தக்கது. எனக்கும் இஷ்டமில்லை. இந்தப் புத்தி வரவு முற்றி எந்த பிராணிக்கையும் ஹிம்ஶிக்கும்படி செய்யும். ஆனால் ஆயுதங்களைத் தரிப்பது அடக்கியிருப்பது தாம்பியங்களாக என்கிறது. காத்திரிய தாம்பியங்களை காஷ்டங்கள் கொல்க்க விரீர்கள் வைத்திற்கொண்டுள்ளன வாதுக்காக்கு கேரும் காஷ்டங்களை கீங்கவே ஆயுதம் தரிக்கவேண்டும். அதற்காவது ஆயுதங்கள் வேண்டாயா என்றால், இந்த வையத்தில் அவைகளைத் தரிப்பது காத்திரமல்ல. ராத்யத்தை ஆயும்பொழுது மாத்திரம் காஷ்டங்களேண்டிய ஆயுதங்களைக்கொண்டுகே ராத்யத்தை விட்டு நாம் இப்பொழுது வக்கிருக்கும் வைமென்னை? அத்திரிய தாம்பியங்கள் பிராணிக்கிப்பாலை எங்கோ? அதை லோகத்திற்கும் ஹித்தக்கதையே கெடும் தலைமெங்கோ? இவை ஒன்றிற்கொள்ள விரோதம். நாம் இப்பொழுது வைஞ்கும் வைத்தில் அதுஷ்டிக்கப்படும் தர்மத்தையே கைக்கொள்ளுவோம். ஆயுதங்களை வைத்துவிட்டுத் தவம் செய்வோம். இவைகளால் கம்முடைய புத்தி கெடுகிறது. வைவாலும் முடிக்கு அபோத்தைக்குப் போன பிறகு அத்திரிய தாம்பித்தை அதுவரிப்போம். இப்படிச் செய்தால் தாரகருக்கும் கைக்கொயிக்கும் என்னையற்ற பீரியம்

டாகும் தர்மத்தால் அந்ததழும் வூங்கும் குளமும் அதன் வழி
யாக முக்கியம் பின்கணிக்கிறது. இந்த பிரபஞ்சத்திற்குக் கீர்மீமே
என்றால், விரதங்களாலும் உபவாஸங்களாலும் தொந்தக ஒடுக்கிக்
கல்லப்பட்டு இந்தச் தர்மத்தை அம்பாதிக்கவேண்டுமென்று
தமிழ் தேவேந்திரியக்களை வூங்கமாக வளர்ப்பதால் கித்திப்பாகம்கிடைக்
குமா? ஆகையால் எப்பொழுதும் கந்தமான மனத்துடன் வளத்தில்
தவம் செய்வது கல்லது. எனவே புருஷர்த்தங்களும் அவைகளுக்கு
வோதனங்களும் தமிழகத்துக் கெரியாதவைகளையீடு கூறிக்கூறுக்கு
வெப்பாவமான சாப்பியத்தால் இய்வாறு சொன்னேனே தமிழ், தங்
களுக்குக் கீர்மத்தை உபரைத்தின்கீர்மாலை முடிவும்? நான்கள் என்றுக்
வோகிக்குத் தங்களுடன் கல்லது ஏது அக்தமாகத் தோன்று
கிறதோ அதைச் செய்வுகள். நாமநம் செய்வேண்டாது”
என்றார்கள்.

90

நதரிசாபான தேவத து'த'ாந்துதம் மே
து'ந்தம் ச வக்கும் தவ க: அயிதா: |
விளாப பு'த'ந'யா த ஸநாதுதீந
யத'நோநேத தந் குரு மா சிரை : (33)

95

ஈர்க்கும் 10

இவ்விக்கும்கு அபயதானம்

வாக்ய மேதக்கு வைதேவ்யா வ்யாஹ்ருதம் பார்த்து பாக்கவா |
ஶக்ருதவா தா'மே குதிதோ ராம: பெத்துவாத' அயதிலிம் || (1)

இப்படி கல்லட்டதை அறுபவித்தாவது தன் பிரதிக்கையைக்
காப்பாற்றவேண்டும்; தன்கை அங்குவயல்களை கல்லடி கோண்டும்
என்ற கீர்மத்தில் நாடிய மனத்தையுடைய ராமன். தன்களிடத்தில்
வைக்க பக்கியால் எங்கெந் இப்படித் தொன்னுடைப் பார்த்து “என்
விடத்தில் வைத்திருக்கும் அங்கிருக்கும் கீ பிறக்க உத்தம குலத்
திற்கும் தகுதிபடி எனக்கு ஹிதாள விவைத்துக் கொள்ளுப்.
தர்மங்களை என்றுக் கீர்மதுவால்வா? பிரஹ்ம முஷ்மிலான குடா
குடைய புத்திரிவ்யா? குடாங்கள் கல்லப்படும் சம்முக் கார்ச்
களின் காதில் விழாமல் செய்வை அவர்கள் ஆபத்திகளைக் கிடிக்
கிழுக்கினைக்கு கொள்ளுப்; அது உண்ணுமேய. குதும் என்கின்
சாணமாட்டு முனிவர்களுக்கு அபயம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த
வைத்திருள்ள நீஷிக்கி ராகுவைகளின் முறிப்பையைப் பொறுத்
காமல் நாங்களே வந்து என்கின் சாணமாட்டத்தைப் பார்த்தால்
அவ்யா? அபராதம் செய்யாதவீக்கினாக் கொல்லக்கூடாது; எதுக்
குடைய விரோதிகளைக் கொன்று அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டு
மேன்று கொள்ளுவதும்வா? இவர்கள் என்கின் சாணமாட்டத்
பொழுதே எனக்கு உயிரானுக்கள்; அவர்களுக்குச் செய்த கெடுத்

5

10

15

எனக்குச் செய்ததல்லவா? அவர்கள் பழங்களையும் தின்றுகொண்டு நவம் செய்திறவர்கள்; ராகுஷர்களால் குருமாச தீர்மானிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு தல்களையும் வியங்களையும் கூபாள்கள் என்கும் அத்தந்தக் காலங்களில் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் கூட மாம்புத்தைத் தின்றும் ராகுஷர்கள் அமியாயமாக அவர்களைக் கொல்லுகிறார்கள்.

அந்த ரீவிகள் என்னைச் சரணமலைந்து ‘எங்களை அதுக்கிரிக்க வேண்டும்’ என்று பிரார்த்தித்தார்கள். எதறும் அவர்களை மய்க்கிறத்து. ‘நான் செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தவேண்டும். தங்களைத் தேடி நான் வாழேன்றுமிருஞ்க நாங்கள் என்னைத் தேடி வர்த்தால் எனக்கு எவ்வளவும் வேட்கழுத்தாகிறது. தங்களுடைய கட்டினங்கைத் தெரிவிக்கவேண்டும்’ என்று பிரார்த்தித்தேன். அப்பொழுது அவர்களைவரும், ‘ராம! இந்த வளர்த்தில் ராகுஷர்கள் இடிடப்பான சூப்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு எங்களை விரிமிக்கிறார்கள். எங்களை அவர்களிடத்திலிருக்கு காப்பாற்று. அங்கிலோத்திரங்களையும் பர்வகாலங்களில் இடிப்புகளையுமிருக்கிறார்கள். எங்களை அவர்களிடத்திலிருக்கு காப்பாற்று. அங்கிலோத்திரங்களையும் பர்வகாலங்களில் இடிப்புகளையுமிருக்கிறார்கள். (இபோ யங்குஞ்சுத்தி; பக்ஞுமகளைக் கொடுக்கிறார்கள் உணக்கீ அபராதம் செய்தவர்களால்லவா?) இடிப்புத் தங்டப்படும் எங்களுக்கு கீபே கதி. எங்களுடைய தபோ மற்றினம் யால் இயர்களைக் கொல்வது எங்களுக்கு எாலுபம். ஆனால் வெகு காலமாகக் கங்டப்பட்டு எம்பாதித்த தயந்தை எங்கும் மாம்பா யில்லை. தவம் செய்வதோ அளாத்தியம். கேரும் இடையுறுதலங்கோ கண்கில்லை. ஆகையால் இவர்கள் எங்களைக் கொன்று ஓம் இன்றும் எங்களால் சபிக்கப்படாமல் பிழைத்திருக்கிறார்கள். நெய்க் கன் தமிழும் எங்களைக் காப்பாற்றுக்கூன். கீபே எங்களுக்கு காதும்’ என்றார்கள்.

45 “என்னை அண்டியவர்களை விரிமிக்கு என் ஆஙாற்றை அபகரிக்கும் ராகுஷர்களால் விவோநிகளைக் கொல்வதாக ஓர் திக்கனு செய்தேன். என் கவிஞர இழுக்காலும் அதை கிறை வேற்குமிகிருக்க மாட்டேன். உன்னை விட்டுப் பில்லது மாமா கண்டுமே. பாரியை கமது ஆக்மாவில் பாதி என்று வேதம் சொல்கிறது. உடன் பிறக்கவன் கமது ஆக்மாவுக்கு தயிர வேறால். ஆபத்துக் காலங்களில் கம்மைக் காப்பாற்ற தனத்தை எம்பாதிக்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தைக் கொடுத்தாவது கமத பாரியையுக் காப்பாற்ற வேண்டும். தனத்தையும் பாரியையும் கொடுத்தாவது தன்றுமிகைக் காப்பாற்றுவேண்டும் என்று பெரி போர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனாலும், உண்ணியும் ஸங்மணனை யும் என் கவிஞரையும் கொடுப்பேன். செய்த பிரதிக்களுடைய மாத்திரம் தயநமாட்டேன்.

மேதூம் பிரதுமகுரவிகள் எனக்குத் தெப்புமல்லவா? எத்திய
ந்ததென் மேவன் போருள் எனக்கிள்ளை. ஆகையால் ரிவிகள்
என்னிச் சேட்காமல்குத்தாலும் அவர்களை நான் அவசியமாகக்
காப்பாற்றவேண்டும். இப்படி பிரதிக்கலை செய்தபிறகும் தவற
வேணு! என்னிடத்தில் உணக்குள்ள அன்றையும் என்னிப் பிரிவும்
துக்கத்தையும் நினைத்து இப்படி சொன்னுயென்ற எனக்குத்
தெரியும். மறு சேஷமந்தைக் கோறுகிறவனே மயக்கு விதித்தை
படிக்கிப்பான். கீமிகளைப் பூர்ணமாக பஜாபேஷக்காவில்லா
மல் அதுஷ்டப்பதாலேயே மேவன் எத்தியை அவசித்த நூக
குறைய புத்திரியல்லவா? அபராதிகளைப் புத்திகள் அவ்வ
என்று சொல்வது உன் ஸ்வபானமல்லவா? (இங்கே எதை ஹோக
மாதா என்பதைக் குறிக்கிறார்.) ஆகையால் நீ சொல்வது உசிதமே,
அயிறும், என் கவிஞர்க் காட்டிலும் எனக்கு பிரியமானவர்.
நான் அதுஷ்டக்கும் தர்மத்தை கீழம் அதுஷ்டப்பது கூயும்" என்று
எதையை வைத்தானம் செய்தார். பிறகு மறும் கதவிசாரியான
ராமன் ஆயுதபாளியாக வந்தபொறுது—ஒன்னியுள்ள ஆசிரமக்
களைப் பார்க்கப் போனா.

60

65

70

இதியேவ முக்தவா வாறும் மதுந்தமா
ஏதாம் ப்ரியாம் மைதீஸ ராஜுபுத்ரீம் |
ஶாமோ த*துஷ்டமாத் சமா வந்தமேநந
தூகா'ம ரம்யாவி தமிபாவநாதி ||

(23)

ஸர்க்கம் 11

ஆசிரம யாத்திரை

அக்ரத: பிரயவெள ராம: ஏதா மந்த*பே ஸ*மத*யமா |
ப்ரகுஷ்ட*தல்து த*துஷ்டபானி: வந்தமெனுது ஜக*ாம தல || (1)

ராமன் முன்னே ஈடுதாரர்; எதை எடுவில் வந்தான், வந்தம்
வான் வில்லும் கையுமாகப் பின்னால் சென்றார். பல மலைகளையும்
வளங்களையும் அழுகான கடிகளையும் அலைகளில் மணல் தீட்டு
களில் விளையாடும் வண்டாற்றவான் குருவிகளையும் சக்கரவாங்களை
யும் சிர்ப்பறவுகளையும் விளங்கும் நாமகர ஒன்றையையும் புதுவில்
மாங்களின் மக்கதகளையும் மதம்கொண்ட காட்டு மாங்களையும்
மரங்களை அழிக்கும் காட்டுப் பன்றிகளையும் வாளிகளையும் பார்த்
துக் கொண்டு போனார்கள். அந்தமிக்கும்பொழுது ஒரு ஹோதூளை
கீழ்ரும் அகலமும் உள்ள அழுகான ஒரு குந்தம்களையில் வரி
தார்கள். அது மலர்க்க செந்தாய்வாகனாலும் வென்தாய்வாகனா
லும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. யானிக்கூட்டங்கள் ஜலத்தில் வீளை
யாடுக்கொண்டிருக்கின்றன. வண்டாற்றவான் குருவின் ராஜுநாம்பள்
கள் கவுழுப்பொன்றன முதலை கீர்ப்பறாவுள்ள அங்குமிக்கும் நடை

5

10

15 மாதா. ஸ்பந்தசம்போவக் கேள்வித் து அந்த ஜூலைத்தினிற்குஞ்சு பாட்டு, வாத்தியம், சர்த்தாலம் இவைவளில் ஒன்று கேட்கப்பட்டது. ஆகவு, சூரியூத் வண்ணியிற்குத் தோன்றுவதில்லை. ராமலங்குமணர்கள் ஆச்சியங்கள் க்குத் தங்களுடன் வரும் தர்மபிருத் என்ற முறையைப் பயர்த்து “வீவாயி! இந்த அந்புதமான வகை என்கூக்கு மீதுக்கு ஆச்சியத்தை உண்டாக்குவிருது. இதைப்பற்றிய வரவாற்குறைச் சொல்லிக்கூடியானால் கேட்க ஆவாயிருக்கிறோம்” என்றார்கள்.

20 அந்த முநைவர், “இந்தத் தடாகத்திற்குப் ‘பஞ்சாப் ஸரவு’ என்ற பேரை என்னாலும்என்று, மாண்டவர்ஜியென்ற மதுரீவி சிகிச்சைபோலத்தால் உண்டாக்கப்பட்டது. அவர் இந்த ஜூலைத்தில் சிகிச்சையின்டு அபோ ஆயிர வகுகுங்களாகக் கடுக்கும் செய்தார். எற்காறையே புதித்தார். கேவதைகள் அதற்கென்டு பயந்து ஒன்று கூடி, ‘இவர் கைது பதாக்களில் ஏதையோ அடைய விரும்புகிறார், இவகுடைய நவத்தைக் கெடுக்கவேண்டும்’ என்ற நிச்சயித்து, அப்பாராஷ்கரில் முக்கியமான மின்னால்கொடிகளைப் போன்ற அந்த ஸ்த்ரீகளை அறுப்பிழுக்கார்கள். அந்த ரீதி ப்ரச்சாரங்வாழுவத்தை நன்கூப்பதிக்கவர். ஆனாலும் கேவதைகளின் காரியம் நிறைவேற யேண்டுமென்ற கூலங்குக் கட்டுப்பட்டவர் போன்றார். அந்த ஸ்த்ரீகள் இவகுக்குப் பாரியைகளானார்கள். இந்தத் தடாகத்தில் தன் நடோபயத்தால் ஒரு யிசித்திரமான வகையில்தவத்தை அலுமத்து, போகுவத்தால் எப்பொழுதும் வேளாவன புகுங்களும் அவர்களுடன் ஆண்தமாகக் காணம் கழிக்கிறார். அவர்களுடைய திங்க ஆபரணங்களில் ஒன்றையும் பாட்டும் வாத்திய கேள்வமும் கீத்தன ந்வளியும் வர்த்த மதுரமாகக் கேட்கிறது” என்றார். “மிகவும் ஆச்சியமாக இருக்கிறது” என்று ராகவன் சொல்லிக் கொஞ்ச தூரம் போய் ஆசிரமக் கட்டாங்களைக் கண்டார்.

40 அவை பிராம்மணர்களால் நிறைக்குத் தந்பிப்பங்களாகும் மாஞ்சி களாலும் விளங்கின. அவைகளில் ராமலங்குமணர்களும் விளையும் தினாவலம் வகுகுவில் வாநித்தார்கள். அங்குள்ள ஈரதும்கூட யேது பிரச்சுமையுடன் அவர்களை உபரிசிக்க, அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆசிரமத் திறும் தங்கி மதுராயும் வரிகளமாக அவைகளில் வாநித்தார்கள். சிலவிடங்களில் பதின்மூன்று மாதங்களும், சில விடங்களில் ஒரு வருடமும், சிலவிடங்களில் காங்கு மாதங்களும், சிலவிடங்களில் ஐந்து மாதங்களும், சிலவிடங்களில் ஆறு மாதங்களும், சிலவிடங்களில் ஏழு மாதங்களும், சிலவிடங்களில் மூங்கால் மாதமும், சிலவிடங்களில் ஒன்றேநால் மாதமும், சிலவிடங்களில் மூன்று மாதங்களும், வாநித்துக்கொள்கூட பீப்படுப் பத்த வகுகுங்களைக் கழித்தார்கள். பிறகு வாநித்துக்கொண்ட குடை ஆசிரமத்திற்கு வர்த்த அப்பே சிலங்களமிருந்தார்கள்.

அருமான் ராமன் அந்த மதுரீவியைப் பார்த்து வணக்கமாக “வீவாயி! இந்த வகுகுதில் அகஸ்திய மதுரீவி வரிக்கிறுகிறேன்று

தபங்கிளன் ஓராவிலக்கேட்டு. இந்தப் பேரிய காட்டில் அவரு
கையை ஆரியமத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அது என்கே கீர்
காலையை கிருபையால் அப்பே போய் அந்த மறைநிலையைத் தரி
சித்தங் சியகாலம் அவருக்குச் சென்றுகொண்டு செய்ய மிகவும் ஆசை
கொண்டிருக்கிறேன்" என்று பிரார்த்தித்தார். ஸ்திரங்களை
தோற்றும்போது "குழந்தைய! நானும் உண்கு இங்கே சொல்ல
வேண்டுமோன்று நினைத்திருக்கேன். கீடை இன்று தெரியிற்காய்.
இந்த ஆசிரமத்திலிருக்குத் தெற்கே என்குபோதுமேன் தூரத்தில் அத
என்றியருக்கடைய தமிழ் வாரிக்கிறார். அப்பே திப்பே மாங்கள் அடிக்கா
கடுகள் உண்டு. பழங்களாலும் புதியங்களாலும் விளங்கிக்
விசிக் கட்டுகள் மறுமரங்கள் எப்பிக்க, தெளிந்த கூலத்தால்
கிடைக்க. ஹம்மங்கள் சீர்க்கொறிகள் சுர்வாக்கங்கள் முதலிய
சீர்ப்பறைகளால் விண்யாடும் புனியைப்பொன் தாமரை ஒன்றால்
அவர்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பே ஒரு ராத்திரி தங்கு. காலை
யில் அந்த மரசீராக்குக் கெற்கே போனால் ஒரு மோதுமிக்
கப்பால் அகஸ்தியருக்கடைய ஆசிரமம் தோன்றும். அங்குள்ள
விசித்திரமான மிகுங்களையும் பகிள்களையும் மறங்களையும்
பார்த்த மிகுங்க என்றோற்றுமானாக்கி. போவதால் இருந்தால்
இங்கைக்கே புறப்படவாம்" என்றார்.

அவர்கள் அப்படியே அவ்விகுங்குத் திருமாணம் செய்து, அழ
கான ஊங்களையும் மேகங்களைப் போன்ற மூலகளையும் சரிகளை
யும் ஆறுமீண்டும் பார்த்துக்கொண்டு ஸ்திரங்களை காட்டிய வழி
யாகப் போனார்கள். அப்பொழுது ராமன், "வங்கமானு! அகஸ்திய
ருக்கடைய வழேஹதர் வகீக்கும் ஆசிரமம் இடே என்று கோன்று
கிடைத். வனத்தில் வளைச்சிப்பதால் இதிலேன் வழியிலிருக்கும்
மரங்களும் பழங்களும் புதியப்பகுதும் எனக்கு என்குகத் தெரியும்.
பழுதால் திப்பிள்களின் கடுகையான வாவினையை இருக்குத்தகொண்டு
காற்று அடிப்படைப் பார். அங்குகே கட்டுகள் வேட்டி அடுக்கப்
பட்டிருக்கின்றன. வழிகளில் வகைப்பட்டதைப் போன்ற
தாச்சுகள் அலுக்கப்பட்டிருப்பதைப்பார். இந்தக் காட்டில் ஒடுக்கீ
விகுங்குத் தினம்பூம் மேற்கொண்டுபோல் கவிழ்க்
இருப்பதைப் பார். பிரசமமங்கள் புன்னிய தீர்த்தங்களில்
ஸ்வாஜம் செய்து புதைக்கு வேந்திய புக்களைத் தாங்களே பறிப்
பந்துப் பார். ஸ்திரங்கள் சொன்னபடி அகஸ்திய வழேஹதர
கள் ஆசிரமம் இருக். இவருக்கடைய அவ்வளவு அவஸ்தியர்
கோக்கத்திற்கு வழியம்செய்ய விகும்பி இந்தக் கெற்குக் கிட்கில் விடு
மிகுந்தியலைப் போன்ற அவ்வர்களை அழித்தார்.

முன்பு வாதாபி இவ்வளவினால்ர இருவர் இங்கே இருந்தார்
கள். வழேஹதர்கள், ஆணார்கள், மீணும் கொடியவர்கள்;
பிராம்மணர்களை தின்றிறவர்கள். அவர்கள் செய்யும் சிரார்த்தால்
களில் புதிக்கும்படி இல்லான் பிராம்மணவேந்ததான் ஸம்ப

55

69

65

70

75

80

85

90

95

- கிருத பாதநாயகன் வேதியர்களை வெடு மரியாதையுடன் அழைப்பான். பிறகு, வாதாபியை ஆடாகச் செய்து அவனுடைய மாங்ஸத்தைச் சுறைத்து, சிராந்த விதிப்படி அவர்களுக்குப் பரிமாறுவான். அவர்கள் தின்றவுடன் 'வாதாபி! வெளியில் வா' என்று கவுவான். உடனோ என்றப் பாபி வயிற்றிலிருந்து ஆட்கூப்பிபொல் கற்றிக்கொண்டு அவர்களின் தேவத்தைக் கிழித்து வெளியில் வருவான். பிறகு, கிருவரும் அந்த பிராம்யனர்களைத் தின்பார்கள். பிப்படி வெகுகாலம் வட்டித்து, பல வேறியர்கள் மத்தூர்கள். பிறகு தேவத்தை வேள்வியதால் அகஸ்தியர் இங்கே வகுது இல்லவுடைய சிராந்தத்தில் வழக்கப்படி புதித்தார். 'ஸ்வாமி! நான்கள் திருப்பி அவர்களைகளா?' என்று இல்லவன் கேட்டன். 'ஆம், திருப்பியாட்டிதென்' என்றார். பிறகு இல்லவன் வழக்கப்படி அவருடைய கூவில் ஜுவத்தை வர்த்து, 'வாதாபி! வெளியில் வா' என்றார். அகஸ்தியர் சிரித்து 'அவன் என்னுடையிர்களும் செய்யப் பட்டு யமரோகத்திலிருக்கிறார். இங்கே வருவானு? இல்லாயிட்டால் கான் திருப்பியாட்டிதென்ற எப்படிர் சோல்லேன்' என்றார். இல்லவன் கோபங்கொண்டு பழித்திர்க்க சிரைத்து அகஸ்தியரின்மேல் பாய்ந்தார். அவருடைய கோபப்பார்களை கொழுக்கு விட்டுரியும் கொடுப்பைப் போல் அவனைச் சாம்பஷாக்கிற்று. 115 பிராம்யனரிடத்தில் வைத்த கிருஷ்ணால் இந்த அனாத்யமான் காரியத்தைச் செய்தவரான அகஸ்தியருடைய தப்பி (இத்மவாஹர்) வாசிக்குறிடம், தடாக்கங்களாலும் காடுகளாலும் விளக்கும் இந்த ஆசிரமமே" என்றார். வளரியதும் அந்தமித்தான். (முஹதார சக்கரத்தில் அதிதேவத்தைக் கியாங்கும் கணபதியை அகஸ்தியர் பிரார்த்தித்து அதனால் சினம்பீய ஜூட்டாக்கியால் வாதாபியைக் கொன்றார். ஆகையால், விகாயகரின் அந்த மூர்த்திக்கு 'வாதாபி கணபதி' என்று பேயர்.)
- ராமலங்கமணர்கள் வாசியாவாந்தனம் செய்து அந்த ஆசிரமத்தில் புகுந்தார்கள். அந்த மறைவில் அவர்களை பிக்க பிரீதியுடன் உபசரிக்க அந்த ராத்திரியில் அங்கே தங்கினார்கள். காலையில் ராமன் அவனை நமங்களித்து, "ஸ்வாமி! தங்களால் கான்றுக் கூடாது உபசரிக்கப் பட்டு இங்கே காலையாக வர்த்திதோம். அகஸ்திய பகவானைத் தாரிக்கப் போகிறோம்; உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். "போகவாருங்கள்" என்ற அவன் அனுகிருதிக்க, ஸ்வதிக்கனர் குறிப்பிட்ட வழிவாய் போன்றார்கள். அங்கேயே கிர்க்கடம்பு பலா பளை தீவிசி அசோகம் தவம் புர்ணக இதுவைப் பில்லம் தும்பை முதலிய காட்டு மரங்களும் செடிகளும் புதிப்பங்களால் அவங்களிக்கப்பட்ட கொடுக்காலால் குழப்பட்டிருப்பதையும், மாளைகளால் முறிக்கப்பட்டிருப்பதையும், அவையைவில் பலவிதமான பகுதிகளும் குருங்களும் கத்தவத்தையும் கண்டு ராமன், "வங்கமானு இந்த மரங்களின் இவைகள் ஆசிரம ஜூன்களால் செழித்திருக்

கீழ்நெ. இங்குள்ள மிகுங்களும் பக்ஷிகளும் வெகு அட்கமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் யறாரிவியின் ஆசிரமம் கெருப்பிற்குறென்று என்றும் தேவை செய்து விடப்பட்டு விடுவது என்றும் தீரும். தேவையைப் புதையால் குழப்பம் பட்டு, பக்ஷிகளும் மிகுங்களும் சாந்தமாக நடமாடுவதோன்றுப் பகுதைப் பார். ராக்ஷஸ்கள் விரோதத்தையிட்டு சாந்தமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் இது அகஸ்திய திங்கள்தென்று பெயர் பெற்றது. கொடியவர்கள் இதைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கமாட்டார்கள்.

140

ஒரு விமாத்தில் விசிதியமை ஸாரிவலுக்கடை வறிவைத் தடுக்க விரோதது வளர்ந்துவள்ளுடேதிருக்கிறது. ஆனால், அகஸ்தியவருடைய கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டு சிற்றுவிட்டது. இவர் நீண்ட ஆயுளை விட யார். முறை கீர்த்திசாலி, வகைப் பிராணிகளாலும் பூஜிக்கப் பட்டவர். ஓதுக்கனுக்கடையான்மையைப் பேசுவதற்கு. இவ்விடத்தில் போன்றும் மம்கு விசேஷ என்மையைச் செய்வார். இவ்வரைப் பூஜித்து, வாவாலத்தில் மிகுந்திருக்கும் காயத்தை இப்போது குறிப்போம். இங்கே தேவதைகளும் க்கத்தர்வர்களும் வித்தர்களும் மற்ற நிவீகனும் மற்ற தபஸ்வியான அகஸ்தியார் எப்பொழுதும் உபானிக்கிறுக்கன். போய்வான் கொடியவன் ரக்ஷியாகப் பாபம் செய் கிறவன் கொலைகாரன் இரக்கமர்ந்தவன் இஷ்டப்பெட்டு கட்டுவன் இங்கே வாங்கமூடியாது. தேவதைகளும் யாற்களும் நாகர்களும் கஞ்சன் முதலியவர்களும் இங்கே விரதங்களை அலுங்கித்துக் கொண்டு தமிழ்நெடுங்காலிகள் இங்கே அபிசேகம் மறைவில் வள்ள தவத்தில் ஏந்தியபடிக்கு தேகத்தை விட்டு ஸாரியனைப் போன்ற விமானங்களில் திட்டியை தேக்கங்களுடன் ஸ்வர்க்கமடைச் சார்கள். இங்கே தேவதைகள் ஓதுக்கனால் ஆக்கிக்கப்பட்டு, யைபதவியையும் இந்த ஹோக்கத்தில் ராத்யங்களையும் கொடுக்கிறார்கள். ஆசிரமத்திற்கு வகுதையிட்டோம். வங்கமண! மற்றுமியின் தரிசனத்திற்கு காறும் ஏதையும் காத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சிகிரும் தெரியி! என்று ஆக்காபுத்தார்.

145

ஆக்தா: ஸ்மாஸ்ரம பதீம் ஜெவாயித்ரே பரவிஸார்த: |
நிவேத-வேறு மாம் பராப்தம் நியூயே ஸ்தவா ஸஹ: | (95)

150

இங்கே வாங்கமூடிய வாக்கமைத்து விடுவதற்கு காத்துக்கொண்டிருப்பதாக, "அவைத்தாதிபதியான்" தசரத க்கருவச்த்தியின் புத்திரன் ராமசுந்திர மூர்த்தியும் அவருடைய பத்திரியான வீதாதேவனியும்

155

160

165

ஸர்க்கம் 12

அகஸ்தியர்

ஸ பரவிஸ்யார்ஸம பதீம் ஸங்மதேந ராத்வாது: |

அகஸ்திய ஸ்ரீஷ்ய மாணாத்ய வாக்கமைத துவாச தம: | (1)

பிறகு ஸங்மனன் அகஸ்தியக்கடை சிவ்யாஸ்தத்திற்குப் போக, "அவைத்தாதிபதியான்" தசரத க்கருவச்த்தியின் புத்திரன் ராமசுந்திர மூர்த்தியும் அவருடைய பத்திரியான வீதாதேவனியும்

மறுவிடியைத் தரிசிக்க வாஞ்சிக்கிறார்கள். நான் அவருடைய தமிழ்
 5 வங்குமணன். அவரிடத்தில் மிகுந்த பக்தியும் பிரியமும் வைத்தவன்.
 இது உட்கூருக்குத் தெரிகிறுக்கலாமே. பிராயின் கட்டிலையும்
 வங்குமணம் செப்பிடிரோம். எங்களுடைய வரலை மறுவிடிக்குத்
 தெரிவிக்கவேண்டும்" என்றார். "அப்படியே செப்பிடிரென்" என்று
 10 அந்த சிற்யைச் சுக்கிடோத்திர சாமியில் போய் கம்பிகிறது,
 "எவ்வளி தசாத புத்திரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஏதெங்கும்
 தங்களை தாழித்துப் பணியிட செய்ய வாநிக்கிறார்கள். என்ன
 15 "ஆக்கனு" என்றார். நன் குலதெப்பவமான ராமதும் ஏதாலங்குமனர்
 கலும் தங்களைத் தேடி வாந்திக்குப்பதைக் கேட்டு ஆளுக்கப்படவர்களாய்
 20 அகஸ்தியா "வெகு எவ்வளக் அவருடைய வரலை ஏதிர்பார்த்துக்
 கொண்டிருக்கேன். இந்று வந்தாரா? மெத்த கண்டிரோம்.
 அயர்களை உபரித்து இய்கை அழைத்தன. இதுவரையில் ஒன்
 25 "அழைத்துவரவில்லை" என்றார். "அப்படியே செப்பிடிரென்" என்று
 சிற்யைச் செய்கின்ற வர்து, நாமதும் செய்ததற்காகப் பயிற்று
 வங்குமணனைப் பார்த்து, "ரெம்பென்ஸ்பவர் யார்? மறுவிடியைத்
 30 நாரிசிக்கவாய்" என்றார். வங்குமணன் அவனை வரச்சபாதியில்
 அழைத்துப் போய் ராமலையும் ஏதெங்கும் காட்டினார். அகஸ்தியா
 சொன்ன வார்மதையை ராமலைத்தில் வெகு வார்க்கத்துடன்
 அந்த சிற்பங். தெரிவித்து, உலகை உபசராத்துடன் அவர்களை
 35 அழைத்துப்போனார். பொரும் வழியில் மாங்கள் ராக்கமாக வஞ்சு
 கரித்துக்கொண்டிருப்பதையும், பிரஹ்மா அண்ண விட்டு ஜூ இந்தியன்
 வள்ளுக்களிற்குப் பக்க குபேரன் நாமா விதாநம் வாயு அனந்தன்
 40 எவ்வரி வணாக்கன் வருணன் கார்த்தியேன் நாமன் முதலீய
 தேவதாக்கு ஏற்பட்ட புதூகிதுவங்களையும் பார்த்தார். ("போ
 ய வை அப்பதாய்" என்ற மாநிரத்தின் பறியோழ அங்கங்களுக்கு
 இவர்கள் அதி தேவதாகன்).

ஏதற்குள் அகஸ்தியர் சிற்யைச் சூடன் எதிர்கொண்டு வருக்குதைப்
 பார்த்து. ராமன் "வங்குமண! பார். துவகிக்கும் தேஜஸ்ரால் விளங்கும்
 5 விநிமூலக் குழன் அதோ வருகிற மறுவாத்மாவே அகஸ்தியர்:
 எல்லையற்ற காந்தியாதும் மதிலையாதும் அகவே என்ற தெரிய
 விளையா?" என்று சொல்லி அந்த மறுவா விரதும் வங்குமனரும்
 ஏதெங்கும் அகஸ்தியருடைய பாதங்களைத் தொட்டு வணக்கிக் கூட
 10 கூப்பி விட்டார்கள். அகஸ்தியர் அவர்களுக்கு விதிப்படி அதிசிபுதை
 செய்து கொடும் விசராந்து உட்காரச் சொன்னார். பிறகு வயகை
 15 தேவம் செய்து அதிகானங்கு அங்கிய பாதநியங்களால் புதை
 செய்து, வாணப்பிரஸ்தர்கள் புதைக்கும் காத மூலப்பல்களைக்
 கொடுத்தார். நான் வாக்மாக உட்கார்க்கு அவர்களையும் உட்கார்க்
 20 செய்து. "ராமி நப்பலிகள் அங்கிலில் ஓஹாமம்செய்து அதிகளைப்
 புதைக்கவேண்டும். இங்காலிட்டால் இறந்துவின் ஏதாக்கியில் விழுது.

ஏப்ரில் 1978 து திருமாத்தார் தலைவர் ராம: குறுக்குத்துவி:
ஏப்ரில் 1978 து வட மாவட்டத்தின் தலைவர் ராம: குறுக்குத்துவி:

குழந்தை
குழந்தை

போல் என்னவென்றுப்போல் தன் மாம்ளத்தையே தின் கிழங், சீவோ வாதாரணமான அதிதியல்ல. எகல் வேஷத்திற்கும் அரசன், தச்மங்களை நடத்திக் காட்டுகிறவன்; மஹாரதன் (முனை வீரன்); புதிக்கத் தகுத்தவன்; மரியாதை செய்யத் தகுத்தவன்; எண்க்குப் பிரியமான அறிதி. ஆகவொல் என்னித்ததாலும் கன்ன உங்கள் உபாரிக்கவேண்டும். இதோ பார். முன் காலத்தில் இந்த உத்தமமான வில் விவகாரமாவால் மஹா வில்லூவிற்காகச் செய்யப்பட்டது. இந்த அஸ்திரம் பிரம்மாவினால் தரப்பட்டது. ஏப்பொழுதும் குறையக்கூட பாணங்கள் கிறைங்க இந்த இரண்டு அம்பக்கைகளும் இந்திரனுல் கொடுக்கப்பட்டனவ. அக்னிக் கொழுக்கதைப்போல் நூல்கள்கும் இந்தப் பாணங்களையும் தங்க உறையினிக்கும் இந்தக் கந்தியையும் பார். ஏதும்கொல்லும் நங்கந்தாரதும் விசித்திரமாக வேலைசெய்யப்பட்ட இந்தக் கந்தியையும் விள்ளையும் பாணத்தையும் அம்பக்கையையும் பெற்றுக்கொள். பூர்வகாலத்தில் மஹாவில்லூ திவகரனால் அலைர்க்கின்க் கொண்ற நேரத்தைகளுக்கு விரோத கோழுத்தை செய்தார். இச்சிரன் வற்றாயுதத்தால் விளக்குவதற்போல் இந்த ஆயுதங்களைப் பெற்று உள் சத்தருக்களை ஜமித்து வேரகங்களுக்கு கோழுத்தைச் செய்" என்ற மஹாகேதங்களியான அகஸ்தியர் அவைகளை ராம கிரித்தில் தூப்பாய்த்தார். (பரக்கரமாழுஷபாய விள்ளை ராமன் வாங்கி வருணாவிட்டதில் கைத்திருக்கார். அவன் இந்திரன் மூலமாக அதை அகஸ்தியரிட்டதில் கொடுத்தான். கரதுவான ராகுணர் கனின் வதத்திற்கு அது வேண்டியிருந்தது.)

உவருக்கத்வா மஹாதேஜா: அமல்தம் நத் வராயுதம் |
தத்வா ராமாய பாக்கா நகைத்தய: புறப்பரவீத || (38)

ஸர்க்கார் 13 பகுஞ்சவுட பிரயாணம்

ஶாம பார்தோக்கமி பாத்ரம் ஒத பரிதுஷ்டாக்கமி கங்கமா |
அபிவாதாவிதும் யந் மாம் ப்ராப்தோ மத: வாஹாதயா || (1)

பிறகு அகஸ்தியர் ராமனைப் பார்த்து, "குழந்தாய்பி! சீயும் வகுமண்ணும் வீதையும் என்னை தரிசித்து கமல்களிப்பதற்காக இங்கே வந்ததைப்பற்றி மிகவும் வகுதோவிந்தேன். நடத்து வந்த களைப்பால் ஒதக்கில் வியர்வை சொரித்தே. செல்யமாக வளர்க்கப்பட்ட ஜனகபுக்கிளி உங்களைக்காட்டிலும் மிகவும் கணக்கு. இனைப் பாற விரும்புகிறேன்று கன்னுக்குத் தெரிகிறது. இவன், நக்கந்தை அனுபவித்து வழங்கப்படாதவன். மிகுந்த கவுடங்கள் கோரும் இந்த வைத்தில் வளர்ச்சித்தாரதும் பர்த்தாவினிடத்திலுள்ள பிரியத்தால் அனுவகை வந்தும் செய்யவில்லை. இவன் உட்கூடான் வாத்திரிகு

- 10 வாத்து வெகு அணிவான காரியம். இவன் அறிக கஷ்டத்தை அது படிக்காமல் ஶாகமாகக் காலம் கழிக்கும்படி செய்வதுதான் கடமை. பர்த்தா ஜெளங்கியாக இருக்கும் பொழுத அவன் எந்தோறுப் படுத்துவதும் கஷ்டப்படும்பொழுது அவனாக கைவிழுவதும் ஸ்திர கருவுடைய ஸ்வபானம், அவர்களுடைய நன்மை மின்னங்கிப்போல் அடிக்கடி மாறும். அவர்களுடைய மஸம் ஆயுதங்களைப்போல் கொடியது. கெட்டுகாளங்கள் செய்த ஸ்வேகைத்தையும் ஒரு மிகவும் தில் மறப்பார்கள். யிசாரிக்காமல் காரியங்களைச் செய்வதில் இவர்களுக்குள்ள வேகம் வாயுவிற்கும் குடுதுப்புக்கும் கிடையாது. ஆகையில் இந்தத் தோழங்கள் ஒன்றும் ஏதையிட்டில் இல்லை; மேலும் வாரதுக்களால் ஜோன்டாடத் தகுந்தவள். அதுதநிலைப்போல் பறிவிரதைகருக்குள் முதன்மை வாய்ந்தவள். நீங்கள் மூலமும் வளர்க்கப்பெற்ற இந்த ஆசிரயம் மிகவும் விளங்குகிறது" என்றார்,
- 20 ராகவன் கைப்பிழ வணக்கமாக, "ஓவாயி! தங்களுடைய அதுக்கிருதமும் பெற்றேன். காலே தன்யவன். அந்தவர்களின் இஷ்டப் பொப் பூர்த்திசெய்யும் தாங்கள் எய்களுடைய குணங்களால் திருப்பிவடைவது நாங்கள் செய்த பாக்ஷியமல்லவா? ஆயினும் ஏனாக்கமாக அம் ஶாகமாகவும் வரீக்கத்தகுத் தீர்டிக்கை எங்களுக்குக் கட்ட வேண்டும். அது மரங்கள் அடிந்ததாகும் நூல் ஜோன்கியமுள்ள தாகவும் இருக்கவேண்டும்" என்று பிரராத்தித்தார். பிறகு கட்ட வேண்டிய காரியங்களை உத்திரித்து மஹரிவி அதற்குத் தகுந்த ஓர் இடத்தை ஆலோசித்து நீச்செய்தது. "ராபி! இங்கிருக்கு இரண்டு போதுளைதாரத்தில் பஞ்சவடி என்று ஒரு ஸ்தலமுள்ளது. அந்தே பழங்களும் விழுக்காலும் ஜோன்டியமாரியில் சிடைக்கும். பல மிகுங்கள் பயங்கில்லாமல் வளஞ்சிரிக்கும். அந்தே ஆசிரமத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு நீங்கள் ஶாகமாக வரீக்கவார்கள். நூரத்திட்டத்தில் நீங்கள் பிரதிக்களுடைய சப்த வளவால் காலத்தில் பெறுப்பாகம் சென்றுவிட்டது. பிரதிக்களுடைய முடிக்கு அபோத்தவைக்குப் போய் ஶாகமாக இருப்பாய். யாதிச்ச்சரவர்த்தி தன் மூத்த புத்திரருல் கொவையின்துபோல் உன்னைப் பெற்ற மரதரும் வன்னும் கொபையிற்க் கண்யரானார். இதுவரையில் கடந்த மாவற்கற்றும் என் தபோமாலிமையாலும் மரதமிட்டதில் எனக்குள்ள ஸ்வேகைத்தாதும் அறிவிறக். என் ஆடங் இங்கே வளர்க்கும்படி உங்களை என் கேட்டேன். ஏகாந்த மாரக எங்கள் வளர்க்கத்தகுக்கை தீர்டிக்கைக் கட்டவேண்டுமென்ற பதில் சொன்னும். அதனும் உன் கருத்தை ஆலோசித்தது தெளித்து கொண்டிடன். (கரதாவன வத்தை இங்கே குறிப்பிடுகிறோர்.) கீ பல்லாவட்டக்குப் போகானம், அது அழைங இடம். ஜோதவனிக்கு மிகவும் ஸ்மீபம்; இவ்விடத்திற்கும் மிகவும் ஸ்மீபம்; விசித்திரமான மிகுங்களாலும் பழிகளாலும் நிறைக்க, பலவித பொருள்களும் ஜோன்டியமாரியில் சிடைக்கி கடியநாக எவ்விதத்திலும் மேவாறு. விரத அப்பிள்ளைதாங்கா வரீப்பாள். மீண்டும் உண்

பாரிஷயம் அந்தே சங்கமாக இருக்கலாம். அங்கிருக்கும் தபஸ்வி
வீச ஆபத்தகளிலிருந்துகூடியது. அதோ அந்தப் பெரிய
இதுபைப் போப்பைப் பார். அதற்கு வறைபுரமாகவுப் போகும் வழி
யாக சென்குல் ஒரு ஆலயமும், அங்கிருந்த ஒரு பெரிய மேட்டின்
மேல் ஏறிப்பொன்று ஒரு மலையும் ஓதான்றும். பஞ்சவடி அதற்கு
எழிப்பதிலிருக்கிறது. எப்பொழுதும் புற்பங்களால் சிறைக்க வருக
உடவை அதற்கூடானமாகக் “கொன்னவாம்” என்றார். பிறகு
அவர்கள் அந்த மஹாவிஷயப் பூஷிக்கு பிரதாந்தின நாள்காரம்
செய்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, முதுகில் அம்பகநானும் வையில்
விழுமாக அந்த மஹாவிஷ்ணவான ராஜுபுத்திரர்கள் வீதையுடன்
அக்ஷியர் சொன்ன வழியாக பஞ்சவடிக்குப் போனார்கள்.

55

க'குஹிதாபெள து நாதி'பா'தமதேள
விளக்க துணேள வைப்போஷ்வகாதபோ |
யதோ'பதி'ஏ'பெற பதா' மஹா'ஏ'கு
ப்ரஜக'மது: பஞ்சவடம் எமாஹிதேள | (28)

கோக்கம் 14

ஆடை வம்சம்

அதி' பஞ்சவடம் க'க'ச'த்தா' ரகு'த்த'த: |
ஆணாத' மஹாகாவம் க'குத'ரம் பீ'மஹாக்ரமம் || (1)

பகுத்த சீரத்துடன் பார்க்கப் பயங்கரமாக ஒரு கூடு.
போகும் வழியில் ஆலயர்த்தில் உட்கார்க்கிருப்பதைப் பார்த்து,
உரங்களைக் கண்ணினி ராம வஞ்சியனர்கள், “நீயார்?” என்றார்கள்.
அது மிகுந்த பிரயத்துடன் மதுரமாக, “குழக்தாவி நான் உங்கள்
பிதாவிற்கு மிக்கிரைன்” என்றது. ராமன் அதை வணங்கி மரியாதை
செய்து அதன் குவத்துடும் பேசுநாற்றும் கேட்டார். அந்தப் பழி
ஷகல் புதங்களின் உற்பத்தியையும் கன் குலகிரமத்தையும்
சொல்ல ஆரம்பித்தத். “முன்காலத்தில் கர்த்தமர் விச்குதர் சேஷ
வம்சிரயர் விதாஜு மரீசி அந்தி க்ரது புலஸ்தியர் அப்ரால்
ப்ரசேதன் புவநர் தஷூர் விவங்களன் காச்வபெரன்ற பிரதாபம்
கன் இருந்தார்கள். தஷூருக்கு அறுபது பேண்கள். அவர்களில்
அதிரி திதி தது காவிகை தாம்பூ குரோதாவை மனு அவிஸை என்ற
எட்டுப் பேண்களைக் காசியர் மணம் புரிது, ‘உஞ்சு வேகக்
காங்கும் பாலகர்களான புத்திரர்களைப் பேறும்கள்’ என்ற உத்
தரவு செய்தார். அவர்களில் அதிரி திதி மனு காவிகை அதற்கு வை
மதித்தார்கள். மற்றவர்கள் வழும்நித்க்களில்லை. பண்ணிராண்டு ஆதிர
தியர்களும் எட்டு வள்ளுக்கும் பதினெட்டு குத்திரர்களும் இரண்டு
அதிரை ஓதவர்களும் அதிரிக்குப் பிறக்காரர்கள். திதிக்குத் தந்

5

10

15

தியர்கள் பிறந்தார்கள். அந்தக் கீர்த்திசாலிகள் ஆதிகாவத்தில்
 20 இந்தப் பூமியை ஆண்டார்கள். தனுவிற்கு அசுவ க்ரீவினைன்ற தானவள் பிறந்தான். நாகங்கும் காலகஞ்சி கரணிளக்குப் பிறந் தார்கள். கிரேஸன்சி, பாலி, சீபேனி, திருதாஷ்டரி. அவைன்ற ஜூஞ் பெண்கள் தாம்பூக்குப் பிறந்தார்கள். கிரேஜாஞ்சிபிடத்தில் கோட்டாள்களும், பாலியிடத்தில் கோழிகளும். சிவேயினியிடத்தில் கழுது கணும், பருத்தகளும், திருதாஷ்டரியிடத்தில் ஹம்ஸங்களும் கல ஹம்ஸங்களும். சக்கர வாகங்களும், கிஷியிடத்தில் கதையும் அவனுக்கு விரைதையும் பிறந்தார்கள். மிருகி மிருகமாந்தா ஹரி பத்ரமாதா மாதங்கி சார்துலி சுவேதா ஸாஶபி ஸார்லா கந்தருகா என்ற பெண்கள் குரோதவஸாக்குப் பிறந்தார்கள். மிருகியிடத்தில் மாள்களும், மிருகமாந்தையிடத்தில் கருதகளும், கவுரிமாங்களும், சாமரமிருங்களும், ஹரியிடத்தில் ஸிம்தங்களும் வாளரங்களும், பந்தாயிடத்தில் இராவுகியும் பிறந்தார்கள். அவனுடைய புத்திரன் லோகாரிசிந்தனை ஜூராவதமென்றும் மஹாகஜம் மாதங்கியிடத்தில் யானைகளும், சார்துலியிடத்தில் புலிகளும் ஸீன்ட வாலுள்ள குருங்களும், சுவேதையிடத்தில் திக்கஜங்களும், ஸாபியிடத்தில் ரோஹிணியும் கந்தர்வியும். ரோஹிணியிடத்தில் பசுக்களும், கந்தர்வியிடத்தில் குளிராகளும், ஸாரவையிடத்தில் அபிஷ படக்களுள்ள ஸர்ப்பங்களும், கந்தருவிடத்தில் ஸாதாரண ஸர்ப்பங்களும். மஹுவிடத்தில் பிராம்மன கந்திரிய வைசிய குந்திரர்களான மறுஞ்சயர்களும் அனங்கியிடத்தில் ருசியுள்ள பழங்களொடுதைய மரங்களும், கந்தருவிடத்தில் ஜயிரம் தலைகளுடன் பூமியைத் தரிக்கும் ஆதிசேஷாதும், வினாதையிடத்தில் கருடங்கும் அருணாதும் பிறந்தார்கள். அருணாதுக்கு சியேஷியிடத்தில் ஸம்பாதியும் ஜடாயுவள்ற வாதும் பிறந்தோம். (மேற்கொண்ட சியேஷி இவளால்ல). இந்த வனத்தில் தலும்பிருக்களும் ராகுஷார்களும் அதிகம். ஜகூயாக சிங்கள் வெட்டையாடப் போனால் நான் ஸீதைக்குத் துக்கொக இருப்பேன்" என்றது ஜடாயு.

அதைக் கேட்டு ராமன் ஜடாயுவை வெகு பிரியத்துடன் ஆலீங்கனம் செய்து, தங்கள் பிதாவின் மித்திரங்குணதால் அதற்கு விசேஷ மரியாதை செய்தார். பிறநு அந்த பலவானுள் பக்கியிடத்தில் ஸீதையைப் பாதுகாக்க வேண்டிக்கொண்டு விளக்கு வொட்டுப் பூச்சிகளை ஒன்றுப்பு ஏறிப்பதுபோல், ராமவஞ்சுமணர்கள் சந்திர்களை காசம் செய்ய விரும்பிப் பஞ்சவடியை கோக்கிப் போனார்கள்.

ஸ தத்ர ஸீதாம் பரிதா'ய கமதி'ஸீம்
ஸங்காஸ தோதிப்பேந பக்கினை |
துகா'ம நாம் பஞ்சவடியை ஸங்காஸமெனு
ஸிபும் தீ'ஷாந் ஶயபா'நிவாரண: |

(35)

திட்டாநாமத து ஸு இப்பூசை ராகார்ஜுவா முதல் பல்லவங்களை அந்தநூத பாவத் |
பின்றி செல்ல விரும்புவது என்று மாத்திமாதாத் திட்ட ராபுரா வாண்பத்து முறை பூர்வ: ॥ ५३: ॥ —— தீ. 14-६० - ३० ச.
ஏது கூட உட்டு செல்ல விரும்புவது என்று மாத்திமாதாத் திட்ட ராபுரா வாண்பத்து முறை பூர்வ
(காந்தி மத்திய பிரபு விரும்புவது என்று கூறுவது)

லர்க்கம் 15

பர்ணசரஸ் கட்டினாலும்

தத: பஞ்சவமம் எத்வா நாறாங்யான மகுஷாவுதாம் |

உயாச ப்ராதம் ராம: சௌமியதிரி தீப்த தேழஸம் || 1)

பல்லவாவதிக்கு வந்த பிறகு, ராமன் தனக்குக் கூண்களியம் சுப்பை வாழ்த்திரையால் கொடுக்கப்பட்டு. அதற்குத் தகுந்த க்கிடியும் சக்கிடியும் நிறைந்து, அதற்கெற்ற கங்கும் தேசமும் எந்ததைப்பற்றி எடுதோத்தித் தமதாவீரனான வாழ்மண்ணைப் பற்றது, "மஹாவி குறிப்பிட்ட கேசம் இதுவே, புத்தங்கள் உறந்த மரங்கள் எங்குமுள்ள பஞ்சவடி இதுவே, வனங்களில் திகமாக வாஞ்சித்தவனுள்ளதால் எத் தீட்டுத்தில் ஆசிரமத்தை நபடுத்தவேண்டும் து நான்கு புறங்களிலும் பார். ஏதைக்குப் புத்தங்களிடத்தில் மிகுந்த பிரிதி; ஆகவூல் அவ்விதமான மரங்கள் நிறைந்திருக்க வேண்டும். வாக்மாகப் படுக்கூடிய இடம் எங்கு வேண்டும். ஆகவூல் யேடுபெண்ணமில்லாமலும் மிகுது நான் மனை பாய்த்துபொன் வந்துமாக இருக்கவேண்டும். மித்து புத்தங்கள் தாப்பம் தூவும் முதலியைவு வைப்பத்திலிருக்க வேண்டும். எனவை கச்சுஷஷயையும் சீவில்லவா செய்வேண்டும்? கையால், கம்பெல்லோகுக்கும் அனுகூலமான ஒரிட்டுமெப் பார்" என்று.

இப்பதித் தன் ஜெவக்கியத்தையும் ஆவோசித்துச் சொன்ன ராத்தாவைப் பொறுத்தாயல், வகுமணன் வீததையைப் புருஷ ராமங்க (பிரச்சாங்க) கொண்டு "வீவாரி! நாங்கள் பிரபு, ஜோ தங்களுடைய தாஸன். தங்களுடைய ஸ்வரூபம் வேறு. திகுமாயாக வேலைசெய்வதே என் ஸ்வரூபம். இது நாங்கள் கவுகுன் த்தில் எழுஷ்துகளிலிருக்கும்போதுமாத்திரமல்ல :அவதாரங்காலத்தில் எப்பொழுதம் உண்டு. தங்களுக்கும் வீதைக்கும் வாக்மான டத்தைப் பாருவது நாங்கள் கட்டினாலிருவது என்கு அழிவீர, என் ஜெவக்கியத்தையும் ஆவோசிப்பது தாது. ஆகவே நாங்களே தங்களுக்கு அனுகூலமான இடத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு உத்தரவு செய்யவேண்டும்" என்று பிரச்சாத்தித்தார். ராமன் கைத் தேட்டு மிகுந்த வகுதோதாவுமூட்டது கண்ணுக் கோசித்து இடத்தைக் குறிப்பிட்டு, மிகுந்த பிரிதியால் வாழ்மண்ணலுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, "குமர்தாப்! இங்கிடம் யேடுபெண்ண வகுமாயல், பார்ப்பதற்கு அழகாகப் புத்தங்கள் மரங்களால் உறநிருக்கிறது. ஆசிரமத்தை இங்கே ஏற்படுத்து. என்ற வளைசெயுன்ன மலர்க்க நாமரைகள் விளக்கும் ஒடைகள் வைப்பதிலிருக்கின்றன. மஹாவீரனியான அகஸ்திவர் சொன்னபடி, நாகவரியின் வைப்பத்திலிருக்கிறது, காரகளில் புத்தங்கிருந்தும்

5

10

15

20

25

30

35

கன் சிறைந்திருக்கின்றன. ஹம்ஸம் கீர்க்கோழி சக்ரவாகம் முதலைய
பல்வகூலம் அவங்களிக்கப்பட்டிருக்கிறதுமல்லை அதிக தாற்றி இம்
அந்த வழிபத்திறுமில்லை; மாண்கள் கட்டில் வட்டமாக வடமாடு
கின்றன. மயில்கள் இனிமையாகக் கஷமின்றன. பக்கங்களில்
40 அழிய குதைகளிலிருக்கின்றன. புஷ்ப விருஷ்டமங்களம் மறைந்திருக்கின்றன. அங்கங்கே ஜெள்ளி தங்கம் நாம்ரம் முதலைய் தாழ்க்காலம்
கிறத்து ஜெள்ளால்களைப்போன்ற பலவர்ஜனங்களால் அவங்களிக்கப்பட்ட
45 யானைகளை ஒத்திருக்கின்றன. ஆச்சா பனை பச்சிலை போச்சை
பலா மா சீர்க்கை முடி இனிசி புன்னுகம் உண்மொ அசோகம் மஞ்சாடி
அம்பகம் நாறை கந்தனம் ஸ்பெந்தம் நிலைக்கும், கறுப்புக்கஞ்சாங்
50 ஜோகை ஏழைக்கை தவம்கூங்காலி பன்னக பாதிசீ வன்னி முதலைய்
மரங்கள் செழித்து வளர்கின்றன. இது புன்னுவின்தலம். இது பரி
கந்தமான இடம் மிருகங்களாலும் பகுதினாலும் கிறத்திருக்கிறது.
இடம் இங்கே ஜூடாயுவுான் ஜெளாக்கியாக வளர்ப்பொம்”
என்றார்.

பிறகு வங்கமணன் அதிலிருவாக ஒரு விஸ்தாரமான ஆசிர
மத்தைக் கட்டினார். மன்னால் வை வாவத்து மூலமிக்காலம்
ஆண்களை நாட்டி யேலை விட்டார்களைப் போட்டு, வன்னிமரக்
கிளைகளை அவங்களின்மேல் அடர்ந்தியாகப் பரப்பி, மரவீகாலம்
55 செய்த விருங்கைப் போட்டு இறங்கிக் கட்டினார். அதற்குமேல்
நானால் நூப்பை ஜோகை இனைகள் முதலையங்களைப் பரப்பி,
கார்ணம் மேறு பஞ்சமில்லாமல் ஒழுங்குபடுத்தினார். பிறகு,
ஜோதாவரியில் நொடிப் புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் ஜோகை
60 வாது வாஸ்தவபூரை முதலை கிருநாராதிகளை விதிப்படி செய்து
ராய்னார் அழுந்து வாது காட்டினார். அவரும் எதையும் அதைப்
பார்த்து மிகுந்த வாந்தோஷமடைந்தார்கள். ராய்னார், “குழந்தைப்!
இந்தப் பஞ்சாக்கை வெகு அழகாகவும் ஆச்சரியப்பட்டுக்கூடிய
தாகவும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. உண்ணிட்டில் எனக்குள்ள
65 வாந்தோஷமட்டிற்கு என்னையில்லை. அதற்குத் தஞ்சந்தபடி வெகுமதி
செய்ய இப்பொழுது ஜெளகரியமில்லை. அழகால் அதற்குப்
பதிவரக உண்ணோ. மிக்க பிரேரணையுடன் எண்ணத்துக்கொள்ளு
கிறேன். எதையுடன் தன்மைகள் இருக்க ஓர் இடம் வேண்டுமென்று
நான் தினாத்தித்தனே ஒழிய உண்ணிட்டில் ஜோகையில்லை. என்
அபிப்பிரையத்தை எப்படியோ அறிந்து என்னிட்டிப்படி செய்
70 தாய். சுராதாக்கு வெகுகாலாக வரையில் புதிருங்கில்லாமல் பிறகு
நாம் பிறக்கோம். அழகால் நாம் ஜெளமாக வளிக்கவேண்டு
கொன்று சந்திரபயம் கூந்த்திரபயம் முதலையாவனை யோசித்து
சூரத்தாமக்கு விட அழுந்ததுபோல், இது ஆசிரமத்தைக்கட்டினார்.
75 சீராஜுகுமாரனுமிருந்தும் உடன் ஜெளகரியத்தைக் ஜோகூரம்கூட-
யோசிக்காமல் என் ஜெளகரியத்தைபே கவனித்து இட்கூப் பரிசு
காலையைக் கட்டினார். என் யாந்தோஷமட்டதைபே உணர்கு மேலான

பிரயோதனமாகக் கொண்டாய் புத்தென்ற சரகத்திலிருக்கு
பிதாவைக் கூறவேற்றுவிற்களே புத்திரன். என் இஷ்டத்தைப்
பூர்த்தி செய்யவிருப்பதே நமது பிதாவிற்கு சரகத்தைப்
போன்றது. நீ என் இஷ்டப்படை நடப்பதால் அதை சரகத்திலிருக்கு
அவனைக் கூறவேற்றினால், நூல் உள்ளவரையிலும் அவர் என்
இஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்தார். தான் இறக்கும்போது அதை
காரியத்தில் உள்ள சிவமித்திருக்கிறார். ஆகையால் என் பிதா மரண
மடையவில்லை. சியே எனக்குப் பிதா. உள் ரூபமாக என் என்க
மனோரதங்களையும் அவர் பூர்த்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்”
என்ற சொன்னார். அங்கிடத்தில் அவர்கள் சிவகாலம் ஈரகமாக
வருத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒத்தவாழும் வந்தமண்ணலும்
உகல் பணில்லை களையும் செய்யப் பெற்று ராகவன், தேவவோ
கந்தில் இந்திரன் வினங்குவதைபோல் அங்கே காலம் கழித்தார்.

கன்றித் தாவும் சு தீர்யாத்மா ஏந்தவா வந்தமேந்த ச |
ஆந்தாவாய்மாநோ தபவாத் தீவரிஷ்டா போதே யதா?மர: 1 (31)

ஸ்க்கல் 16 ஹூமந்த ருதி

வாங்தம் தாவும் சு யைகம் ராகுவாவும் மதாத்மதः |
ஸாரத்தியபாரிவ பூமயத் தீதாரிஷ்ட: ப்ரவாததே || (1)

அவர்கள் அங்கே நஞ்சிருக்கவேணில் சரத் குத கழித்து
ஓமைக்கருத ஆரம்பித்தது. அது தபங்விகஞ்சகு வேகு அலுகல
மான காலம், கருதுவனர்களுடைய வத்திற்கு முயயன் குரிப்பு
ஊனவேணில் வரவிற்குக் காரணமானதால் ராமஞ்சாட்டய உத்திரத்
திற்கும் அலுகலமன் காலம்.

ஒருங்காட்ட காலையில் அவர்கள் மூவாறும் கோதாவரியில் சீராடப்
போனார்கள். அப்பொழுது வந்தமணன், ‘அங்கூரி தங்களுக்குப்
பிரியமான ஓமைக்கருத ஆரம்பித்துவிட்டது. இதனால் வையைத்
ஈரம் கபமாகவும் அவங்காரத்தோடும் விளங்குகிறது. இந்தக்
காலத்தில் ஜூங்கஞ்ஜைய தேகம் பணிபால் மிகுந்தவாச இராது.
பூரிமிம் பயிர்கள் செழித்து வளர்வின்றன. ஜூங்கஞ்ஜை தேகம் மூடி
யாது கொஞ்சப்பு மிகவும் பிரியமாக இருக்கும். கிருங்கஞ்சார்கள் ஒவ்வொரு
உருவுக்கிடிலும் புதிய தாங்கங்களை வீட்டில் கொண்டுவர்த்த
வுடன் ஆந்தாவாய்மைந்த பாகவம்குத்தைப்பெய்து பீதிகுதேவங்கை
கணில் வளிப்பவர்களுக்கு ஆண் அதிகமாக வளரும். பால் தபிர்
முதலியவை கோண்டியவரையில் கிடைக்கும். அரசர்கள் சுத்தாருக்களை

5

10

15

துவிச்செப்பன் வெட்டுத்துச் செல்வார்கள். வைஞானியன் தேன்தினாயில்
 அதிகமாக இருப்பதால் வடத்திசை, கெத்தறியில் திலகமில்லாத
 20 பெண்ணொப்பிபொல் பிரகாரிக்கின்றன. இயற்கையாகவே பணிக்கூடிய
 கால் சிறைத் தலையைக் கீழ்ப்பொழுது பணியால் அதிகமாக
 மூடப்பட்டு, மூமியையும் (பணிக்கு இருப்பிடம்) என்ற பெயார
 உண்ணமூயாகப் பெற்றிருக்கிறது. வைஞாபன் எடுப்பகளில் வாக்மாண
 உங்களத்தைக் கொடுக்கிறோன். இந்தக் காலத்தில் அவர்கள் வாய்ப
 25 மாகப் பார்க்கலாம். நீங்களும் ஜவஹம் வெறுப்பை ஆஷ்டார்க்கு
 கிட்டான. வைஞாபன் கடுமையாக எரிக்கிறதில்லை. குளிர்க் கெளு
 அதிகம். மரங்களில் இலைகள் இல்லாததால் வளர்ந்தில் வட்டமாடும்
 பிரகாரிகள் குளிர்கால் வருங்கி வெளியில் போகமுடியாமல்; மகறாத்
 30 திருக்கின்றன. ஜவஹங்கள் அளிருக்குப் பயிருடு தேவாக்கத் துடக்கிள்
 வோன்டிருக்கிறார்கள். ராத்திரிகளில் ஜவஹங்கள் திறந்த இடங்களில்
 படிக்கமாட்டார்கள். புஷ்ய மாதம் கொடுக்கின்டிட்டது. பல விழுந்து
 எங்கும் மங்களாகத் தோன்றுகிறது. ராத்திரிகளில் குளிர்காற்று
 35 அதிகம். பகல் கொஞ்சம், ராத்திரிகாலம் அதிகம். சுக்கிரன் தன்
 அழகங்கும் அதிகாரத்தையும் வாடிவதூக்குக் கொடுக்குவிட்டுப்
 பணியால் மதறக்கப்பட்டு, முச்சுக்காற்றுக் கங்கிலை கங்குடியைப்
 போல பிரகாரிக்கவேண்டும். பெளர்வையா இனத்தில் பணியால் ராத்திரி
 பிரகாசம் குறைந்து, வெயிலால் கறுத்த வாடிய வீததையைப்போல்
 40 தோன்றுகிறது. குனுல், வீததையின் காங்கி அதற்கிண்ண. மேற்குக்
 காற்று ஸ்வபாவாயாகவே குளிர்க்கிணுள்ளது. இப்பொழுது பணியும்
 சேர்ந்த அது அதிகமாயிற்று. காடுகளில் யாவு கோதுமை முதலிய
 நாள்யக் கலிக்கன் வைஞாபோதை காலத்தில் சீர்த்துநின்களால்
 45 கிழறந்து, சிரெளஞ்சம் வண்டாழ்வான்குகுவி முதலிய பகுதிகள்
 அவைகளின் எடுக்கிறாகு கூவப்பொழுது, வளர்கள் கண்ணீர்
 விட்டுக்கத்துவதுபோல் தோன்றுகின்றன. தங்கள் நிறுமின் சம்பாப்
 பயிர்கள் காலீசு முதிர்ந்து நல்லங்கள் உடிப் பேர்ச்சம் புஷ்பங்களைப்
 50 போன்ற நூல்களுடன் விளக்குகின்றன. வைஞாபன் ஆவசத்தில்
 வெகுதுரம் போன்றும் பணியால் மதறக்கப்பட்ட ஜவஹங்களுடன்
 சுத்திரணைப்போல் தோன்றுகிறார். முழுப்பலில் வைஞாபதூக்கையை
 55 உங்களம் கொஞ்சம் தெரிகிறது; கடுப்பையில் வாக்மாண இருக்கிறது;
 சிவப்பு நிறமின் வெளியும் கொஞ்சம் வெளுத்துப் புமியில் அடிக்
 கிறது. எப்பொழுதும் பனி விழுவதால் இளம்புற்கள் கண்டிரது,
 காட்டுத்தரைகள் இளம்புற்கள் பிரகாசிக்கின்றன. காட்டுயான
 கள் மிகவும் தாக்கிமுடித்து ஜூம் குட்க்கீர் துநிக்கையை கீட்டு,
 மிகுந்த குளிர்க்கியா பிருப்பதால் ததிக்கையை மட்கிக்கொள்கிறது.
 ஏத்தப்பைத்தி இல்லாதவர்கள் சண்டையில் போத அஞ்சுவகுதைப்
 போல், சீப்பறநாவான் ஜவத்தில் இறங்காமல் கட்கார்க்கிருக்கின்றன.
 காட்டுவழிகள் பணியால் மதறக்கப்பட்டு புஷ்பங்களின் நித் துங்குவதுபோல் காணப்படுகின்றன. குறுகனிலும்

துவம் பணியால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. வண்டாழ்வான் குதியிருக்குமிடத்தை அவைகளில் குறவுளியே கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கரையிலுள்ள மணல் பணியால் நிரைக்கிறது. மனையில் உச்சியிலுள்ள துவமூழ் பணி விழுவதற்கும் ஈரணியிருக்கும் மற்றும் குறியாக இருக்கிறது. நாம்மாக கன் பணியால் கருதி இதழ்கள் உதிர்க்க தண்டுகள் மாற்றிரும் மிகுங்கிறுக்கிற நாம்மாக ஒடைகள் விளங்கவில்லை.

60

இந்தக் காலத்தில் புகுபீஷாத்தமானை பரதன் தங்களிடத் திடுவன் பக்தியால் தர்மத்தை ஈடு நெடிக்கிறாமத்தில் அதிக தகுத்துடன் தாவும் செப்பினார். ராஜ்யத்தையும் போகங்களையும் அதிகாரத்தையும் விட்டு ஆகாரமியம்த்துடன் வெறும் தரையில் படுத்திக்கின்றார். இந்த வேள்கில் அவர் ராஜ்ய உத்திரவேஷங்கள் கால் குழப்பட்டு ஸரவுநிலீல் ரீராடப்போவார். யெது ஈராகாக வளர்க்கப்பட்டவர்; ஈராக்கத்தையே அனுபவிக்கத் தகுந்தவர். மிகுநு வான் சீராத்தையுணவார்; விதியுமின் அந்தக் குளிர்க்கத் துவத்தில் சுப்பிட விளங்கம் செய்வார்கள் நீர்மங்களை அறிந்தவர்; ஈத்திலைவான்; இந்திரியங்களை கூபிந்தவர்; கெட்ட கரியங்களைச் செய்யாமல் வெட்கத்தால் தடுக்கப்படுகிறவர்; மஹாவீரன்; நாம்மா இதழ்களைப் போன்ற சேஷ்டிரங்களையாவர்; கெலமீகவர்ணார்; படித்த வீர்மூற யுணவார்; மூழ்கால் வகரையில் கீஞ்ட கைகளை உடையவர்; எவ்வோரிடத்திலும் பிரியமாகப் போகிறவர்; மஹா பாக்கியாளி. இப்படியிருந்தும் பலவிதமான போகங்களை விட்டு எல்லோரும் புதிக்கத்தகுந்த தங்களையே எவ்வித்தானிதழும் அன்றியிருக்கிறார். நால்கள் வண்ணத்திலிருந்தாலும் தாங்கள் அனுஷ்டிக்கும் தபங்கி தர்மத்தைபே அந்த மதாத்மா அனுஷ்டிக்கிறார். ஆகையால் அவர்களும் உத்தம ஓரைக்கன் சீர்யாமாகக் கிடைக்கும். 'மனிதர் கன் தங்களுடைய தகப்பனப்போன்றிருப்பதில்லை; நாலின் ஸ்வபா வத்தையே அனுகிறார்கள்' என்ற ஓரைகளைம் அவரால் பொய் யாக்கப்பட்டது. நாரதராக் கணவனுடையும் ஈாதவான பரதனைப் பின்னோயாகவழூடுபயக்கவேண்டுக்கு இந்த குருங்கள்வாயும் எங்கிருந்து வர்த்தது?" என்று மிகவும் நாம்மானை வங்மைனன் பரதனிடத் திடுவன் ஸ்வீகத்தால் வைக்கவேண்டும் விக்கிற்காரர்.

70

நாயன் அதைப் பொறுத்காமல், "உன் நாயன் கைவெளியை ஒடுக்கும் சிற்றிக்கெட்டாத புகுஷ்டிரேஷன்ட்னை பரததுநூட்டை குணங்களைப்பற்றியே சொல். வணவாறும் செய்வதில் என் மனம் உறுதியாக இருக்கதாலும், பரதனிடத்திடுவன் ஸ்வீகத்தால் அவன் இப்பொழுதே பார்க்கவேண்டுமென்று ஆகசுயன்டாகிறது. பிறவமானும் மதுரமானும் மதிமானும் அமிருதத்தைப்போனாலும் மனத்திற்கு ஆளுத்ததைக் கொடுப்பதாகவிருக்கும் பரததுநூட்டை

75

பிப்படியாகவுடைய கூகுவையிலிருந்தும் நாலின் ஸ்வபா வத்தையே அனுகிறார்கள்" என்ற ஓரைகளைம் அவரால் பொய் யாக்கப்பட்டது. நாரதராக் கணவனுடையும் ஈாதவான பரதனைப் பின்னோயாகவழூடுபயக்கவேண்டுக்கு இந்த குருங்கள்வாயும் எங்கிருந்து வர்த்தது?" என்று மிகவும் நாம்மானை வங்மைனன் பரதனிடத் திடுவன் ஸ்வீகத்தால் வைக்கவேண்டும் விக்கிற்காரர்.

80

நாயன் அதைப் பொறுத்காமல், "உன் நாயன் கைவெளியை ஒடுக்கும் சிற்றிக்கெட்டாத புகுஷ்டிரேஷன்ட்னை பரததுநூட்டை குணங்களைப்பற்றியே சொல். வணவாறும் செய்வதில் என் மனம் உறுதியாக இருக்கதாலும், பரதனிடத்திடுவன் ஸ்வீகத்தால் அவன் இப்பொழுதே பார்க்கவேண்டுமென்று ஆகசுயன்டாகிறது. பிறவமானும் மதுரமானும் மதிமானும் அமிருதத்தைப்போனாலும் மனத்திற்கு ஆளுத்ததைக் கொடுப்பதாகவிருக்கும் பரததுநூட்டை

95

வார்த்தைகள் எனக்கு அடிக்கடி நூபாத்திற்கு வருகின்றன. காலைம்
செய்ய பசுதலூம் சம்தாங்களூம் சேர்த்து ஏப்போழுது வாய்ப்பு
100 வேங்மோ?'' என்ற பிரஸ்பித்துக்கொண்டு, அவர்கள் கதிலில் சீராடிப்
பிதிகுக்கஷாக்கும் தேவதாக்குக்கும் ஜஹத்ப்பணம் செய்த,
என்றியலையும் தேவதாக்கையும் வீரேந்திரம் செய்தார்கள்.
ராமன் ஸ்கானம் செய்து வீக்கத்தை ஒத்துமண்ணலையும்
திகும்பி வரும்பொழுது, குத்திரன் ஸ்கானம் செய்து பார்வதிவோடும்
105 நஞ்சிவோடும் இருப்பதிபொல் விளக்கினார்.

கருதாபி⁴வேங்க: ஈ ராஜை ராம:

எதாத்திதை: வெறுவெங்கம்வேந |

கருதாபி⁴வேங்கோ விரி ராஜபுத்ரா

ருத்ர: வந்ததீ புக்கிவாதிவேந: ||

(43)

கீக்கம் 17

குப்பியணக்கயின் வருமை

கருதாபி⁴வேங்க ராமத்து வீதா வேணமித்திரேவ ச |

தங்மாத் வே⁵தா⁶வரி தீராத் தநோ ஜஸ்து: வயமாச்சரமம் || (1)

5 பிறகு ஆசிரமத்திற்கு வந்து மூன்பாகவில் செய்யிவெங்கய
சித்திய க்ர்மங்களைச் செய்து, பரண்சாலையில் போய் மஹரிலிங்கால்
புதிக்கப்பட்டு பல விழுப்பங்களைப்பற்றிப் பெடுக்கொண்டிருந்தார்.
இப்படி சித்திரா காஷ்த்திரத்துடன் கூடின சித்திரினைப்போல் வீதை
5 யுடன் விளக்கும் ராமனிருக்கும் இடத்திற்கு ஒரு ராகுமரி தாங்க
வந்தான். அவன் ராவனர் குலதை நங்கை; குப்பியணக்கோன்ற
போர்நூல்யாவன். வீம்முத்தின் மார்த்தையும் முழும்பாய்வாரையில்
கிடை கைகளையும் மத்யாரையின் கட்டையையும் தங்மையால்
10 போன்ற கண்களையும் கருடையதம்களைப்போன்ற தேவ காத்தியை
யும் கண்டிவராக நூடாமண்டையந்தைத் தரித்தும்வோன்று ராஜ
யாத்திரைகள் விளக்காட்டார்சிதிருக்கும் ராமருத்தினைப்பார்த்து
மன்மதனைப் பயிற்க்கும் அவுருடைய அழித்திருக்கும் கோடிலூளியின்
கணப் பழிக்கும் தேஜஸ்திருக்கும் சித்திரனைப் பழிக்கும் முகங்காந்திக்கும்
15 இந்திரனுதூம் நீணக்கழுப்புவாத பராக்கிரமத்திற்கும் அடிக்கமயாகி
ஆகசுக்கும் தன் மணத்தை இழுத்தான்.

20 வகை உத்தம வகையைகளும் போகுக்கிய முகத்தையுடைய
வர் ராமன்; பார்க்க பயங்கரமான மூக்கத்தையுடையவன் குரிப்ப
ஞாக, வீம்முத்தையுடப் போன்ற சிறுத்த இடையையுடையவன் ராக
வன்; பேரியைப்போல் பகுத்த வீரித்தையுடையவன் அந்த ராகநான்.
ராமாசிதநாந்தரைப்போல் விசாவமாக செங்கிப்பாத கேத்திரங்களை
களையுடையவர் கஞ்சிரன்; பார்க்கப் பயங்கரமான கேத்திரங்களை
களையுள்ள குப்பியணக்க, கறுத்து அடர்த கருண்ட மயினர்

யுனைவர் ராமன்; கெடுப்புக்கொழுத்தைப்போல் சிவங்கு விசித்த குறுகிய தலையினையுடையவர் குப்பொன்க. ராமதுவையும் குத்தப் பார்ப்பவர்களுக்கு அவரிடத்தில் எல்லையற்ற பீதியன்டாகும்; குப்பொன்கையைப் பார்ப்பவர்களுக்குச் சொல்ல முயியாத வேறுப்பு அவரிடத்திலும்நடாகும். ராமன் பேசும்பொழுது இவிய வாத்தியத்தின் நாதந்தைப் போன்றுக்கும்; குப்பொன்கையின் குருக் கெட்டவர்களை மூச்சையடையச் செய்யும். ராமன் அழகிய பெள்ளை புகுவன்; குப்பொன்கை மிகவும் வயது சென்றவன். ராமன் மிகுதுவாகவும் சாதுர்யமாகவும் பேசுகிறவர்; குப்பொன்கை கடமாகப் பேசுகிறவன். ராமன் வியாயமாக உடப்பவர்; குப்பொன்கை கெட்ட நடத்தவுள்ளவன். குபும் வாத்தவர்களுக்குன் ராமன் முதலாவனர்; குப்பொன்கை குபுகிணுக்குன் முதலாவனவன்.

“ஆகையால், அவன் கண்தெரியாமல் மயங்கி. “நூல் முதலிய தபஸ்வி வேலாத்தைத் தரித்து, பாரிகையடிட் வில்லும் கையுமாக கீ இங்கே வருவேண்டிய காரணமென்ன? இது ராணுவர்கள் வருக்கும் ஒத்துமென்று நெரிபாதா?” என்றார்.

ராமன் மதுரா பராக்கிரமாசி; தர்மபுத்தியூதையவர்; பொய் சொல்வது ஒருக்காலும் அவருக்கு இங்கெல்லை. மேலும் தபஸ்வி தர்மத்தை அனுஷ்டித்துப்பொழுது அதற்கு ஒப்புவரா? மேலும் ஸ்த்ரீயிடத்தில் போய்சொல்ல விரும்புவரா? ஆகையால் குப்பொன்கையைப் பார்த்து. “இதெனக்கிரணைப்போன்ற பராக்கிரமத்தை விடுதலையுமாக தசரததென்று ஒரு சக்கரவர்த்தியிருந்தார். அவருக்கு முடிய மூந்த புத்திரரூப ராமன் நான். இவன் என் நம்பி என்ற மனங். இந்த வளர்த்திற்கு என்றாடன் வந்திருக்கிறோன். இவன் என் பாரியை ஏதை. விதேஷாராஜ்ஞானைப் புத்திரி. எங்கள் பெற வேண்டும் கட்டளையால் பிதிரவாக்கிய பரிபாளைம் செய்து கொண்டு தர்மத்தை ஸ்ம்பாதிக்க விரும்பி வெத்தில் வளரிக்கிறோம். கீவர்? யானாச் சேர்த்தவன்? உன் விகாரமான குபத்தைப் பார்த்தால் ராமன் என்று நோன்றுவிற்கு. கீ இங்கே வந்த காரணமென்ன? கீஞ்சுதைச் சோல்” என்றார். குப்பொன்கை ஆண் மீற. “நன் குப்பொன்கையென்ற ராக்ஷஸ்; வினத்த கூபம் களை எடுப்பின்; இந்த வளத்தில் தனியாகக் கிரிவிறங். எகவப் பிராணிகளும் என்னைக் கண்டால் கடும்புக்கு. என் என்னத்தைத் தடுக்கும் இடையூறாகன் அறிக்க எனக்குத் திறக்குவதே. ராமா எனதிபதியான ராவணைக்காரன் நட பலவான் என் அன்னவன். அவன் விச்ராவனின் புத்திரரூப மதுராசிரணேன்று கீ கோட்டிலிலையா? வேகுகாலம் தாங்கும் மதுரபலுமின் கும்பக்கை ஜூம். ராணுவ குலத்தில் பிறக்கும் ராணுவ ஆசாரத்தை அனுஷ்டித்து காத தர்மாத்மாவன விபிள்ளை ஜூம் என்றான் பிறக்கவர்கள். புத்தத்தில் மிகவும் பெயர்பெற்ற கூதூங்கணர்களும் அப்படியே.

25

30

35

40

45

50

55

60

ஆனால், என் அவர்தானுடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பாட்டுவால்ல.
 என் இந்தப்படி நடவடிக்கை. உள்ளூர் கண்டதுமுதல்
 65 உன்னொபை கணவனுட அனுபவேஷ்டுமேன்றென்னி வந்திருக்
 கிறேன். என் அழிவுமான சக்தியுள்ளவன். என்னை ஒருவரும்
 கடுக்க முடியாது. என் உன்னூர் கணவனுடைய பேற்று வேகு
 காலம் வாக்மாக இருப்பிரன். இந்த ஏதைபால் உங்கு என்ன
 70 பிரயோஜனம்? விகாரமான சரீர்க்குதான் பயபராக்கிடப்பட்டிருந்தாத
 இந்த அல்ப நூல்தான் கைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வாய்?
 எனே உன்குக் கருந்த பரிசை. இவனுடைய அல்ப சரீரத்தை
 75 ஏம் மேற்கூறியோயைப் போன்ற என் தெகத்தையும் பர. எனவை
 பிராணிகளையும் கண்டு இவன் நடுங்குகிறான்; வைக் பிராணிகளும்
 என்னை கண்டு நடுங்குகிறான். ஒட்டின வெறுள்ள இவன்,
 80 பேசியைப் போன்ற இடையுள்ள என்கு அழிவில் சுடா? என்னை
 கண்குக் குற்றுப்பார். என் உங்குக் கருந்தவனா. அல்லது
 என்கை தகுந்தவனா? மம்கு இவையுருக இருங்கும் இவனையும்
 என் தம்பியான அந்தப் பயமினையும் இப்பொழுதே தின்றுவிடு
 85 கிறேன். பிறகு, மகாஶ்சிகரங்களையும் பல வனங்களையும் வேடுக்கை
 யாகப் பார்த்துக்கொண்டு வேகு வாசிதொழுமாக ஸஞ்சீப்போப்’
 என்றார்.

இத்யோவூழ்த: காகுத்தி: ப்ரதாஷ்வ மதி'ரேஷனம் |
 இதி'ம் வசதமா'ரோபே' வக்கும் வாக்மீஸாரதி: |

(31)

ஈர்க்கம் 18

குர்ப்பண்ணகையின் குர்வபங்கம்

தாம் து சாஞ்சிப்பாகாம் ராம: காமபாசாவ பாஸ்தாம் |
 மூயசீயா மீவஷ்டாயா வாசா மீவித்யாஸ மதா'ப'ராவி: | (1)

மதிரா என்ற சராயத்தைப்போல் சிவந்த கண்ணொயுடைய
 குர்ப்பண்ணகை ஆகையின்ற வீற்றுக் கட்டுப்பாட்டு இப்பால்
 சொல்ல, ராமன் புஞ்சிரிப்புதான் மிகுந்தவாகவும் தெளிவாகவும்
 5 சாதுர்யமாகவும் பறில் சொன்னார். “எனக்கோ விவாஹமாயிற்று; என் பாநியைப்பட்டில் என்கு மிகுந்த பிரியம். அவனைத் தள்ள
 முடியாது. உன்னொயும் கைத்துக்கொண்ட முடியாது. உன்னொப்
 போன்ற ஸ்த்ரீகள் சுக்காத்தினரின் கபத்திரவற்றைப் போறுக்க
 மாட்டார்கள். இதோ இருங்கும் என் தம்பியோ நன்னடத்தை
 குள்ளாவன்; வேகு அழனாவன். அவன் பார்வையைத் தன்றுடன்
 10 அழைத்து வரவில்லை. மஜாவிரங்; வேகு வளவுமாகப் பார்வை
 யையின் வாக்கத்தை அழியாதவன்; பார்வை அவனுக்கு அழியம்.
 யெளவன் புருஷன்; உன் குபத்திற்குக் கருந்த ராயன். இவனைப்
 புருஷனுக் காட்டால் மேற்கூறியில் குரியப் பிரகாச ந்தைப்போல்

வோட்டிரீஸ்வாமல் வாழவாம்” என்றார். இப்படிக் காங்கிடத்தில் ஆஸ்வைகளுடு வர்த்தனைத் திட்டங்கள் மற்றும் வருத்தப்படுவா ஜென்று இரண்டு பரிசை வர்த்தகங்கள் சொல்லி விஷயினாகு. 15 ஆனால், ஆஸ்வைக்காரர் பிடித்த அந்த ராக்கள் அந்த வேட்க்கையை அறியாமல் உண்மையென்ற காலி, வங்மையைத்திட்டம் போல், “உன் குபத்திற்கும் அழிந்தும் தகுக்த பார்வை நானே, நாம் ஸாக்மாச இந்த நாங்காரன்பத்தில் என்ன இடம்கொண்டும் எங்களிப்போம்” என்றார். வங்மைன் பேசும் திறமையில் ஊமான் யரா? புண்டிரிப்படிடும் அந்தச் சூர்யப்பைக்கையைப் பார்த்து, “ஏற்று ஆலோசித்துப் பார். என் என் அங்கைதாக்கு அடிகம்; உன்னத பதகவினிக்கும் கீ அடிகமாக்கு அடிகமயாச இருக்கத் தகுக்தவாரா? நான் அவருக்கு ஊழியம் செய்வதுபோல் நீயும் ஏதைக்கையை ஊழியம் செய்வேண்டியிருக்கும்” எனக் காக்கியங்களாலும் சிறைக்க சாமலுக்கு கீ பாரியையானாலும் உன் எண்ணங்களேயுள்ளம் சிறைவேறுது. ஆகையால், அவருக்கு இனிய மனைவியாகி எங்க மாக வாழ். ஏதைபிருக்கும்போழுத என்னை எப்படி அங்கெரிப்பா என்றார். இந்த உற்தமயான குபத்தைப் பார்த்த பிறகு, வேவும் ஒரு மறுஷ்யங்க்கீறையைக் கண்ணடுத்துப் பார்க்க எந்த புத்தி மாறுக்காவது தொன்றுமா? ஏதையை குறுபி, தாந்தை, வாற்று ஒட்டினவர்; அவனுடைய பேயர் யாகுக்காவது தெரியுமா? அவனைத் தூற்றியிட்டு உன்னைத் தயை மற்றிருக்கின்றைப் பார்க்க மாட்டார்” என்றார்.

இதைப் பரிசை ஜென்றால்யாமல் அவன், ஏதையுடன் பார்க்க சாலையில் உட்கார்க்கிறுக்கும் மஹாவீரர்களிடத்தில் போல், “இவன் குறுபி, பிரசந்தியற்றவான், தூங்கடை, சிழுவி, வரிசெட்டினவான். இந்தப்பிகையைத் தூங்கத் துழுகாமல் இந்தூம் கட்டுக்கொண்டு அழிக்குப். என்னைத் திரும்பிப் பார்க்காததற்கு அதை காரணம். இந்தச் தன்டயங்களையில் இந்த எண்ணாம் சிறைவேறாது, உன் எதிரில் இவனைத் தின்றுவிட்டு, சக்காத்தியின் தொந்திரவு இல்லாமல் உன்தூட்டன் எங்கமாக வரிசிப்போன்” என்று கொஞ்சமிக் கட்டுடையைப்போன்ற கண்களுடன், ஓராறியினையை கொஞ்சி தயைகேது ஒடிவகுவதுபோல், மருங்ட மாங்குட்டியைப்போன்ற கண்களையை ஏதையை கோக்கிக் கோபத்துடன் பாய்க்குத் தட்ட வகீதான். இப்படிக் காவைசுத்தைப்போல் ஒடிவகும் அந்த ராக்க வியைப் பாச்சித்த மஹாபவாயங்கள் ராமன் அவனை ‘ஹாம்’ என்று அத்திட்க கோபத்துடன் “வங்மனு! குருமான அப்பா காடுள் பரிசைம் செய்வது பிரசு. சுந்த்பையையின் கொடிய ஸ்வபாவத்தைக் கண்டு ஏதை பயத்தால் உயிரை விழுவாகென்று தொன்றுகிறது. இந்த விகாரி குபழுங்கள் தங்ட ராக்களையை அங்குவிடம் செய்” என்று கட்டியிட்டார். உடனே வங்மை ஒடுக்குக் கோபநூண்டாயிற்று. “இதுவையில் இவன் யாதொகு

15

20

25

30

35

40

45

50

- 55 அபராதநும் செப்பில்லை” என்று ராமன் பரிகாசமாவும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்பொழுத ஸ்வைதையைக்கொல்ல வந்ததால் தன்மூட்கும்படி உத்தரவிடுகிறார்” என்று ஸ்ரீரத்து வங்மையைக் கத்தியை உருவி குர்ப்பணக்களின் மூக்கஸ்யம் காதுகளையும் அறந் தார். அவன் கோரமாக கத்திக்கொண்டு வந்த வழியாகவே கூட டில் ஓடினான். இயர்க்கையைக்கவே விளை ரூபமுக்கைவன்; பார்க்கப் பயண்க்ரமாகவன். ரத்தம் பெருகி ஒட்ட, மறை வரயற்றில் மேகங்கள் கார்ஜிப்பத்திபோல் கோரமாக அவற்றினான். ஜனங்களானதற்கு ஒடிப் போய், ராகஷஸர்களால் குழப்பட்டு வட்டார்க்கிருக்கும் கொடிய வனங்கள் தன் அன்னன் கரணிடத்திற்கு வந்து, இடிவிழுவத்திபோல் அவனுக்கெதிரில் புரியில் விழுக்கான். பயக்தாலும் மயக்கத்தாலும் மூர்க்கையைந்து ரத்தம் நாரை நாரையாகவும் பெருக, ராமல்லங்கம் கூர்கள் ஸ்வைதையுடன் விழுதிற்கு வந்திருப்பதையும் தன்மை அங்கமினம் செய்ததையும் அவனிடத்தில் சொன்னான்.
- தா: அபார்யம் பாவமோஹ மூர்ச்சிதா
ஸங்க்ஷயங்கம் ராமா: கார்த்தம் வநம் |
விநுபணம் சாத்மதி சோங்கிதோக்ரிதா
ஸஸம்ச வரிகம் பாவிதி சார்ய வா ।

(28)

ஸர்க்கம் 19

குர்ப்பணகை கர்ணிக் நூண்டுகள்

தாம ததா¹ பதிதாம் தீருங்க்லா விஞாமல் சோங்கிதோக்ரிதாம் |
பாவிதி நிதி க்ரோதுவந்தப்பத: ஏர: பயர்க்க² ராகந: || (1)

- 5 இப்படித் தன் சர்காதரி காதும் மூக்கும் அறபட்டு ரத்தம் பெருக புரியில் கிடப்பதைக்கொண்டு கரன் அடங்காத கோபம் கொண்டு, “எழுங்கிரு: புத்தியை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள். உன்னை இப்படி அலங்கோயும் செப்பவன் யார்? தேவீயாகச் சௌர். இரடிய விவரமுள்ள கருகாகம் மாக்கையும் தொந்திரவு செய்யாமல் எதிரில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதன் சக்தியை அற யாமல் அதைச்சுன்னுவிரல் நூரியால் குத்திக்கொண்டியிப் புத்திமான் யார்? யம்பாசத்தைக் கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டு அடுத்த நியிவிடத் தில் மரணம் போகுவதை அறியாத மகடபன் யார்? காவகட விழுத்தை அறிகுறுமென்று குடித்தவளைப்போல், உன்னை இப்படி விழுத்தை விரிப்பாக்கியென் யார்? உன் பயப்பராக்கிரமம் காமான் யமரி³ சிரைத்தவிடத்திற்குப் போகக்கூடியவன்; யம்ரைப் போன் ராவன்; நீணாத்த குருவிமுடிக்கூடியவன், உன்னை இப்படித் தெய் கூவன் யார்? தேவர்கள் கந்தியிவர்கள் மஹாத்மாக்களான வீரிகள் இவர்களுக்குள் எந்த மஹாவீரன் உன்னை இப்படி அங்கமினம் செய்தான்? ஆயிரம் கண்ணிவையுடைய இச்சிரக் குருவரைத்தயிர்

இதியாக்கரை வினாவினால் தீவிரமா: குடுத்தேற காய்ச்சென் என்றும்: |
ஏதும் கூறாது விரும்பி விரும்பி விரும்பி விரும்பி விரும்பி விரும்பி: |
ஒன்றாக விரும்பி விரும்பி விரும்பி விரும்பி விரும்பி விரும்பி: |

—ஓ! 18 மீ - 31 மீ.
(நான் மீ ஏற்று)

எனவே வோகங்களிலும் எனக்கு இஷ்டபில்லாத காரியத்தைச் செய்வத்துணிசிறவன் ஒவ்வொழுமின்மீ. மிருட்டு கண்ட பாலை துமிளைம் குடியபதுபோல், இப்பொழுதே என் கொடிய பாணங்களால் அவ் துக்கடைய மர்மங்களங்களைப் பின்து அவன் பிராண்ஸைக் கொள்கிற கொண்டு, அவன் ரத்தத்தை நாசாயுதன் பூரி குத்தகும் படி செய்திரேன். என்னும் சண்வையில், மத்த மாருடைய மரம் வைத்தைப் பழங்கள் பிடித்தித் தின்னப்போகின்றதாவோ? தேவர்கள் கந்தர்வர்கள் பிரசரர்கள் யாற்கள் யாராக இருந்தாலும் என், என் தூட்டன் யுத்தத்திற்கு வர்த நிர்ப்பாக்கியினைத் தப்பவைக்க முடியாது? உண்ணே என் வங்கதில் இப்படி வயத்திரைத்து அவமானம் செய்த துஷ்டாக் கார்கி புத்தியை ஸ்வாதையும் செய்து கொண்டு கொல்" என்ற மதார கோபத்துடன் கரன் கஞ்சித்ததைக் கேட்டுச் சூர்ப் பண்ணக் கண்ணீர் பெருகப் பின்வருமாறு சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

20

25

30

35

40

45

50

55

"எனவே வோவை புருஷர்கள்; வயதில் ஸமமானதாலும் குபத்தில் பேந்தும் டோ என்றால், இன்னை மஹாஸாந்தா புகுஷர்கள்; யோவனமிருந்தாலும் அழகு இராது; இவர்கள் அப்படியவன். மன் மதன் முதலியவர்களும் இவர்களிடத்தில் பிச்சை வங்கவேண்டும். இவர்களுடைய அழகு என்றால் அறியாது. வயதும் குபழுமிகுந்தும் சர்வம் கடினமோ என்றால், குபோ குப்பாகந்தைப் போன்ற உய்குஞ்சைய சர்வத்தைப்போன்றா? மன்கீத குப்பாகந்தைப்போல் வேகு மிருதுவான சர்வருடையவர்கள். வங்கமணன் என் காதையும் முக்கையும் அறுக்கும்பொழுது அவதுக்கையைக் கூட மேல் பட்ட தாதுங்டான ஸாக்கத சிகிச்த சிகிச்த என்மனம் உருகு கிறது. என் தேகத்ததை துண்டுதாங்டாக அறுந்தாலும் அவ் துக்கடையை இன்றுமொரு தரம் என்மேல் பட்டால் போதுமே. இதனால் அவர்கள் பலாயினர்களோ? சுந்தரீகளைத் திருப்பிழையை முடியாதவர்களோ? மஹாபலவான்கள். போதுவா அழகு மிகுந் திருக்கலாம். அவுயவங்கள் யானப்படி இருக்குவோ என்றால், அவர்கள் கண் அழகை மாத்திரம் கொஞ்சம் கொல்லுவிரேன். கேள். ரத்தத்தையும் கெருப்பையும் போன்ற உக்களுடைய கண் கணவிலே? தனிமா குணத்தைக் காட்டும் தாக்கக்கலக்கமும்; சுதோ குணத்தைக் காட்டும் சிவப்பித்துமும் அற்று. கேவலம் உத்து குணத்தின் அதிசயத்தைக் காட்டும் கேவன்தாமனா இதழ்களைப் போன்ற சிராயமான அவர்களுடைய தேந்திரங்களைக்கே? அவர் குணத்தையும் அழகு இருக்கட்டும். அவர்கள் அவனித் தரவழியும் மான் தோழுமில்லை அவர்களுடைய தேகத்தில் பட்டால் விளங்கு கின்றன? கெத்தமுல்லங்களைப் புஜிக்குக் கொண்டு இந்திரியங்களை ஜூபிக்குத் தப்பிய வேஷத்துடன் நம்மத்தை அழுவிடக்கிறார்கள். தசரதாராஜாதூதையபுத்திர்களான ராமலங்கணர்கள் என்றால், ஆனால் அவர்களுடைய பராக்கிரமத்தைக் கவனித்தால் கந்தரவு ராஜர்களைப்போன்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ராஜவந்தானங்கள் பூர்ண

மாக விளங்குவின்றன. ஆகாசால் அவர்கள் மறுஷ்யர்களா தேவா
களா என்ற ஏனக்குத் தெரிவிவில்லை. அவர்களுக்கு கடுமீன் ஒரு
60 பெள்ளை ஸ்த்ரீ ஸ்தல ஆபரணங்களாலும் அவர்களிக்கப்பட்டு
வர்களிக்கழுத்தும் அழுகுடன் விளங்குவின்றன. அவனுக்காவே இரு
வரும் சேர்த்து என்னை அகாசநூகங்களும் துஞ்சையாகவும் என்னை
இந்தக் கோவம் செய்தார்கள். புத்தக்கில் அவர்களைக் கொள்கிற
65 அவர்களுடைய ரத்தந்தை நூற்றுவுடன் குடிக்க ஆகசோன்டிருக்
கிறேன். முதலில் கீ இதைப் பூர்த்தி செய்விவென்டும்” என்றார்.

ஏன் அகாசநூக்கோட்டு கோபம் கொற்று. யமன்களைப் போன்ற
தன் பதினூல்யீர ராகுஷர்களின் மீவுவர்கள் பதினூல்கு பேரைப்
பார்த்து, “இரண்டு மனிதர்கள் மாங்கேநால் மதுவர்களை அவர்களுக்கு
70 கொண்டு ஆபுதபாணிகளாக ஒரு ஸ்த்ரீயுடன் எழுத கோரயான
தண்டாக்கியத்தில் வந்திருக்கிறார்களாம். அவர்களைக்கிடையில் அவர்களுடைய
அவர்களுடைய தேங்களையும் அந்தப்பெண்ணையும் இப்பேர்
கொண்டு வாருக்கள். என் உடன்பிறந்தால் அவர்களுடைய
உத்தந்தை குடிக்க ஆசப் படுகிறுன். சிகிச்சாக்க காரியங்களை
75 முடிக்கு வாருக்கள்” என்று கட்டினார்த்தான். உடனே அந்தப்
பதினூல்கு கேள்வுபதிக்கும் குர்ப்பண்ணையுடன் சுவாமி குத்தகைப்
போல் அங்கே வக்கதார்கள். அவர்களைக் கண்டு ராமன் எதிர்த்து வந்தார்.
ஆனால் யானைகள் காட்டுத் தீய எப்படி கெறுவதும், மாதும்,
வாதும், அப்படி மதும் தெழுவ்வியான குவிரைக் காத ராகுஷ
விரர்கள் கெடுக்குமுடிய வில்லை.

தத்து தே தம ஸஹதி'ர தெழுவம்
ததா'ப்ரதிவ்வை ப்ரத'ரா திஶாசரா: |
த சௌரு பெரும் எழுவை ப்ரமர்தி'தும்
வநத'வை தீ'பதமிவா'தி முத'த'தம் ||

(26)

ஸ்ரீக்கம் 20

ஸேநாதபதிகளின் வரும்

தத: சாக்பண்ணா² கோ'ரா ராக'வாஸ்ரம மாக'தா |

தாஷ'ப்ரதிவ்வை ப்ரத'ரா திஶாசரா: |

குர்ப்பண்ணக் ராமாதநைய ஜுரிராமத்திற்கு வந்து. நன்துபட
விருக்க ராகுஷர்களுக்கு ராமன்குமணர்களைக் காட்ட மதுர
பல்லவானுள் ராமன் வந்மணங்குத்துறும் வீதையுடத்துறும் பார்ன்சாலை
மீல் கட்டாக்கிறுக்கக் கண்டார்கள். ராமன் அந்த ராகுஷர்
களையும் குர்ப்பண்ணையையும் பார்த்து, கோபத்தால் கொடுப்புக்
கொழுங்களுமிபால் நூல்கிக்கும் வந்மணனை அழைத்த. “கொஞ்ச
ஒய்யம் வரையில் வீதையை ஜாக்கிரகதநாகப் பார்த்துக் கோள்.
இந்த ராகுஷரியின் பின்னே வக்கவர்களை யம்பிளகத்திற்கு அனுப்பு
கிறேன்” என்றார். மும்புதான் அப்படியே கெப்பிடேன் என் •

ரகுநாதன் நஷ்டக்ட்டுவால் அயங்கிள்குப்படி நன் பெரிய
வில்லீல் என்ற பூட்டி, தர்மயுந்தம் செய்திரவராகவால் அக்த
ராஷ்டிரர்களைப் பார்த்து, "நாங்கள் தசரத ராஜ புத்திரர்களான
ராமலயந்மணிகள். இதோ இருக்கும் ஏதெடுத் தீர்த்தி காட்டில்
வளிக்க வாந்திருக்கிறோம். கட்டமூலபவன்களைப் புத்திருக்கொண்டு
தபஸ்விகளாகத் தர்மத்தை அலுவிட்டிரும் என்கினா சன் தொந்தாவு
செய்திர்களை மதுராதுஷ்டர்களால் உள்ளீர்க் கொல்லவேண்டு
மீண்டும் இங்குள்ள விவிகள் கட்டளைப்பட்டதால் ஆயுதங்களுடன்
இங்கே வாந்திருக்கிறேன். இப்பொழுதே ஸமயம் வேர்ந்தது. வா
நோவுமாக அப்பேரிய சில்லுங்கள், ஒட்க்கடாது. குனுல் பிகுருக்
ஆசையிருந்தால் ஓடிப்போங்கள்" என்றார்.

10

பிராம்மணர்களைக் கொல்லும் அந்தப் பாபிகள் அதைக்கேட்டு
குலங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு கோபத்துடன், 'ஏங்கள் மதுராதா
வன கருவுடைய கோபத்திற்குப் பாத்திரமாகி இங்கும் பின்று
நிருக்கவாரி இதோ ஒரு ஸிமிட்டில் உள்ளீர்க் கொல்லுகிறோம்,
அப்ப மறுவிட்டுனா சீ எங்களைப்போன்ற மதுரார்களை ஏத்தால்
திக் எதிர்க்க முடிவுமா? யுத்தம் செய்வதிருக்கட்டும், வா. என்னுடைய
கந்திகளுக்கும் கந்தியுக்களுக்கும் இருயாகிடன் வில்லூம்
தெரியுமும் காரிகும் ஓரை கால்தில் அழியும்" என்ற ரஞ்சிரன்
பேரில் குலங்களை ஏறிக்கார்கள். ராமன் அவைகளை நம்மோரு
பாணத்தால் துண்ட்தார். மகைகளையும் தலைக்கும் கூர்க்கும் எனவைதுன்
என்றினைப்போல் ஜ்வலிக்கும் பதினுள்கு காராச பாணங்களை
டைன எடுத்து வில்லீல் பூட்டி இந்திரன் அந்தாயுதத்தை பிரயோ
கிப்பதேபோல் அந்த ராஷ்டிரர்களின்மேல் விட்டார். அவை அந்தப்
பாபிகளின் மார்க்கைப் பின்கு அடுக்கு சுத்தந்தால் முசுப்பட்டு
இடியிழுக்கத்தைபாக் முறியில் விழுந்தார். அந்த தஷ்டர்கள் மற்று
தவம் பின்கு உயிரிழுந்து சுத்தம் பெருக வேற்றி மாங்போல்
முரியில் ராய்ந்தார்கள். குர்ப்பணக்க அதைக்கொண்டு பயந்து கோ
மாகக் காலித்தார்கள். பிறகு அங்கிருக்கு காலிட்டித்திற்கு ஓடிப்போப்,
கண்ணீரி பெருகக் கோவென்று பேசுக்குறவிட்டதுது. வெட்டின
பின்மாறத்திலிருந்து ரணம் பெருகுவதுபோல், தன் காயங்களிலிருந்து
பெருகும் ரத்தை கொடுசும் உரை அவனுக்கெதிரில் விழுந்தார்.

20

இப்படித் தஷ்டுடன் வாந் வகை ராஷ்டிரங்களும் முதல்ததை
கண்டு குப்பணக்க காலிட்டித்திற்குப் போய் நடந்த வரலாற்கறை
சொல்லுனர்.

25

தீபாதிதாந் த'குருங்க ரவே து ராஷ்டிரங்

ப்ரதா'மிதா மாலிரபணங் புதல்தத: |

ஏதும் சேநாமாி நிலிமேந ராஷ்டிரம்

ஸாஶமலை வரவம் ப'மின் க'ருங்க வா ||

(25)

வர்க்கம் 21

குணாக் துண்டிலிட்டது

எபுத: பதிதாம் ந்துகுந்தவா சிரோதா^१ குருப்பொன்று எ^२: |
உயார் வய்தவா வாசா தாமந்தா^३ மாக^४தாம் || (1)

॥ காலதுலத்தை நாசம்செய்ய வந்த குருப்பொன்ற வாடிங்
முகத்து^५ தாரையில் கிடந்த புரஞ்சுதைக் கண்டு கரன் கொபம்
Gāvam^६, “யமளிஸப்போன்ற மதுராவிர்ஜனை கீ கேட்டபடி
அதுப்பினேன் அல்லவா? மறுபடியும் என் அழுகிறுப்? அவர்கள்
என்னிட்டில் பந்தி வைக்கவர்கள். மிகுந்த பிரிதிவுள்ளவர்கள்.
என் குறித்தைபே நேற்றுஇறவர்கள். என் கட்டளையை மீறுவார்
காரை பிறங்கி கொல்லவர்களென்றொழுப்பை கொல்லிப்பாட்டார்
கள். இப்படிவிருங்க ஹா! எதா? என்ற கதற்கொண்டு பூரியில்
கிடந்த அடிப்பட்ட ஒருப்பற்றைப்போல் புளாக் காரணமென்ன? உ
ங்கோக் காப்பாற்ற நாளிகுக்காக் திக்கற்றவனைப்போல் கீ கதற
வையா? எழுகிறிரு; பயப்படாது; கவனியை கிடு” என்ற ஏழா
தனம் செய்தான்.

பிறகு ஒருவாறு கதறியமைத்து அவர் கண்ணிரைத் துடைத்
துவ்வோன்று “என் மூக்கும் காறும் அறுபட்டுரத்தம்பெருக இங்கே
ஒடிவாக்கோன். கீ என்னைத்தேதற்கி எல்தோனுப்படுத்துவதற்கு ராம
வாஷ்பானார்களைக் கொன்று வருப்படி மதுராகுர்ஜனான பதினாற்கு
ராஷ்டிரர்களை அதுப்பினும். ராமனு தன் கர்ஸமயான பாணங்
காரால் அவர்களைச் சர்வமன்தாளங்களைப் பின்க்கு யம்பிலாகக்
திற்கு அதுப்பினுன். அவர்கள் பின்மாகக் கீழே விழுவதையும்
ராமஞ்சுயை அத்புதமான விரியத்தையும் பார்த்து கடுக்கி
நேன். எனக்கு பயங்கும் நூக்கும் நான்கு முடியவின்றை. என்கே
திருப்பினாலும் ராமஞ்சுவே தோன்றுகிறது. ஆகையால் உன்னைபே
சரணமல்ந்தோன். துக்கமென்ற முதலைகளால் சிறைக்கு பய
மென்ற அவைகள் மோதும் சோக வழுத்திரத்தில் மூழ்கித் தத்தவிக்
நும் என்ன என் காப்பாற்குமலிருக்கிறுப்? கீ அதுப்பிய மதுர
விர்ஜனை ராமன் பாணங்களுக்கு இருக்கொடுத்தான். அவர்களிடத்
திலும் என்னிடத்திலும் உண்கு இரக்கவிருக்கால். உணக்குத்
தேநூலிருக்கால். ராமஞ்சுதன் யுற்றம் செய்ய உணக்குக் திறமை
இருக்கால். இந்தச் சங்கடாரங்கள்வத்திற்கு யாக்கு ராஷ்டிரங்களை
அழிக்கக் கூக்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் ராமனை ஐயி. இங்கு
விட்டால் உணக்கெதிரில் பிராணனை விடுவேன். வெட்கப்படமாட
ஷ்டன். இவ்வளவு சொல்லியும் உணக்கு ரோஷமில்லாததைப்
பார்த்தால் நீயும் உன் சொன்னவங்களும் யுத்தத்தில் ராமஞ்சு கெதிரில்
நிற்கமாட்டுவதனான்று எனக்கு நன்றாக. தோன்றுகிறது. மதுர
குருவென்று கீ உங்கள் என்னிட்கொண்டிருப்பொதுத் தலை. நீயும்

ஒது குனி எப்படியோ குருவென்ற பேயாலோ எம்பாதித்துவிட்டாப். அது முழுப்போம். இசைடு மறுஷ்வப் பூச்சிகளைப் பேய்க்க சுக்கி யில்லாத கீயல்லவா யீங்கி! ராகுலால் குவத்தைக் கெட்க வர்க சீரா உண்கு ரோஷமிருந்தால். ராமனே ஏறிர்க்க உண்க்குத் திறநெயிலிருந்தால். உன் ராஜ்யத்தில் வர்த அட்சாலைம் செய்யும் சந்ததுக்கை ஜூவி. இல்லாவிட்டால் கீழ்வர் பந்துக்கும் இந்த தண்டகாரன்யத்தை விட்டு எவ்வேலைத் துடிப்போக்காக். அவரா விளக்க பரததைக்குத் தந்த விரீஷ்களிருக்குமிடத்தில் என்ன வேல்லே விளக்குவெட்டுப் பூச்சியைப் போல் ராமதுவையை தெழுவில் விழுது சரம்பாகவ் போகிறுப். அந்தக் காரத புத்திரனுன் ராமனையை தெழுவிவி. மஹாவிரன்? என்னை அவர்களேலும் செய்த வகும்பாளைப் போன்ற குருதும் உண்டோ” என்ற புலம்பி, வெறித்தில் அடிக்குத் தெண்டு. அக்கத்தால் வாய்விட்டு அவற்றை.

ஏவும் விவெப்ப பாதூ-போ ராகுலரி வித்தோதாரி |
காப்பா முத்தும் வந்தா குரோதி ப்ருசை து'மிதா (22)

ஸ்ரீக்கம் 22

கரன் யுத்தம் செய்யப் புறப்பட்டது

ஓம மாதி'ஸ்ரீத: ஶாசீர: ஶாதிப்பண்டியா விரஸ்ததா? |

உவாச ராகுலாம் மத்தேய கர: வாரதம் வச: || (1)

இப்படி ராகுலர்களுக்கு எதிரே தன்னுள் அவுமானம் செய் வகுதைக் குன் பொறுக்காமல் கடும் கோபத்தைக். “உன்னை அவுமானம் செய்ததால் என்குதுமாட்டான கோபத்தில்கு எவ்வள வில்லை. பருவங்காலத்தில் போக்கும் அமூர்த்திரத்தின் அவைகளைப்போல் அடக்கமுடியவில்லை. ஒது ஏணாத்தில் இறக்கவ்போகிற ராமனை விருணுவிறும் விளைப்பெறுஞ் அவன் செய்த துடிக்குமாக இந்த என்னுள் மாணப்போகிறான். என்னையை நீற்று; பரப்பாப்பை அடிக்கு. இன்னும் ஏற்ற கோர்த்திற்குள் ராமன்சும்பார்களையும் கோகத்திற்கு அதைப்பிரிட்டுகிறேன். அந்த அப்ப நூத்துவை என் கோடாம்யால் தன்ஷ்ட்து. அவற்றைப் பல்லனமான ரத்தைத் தீ குடிக்கும்படி செய்கிறேன்” என்றான். குடிப்பைகளுக்கு வெஞ்சியோடு குறுங்கடாயர்த்து. கனிச முன்பு எவ்வளவு நிட்டினுள்ளை அவ்வளவு மறுபடியும் மெட்சினான். மதிகெட்ட பேள்ளங்களைக் கான் கட்டின் தாங்களென்ற தன் கேள்வுமிபதினால்பாக்கத்து. “மது கண்ணய்க்குந்துகள் பறினுவயிரம் ராகுலர்களை வித்தி திற்குப் புறப்பட்டதோல். அவ்வகை என் இந்டப்படி நடப்பவர்கள்; பயங்கரமான கேள்வுகள்கள்; யுத்தத்தில் பின்வாங்காத வர்கள்; சிங்ட மேகம்போல் கறுத்தவர்கள்; தெழுவால் ஜிவாப்

40

45

5

10

15

பவர்கள்; குருமான சட்டத்தையும் வகுவர்கள்; பிராவிலீஸ் இலிமிஸிப்
 20 பகுதியே வினோயாப்ப்டாக உடைவர்கள்; மஹாபலவகுவர்கள்;
 புதியைப்போல் கொழுப்புறையவர்கள்; அகலமான வாசங்கும் எல்லை
 வற்ற ஆண்மையையும் உடைவர்கள்; எல்லா வாகைங்களிலும்
 ஆயுதங்களிலும் பழகினவர்கள். ஆகையால் அதி சீக்கிரத்தில் புத்தக்
 திற்குப் போகட்டும். என்றாலும் வில்லும் பாணங்களும் கந்தி
 25 சட்டி முறையை ஆயுதங்களும் தயாராகட்டும். புத்தகங்களில் கைங்கள் ட
 என் ராகங்களைக்கு முன்னேசேன் ராயவெள்ளர் துஷ்டியை
 சித்திரவாத செப்பிறேஸ்" என்று கப்பிள்பிட்டான். துஷ்டாவ்
 ரதக்கைத் தோண்டுவதை சிறந்திருந்து. அதன் காலத்தில் வினாப்
 30 போல் கன்ஸைப்பறித்தது. வினித்திர வர்ணமூன்ஸ் குறிவரகள் அதில்
 கப்பப்பட்டிருக்கன. மேற்கூலப்போல் அது அங்கத்தையளாவிற்று.
 மெரு விசாவமானது உருக்கி ஒடிசிட்ட நங்க ஆபரணம்களால்
 அவங்கரிக்கப்பட்டது. நங்கச் சக்கரங்களையும் வைக்ரீயத்தால்
 விளக்கும் சர்க்கார்களையும் உடையது. மீண்களும் மலர்களும்
 மரங்களும் மியங்களும் எஞ்சிய சுக்கிரங்களும் பாமான பழங்களும்
 35 நங்கத்தால் விசித்திசமாக வேலை செய்யப்பட்டிருக்கன. நங்கச்
 சுயங்களை கூட்டுதான் ஆயும் விளக்கி கூகல் ஆயுதங்களை ஆயும்
 கிடைக்கிறுக்கத் தான். கால் கோபத்துஞ் அதில் ஏற்றுக்கைப் பார்த்து
 முக்கள் விடுவதை விடுதலாக ஆயுதங்களை ஆயும் குழந்தை
 40 கிட்டிகள். வற்ற வூசங்களை ஆயும் கோரமான ஆயுதங்களை ஆயும்
 விளக்கி வேர்த்தியான ரதங்களிலிருக்கும் தன் ஜெனைத்தலைவர்களைப்
 பார்த்து. 'புறப்படுக்க' என்று கால் உத்திரவு செய்தான்.
 இப்புலக்கைகள் பட்டாக்கக்கித்திகள் வால்யங்கள் குவங்கள்
 கோட்டாகிகள் கந்திகள் சக்கரங்கள் அட்டிகள் குண்டாக்குத்தகள்
 வற்றாயுதப்போன்ற பெரிய மில்லுகள் கைதகள் முதலை கோர
 45 மான ஆயுதங்களுடன் ராகால கலங்கம் பெரிய கேள்வதுஞ்,
 ஜூன்தானத்திலிருக்கு பூரி கடுக்கும்படி உடனை புறப்படுவதைக்
 கண்டு கால் எக்கிடுதானமைந்த தன் ரதக்கை மேள்ள கட்டத்தை
 கொள்ளுங். இப்படிக் கோபாவேசத்துஞ் பயங்கரமாகக்
 கீழ்க்குத்தோண்டு. சுத்தருக்களை நிர்முடம் செய்ய எங்கீல்
 50 காலகைப்போல். பார்ப்பவர்கள் கடுக்கும்படி அட்டாலைம்
 பகுவதி, கம்பாரி பொழியும் மேகத்தை காற்று மழை நாட்சி
 ஒட்டுவதுபோல் கால் ஊராதினை ஏல். எல்லா நிக்குகளும் கிடு
 கிடென்று அதிகும்படி அக்க மதுராதம் அதிவேகமாலும் பஞ்ச
 வட்டமை கோக்கி வந்தது.

பிரங்குத்து⁴ மத்துவித கீர: க'ரஸ்வெநா

த்போர் வது'ார்த்தும் நயவிதோ வது'ந்து: |

அகுத்து⁵ ஊராதி⁶ முத்துத்⁷ கீரம்

மதுரா ப'கோ போக'⁸ இவாசம் வர்மாந் ॥

(26)

ஸர்க்கம் 23
அபரசுருணங்கள்

தலைவித் வாடே ஜகங்காநா தீபாவலம் சோஷிவதோதை | .

அப்பவர்கள் மறைவேமால் தழுவுவோ எ'தீபா'குண: || (1)

அந்த ராகுலன் வள்ளுயம் மறை உத்ஸாஹத்துள் ஏத்தக்
திற்குப் போகும்பொழுது, கழுதுவைப்போல் சூம்பும் நிறமுள்ள
மேஷங்கள் சுத்தமாக வெய்தன. சுருளுடைய ரதத்திலுள்ள
குதிரைகள் ராஜமார்க்கத்தில் மேற்பாளமில்லாமல் புத்தப்பாளால்
நிறைந்த இடத்தில் திங்கள்க்கு ஓமே விழுத்தன. கோள்ளிக்
கட்டுடையச் சமீர்தாவுதபோல் வெளிய மண்டலங்களைச் சுற்றிக்
குறுத்து ஓரத்தில் கொஞ்சம் சிவந்த ஒரு வட்டம் காணப்பட்டது.
தங்கள் குறிப்பில் கட்டப்பட்ட நுவுதுக்கிள்லேமல் பகுத்த சீராஹாள்ள
ஒடு கழுகு உட்டார்ந்து பயங்கரமாகக் கலிந்து. மாம்ஸத்தைத்
நின்றும் மிகுக்கலைகும் பழிவினால் ஜகங்காநாக்கத்திற்கு வைப்பத்தில்
வந்து விகாரமாகக் கந்தின. வெளியின் இருக்க திக்கில் வர்கள்
வட்டம் கட்டமாக சின்று பயங்கரமாக ஆளையிட்டு ராகுலன்
கூக்கு சென்று நாசத்தைக் காட்டின. வந்தாயுதந்தால் கொட்டி
பட்ட இறகுகளையுடைய மனிக்கௌப்போன்ற மேகங்கள் ரத்துக்கூழ
யால் நிறைந்து ஆகாசத்தை மறந்ததன. மயிர்க்கூச்செலுக்கும்
ஒர் இருட்டு எங்கும் பரவித் திக்குதிகள் தெளியாமல் மறைந்தது.
ரதத்தில் கணிர்ந்த வள்ளிரத்தைப்போல் வெளியாகவும் வேலைக்கு
முக்கே சாணப்பட்டது. கழுது பகுத்து வளி முதலிய அசுபமான
ஞாக்துகள் பின்வரும் கெடுதியைக் கெளிவித்து, சுருளுடைய ரதத்
திற்குதிரியில் கூவின; ஏதுத்தில் அபநுவத்தையும் காசத்தையும்
காட்டும் வர்கள், வாயிலிருந்து சென்று நூலாகியகள் விளம்ப வளன்
யந்திற்கெதிரில் சின்று ஆளையிட்டன. குண்டாந்தடியைப்போல்
ஒரு தலைப்பில்லாத முன்னம் வெளியிலுக்கு வைப்பத்தில் காணப்
பட்டது. பர்வகாவுமில்லாதபொழுதே வெளியின் ராகு பிடித்துக்
கொண்டது. ஏதிர் காற்று வேகமாக அடித்தது. வெளியின் கார்
தியை இழந்தான். ரதத்திலில்லாதிட்டாலும் ஆகாசத்திலிருந்து
மின்மீவிப்புச்செலைப்போல் நஷ்டக்கிரும்கள் உதிர்ந்தன. ஒன்றாலில்
தாமரைகள் வாய்ந; மீன்கள் மறைந்தன. சிவந்த மேகந்தைப்
போன்ற செஷ்டாள் காற்றில்லாமலேயே கிளம்பிற்ற. நானை
வாய்க்குருவிள் விசி குசி என்று கூதின. ஆகாசத்திலிருந்து
கொள்ளிக்கட்டுகள் பேரிடியபோன்ற முழக்கந்தைன் விழுத்தன.
மனிவனும் காடுகளும் பூமி மூழுவதும் கடுகிற்ற. ரதத்தில்
கூஞ்சுத்துக்கொள்ளு உட்கார்ந்திருக்கும் சுருளுடைய இடது கை
தடித்தது; குல் தழுதழுத்தது; கண்ணீர் பெருகிற்ற; கொற்றியில்
வரி உண்டாயிற்ற.

இப்படி அவைக் கூறாததும் பியுவதத் தாதும் அங்குள்ளத்தாதும் அவன் நிறும்பவில்லை. மயிர்க்கூச்ச ஒபுஷ்டாகும் அதை அபசகுளங்களைக் கண்டும் அவன் கலங்க வில்லை. கடகடவென்று சிரித்துக்கொள்ளு ராகுவர்களைப் பார்த்து,

40 "பலங்கள் பலவறீனர்களை அயங்கியம் செய்வதுபோல் இத்தக் கோர்மான் அபசகுளங்களெல்லாம் எனக்கொடு போகுப்பட்டங்களென்று அயங்கியம் செய்திரேன். என் கர்க்கமயான பரங்கிக்கால் ஆகாசத்திலிருந்து காலுத்திரங்களைப் பலபலவென்று உதிர்ப்பின், கால் கொபங்கொண்டால் எகலப் பிராணிகளையும் அழிக்கும் யமையும்

45 கொல்வின். மதம்கொண்ட இத்த ராம வகுமணர்களை அழிக்காமல் நிறும்பயாட்டேன். அவர்களுடைய ரந்துதை என்றுடன் பிறக்கவென் வேண்டியவகையில் குடிக்கட்டும். அவர்களுக்கு காச்காரணம் அவனே. நான் இதுவரையில் புத்தத்தில் தோற்றியில்லை. அது உங்களுக்கு என்றாகத் தெரியும். நான் சொல்வது போய்யல்ல. வந்தாக்கை எடுத்து மதம்கொண்ட ஜூராவதத்தின் மேலேறிவரும் இதீர்மௌயும் வினாயாட்டாகக் கொல்வேன். இத்த மதுங்கியப் பூர்திகளைப்பற்றி விசராமேன்னே?" என்று திக்குகள் எடுக்கும்படி. காலித்தான். அதைக்கீட்டு அதை மதுரையைய் அடுக்க மகிழ்ச்சிகளைக் கூடு ஆராவரித்தது.

50 55 தேவ சீவி கந்தவை எந்த சாரண கணங்கள் அதை ஏற்றுக்கொதுப் பார்க்க வந்து. "பக்கங்களுக்கும் பிராம்ணர்களுக்கும் பிராணி களுக்கு யிதற்கதைக் கேறவின்றார்களும்கூடும் மன்னாலும்தாக்டும். முன்காலத்தில் மஹாவிஷ்ணு அளைநிர்களைச் சுக்கரத்தால் நாசம் செய்ததுபோல் ஏறுவிருக்க இந்த ராகுவர்களை நாசம் செய்யட்டும்" என்று பலசிதமாக ஒருவர்க்கொக்குவர் பேசிக்கொண்டு. மதுங்கு இருயாச அந்த மதுரையையற்றை விமானங்களிலிருந்து ஒவ்வொட்டு பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கால் அதிலே மாகப் போனதைத் தன்று அவற்றைய மஞ்சிரிகளான சிவபொன்னம் பிருதுக்கிவர் யங்குந்தது விறைங்கள் தங்கியன் கருவிராதன் பருஷன் காலகார்முகன் மேகமாலி மதுராமாலி ஸ்ரப்பால்யன் குறிரைண்ட் என்ற பங்கிருவர் அவளைச் சூழ்ந்து கொங்குருக்கள். மதுரக்காவன் பிரமாதி திரிசுவென்ற நான்கு மேலாடுபதின் தூஷனானைப் பிள்ளைதாட்டார்களாகன். மதுர பயாலி களான் அதை ராகுவர் விராக்கன் புத்தம் செய்ய ஆவல்கொண்டு குருக்கிருதான்கள் ஒன்று கோர்த்து எல்லாப் பாலிகளை ஏதிர்த்தது போல் அதை ராஜுபுத்திரர்கள் இருக்குமிடத்தை கோக்கி காலங்கியங்களுடன் கடும் வேங்கால துடிவந்தார்கள்.

60 65 70 வா புமோதார் மூராபீதாமா
மதுராபீதா ராகுவர் விருதோ |
தேவ ராஜபுத்திரர் மதுராபீதி பேத
மாவா புமூராகுமிய சத்தீர் ஜார்வெ || (34)

வர்க்கம் 24

ராமன் முத்துக்கிற்குப் புறப்பட்டது

ஆர்வாசிய ப்ரதிவாடே து கோர கூர பராக்கிறோம் |

தாடுவேலெத்தாதிகாத் ராம: அதோ ப்ராதரா நீதாஸ தா ॥ 1 ॥

ஓங்களைக்குக்கு கேர்ந்த அபசகுன்னக்கொக் கண்டு ராமன்,
 "எங்குமனு ! இவை ஜனங்களுக்குக் கவுட்சத்தையும் வைகல பிரானி
 காங்குப் பயத்தையும் ராங்களைக்குக்கு நாசத்தையும் கட்டு
 கின்றன. ஆகாசத்தில் கழுதநையைப்போல் சாம்பல் நிறுமின
 பேர்க்கன் ரத்தவரிஷ்டத்துறைம் இடமின்னல்கடுதலைப் பயங்கர
 மாக்க கழுந்துகொண்டிருப்பதைப் பார். கமக்கு கேரும் ஜயத்
 தைக் காட்டுகிற எல்ல சுகுனங்களையும் கவனித்தாயா? என்னோப்
 போல் முத்தத்தில் ஆவள்கொண்டு. தங்கப்பட்டங்களால் அல்ல
 கரிக்கப்பட்ட என் வில் முத்தம் செய்யத் துடிகிறது. பாணங்களிலிருக்கு
 டுமை கிளம்புகிறது. இந்தப் பக்கிகளின் சப்தரமும் அதி
 சிக்கிரத்தில் மமக்குப் பெரும் பயறும் கவுக்கு ஆபத்தும் கொடு
 மென்று தெரிகின்றது. என் வைது புஜம் அடிக்கடி ஆடிப்ப
 தால் கோர முத்தம் வயிப்பத்தில் கட்குமென்ற தினைகிடேறன்.
 அதில் மமக்கு ஜவமும் சத்ருக்களுக்குத் தோல்வியும் நீச்சயம். உன்
 மூகம் காத்தியால் நீங்களிக்கிறது. இது வெற்றிக்கு அடியாளம்.
 முத்தத்திற்குப் புறப்படுகிறவர்களின் முகங்களில் காந்தி குறைக்
 கால் ஆயுரும் குறையும். ராங்களர்களின் அட்டதாலைகளும்
 ஏர்மதாலாதல்களும் பேசி முதலை வாத்திய சப்தங்களும் வயிப்பதில்
 வந்துவிட்டன. அடையாளங்களால் அபாயம்: வருவதை அறிந்து
 அதை விவக்க விரும்புகிறவர்கள் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவனே புத்தியான். ஆகையால், கீ ஆயுதம்பூண்டு மரங்க
 ஊரல் மகற்கப்பட்ட இந்த மீன்குறுக்கையில் எந்தையை ஜாக்கிரதை
 யாகக் காப்பாற்றிக்கொண்டிரு. இந்த ராங்களுக்குடன் முத்தம்
 செய்ய கீ ஆயுத கொண்டிருக்கிறுகிறேன்று எனக்கு உங்குகத் தெளியும். கீ மதுராகுரன், மதுரபௌரானி. இவர்களே நீச்சயாகக்
 கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள். ஆனாலும் காவே இவர்களைக்
 கொல்லுகிறேன் என்ற மஹாவிஷ்ணுத்தில் பிரதிக்கை செப்திருக்
 கிறப்படியால் என் வாச்தநையைப் பறுத்துக்கொள்ளவேது. என்
 பாதங்களின் மேல் ஆணையிட்டேன். சிக்கிரமருகப் போ” என்று
 ஆக்குருவித்தார்.

உடனே எங்கணவன் ஆயுதபாணியாக விவையை அழைத்துக்
 கொண்டு மீன்குறுக்குப் போனார். ராமன், “நான் கொன்னபடி
 இவன் செய்தான்” என்ற வாச்தாவதமைந்து கவசத்தைத் தரித்
 தார். அக்கிரையைப்போன்ற அத்தாற் தில்லிய கவசத்தால், இருங்கட-
 ராத்திரியில் புனையற்ற நெருபுக்கொழுங்கைத்தப்போல் ரகுவிரன் பிர
 காடிந்தார். ஏங்கெயும் பாணங்களையும் ஏத்தம் செய்து, திக்குகள்

5

10

15

20

25

30

35

40 என்கும்படி என்னோச காட்டி ராகுவன்களுடைய வரவை எதிர் பார்த்திருந்தார். பிறகு நேவ கந்தர்வ ஏற்ற சாரணனங்களும் மூன்று ஜோகன்களிலுமின் தேவனிலிக்கும் பிரம்மிலிக்கும் அந்தக் கோரமான புத்தக்கைப் பார்க்க அப்பே வந்து நின்று, "பக்களும்கும் பிராம்மனைகளுக்கும், பிராணிகளுக்கு . அதை உதவே விரும்பும் புண்ணியாத்மாக்களுக்கும் மங்களாழுந்டா கட்டும். முன்பு மதாவிள்ளு சக்கரத்தால் அவர்களை அழித்ததுபோல் ரகுவிரலை இந்த ராகுவனர்களை அழிக்கட்டும் என்று பேசிக்கொண்டு ராமன் ஜூயிக் கேள்வுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

45 "பதினூர்வாயிரம் ராகுவனர்கள்பயங்கரமான செலவு உடையவர்கள் வந்துள்ளனர்; தர்மாத்மா ராமன் ஒருவன்: இந்த புத்தம் எப்படி கட்குமோ" என மனம் கண்கிக் கூறினார். காவார்த்தனாப்போல் தேஜஸால் தூவீர்த்தக்கொண்டு புத்தகளத்தில் சிற்கும் ராமனைப் பார்த்து எவ்வெப் பிராணிகளும் கடுகின்றன. எவ்வ ஜூக்கதையும் அழிக்கப் புறப்பட்ட பிரான்யாவ குத்திரணைப்போல் அப்பொழுது ஒப்பின்றுத் தேஜஸாந்தன விளங்கும் ராமாதன ஒருவரும் பார்க்க முடியவில்லை.

50 இதற்குன் ராகுவன கணன்யம் ஸமிபித்தது. அது ஜோரமான வைச்சங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் துவஜங்களாலும் வாதப் ப்ரவீஷாலும் பருவகாலத்தில் கணகட்க்கு பொங்கும் ஸமுத்திரத்தைப் போல் பார்க்கப் பயங்கரமாக இருந்தது. சில ராகுவனர்கள் சிம்ஹாதம் செய்தார்கள், சிலர் மற்றவர்களை ஜோக்கி, "நானே ராமன்மனைகளைக் கொல்வேன்" என்ற விராஹம் செய்தார்கள். சிலர் விவரை விளைத்து என்னேற்றி நிக்குகள் எடுக்கும்படி பங்கரம் செய்தார்கள். சிலர் கொழுப்பால் அங்கங்களை சிட்டி கெட்டுமுறித்தார்கள். சிலர் கும்பமென்று க்கினுர்கள். பேரி முதலை வாத்தியங்களைச் சிலர் அடித்தார்கள். இவை யாவும் சேர்ந்து அந்தக் காட்டில் ஒரே ஒன்றாகப் பரவி அங்கிருந்த மிகுங்களும் பக்கிகளும் கிடறி ஒடுமேபடி செய்தது. அவை பார்க்காமல் அந்தக் கோரமான சப்தம் ஏட்டாத இடத்தைத் தேடி ஒடித் தேடித் தேடினார். இப்படிக் கடல் புரண்டு வருவதைப்போல் காலுடைய கணன்யம் அதிவெக்மாகத் தன்மை ஜோக்கி வருவதைப் பார்த்து, ரண தீர்மூன் ரகுவிரைக் கால்கு புறநிலை நிரும்பிப் பார்த்தார். கோதண்டத்தைக் கணகில் பிடித்து அம்பகுறையிலிருக்கு பாணங்களை எடுத்தார். கருணூர் ததியங்களும் தன் பக்தர்களுக்குக் கொடுதி செய்திவர்களை அழிக்கவேண்டி மதுர கோபத்தை வருகிறத்துக்கொண்டார். பிரளை காலங்களிலைப்போல் தோபத்தால் தீவிளக்கும் ரகுவிரைக் கண்ணொடுத்தப் பார்க்க முடியாமல் அங்கிருந்த வளதேவதைகள் பயந்து ஒடினார். ஜோபாவேசம் ஜோவாட ராமதூடைய ரூபம் தலையாக்கத் தாங்க செய்யப் புறப்பட்ட குத்திரலுடைய ரூபத்தைப்போல் இருந்தது.

பல ஆயுதங்களாலும் நெருப்பைப்போல் நீங்களிக்கும் கவசம் களை தூம் ஆபரன்களைதூம் துவாதங்களாலும் விளங்கி அந்த ராஸூல் கவனியம் ராமதுக்கெதிரில் சிற்கும்பொழுது உதிக்கும் வூலரியதுக்கெதிரில் காத்துத் திரண்டு பரவியிருக்கும் மேகக் கட்டப்போல் காணப்பட்டது.

80

தத்கார்மூலக ராபுரவீநர் துவாதங்ச
ஈதர் வர்மபிப்ரஸ்தாக்தி ஸமாதவர்ணை : |
புபு'ய கணத்தையம் பிசுத் தாஸ்தாதாம
ஸஹபோத்தேப நீலமிவாப'ச புகுத்தம் || (37)

வர்க்கம் 25

ராமஞக்ரும் ராஸூலர்களுக்கும் யுத்தம்

அவந்தப்ப'து துறும் ராமம் குது'தும் ச ரிபுகா'திதம் |
து'து'ஸ்தாபாஶ்சரம மாச'மய எ'ர: வநா புரங்களை: || (1)

குதும் அவதுக்கை கவனியம்க்கும் அந்த ஆரிமத்திற்கு வந்து விழ்தும் கதவுமாக சிற்கும் ராமமூர்த்தியையும் சந்தகுக்களை காசம் செய்ய விளக்கும் அவருடைய கோபாவேசத்தையும் கண்டார்கள். ஏன் வெகு எா'யபமாக அவரை ஜூயிக்க வினாத்து. "அவனை கோக்கி ரதத்தைச்சொல்லுத்து"என்று ஸராதிக்குக்கட்டினையிட்டார். ரகுவீரன் தலையாக, விள்ளை அகாத்துக்களைப்படு சிற்குமிடத்திற்கு ஸமிபத்தில் அந்த ரதத்தை ஸராதி கொண்டு போல் சிறத்தினான். உடனே அவதுக்கை மந்திரிக்கும் கவனியம்க்கும் கோரமாக ஒரு வாரம்செய்துகொண்டு அவனைச் சூழ்த்திருக்க, கஷத்திரங்களுக்கு கடுவிள் அங்கராகிணப்போல் தோன்றினான். பிறகு பல பாணங் களால் ராகவீன் உபத்திரவித்தான். ராகுவீர்கள் கோபத்தால் மெய்யறந்த யயபாசத்தைப்போன்ற வில்லால் தங்களையமலோகத் திற்க இழுக்கும் ராமமூர்த்தியின்மேல் பெரிய கதாயுதங்களையும் பட்டயுங்களையும் குலங்களையும் சட்டிகளையும் கத்திகளையும் கண்ட்ர கோடாரிகளையும் கண்க்கிழினாமல் பிரவோதித்தார்கள். மனைகளைப்போன்ற யானைகளின் மேறும் குநிகரகளின் மேறும் ரதங்களின் மேறும் இருந்துகொண்டு மத்தா மேகங்கள் இடுபிள்ளைகளைப் போன்ற அளவிற்கிண கோக்கி வருவதுபோல் ராமவீன் காசம் செய்ய வினாத்து சுமார் பொழுத்தார்கள். மழுத்துகளின் மகையின் மேல், விழுத்து தெறிப்பதைப்போல் அதை ராமவீன கெருக்களில்கீ. ராகுவீர்கள் சுற்றிதழும் சிற்கும்பொழுது ராமன், பிரமத கணங்களால் குழப்பட்ட சிவப்ரீரன்போல் காணப்பட்டார். ஆற்று வேங்களத்தை எழுத்திரும் தடுப்பதுபோல் ராமன் கார்ஜமயான அம்புகளால் அவர்களுடைய சரமாரியைத் தடுக்கு இருக்க இடம் தெரியாமல் அழித்தார். கோழுக்கு விட்டெரியும் வழிராயுதத்தால்

5

10

15

20

25

போக்குப்படும் பெரிய மளிங்கைப்போல் அந்த ஆயுதம்களால் எல்லா அவைவங்களிலும் போக்குப்பட்டும் அவர் கொஞ்சம் கூட வருக்க மன்றமில்லை. தேவைமக்கும் காவையள்ளது ரத்தம்பெருக, வீதியா காவத்தில் மேசுக்களால் குழப்பட்ட ஸாரியினைப்போல் விளங்கும் 30 ரகுஷங்கன் பஸ்ரஹீரம் ராகுவர்களால் குழப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து தேவ ரீவி கணங்கள் கவனியுடையத்தாக்கள்.

இந்த ராமன் கோபம் கொண்டு, வேதங்கள்தை வட்டமாக வளைத்துப் பல்லாவிரம் பாணங்களை எல்லாம். (இருக்கால் அவன் அரிச்கப்படாத அம்புகளை பாணங்கள்) அவன் தடுக்கமுடியாதனை; தாங்க முடியாதனை; யமதங்கள்தைப்போல் ராகுவர்களின் மேல் விழுது அந்தப் பாபிகளின் உயிர்களைக் காவையாத்தைப்போல் கட்டியிழுத்து யமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோயின். அவர்களுடைய தேக்கமைப் பின்கு ரத்தத்தால் பூசப்பட்டு ஆராதில் போய் கொறுப்புக் கொழுந்தகைப்போல் பிரகாரித்தன. அவன் வேதங்கள் தீவிருக்கு கணக்கில்லாமல் கொம்பி, கொறுப்பு தீவாயுகளைக் கக்கிக் கொண்டு, ராகுவர்களின் உயிரென்ற கேட்யால் வணக்கப்பட்டு, வில்லுகளையும் கொடுகளையும் கவசங்களையும் நலைகளையும், ஆயர் வாங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு யானைத் துறிம்களைப்பிரைவு விளங்கும் புதுங்களையும், துவாங்களையும், தங்க ஆபரணங்களால் 40 அலங்கரிக்கப்பட்டு ரத்தங்களில் கட்டியிழுக்கும் குதிரைகளையும், ஸராத்திகளையும், ரதங்களையும், யானைகளையும், யானைப்பாக்களையும், குதிரைகளையும், குதிரைப்பாக்களையும், அவர் ஒர் பிரதில் யமலோகத்திற்கு ஆதுப்பின. நாளீகங்களாலும் நூராசங்களாலும் விர்ஜினாலும் சித்திரவைத் தெய்யப்பட்டு ராகுவை கூறுகிறாம் பயங்கரமாகக் காத்திற்று. (நாளீகம்-மூனையில் மாதநிரைம் இருப்புன்னது.நாராசம்-இருப்பாலேயே செய்யப்பட்டது. விர்ஜின்-மூனையில் வள்ளுடன் ஹெவியில் இருங்கும்பொழுது குடும்ப பிருங்கிக் கொண்டுவரும் பாணங்கள்.) இப்படிக் கர்க்கம்யான் அப்பு வளால் உயிர்களிலை அடிப்பட்டு அந்த ராகுவை கணங்கள் காய்க்க வாட்டில் தீப்பீட்டத்தைப்போல் நலிந்தது.

பயங்கரமான பயால்நோன் சில ராகுவர்கள் ராமதுக்கு எதிரில் நின்ற குலம் கந்தி கண்ட்ர கோடாலி முதலிய பல ஆயுதங்களை அவர்கள் மேல் ஏற்கிறார்கள். ரகுஷதால் அவைவின் அம்புகளால் நூக்குத்து அவர்களுடைய நிலையை அறிந்தார். அவர்கள் வில் கொடுக்க கவசம் பின்கு, தலையறந்து, கருதுகையை இறக்க வளரின் வைக்கத்தால் மரங்கள் வேற்றிய விழுதை போல் புரியில் விருங்கன்று மற்றவர்கள் பயந்து கருவிடத்திற்குப் போய்ச் சுரு மண்டக்காரர்கள். அப்பொழுது தாவுனான் அவர்களை வைதானாம் செய்து திருப்பி, மயன் பரமிவினை ஓர்க்கி ஒடுவத்துறையால், 55 ராமச்சநீண ஹோக்கி தடிவந்தான். தாவுனாலும் நூரியமன்க்குது

போய்ந்து அத்த ராகுலனார்கள் பனி ஆச்சா முதலிய மரங்களையும் அங்களையும் குறியம் உண்டாக, முதலிய ஆபதங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு ஒடுவாட்டு ராமன் மேல் மரங்களையும் பாறநகளையும் ஆயுதமங்களையும் அப்புகளையும் போற்றிந்தார்கள். தனியாக நின்ற ராம நூக்கும் கணக்கில்லாமல் அவனார் குழ்க்கு நின்ற ராகுலன்களுக்கும் நட்சத அத்த புத்தம் பயத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் உண்டாக்கி விட்டது. அவர்கள் சேவபதால் கொடுப்புப் பொறிகள் பறங்கும் கண ஆயுதங்களுக்கு புறக்கிணிக்கு ஆபதங்களையும் அப்புகளையும் பிரயோகித்துக் கிட்ட கெருங்குவதைக் கண்டு ராமானுர்த்தி வேலக்கள் எடுத்துப்படி ஒரு விம்மாநாதம் செய்து அவர்களைக் கொல்ல நினைத்து, வைத்தியளைப்போல் நூல்வீக்கும் ஒரு கந்தவால் நிரத்தைக் கொடுத்தார்.

உடனே சேதன்ட மன்றவக்தியிலிருக்கு பாணக்கட்டங்கள் கணக்கில்லாமல் ஒரே காலக்கில் இளம்பி திருச்சுவை மறைந்தன. ராகுலனார்கள் அவனங்கள் பிளக்கப்பட்டது, ராமன் பாணங்களை எடுப்பதையும் தொடுப்பதையும் காண்முடிவாகின்றை, அவன இளம்பு மிடத்தினிருக்கு உண்டாகும் பிரநாசத்தால் ராமன் மாத்திரம் நோன்றினார். அவை வக்கு விழுவதற்கும் உயிரைப் போக்கு வகற்கும் பினாங்கள் இரிமை விழுவதற்கும் கொஞ்சமாவது இடைவெளி காணப்படவில்லை. ஒரே காலத்தில் சுவல ராகுலன்களும் அடிப்பட்டு உயிர்தறப் பூரியில் விழுக்கார்கள். சிவர் காயமடைக்கார்கள். சிவர் இடுவிழுக்கார்கள். சிவர் குற்றயி ராக விழுக்கார்கள். சிவர் இரண்டாக வெட்டப் பட்டார்கள். சிவர் தண்டு தண்டாக வெட்டப்பட்டார்கள். சிவர் இழிக்கப் பட்டார்கள். இப்படி அங்க்கே பல இடங்களில் தீவிப்பாகவைக்குள்ள நலை கணும் வெறுத்தனிக்கூடும் ஆபதங்களைப் போக்கிக்கூடுப்பட்டவை கணும் துடுக்கனும் கால்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் ரதங்கள் சாமரங்கள் குடுகள் விசிறிகள் கொடுகள் குலங்கள் பட்டங்கள் கந்திகள் சட்டிகள் ஓகாடர் லீ கள் பாறநாள் அப்புகள் முதலியவகையும் ராகவழுநடைய சுர்யாரியால் கண்ட தண்டமான அந்தப் போர்க்களந்தில் பயங்கரமாகச் சிதறிக்கிட்டன. ராம மூர்த்தியின் பாணத்தின் மதியைவை வர்ணிக்கவும் முடிவுமா?

உருவிதாபி: பசிலாபி'ர்ச ஸாராம் சிதறை ராநோபா: |
விசிறித்தை: ஸமீர கு'மி: விசிறிஜூபு'ந் ப'யக்கரா || (46)

வர்க்கம் 26
நூலைண வகும்

தா'நூலைணது ஸ்வகம் ஈஸ்தம் தாந்தியமாநம் நீஷ்டிய எ: |
ஒந்தி'தீ'ஸ மநாபா'தூ': பீ'மவேசா'ந் தீ'ராவதா'ங் | (1)

- இப்பகுதி தன் கைண்வம் முடிச்ததைப் பார்த்து அவைனான்,
ஏதத்தாதில் திரும்பாதவர்களும் மறை வேகமானவர்களும் எதிர்க்கிட
முடியாதவர்களுமான நூலைணம் ராகாஷார்களை அடுப்பினான்.
அவர்கள் குலம் பட்டசம்கத்தி பாறை அம்பு மரம் முதலியலை
கீர் இவைவிடாயல் கான்கு புறங்களிலிருந்தும் ராமன்மேல்
போயிற்கார்கள். அதைகீர்க்கு ராகவன் கர்க்கமயான பாணான்
கொல் அவைகளைச் சுடுக்கத் தடுக்கத் தொழுத் திருஷ்பத்ததைப் போல்
மதத்தால் கண்களை மூடிக்கொண்டு கொல்க்கமும் வகுவம் செய்
யாமல், வகை ராகாஷார்களையும் கொல்க்க விசைத்து. கொயம்
கொண்டு, கண்களிலிருந்து கொடுப்புப் போறி பழங்கு, கான்கு புறங்
களிலிருந்து குருமான பாணங்களைப் போறுத்து, தாவுண்ணியைப்
அவற்றுடைய ராகாஷார்களையும் சிதற அடித்தார். உடனே அவன்
இடித்தைப்போன்ற பல அம்புகளால் ராமனைத் துளிக்க, ரகுஞதன்
இவற்றுடன் எவ்வளவு கேரம் கண்ணட செப்பிருதென்று, ஒரு
பாணத்தால் அவற்றுடைய வில்லையும் கான்கு பாணங்களால்
தத்தில் கட்டிட ஏன்கு குதிரைகளையும், ஒரு அந்த எந்திர
பாணத்தால் கொரிவிள் தலையையும் அறங்கு. மூந்த பாணங்கள்
கொல் தாவுண்ணியையும் மர்பில் அடித்தார். உடனே அவன் சில்
இழக்கு, சூதிகரகள் இறக்கு, ரதம் ஓடிக்கு, வராதியில்லைமல் இழே
குறித்து மமியைப்போல் பயங்கரமான ஒரு குண்டர்தந்தையை
ஏடுத்துக்கொண்டு ராமன்மேல் பாய்ந்தார். அது தங்கக்கட்டு
கொல் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கர்க்கமயான இரும்பு முளிகள் பதிக்
கப்பட்டு, சத்ருக்களுடைய மிகுந்தயத்தின் மாம்புத்தால் புசுப்பட்
திருக்கத். தேவ வைணவர்கள் அறங்க கண்டால் கடும்புகார்கள்.
மகங்களின் பட்டனங்களையும் கொபுரங்களையும் தாளாக்கும்.
ஈல் ஒரிப்பத்தையும் வற்றத்தையும் போல் பயங்கரமான அந்த
ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவரும் தாவுண்ணைப் பார்த்து
இரண்டு பாணங்களால் அவற்றுடைய புதுக்களை கெட்டித்
தன்னினார். அவன் பேரிய இந்திரத்துவதைக்கைப்போலும் கொம்
போடித்த மஹாகதூக்கதைப்போலும் புதுக்கள் அறங்க உடனே
பூரிசில் விழுக்கு இறக்கான்.

- எனக பிரைவனிக்கும் ராமேநக் கொண்டராடினார்கள். இதற்குள்
மஹாகாரலன் பேரிய குலத்தையும் ஒத்துவாகுன் பட்டயத்தையும்
பிரமாதி கேட்டால்லையும் தாக்கிக்கொண்டு கோபாலேசுதூந்
காவுபாசத்தால் கட்டியிழேஷன்ப்பாட்டவர்களைப்போல் ராமன் யேல்
பாய்ந்தார்கள். ராகவன் கிரெஷ்டமான அதிகளை வரவேற்பது

போல் அவர்களை நோக்கிச் சென்று கூரான அம்புகளால் மறை காஷ்டுகளைய நல்கின்ற அறந்தார். பல பாணங்களால் பிரயா திவைத் துளைத்து, சிராணமான இளைகளுள்ள பேரிய மசுத்தைப் போல் அவர்கள் அடிக்குத்தான்னினார். எதுவா ஏதுவைய நல்கின்ற அம்புகளால் துளைத்தார். துவண்ணலுடன் ஒன்று தூயாபிரம் ராக்ஷஸர்களை நூயாகிரம் பாணங்களால் யடிவிலாகத்திற்கு அனுப்பினார்.

இப்படி துவண்ணலும் அவற்றான் போனவர்களும் யடிக்குத்தைக் கள்ளு கால் கோடப்போன்று. ஓவைச்சுத்தையைக் கொடுப் பாச்தை “துவண்ணதும் இறந்தான். அவற்றைய காலங்களையறும் ராமனால் காசம் செய்யப்பட்டன. ஆகையால் சிங்கன் பேரிய களையிடத்துடன் போய் பய ஆயுதங்களால் அந்த அம்ப மஹஷுபவைக் கொல்லுகின்றன” என்று அங்கூரபித்து, ராமீன் கோக்கி நூட் வக்தான். பிறகு சிவேஷகாமி பிரதுக்கரீவன் யங்குசத்துர விரதங்கள் துர்ஜையன் காவிராகங்கள் பருநான் காவகார்முகன் மேகமாலி மறைமாலி ஸர்ப பால்யன் குறிராவனோன்ற பம்பிரன்று கேள்வி தாலையின் காலங்களுடன் ராமீன் எதிர்த்துச் சரமாரி போழிந்தார்கள். புகையால் சூழப்பட்டு கேருப்புக்கொழுந்தகளை கீக்கும் தங்கள் கட்டுக்கனுள்ள ராமனாலு உத்தமயான பாணங்கள். வஞ்சாயுதம் பேரியாங்களைப் பேசுப்பதுபோல் அகார்களைப் பின்தன. அவர்கள் கவசம் பின்து விள்ளெடும்து சிரிடம் சிதறித தலையிர் கிளிது ரத்தம் பெருகியோட, யாகவீசு துர்ப்புகளால் பரப்பப்படுவதுபோல் பூமியில் எங்கும் விழுந்தார்கள். அந்த விசாரணமான காலம் ஒரு ஈனாத்தில் ஒரை வில்லையால் ராக்ஷஸர்ப் பினங்களால் கிரைத்து ரத்தவெள்ளுமெடுத்து மறை சுருக்குத்தப் போல் தோன்றியது.

தலையாக சிற்கும் ராமீன் மறைபயங்கரமான பறிகுவர பிரம் ராக்ஷஸர்கள் பல வாகனங்களில் சுற்றினேன்று பல ஆயுதங்களுடன் வில்லும் கையுமாக எதிர்த்துவந்தார்கள். அவர்களை ஒரு மஹஷுபவைக் கூமியில் கீழ்ந்தொன்று தன் பாணங்களால் ஒரு கூடுதலில் பயனில்லாத காலங்களில் காலங்கள் காலங்களுடன் காலங்கள் காலங்களுடன் ராமலுக்கை அபாயமில்லை. மறை பராக்கிரமசாலிகளால் மற்றவர்கள் ராமலுக்கைய தேழையால் எளிக்கப்பட்டார்கள். இப்படித் தன் பெரும் காலங்கள்தை அந்த மறைவிற்க வெகு சுக்கிரத்தில் காசம் செய்ததைப் பார்த்துக் கால். இளிமேல் காம் அலங்குமாக இருக்கக் கூடாதென்று நிச்சயித்து, இந்திரன் வஞ்சரா யுத்துப்புள் ஒடு வருவதுபோல் தன் ரத்தை ராமன் இருக்கும் இத்திற்கு உட்டினுள்.

தத்துது தத்தீர்மத்தியம் மறைந்துவே
வைஷ்ணவ ராமீனை மறை பால்யான |
ஒத்தா ராமம் மறைதா கீர்த்தந:
ஸமாவையாதீத்தார் இவோத்யதாஸஹி: (38)

ஸ்கெட் 27

திரிசிரபுரிஸ் வரும்

வரும் து ராமாபீருங்கும் ப்ரயாந்தம் வாஹிதிபதிம் |
ராகாஸஸ் தரிசிரோ நாம ஈந்திபதியேத் மப்ரவீத் | (1)

அபைத்தகன்டு திரிசிரவெள்ற சேஞ்சுபதி ஒடியாக்கு வணங்கி
“என்னாயி! இக்குப் பிடிவாதம் வேண்டாம். காளிருக்கும்பொழுது
தங்களுக்குக் கவுன்யேன்ன? என்னை அறுப்புங்கள். இந்த ராமனை
ஒரு வணங்கிலீசு நாமம் செப்பிறேன். நான் ராமதுமிகு மிருப்புவா?
அப்பது அவன் எனக்கு மிருப்புவா என்ற தீரும் வகரவில் நான்
மிருப்பேன். என் ஆயுதத்தைத் தேட்டு இப்படி பிரயாணம்
ஒய்க்கிறேன். சுற்று சேர்ம் கம்மா இருந்து மத்தியஸ்தராக வேஷ்மகை
பாருக்கள். ராமன் இந்தால் ஈடுதொலுமாக ஜூன்தான் ஏதிற்குக்
திருப்பிப் போங்கள். நான் இந்தால் ராமதுமுன் புத்தம் செய்யுங்
வன்” என்று, காவும் குறுபிசிட்டதால் தன் மரணத்தைத் தானே
வேண்டினுள் திரிசிரன். “அப்படியே புத்தம் செய்து கூவித்து வா”
என்று கான் அவனை அதுப்பினுள். அவன் மூன்று சிகாங்
கஞ்சனா மகையைப்போல் தன் மறொரத்தில் பூரி ஈறுங்கும்படி
நூடி. அருவதையும் மதா மேகங்களைப்போலும் ஜூன்தால் நீள்கிற
பேரினையைப்போலும் கஞ்சிப்பதையும் சுதாராரி போறிவதையும்
கண்டு ராமன் அதைத் தடுத்தார்.

பிறகு ராமதுமிகும் திரிசிரவீரமிகும் மிகவும் கோரமான புத்தம்
உடைத்து. இருவகும் பண்ணவிகள்; மறநகலுத்தையும் சீம்தாங்கு
தையும் போன்றவர்கள்; திரிசிரன் ராமன் மூன்று பாணங்களால்
உடற்றியில் அடித்தான். அவர் மறுவகைப்படுவான்டு. “ராஷ்டில
வீரனுள வன் பவம் திவ்வுவதுநானு? புறபங்களைப்போன்ற
மூன்று அம்புகளால் எனக்கு அர்ச்சனை செப்தாயோ? இதோ நான்
யிடும் பாணங்களைப் பார்” என்று அச்சுறுத்தி, காலனைப்புக்களைப்
போன்ற பதினூன்கு பாணங்களால் அவறுடைய மார்பைத்
துளைத்து. நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் எட்டு
பாணங்களால் வூரதியையும் ஒரு பாணத்தால் கொடியையும்
அழித்தார். உடனே திரிசிரன் ரதத்திலிருந்து குதித்தான். ராமன்
மறுபடியும் கூரன் அப்புகளால் அவறுடைய மார்பைத் துளைத்தார்;
அவன் மறியைய்கி சிங்குள். மூன்று பாணங்களால் அவன்
தமிங்களை அதுதாக தள்ளினார். அவன் ரதத்தைக் கண்கிக்கொண்டு
உயிர்த்தப் பூரியில் விழுக்கான். அவறுடன் வந்த மற்ற ராகாஸஸ்
கன் புரிசைக் கண்ட மாங்களைப்போல் இருந்த இடம் தெரியாமல்
ஒடினார்கள். அதைப் பார்த்து கார்சன் கோபித்து அவர்களைத் திருப்பி,
காந்திரன்மேல் ராகு பாய்வதைபோல் ராமன் கேள்வி ஒடியுங்களான்.

தாந்தக்ரோ த்ரவதோ த்ருஷ்ட்வா நிவாத்ய நூழித: ச்வயம் |
ராமமோபி! துத்தராவ ராத்யாஸ் ஏத்தரமானம் யதா? | (20)

ஸ்ரக்கம் 28

ஏ ராம யுத்தம்

திறுதம் தூஷயம் நீருஷ்டவா ராம திரிசீரஸா ஸம |

ஏரங்காப்பை நீர நீருஷ்டவா ராமன்ய விசரமம் 1 (1)

ப்ராக்கிரமசாஸ்யான சகுவிரன் தூஷயனீராயும் திரிசீரஸாயும் ராகுல களையுங்களையும் அழித்ததைப் பார்த்து சுறுக்கும் முழுஷ்டயீற்று. தன்றுடன் வந்த பலினூலாயிரம் ராகுலர்களை சிலரே பிருந்திருக்கக் கண்டார்; கவனம் அழித்து. ஸஹி என்ற அஸ்ரன் இங்கிரென் எதிர்த்தத்தோபால் ராமன் எதிர்த்து. மதா விடுமுள்ள காவலர்ப்பங்களைப்போன்ற காராச பாணங்களால் ராமனை அடித்தான். யுத்தாவல்திருத்தில் செபுண குன்றால் அடிக்கடி காலேஷுச செய்து பல அஸ்திரங்களைப் பிரவோகித்து கைல தினச களையும் மறைத்து விசித்திரயாக வுதம் செய்தான். ராமன் உடனே கொடுப்புப் போற்களைக் கூக்கும் பாணங்களைக் கோதன்டத்தில் பூட்டி ஆகாசத்தை மறைத்தார். இப்பூடி ஒருவாரைபொருவுக் கொல்ல நினைத்து மறைகாலுற்றில் மேகங்கள் பொறிவத்தோபால் காராச பாணங்களால் ஆகாசம் பூரி தெளியாமல் மறைத்தார்கள்; குரியன் பிரகாசிக்கவில்லை. பிறகு காலைகள் காராசம் விக்களில் முதலிய பாணங்களால், மறை கழுக்கை மாவெட்டிகள் துளைப்புதோல், கான் ராமனை அடித்தான். கவுடில் பாசத்துடன் பிராணிகளைக் கொல்ல வரும் வமனைப்போல், வில்லெடுத்து ரதந்தில் சிற்கும் அந்த ராகுலரைப் பார்த்த ஜீதுக்கள் எடுக்கின. எல்லையற்ற பராக்கிர மந்தநவுகைய ராமன் ராகுலர்களையும் மூழுவதையும் கொல்ல நிச்சயிக்க வில்லைப்போல் வேட்க்கையாகச் சாய்ந்த சிற்பதைக் கண்டு. அவர் பலம் குறைந்து வைத்திருக்கிறார்கள் சினக்கு, மதம்கொண்ட சீம்முறைத்தைப்போல் கர்ஜித்து ஒடிவந்தான். அவனை ராமன் சிற்றும் வங்கியம் செய்வில்லை. விளக்குவெட்டுப் பூர்ணி கொடுப்பில் விழுவதைப்போல் கரன் ராமனைக் கிட்டி. அவர் பீடத்திருக்க கோதன்டத்தைக் கைவிடிக்கு வர்மிபத்தில் துண்டுத்து, தன் ஸாமர் த்தியங்கைத் தட்டினான். மறுபடியும் இடுபோன்ற ஏழு பாணங்களால் ராமனுகைய கவாத்தை அறுத்தந் தன்னினான். அப்பொழுது ராமன் கவசமின்றி கோடிலையினைப்போல் விளங்கினார். பிறகு பல்வாயிரக்கணக்கான பாணங்களால் ராமனை எல்லா அங்கங்களிலும் நௌதந்து சீம்முறைதம் செய்தான். ராமன் அப்போரும் து புகையீல் கூத கொடுப்பு நீர்வாலையைப்போல் பிரகாசித்து அவனைக் கொல்ல நினைத்து, அதற்காக அகஸ்திய மஹாவியால் கோடுக்கப்பட்ட விளை எடுத்து காலையற்ற வளைத்து. சிமிர்க்க கொடுக்குள்ள பல பாணங்களைத் தொடுத்து. தங்கத்தாலும் ரத்தினங்களாலும் அவன்களிக்கப்பட்டு மௌச்சிகரம்போல் விளக்கும் சுறுக்கைய கொடுமை அறுத்து

5

10

15

20

25

30

35

- தன்னினுடு. எடுப்பின் தேவகதைவின் சாபத்தால் பூரியில் விழுவது
போல், அது பேரிய ஒசையுடன் பூரியில் விழுவதறு. உடனே கரன்
நேரவேற்கொண்டு, மதயானையை ஏற்றியில்லை துளிப்பது
40 போல் நான்கு சிரெஷ்டமான பாணங்களால் ராமன் உயிர்நிலை
களில் அடித்தான். அவருடைய எல்லை அவைவாக்களிலிருந்தும்
நான்கு பெருகிறது. பிறகு ராமன் அடிநோடு கோபம்கொண்டு
ஓதன்டத்தை எடுத்து, தலையில் ஒரு பாணத்தாலும் வகையில்
இரண்டு பாணங்களாலும் மார்பில் மூன்று அர்த்த எந்திரபாணங்களை
45 ஒரு மூலம் சரணம் அடித்தார். அவர்கள் கொல்லும் காலம் ஈழிப்பித், ச
படியால், உடனே பதின்மூன்று காராசங்களை எடுத்து; ஒன்றால்
துக்தத்திடையையும் கால்கால் குதிரைகளையும் ஒன்றால் வாராதியையும்
மூன்றால் சர்க்கானையும் இரண்டால் இருங்கையும் ஒன்றால் விள்ளையும்
நான்டத்து. பிறகு ஒருபாணத்தால் கரணைத் தனிந்தது ஏம்றை
50 எதம் செய்தார். கனி விள்ளையை, குதிரைகள் இறங்க, வாராதியை,
துக்தத்திருக்குத் துக்தத்து, மகிழ்ச்சிகரத்தைப்பொன்ற ஒரு
பெரும் கூடையுத்தாங்கு ராமன்மேல் பால்த்தான். அப்பொழுது
ஆகாசம்தில் விமானங்களிலிருந்த தேவர்களும் மஹரிவிக்ஞாம
55 ஸ்தோதாம்மனாந்து ராமனாக் கைப்பில் வணங்கிக் கொண்டாடி
அர்கள்.

தத் கர்ம ராமன்வ மஹாரத்தை |
வாமேதவ தேவாஸஸ மஹரிவியஸா |
அப்பைத் ப்ராஞ்சுவை: ப்ரஸ்திருஷ்டா:
தா: விமானாந்தா: வாமேதா: ||

(33)

ஈர்க்கம் 29

ஈ ராம ஸம்வரதம்

ஈராம நூ விரதா: ராமோ கிதாபாவி மகங்கி தம் |
ம்ருதுப்புரவும் மஹாதேஜா: பகுவும் வாக்ய மப்ரவீத | (1)

- 5 இப்படி தெமிழ்த கதையும் கையுமரக கிந்தும் கரணைப்
பார்த்து ராமன், “குபோ! வகை உபாயங்களையும் செய்த
பார்த்தப் பயனில்லாமல் போன்றெந்தும் இல்லைக்கு என்ற புத்தி
வரவில்லையே! இவ்வின பரீத்துப் பார்ப்போம்” என்ற எண்ணி,
சிராயமான சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். “ஈ
வகை நூசுவரியத்தையும் அதைப்பித்துக்கொண்டு வகை கண்ணப்பன்
காரல் குழப்பட்டிருக்கவில் எல்லோரும் வெறுக்கும் கொடியை
செயல்களைச் செய்தாய். ஒருவன் மூலக்கத்திற்கும் அரசனுள்ளும்
கொடியங்களுக்கு, பாரியாக, பிராணிகளை ஏற்காக் கெப்பிறவனுக்கு
10 இருக்கால் ஒரு சிலைம்கூடப் பிழைத்திருக்கவாட்டார். பாம்களுக்கு
கண்டிடுத்தில் அடிப்பதுபோல், ஜோகவிரோதமான செயல்

வளைச் செய்திறவர்களை நூலாக்கி வொல்லுவர்கள். அதையாத பொருளை அனுபவித்துவிடாவது. அடைக்க பொருளை இழக்க மறைக்கவோமலாவது பாப்திகைச் செய்து பச்சாத்தாபமாகவாயில் என்ன இருக்கிறது. அவன், தனக்கு மரணம் ஏற்கிறென்று தெரியாமல் ஆலங்கட்டியைத் தீவிர இரக்கும் செய்யானைப்போல் தன் பாபம் கவிஞர் பயனை அனுபவிக்கிறார்; தன் நூலாயிரியத்தை இழக்கிறார். தன்டாரங்களையந்தில் வளிக்கும் தச்சாத்தாக்காளர் ரிவிகளைச் சொல்ல நீங்கள் கடிதி அனுவாயா? பாபச்செயல்களை மாத்திரமிடையெல்லாவர்கள் நூல்மாந்திரங்களின் அனுவாயின் பயனை அனுபவிக்கிறார்கள். கொடிய செயல்களைச் செய்திறவர்களை மூன்றிறப்பில் செய்த நிலங்பெட்டியத்தை நூலாயிரியத்தை அடைக்கும் அதை பெறுவதும் அனுபவிக்கியாட்டர்கள்; அடிச்சிக்கரமாக அறிவார்கள். மரங்கள் அந்தக் குதுக்களில் புதியப்பக்களையும் பழங்களையும் கொடுப்பதுபோல், பாபிகள் பயனை அனுபவிக்கும் காலம் வரும் பொழுத கர்மபவன்களை அனுகிறார்கள். விழும் கல்தத அன்ன க்கூத்து தின்கிறவன் விரைவில் இறப்பதைப்போல், கொடிய பாபங்கள் விரைவில் பவனிக் கொடுக்கின்றன. வோகத்தில் பிராணிகளுக்குத் தொக்கிரவு செய்த வகை நூற்றுக்கணக்கையும் மறிம் கீல்க்கும் பாபிகளையும் அறிப்பதற்கே சக்கரவர்த்தி என்கிற இஸ்கை அனுபவியிருக்கிறார். பாம்புப் புற்றுகள் மறூராகவங்கள் நூலாப்பது போல், உள் வோதான்டாக்கிறார்க்கு புறப்படும் அம்புகள் உள் மார்க்கப் பிளந்து உயிரைக் கொள்கிறவோன்றும். இந்த தன்டாரங்களையத்தில் உள்ளும் கொல்லப்பட்ட தச்சாத்தாக்கள் போல வழிப்பில் நீயும் உள் வளைப்பக்களும் என்னும் அனுபவிப்பதுகிறார்கள். உள்ளும் புஞ்சுப் புறிமலைக்கப்பட்ட மறூரையிலிருக்கிற இதோ வியங்கு காலி வர்த்திக்கிறார்கள். அவர்கள் பாத்துக்கொண்டிருக்கவையில் உள்ளே என் பாணங்களால் பிளந்து நகவேவதனைக்கு எம்மான துரியமையை அனுபவிக்கச் செய்கிறார்கள். உணக்குத் தெரிக்க உபாயங்களைச் செய்து கூடியவரையில் புத்தம்செய்து. மனங்கால்களை அறங் தாக்குவதற்போல், உள் தலையை விரோட்டாக அறங்குத் தாக்குகிறேன்" என்றார்.

இப்படிட ராமன் கொடிய வர்த்தானால் நன்கொத் துளைக்க, கான் கோபத்தால் கண் சிவந்த மெப்மதாக்க இடிபோல் சிரித்த, "அடை மனிதப்பதரீ! வாயாக்க நாகாவர்களை வுத்தத்தில் கொன்றதால் உணக்குப் பெருமையோ? கங்காவாதாத உண்ணை ரைபே வேஷ்டிக்கொள்வது வேறு அழகு. பஸ்பராக்கிரமாலீரை ஏதுசிறந்துக்கொள்கிறேன். உணக்குத் தெரிக்க உபாயங்களைச் செய்து கூடியவரையில் புத்தம்செய்து. மனங்கால்களை அறங் தாக்குவதற்போல், உள் தலையை விரோட்டாக அறங்குத் தாக்குகிறேன்" என்றார்.

15

20

25

30

35

40

45

50

தன் பிறக்க உத்தம சூலத்தைப்பற்றிப் பெரும பெசிக்கொள் வானு? புமில் பிடித்த நெகுப்பு தங்கத்தைப்போல் அனாப் படுமேயங்கி எதையாவது கடமுடியுமா? அப்படியே வீன் பெரும பெசிக்கொள்ளுகிறான் அத் ஸமயத்தில் வீரனைப் போல் அனாப்பட்டாலும் அவற்றைய அங்கு ஸ்வபாவும் உடன் வெளிப்பாராதா? அவற்றைய பெருமையான வார்த்தை கஞ்சுக் கருந்த காரியத்தைச் செய்ய முடியுமா? கீழும் அவர்களைப் போன்றவர்கள்; பல வகையான தாதுக்களால் விரைந்து ஒருவராலும் அகர்க்கமுடியாத மஸ்வையப்போல் கதாயுதத்தைக் கைவிழென்று! சிற்கும் எங்களைப் பார்க்கவில்லையோ? உன் பிராண்னை வாங்க வான் போதாதோ? மூலங்கிழுமுள்ள பிராண்னினின் உயிரைக் கொள்ளின் கொள்ளல் கால்பாசத்துடன் கரும் யமீனைப்போல் உன் உயிரைக் கொள்ளின்கொள்ளமாட்டுத்தே! சீ ஒரு பொருட்டா! தங்கைப் புகழும் பேதயான உங்கை இன்றைம் பலவிதமாக சிற்கிக்க வேண்டும். ஆனால், வாரியை அந்தமிக்கும் வேண்டியிருத்து, ஏத்தக்கை நிறுத்தவேண்டும். ஆகையால் அதிகமாகச் சொல்லவில்லை ராத்திரியில் ராகாலர்களுக்குப் பலம் அதிகம் மனிதர்களுக்குப் பலம் குறைவு. அப்பொழுத உங்கை எவ்விதாகக் கொல்லவைம். அப் படிச் செய்தால் என் கீர்த்திக்குக் குறைவு வருமென்று விட்டேன். இன்ற உங்கைக் கொள்ள இதோ இறக்குகிட்கும் ராகாலர்களுக்காகப் பற்றிச்சிப்பேன். அவர்களுடைய பற்றுக்களின் கண்ணிரை துடுப்பின் "என்று கையிலிருந்த கழுதையாக்குவதே கழற்றி ராமனின் கொல்ல உத்திரவித்து எறிந்தான். அதை உத்தமமான ஆயுதம் கொழுந்து விட்டிட்டியும் கொடுப்பைப்போல் நூலித்துக் கொண்டு பக்கத்திலிருந்த மரங்களையும் செழுங்களையும் எரித்துச் சாம்பவாக்கி இடிபோல் ஆகாசத்திலிருந்து வருக்கண்ட ராமன் அதைப் பலவாணங்களால் தாங்கித்தார். கால்பாசம் போன்ற அந்தக் கைத் ராமபாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு, மக்கிராத்தாலும் ஒருங்க பாத்தாலும் கட்டப்பட்டு உசிரிமுக்க மறை வர்ப்பத்தைப் போல், தலையில் விழுக்கத்து.

வா விரிக்கு பாரைர் பால்தா பாரத நீராய்தலை |

ஏதா? மந்த்தரென்றுதி* பாலை வயாலை விதிபாதிதா? (28)

ஈர்க்கம் 30

ஈ வகும்

பிரத்வா து தாம் கீதா?ம் பாலைய ராகுவோ தீர்மைத்தைய: |

ஸ்மயமாத: ஏரம் வாக்கம் அமரப்பது மிதி மப்ரளித்! (1)

இப்படிக் கான் ஆயுதமில்லாமல் சிற்க, அவளைக் கொல்வது அதர்மமென்றெண்ணி^{achintha} அவளைப் பார்த்து, புதலி மயங்க

இந்தும் அவன் ராமன் புக்கிரிப்புடன், "ராகுலப்பத்சேஷன் பஸம் இங்கொன்றானு? கையாகங்காதவதும்கு வீன் பெருமை என்ன?" இதோ பார்டன் கூதையை அம்புகளால் பின்து பூமியில் தள்ளிவிட தேன். சீபேச்சால் பிழைக்கிறான். கையிருக்கிற நில்லூன் ராமல்லை. என்னால் கொல்லப்பட்ட ராகுலர்களுடைய பஞ்சத்தீர்கள் கண்களில் சொரியும் கண்ணீரைத் தடைப்பதாக பிரதிக்கலுடைப்பதாயே. அதனும் வீணுவிற் ராமல்லா? கருடன் அமிருதத்தை அபங்கித்ததுபோல், அங்பதும் 5
10 வாயாடியுமான் உள் பிராண்மை அபங்கித்து, நாகரையாடி குமிழி வெடுத்து உள்ளடிப்பிளிருக்குத் து பெருகும் ரத்தங்கை பூமிகுடிக்கும்படி செய்கிறேன். தேவைமங்கும் புழுதிபடிக்குத் தைகளைகள்ளு. பிரியங்கன் பார்த்தையை அண்டத்தக்கொள்வதுபோல், பூமிகைத் தழுவிக்கொண்டு கிடப்பாடு, கீங்காத துக்கத்தில் கீ மங்கிக் கிடக் கையில், இதுவரையில் கலியற்ற ரீவிகள் இந்தக் தண்டகாரன் யக்கில் பயரின்றி வளரிப்பார்கள். என் அம்புகளால் ராகுல கண்ண் மங்களை ஓய்வுத்து. மூன்றிகள் பயரில்லாயல் நூலால்தான் தடியில் வளரிக்கும்படி செய்கிறேன். இதுவரையில் பிறங்கப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்த உங்களுடைய ஸ்த்ரீகள் பஞ்சத்தீரை இந்து கண்ணீரை பெருப்பு புலம்பிக்கொண்டு பயற்ற உடுப்பிபோவார்கள். உள் பாரிய களும் இதுவரையில் நூக்கமென்றபதை அறியாமல், உண்மைப்போல் கொட்ட ஏட்டதையுள்ளவர்களாகப் பிறகை வருக்கிறீர் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுத நான்கும் இப்படியிருக்குமென்ற கண்கு அறிந்து ஓயக்கி திரும்பவர்கள் அனுபவிக்கும் என்கம் வாதோன் து மின்றிக் தவிப்பார்கள். கொடியுலே, அல்பே, சீசே, ரீவிகளில் சம்ஹாரிவை ரீவிகள் உணக்குப் பயந்தவில்லை கடுங்கிக்கொண்டு அம்பியில் ஓஹாயம் செய்துவருகிறார்கள்" என்ற வாரி தைகாலாகிற பாணங்களால் அவனைத் துளைத்தார்.

கான் அதைப் பொறுக்காமல் கோபத்தால் இடிபோல் சிரித்து "உணக்குக் கொழுப்பிப்பதீக் கூவம் தலைவான்முறைக்கிறது. பயம் உள் பிடியில் உட்கார்க்கிறுக்கொள்கின் கீ அதை அறியவில்லை. மரங்கள் கிட்டியதால் விரோதங்கள் நூலாய்கள் இட்டிரிய ஸ்வாதீனமற்று மழும் கொங்கிக் கார்யாகாரியக்களை அறியவில்லை" என்று உற் ராமனை அத்துப் புருங்களை கேரித்து, பக்கத்திலிருந்து பெரிய ஆச்சர மாற்றை வென்று பிடிப்பி உத்தைக் கட்டிருக்கொண்டு "கீ செத்தாய்" என்று ராமன்மேல் எழித்தான்.

அதைப் பெரிய விருஷ்டத்தை ராமன் பாணங்களால் பின்து "இவ்வாடன் எவ்வளவு ஓயம் புத்தம் செய்கிறது" என்று அலுந்த அவனைக் கொல்ல நீச்சுயித்தார். "வாதோரு கடியுமில்லாதவதுக்கு கொஞ்சமாவது துக்கம் பச்சாத்தாபம் கல்ல புத்தி ஒன்றுவது நோன் நயில்லையே" என்று கடுங்கோபம் கொண்டு, கண்கள் சிவாதி, 15
20
25
30
35
40

45 ஒதுக்கம் வியர்த்தி, பல பாணங்களால் அவனுகைய உடலைப் பிடித்தார். பேரிய மஸையிலிருக்கு சீத்தாராகன் பெருகுவதைபோல் சுதந் வெள்ளைம் ஓடிந்து. பிறகு அவன் கொஞ்ச கேரம் தினங்குத் தீங்கு சுத்தவெறியால் கண்ணத்தியாமல் ராமன் கொஞ்ச கேரக்கி ஓடி வந்தான். விழியை விட்டதுப் பாணங்களைத் தொடருக்க முடியாமல் அவனுகை ஸமீபத்தில் அவன் கெருங்க, ராமன் அதிலேகமாகக் கொஞ்சம் பின் வாங்கினார். மேறும் அவனுகைய உடலிலிருக்கு பெருகும் சுத்தப்பிரவாறும் ராமன் மேல் அடித்தாறும் பாணங்களை பிரயோகிக்க இடமில்லை.

50 பிறகு அவனுகைய உடலைப்போக்க சிச்சபித்து, முன்பு இத் திரன் தனக்குக் கொடுத்த பாணங்கை பிரயோகித்தார். அது கெருப்பைப்போ ஜம் பிரஹமதன்டத்தைப் போஜம் பிரகாசித்து, பேரிடபோல் இரண்டுத்துக்கொண்டு ஏறுகைய மார்பில் விழுத்தத். அவன் அடித்தப் பாணங்களையால் கொஞ்சத்தப்பட்டுத் தனாலில் விழுத்தான். காவேரியும் ஸமுக்கிரும்பு கெருமிடந்திருது விழிப்பதிலூள்ள கவேதாரங்கை கேட்க்கிறத்தில் முன்பு குத்திருகைய கேற்றாக்கி மால் மால் கொஞ்சத்தப்பட்டது போலினுத்த அது. வஞ்சத்தால் அடிப்பட்ட விருத்ராஸாரணைப்போல், குறித்வகுத ராமாணத்தால் அவன் உபிரியுத்தான். துணவால் அடிப்பட்ட கழியைப்போல் விளையாட்டாகக் கொல்லப்பட்டான். மஹாகாவும் கொண்டு இந்திரனை ஏனிர்த்த வாணிராஸாரணைப்போல் மாண்டான்.

65 பிறகு அப்பே கடியிருந்த ராஜுரிஷ்ணம் பிரஹமமிலிக்கும் வங்கிதாங்கமாகந்த ராமனைப் புதித்துக்கொண்டாடினார்கள். “ஞகு குவோத்தமி! சரபங்கருகைய ஆசிரமத்திற்கு இக்கிரன் வந்து இதற்காகவே. ஜனன் தான் ந்திற்கு விழிப்பதிலிருக்கும்படி சரபங்கி உண்ணோ வாழிக்கணக்கைய ஆசிரமத்திற்கு அனுப்பினார். அவர் அகஸ்தியகைய ஆசிரமத்திற்கு அனுப்பினார். அவர் பஞ்சவடிக்கு அனுப்பினார். சிவிளன் நங்களுகைய ஆசிரமக் கூடுக்கு உண்ணோ வருவித்ததும் காலுகைய விழிப்பதில் கொண்டு போவதற்கே. அதன்திபிடிக்கில் ஆயுதங்களைக் கொடுத்ததும் இதற்கே. இதை சிவிளனுக்குக் கொள்கிற சற்பாடு செய்யவே இக்கிரன் தன்டாரான்யத்திற்கு வந்தான். நாங்கள் உண்ணோ பிரச்சுத்த காரியக்கை விரைவேற்றினாய். இந்தக் கொடிய பாபி களை அழித்தாய். இவியேல் சிவிளன் இந்த வனத்தில் பயமின்ற நாசமத்தை அழுவிடப்பார்கள்” என்று கொள்கிற கொள்கிறுக்கை யில் ஒதுவங்களான் அப்பே வகுது தேவதந்துபிள்ளை முழுக்கி ராமன் மேல் மயவர் மாரி போழித்து “முன்று நாழிகைக்குள் பயங்கர மான பறினுள்ளயீர்ம் ராகால் வீர்க்கமையும் கரன் நாவனான் திரி சிரஸ் முதனிய மாராதார்ஜீவனமும் தலிபாக வாக்கமிழ்றித்

— 30 மீ - 25 மீ.
ஏற்கும் அடிப்படையில் வெளியே வருவது முன்வரையில் வருவது

— தும் சிற்றும் மக்கவுத வாறுவராலேயும் கிடைதா
ஏற்கும் அடிப்படையில் வெளியே வருவது முன்வரையில் வருவது

ஏற்கும் அடிப்படையில் வருவது முன்வரையில் வருவது

தனுவீல் ஸிற்று கொண்டு கூர்மையான பாணங்களால் நாசம் செய்த ராமதூர்த்தியின் மறைவையை யார் அறிவார்கள் என்ற வீரி யம்! என்ன வார்மர்த்தியம்! சக்கரபாணியான மஹாவிள்ளு வீட்டில் அல்லவா இதைக் கண்டோம்” என்று கொண்டாடி அவர்கள் தம் தம் இருப்பிடம் சென்றுக்கொண்டன.

85

இதற்குள் ஒன்றுமண்ணன் எதையுடன் மீண்டும் குணகயிலிருக்கும் வெளியில் வந்து ராமதூர்த்திய பார்க்கிரமத்தை பார்த்து வீட்டேஷ வித்தார். பிறகு ராமசுக்திரன் ஜயஶாலியாக மஹரிவிசன் புஜிக்க வகுமண்ணால் பேபரிக்கப்பட்டு ஆசிரமத்தில் புகுக்கார்.

90

பதினூர்வரியம் கோரகாவுடையகூடுடன் ஒருவர் எப்படிக் கோர வுத்தம் செய்வதற்கு எதை கவலை கொண்டான். அவர் களை ராமன் ஒரு முகச்சுத்தக்கில் அழித்ததைப் பார்த்து, மஹா யீர்க்குன்றைய தாரதம்யத்தை அறிவுக்குடிய ஏத்திரிய குலத்தில் பிறக்கவாராகவாக, அவகுடைய பார்க்கிரமத்தை மேச்சி வெளு மதியாக எல்லையற்ற பீரிப்பத்துடன் அவரைத் தழுவிக்கொண்டான். அதுவரையில் நன் நாயகனை எதை வுத்த களத்தில் பார்த்ததில்லை. வுத்தம் செய்யும் பொறுதும் பார்க்க முடியவில்லை. ஆதையால் வுத்தம் முடிந்த பிறகு ஜயங்கமியுடன் விளங்கும் வோக நாததூர்த்தை சேளங்கிறியத்தைக் கண்ணார்க்கன்று அதுப வித்தான். பாறநான் பாணங்கள் முங்கள் ஆயுதங்கள் முதலிய வெவகளால்தோகமெங்கும் காயம் பட்டிருக்கத்தாரத்தம் தாரை தாரை ஓாகப் பெருகிறது, மயிர்க்கால்களில் வியர்க்குமத்தானின் விளங்கின. கவசத்தை எடுத்துவிட்டு கணப்பாறுவதற்காக கோதமாட்டத்தில் சுற்றுச் சாய்க்கு விண்ணார். அந்த வோகரகாகலூடைய திருமேனி யின் அழகைப் பார்க்காத தகுதியாக்கள் எதையைக் காட்டிதழும் வெறுவதோ? கொடிகளால் கட்டப்பட்ட ஜூரமண்டலத் தோடும் முதுகில் தோங்குகின்ற குறையாத அம்பதற்கோடும் ராகுங்களின் எதைக் கோபாக்கினி அணாக்கு தெளிவான முகத் தோடும், அவர் எதையும் வகும்புமண்ணதும் வரும் வழியை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஜூதன் ராகுங்களாவது மற்றவர்களா வது திரும்பி வருகிறார்களோ என்று அடிக்கடி கூடுக்கார்ணாலும் கவ வித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். இப்படித் திருக்கொலம் கொண்ட ரகுநாதனை ஒவ்விக்கக் கிடைத்தவர்கள் எதையையும் வகும்புமண்ணையும் தனிய வெறுவதோ? ராமச் மஹாவிரணான்று பிறர் கோலிக்கேட்டத்தெயாழிய எதை கூரில் பார்த்ததே இல்லை. வீரச்செயல்களைச் செய்து அந்தக் களைப்படுத்த திரும்பி வரும் ராகவளைப் பார்க்க என்ன பாக்கியம் செய்தாரோ? ராமன் வுத்தம் செய்யும் பொறுது அவகுடைய அப்புகள் கண்ணிற்குந் தெரியுமே யொழிய சுத்துக்கள் இருப்பதாக அவர்களுடைய பின்த தால் மாத்திரம் தெரியும் சுத்துக்கள் உயிர்ந்துப் பூமியில்

95

100
105
110
115
120

http://acharya.org

- விழுவதை மாத்திரம் பார்க்க முடியும்; ராமன் பாணங்களை எடுப்பதும் தொடுப்பதும் விடுவதும் ஒதுவருக்கும் தெரியாது. சுத்தாக காரண ராகுலஸ்களும் புத்தக்கதைப் பார்க்க வச்சுத் தேவங்களும் 125 விரிக்கும் கட்டாயப் சின்னாறும் அந்தப் பாணங்கள் ராகுலஸ்களை மாத்திரமே கொள்ளும். மஹாவிஷாநுக்கு சக்திபீமிலையை தபோமாதி கையால் ஒரு கொடுமில் வகல ராகுலஸ்களையும் சாம்பளக்க முடியாதா? ஆனால் வகல்வோக ராகுலஸ்களை பகவாஜுகடைய ஸ்வரூபந்திற்குக் குத்து வருமேன்று பயந்து ராமன் செய்த 130 பிரதிக்கானாலையும் சாணமடைத்தவர்களை காப்பதென்ற அவருக்கையை தர்மத்தையுமிட கம்பிக்கொண்டிருக்கார்கள். ‘தண்டாகரன் வந்தில் ராகுலஸ்களால் பயங்கரவாக முடிமீக்கப்பட்ட ரீவிகளின் ஓகங்களைப் பார்’ என்று ராமனிடத்தில் அவர்கள் முகத்திட்ட அங்கம் தீர் அந்தப் பாடிகளை வேறுறுத்த விவிக்குக்குப் பரம மங்கைத்தைச் செய்து கருணை முச்சித்தியங்களை ராமன்? அவர் தனியாக இருந்ததாறும், பகலவர்களின் நாடங்களும் கோஷங்களுமே கேட்கப்பட்டதாறும், எனத அதுவரையில் பயந்த கவனிக்கொண்டு உயிர்ந்துவளைப் போன்றுக்கொள். ராமனிக்கண்டு வகல ஜூபந்திற்கிற்கும் பிரானாநுதாரமான அவகுடைய பார்க்கவால் உயிர் பெற்றுள். பாரியை புருஷங்கடைய ஆக்மாளில் பாதியென்று வேதம் சொல்லுவின்றது. ராமங்கடைய வாங்கிதியில் விரைத்துக்குப் பூர்ண மான பிராணங்கும் சக்தியுமான்று. அவரை விட்டுப் பிரிக்கிறுக்கும் பொழுத அவை இன்னத்து போலவே திருப்பாள். ஜூயசாலையாக முனரங்கந்திலிகுது நிறுப்பி வரும் நன் பர்த்தாவைப் பார்க்க ஆவதுடன் பரப்பரப்பாக ஞானியிலிருந்து ஒடிவங்கு, அப்கா மதிப்புச்சிபால் மயிரிக் கூசமடைத்தான். மஹாவீரனு மிதியாக சுக்கரவர்த்தியில் புத்திரி, புத்த வீரரங்கடைய சௌரியத்தைக் கண்டு ஆளாதமங்கட்டது ஆசரியமா?
- அப்பொழுத ஆசரியி. என்ன செங்கிறோமென்று தெரியாமல், தானே ராமன் வழங்கில் அனைத்துமோகந்தார். வகல வோக்கங்களுக்கும் தான் மாதா. தான் செய்யவேண்டிய நூக்கநைக் காப்பதென்ற கட்டமையை ராமன் ஒப்புக்கொண்டு சிறைவேற்றின் தற்கால அவகுக்கு வெகுமானம் செய்ய ஸிருத்தும் தழுவிக் கொண்டாலோ? வகல வோக்கங்களுக்கும் நன் கடைச் சன் பார்க்கவால் என்றால் தக்கங்களையும் போக்கி வகல வாக்களையும் கொடுக்கும் நூக்கமாதா. எவ்வள அவையங்களிலும் பாய்ந்த மாடுகளின் பாணங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் உண்டான காய்களின் வேதனையை கீக, மஹர்த புஷ்பங்களைப் போல் மிருத வான நன் சர்வதால் ரகுங்கநங்கடைய தேந்தை நாள்கு புறங்களிலும் கட்டித்தழுவின்கோ?
- யுத்தக்கில் வந்த ராகுலஸ்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ராமன் தனித் தனியாகக் காணப்பட்டார். யுத்தம் முடிந்த பிறகு அந்த

திருவோவந்தூர்மறி வாயான்ய மதுஷ்வரபந்தைத்தரித்தைதப்
பார்த்த வீதை ஆச்சரியம் கொண்டு அளைந்தானோ? இங்கிரு
முதலிய உதவர்களால் ஒன்று சேர்க்கும் எதிர்க்கழுத்தாத பகினுளை
விரம் ராஷ்டிரவிஜயத் தலையாக, வாகனமின்றி, ஒன்றை முடித்தத
தீல் தனக்கு யாதோரு அபாயமுமின்றி விளையாட்டாக அழிந்து
தனக்கேகளில் வகுது விற்கும் ரணதீர்ஜை, முன்னெரு காலத்தில்
அறியாகுமால், 'உள்ளீஸப் புகுஷ்ணன்று மேசம்போய் என்
பிரை என்னை உண்கு பாரியையாகக் கொடுத்துவிட்டாரே. க
ஆண்மையற்ற பேடுபெண்ணு அவர் அறிவுகில்லைபே, ஜூபோ கெட்
டென்டன்று செல்லிவிட்டாரே. அந்த அபசாரத்திற்கு ஒருவராறு
பிக்காரம் செப்போமா" என்று ஸ்திரீகளுக்குள்ள வெட்டத்தை
யும் அடக்கத்தையும் விட்டு தானே வழுவில் வந்தனர்க்கானோ?
வாதுக்கைக் காப்பாற்றலும் கூட்டாக்களை அழிக்கவும், தர்மத்தை
கிளித்துத்தவும், ஒவ்வொரு சுதந்திலூம் அவதாரம் செப்பிழீர
ஞென்ற பிரதிக்கையை, இந்த தலை ராஷ்டிரவிஜய வெறுத்தை
நிறைவேச்கைக்குக் கூட நன் தீவிய மங்கள மூத்தியின் நரிசனத்தால்
பாமானக்குத்தை அருளி விரைவிலெற்றனவர் ராமர். அத்தார்
ஞோன தமது குழந்தைகளின் பிரார்த்தனைக் கிணங்கி, 'ராஷ்டிர
குலத்தை அழித்த வோக்களுக்கு வா-காத்தைக் கொடுக்கின்றன'
என்ற வார்த்தையைக் கேவலம் குழந்தைகளின் அழுகையை
கிறுத்தி ஸ்மரதானம் செய்யும் வார்த்தையாகச் செய்யாமல் உண்மை
யாகச் செய்திடே! ஓர்வேகவரானு தங்களுக்கு அவர்கள் செய்
யும் பிரதியுபங்கரம் வேற்குஞ்சுமில்லை. வந்மணன் பஞ்சவடி
வில் தங்களிடத்தில் பர்ன சாகிஷமைக் கட்டினதற்கு எங்
தோவித்து, வேறு விதமாக வேதுமினி செய்யபத் தோன்றுமல்.
தங்களுடைய ஆறியங்களுடைய பாம்புகுஷார்த்தங்களைத்தையும்
கொடுக்கும் ராதானமாக அருளவில்லையா? அப்படிபே அதும்
என் குழந்தைகளுக்குப் பதிலாகச் சங்களுடைய அபாமான பலத
நிற்குச் செய்யும் கொகுமானம் "இதுவே" என்று அளைந்து கொண்
தானோ? ராஷ்டிரக் கட்டாங்கள் மயின்து ரந்த வெள்ளத்தில்
மிதப்பகுதையும் ராமன் அபாயின்றிப் புன் சிரிப்பிட்டு நிற்பதை
யும் பார்த்து வீதை பாமானக்கை மட்டாநான். ராஷ்டிரவிஜய
ஈடு உபத்திரவும் தீர்க்க மஹரிஷிகள்-ராமனாக் கொண்டாட்ட
கண்டு பூர்ண சுத்திரனை; போல் முகமலர்க்கு தன் மனத்திலுள்ள
பிரேரணையை அடக்க முடியாமல் மறுபடியும் தழுவிக் கொண்டாள்.
நான் ஜனகருக்குப் பேண்டுப் பிரதிரீவிட்டால் இந்த
பாக்கியதை அடைவேனு? விடேது குலத்தில் பிரதிரீ வீட்டால் ரகுநாதன் என்னை மனம் செய்யாரா? இந்தக் கோதன்
த்தைப் பிடிக்கும் திருக்குதையால் என் அக்கையும் பிடிக்கருளி
ஞூயலங்குமிழுடன் என்னையும் வையாக அளைத்துக் கொன்னாரா?
ராமன் பரமதிவதையை விளை முழுக்கப்போறு, என்னையும் நன்

205 தொயும் நன் வய்ச்சுதையும் ஜூக்காததுக்கு அடிக்கையாகச் செய்த
என் பேர் இந்த எவ்வாறு விழுப்பியின் அழகாக் கண்டதுபவிக்கப் பாக்
பைம் செய்யகில்லையே!“ என்று ஏதோ விளைத்தாள்.

தந்தாலும் தம் ராகுஷா வைக்கி மாற்றம்
வைபா'பூஷமாதம் முதிர்வதை மஹாவிதிப்பி:
புத: பரிசுஷந்திய ஶஸ்ரி பூர்வமா'தா
பா'பூ'வ விண்ணந்தா ஜூக்காதமஜா ததா”॥ (42)

ஸ்ரீக்கம் 31

ராவணன் ராகுஷார்களின் வருத்தை அறிந்தது

தவசமாயை நல்தோ க'தவ ஜூக்காதா ந'மயபா: |
ப்ரமிஸ்வ வங்காம் வேலேங்க ராவணம் வாக்ய மீ'ரவித || (1)

அவதாரிகை

சரணாகதி மந்த்ரமான த்வயத்தின் விவாக்கியானமே பூத்தம்
ராமாயணம். பூத்வகண்டத்தின் அந்தத்தை முதலில்லோம். உத்தா
கண்டத்தின் அந்தத்தை அதன் பொருளை அந்தியும்பொழுதும்
பெரியேஷ்கன் உபதேசிப்பார்கள். ஒது பொருளின் பயன் அவிந்த
பிரரே அதில் ஆலயபுன்டாகுமல்லவா? ஆலயால் இதுவரையில்
உத்தரவண்டத்தின் அந்தம் விவரிக்கப்பட்டது. உத்தர
கண்டத்தின் முதலாவது பதந்தின் பொருளான வகை ஜோக
புருஷாராமன் பிராட்டியின் சேர்க்கக பாலகாண்டத்தில்லோம்.
இரண்டாவது பதந்தின் பொருளான பகவாதுநடைய அந்த
கல்யாண குன்றங்கள் அபோதியாகாண்டத்தில்லோம். அந்தப் பதந
தின் காங்காம் வேற்றுமையின் பொருளான பகவாதுநடைய
கைக்கிரியம் ஆரண்யகாண்டத்தில் குரிப்பனாக்கலின் கநை வரை
இல்லோம். மக்கிரத்தின் முடிவான பதந்தின் பொருளான விரோதி
ஊசம், செவுதம் வகையில்லோம் வபுதேசிக்கப்பட்டது. அந்த மக்கிரத்
தின் முதலாவது கண்டத்தின் பொருள் இதற்குமேல் உபதேசிக்
கப்படுகிறது. விபிவணாருங்குப் புகுஷாராமன் பிராட்டியின்
வேலை இந்தக் காண்டத்தின் முடிவு வகையில்லோம். இரண்டா
வது பதந்தின் அந்தமான பக்க வாத்தன்மை சிற்கிரிதா
காண்டத்தில்லோம். மூன்றாவது பதந்தின் அந்தமான பகவாது
நடைய திமுகியான நிருமேஸியின் வீசேங்கம் எஞ்சா காண்டத்
தில்லோம். காங்காவது பதந்தின் பொருளான சரணாகதித்தவம் ஏத்த
காண்டத்தில்லோம். சரணாமயந்தங்கள் அதுஏட்டுக்கூடுவன்றிய ஆசா
ரம் உத்தர காண்டத்தில்லோம் உபதேசிக்கப்படும். தேவைதங்கள்
செய்த சரணாகதிக்குப் பயனான ராவண வதத்திற்குமேன். சிவதங்கள்
செய்த சரணாகதிக்குப் பயனான தண்டக்காண்ய ராகங்களிக்கு
நடைய வதம் சொல்லப்பட்டது இது இடையில் வந்த விஷயம்.

தாவன வத்திற்குக் காரணமான வீதாழுங்கம் இவர் சொல் வய்ப்பும்.

இங்கு அப்பவனேன்ற ராவனன் அதை யுத்தத்திலிருக்குத் தப்பி வர்க்கக்கு அதிலேகமாகப் போய் ராவனனை வளக்கங்கூகப் பணிக்கு. "எவ்வரி! நூல்ஸ்தானத்திலிருந்த மஹாவீரர்களான சா ஆவன திரிசின் உண்டா ஜூல ராகுலர்களும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். என் ஒருவனே (ஸ்திரவேஷம் நீத்து) ராம பாணத்திற்குக் கூப்பிலிருந்து தப்பிவிட்டேன்" என்று அறிவினால். அதைக் கேட்டு ராவனன் கொடுப்புப்பொறி போன்ற கண்கள் கொபுத்தால் மேறும் இவ்வகை. கொடிய பார்த்துவால் உலகத்தைக் கொடுக்க த்துபவன் போல் பார்த்து. "என் அழகான நூல்ஸ்தானத்தை எசும் செய்தவன் எவன்கீ வைய பிராணிகளிடத்திலும் சுரண்ணய முடியாமல் என் கொபாக்கி யில் விழுக்கு மதிசிறவன் எவன்கீ எனக்கு பிரிப்பிள்ளைத் தாரி யத்தைச் செய்து தேவேஷ்திரதும் குபேரதும் மயதும் விளிஞ்சுவும் எர்கமனைவானு? என் காவலுக்கும் காலனி; அக்ளிக்கும் அக்ளி; மிகுத்யுவக்கும் மிகுத்யி; கோபம் கொண்டால் வாடியதும் அக்ளியும் ஒன்று சேர்க்காதும் அவர்களைக் கொளுத்தவேன்; வாயுவின் வேகத்தையும் தடுப்பேன்" என்றார்.

இப்படிச் கோபாவேசம் கொண்ட ராவனனைப் பார்த்து அப்பவன் ஏறுகிப் பயித்து தழுத்துக்கு குருதான் கைக்கப்பி. "எவ்வரி! காங்கள் எனக்கு அபயம் கொடுத்தால் உண்மையைச் சொல்கிறேன்" என்றார். ராவனன் அப்படியேசெய்ய அக்ம்பனன் கையிழப்பாட்டது. "மஹாராஜேரோ! நாரத சக்கரவர்த்திக்கு ராம னேன்ற ஒரு புத்திரதுண்டு. அவன் வகல அவயவங்களிலும் கீர்த்த அழகு வாய்த்தவன்; வெளவன புருஷன்; கொழுத்த காளை விழுதுடைய தொள்களைப்போன்ற தொள்களை உடையவன்; கீன்டு பகுத்த புதுங்களையுடையவன்; மதுவரீன்; மஹாசிரித்திசாலி; வகல துசவரியறும் பொருள்தொவன்; ஓப்பற்ற பல பராக்கிரமாட்டுடைய வன். சாதாரணர்களையும் நூல்ஸ்தானத்திலுள்ள மற்ற ராகுலர்களையும் எசும் செய்தவன் அவனே" என்று கொறியதொன.

அதைக் கேட்ட ராவனன் மஹாஸ்பத்தைப்போல் உறி. "அப்பனு! இக்கிராதி நேவச்களால் ஒத்தாகச் செற்ற ராமன் நூல்ஸ்தானத்திற்கு வாதிக்கீச்சுள்ளு?" என்றார். அப்பொழுது அப்பவன் ராமதூண்ணய பல பாக்கிரமங்களை வர்ணிக்க ஆரம்பித்து. "எவ்வரி! ராமனே எல்லையற்ற தேஜஸ்வரவன்; விள் வாளிகளில் சிறேஷ்டன்; திவ்விய அஸ்திரங்களைக் கற்று விசேஷ ஗ோவிந்த வாய்த்தவன்; யுத்தத்தில் தேவேஷ்திரதும் அவதுக்கு சடியின். அவதுக்கு ஒரு தமிழியன்டு. பலபராக்கிரமத்தில் அவளைப்

30

35

40

45

50

55

60

65

போன்றவள்: சியாத கண்டகையும் பேர்கையும் போன்ற குரலையும் ஏந்திரளைப்போன்ற முகமண்டலத்தையும் உடையவள். அக்கிளியும் பெரும்காற்றும்போல் அங்கிருவுகும் சேர்க்கிறுக் கிழுக்கள். அந்தராமன் ஜூஸ்ஸ்தானத்தைப் பாழாக்கினான். வேற்கொடு வகுடைய உதவி அவதுக்கு வேண்டியதில்லை. ஒதவர்கள் உதவி செய்தாரீகளேன்று என்ன வேண்டாம். ராமதுடைய கோதன் டத்திலிருக்கு புறப்படும் பாணங்கள் தங்கக் கட்டுக்கால பிரசா சிந்து. மதுவா ஸ்டிப்பங்களைப்போல் ராதாவர்களின் உயிர்களை விணையாட்டார் விழுங்கின. ராகாஷர்கள் பயந்து எந்த வழியில் சென்றாலும் ஆங்காங்கு ராமனின்பே கண்டார்கள். எந்தப் பொருளில் போய் ஒன்றிக்காலும் ராமன் அவர்களுக்கு முன்பே அங்கு இருக்கான். மதுவாராது ஜூஸ்ஸ்தானம் அழித்த விதத்தைத் தெரிவித்தேன்" என்று சொல்லி முடித்தான். ராவணன் "இப்பொழுதே ஜூஸ்ஸ்தானத்திற்குப் போய் ராம வந்தமணர்களைக் கொல்வேன்" என்று புறப்பட்டார்.

அப்பொழுது கூம்பான்: "ஓவாயி! என் விஞ்ஞாபானத்தைச் சுற்று அக்கிளிக்க வேண்டும். ராமதுடைய பலத்தையும் பராக்கிர மத்தையும் அப்புவர்மான செயல்களையும் கூதரித்தவரையில் சொல்லுகிறேன். அவன் கோபித்தால் பிரத்துமா இட்டிராக் முதலியவர் காலும் அவனை ஏதிர்க்குமுடியாது. மதுவாவிரணேன்று ஈகவ வோகன் களையும் கீர்த்திபெற்றவன். புரணமான வேண்டுத்தையுடைய நிலைக் கோக்கதைப் பாணங்களால் தடவிப்பான். கிராமங்களையும் கூடுத்திரக்களையும் மற்ற மண்டலங்களையும் சிதற அடிப்பான். பிரத்தமான்டத்தையும் பிளப்பான். ஸமுத்திரத்தில் மூழுகிப் போகும் யிருப்பை மேலே கொண்டு வருவான். ஸமுத்திரத்தில் கூர வேண்டுத்து வோகங்களைப் பிளவுத்தில் மூழுக் கொய்வான். ஸமுத்திரத்தில் வேங்கதை அம்புகளால் அக்குவால். பஞ்சபுதன் களையும் ஓன்றிவோன்று வரிக்கூச் செய்து பிரனங்கதை வகுவிப் பான். இப்படி. என்னையற்ற சக்தியுள்ளவரும் ஈகவ ரூக்கவியத் திற்கும் இருப்பிடமான பரங்கிபாருள் ராமன். சினாத்த டடனே ஈகவ வோகங்களையும் முக்கிள கல்பங்களில்போல் அறிந்து உன்டாக்குவான். (அவன்பொதுநைய வார்த்தைகள் விழுந்துவின் தாவதாரங்களையும் கவியான தணங்களையும் ராமன் இவி சேய்யப் போகும் விரகாரிங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன என்று வீராக்கராக்காரர்கள் எழுதிவிருக்கிறார்கள்). தங்களுக்குப் பத்துத் தாலை விருக்கின் நன்வேன்றும் பிறக்கு இல்லை யென்றும் நான்கள் மிகுந்த பெருமை கொண்டிருக்கிறீர்களால்லவா? பரம புருஷன் ராமன் என்னிற்க ஈககள் நலை கள் முதலியவைகளைத் தாந்து. பிரபஞ்சத்திற்கு உள்ளும் புறமும் ஊடுவும் சிற்கிறுள். மதுவாமேகு விருக்கொச டாகுமா? அபை சக்தியுள்ள தாங்கள் அன்த சக்தியுள்ள ராமனை ஆயிக்கவா? கழுி திருங்வகிபு மதுவாலி சம்

பான் விரண்யாகான் மாதி வாயால் மால்யவான் முதலியவர்கள் இதுவரையில் முந்பட்டோடினதைக் கேட்ட தின்மூலாடோலையாறும் ஒன்றுசெர்க்கால் அவனை வேல்ல முடியாதா' என்றால் பாபிகள் எல் வோகும் ஒன்று சேர்க்கால் விவக்கந்தை அடைய முடியுமா? 110
கோடி கோடி குடுத்தால் சேர்க்காலாலும் கண்ணும் எனவர்களை கூமிப் பார்களோ? 'இந்திரத்தால் ஜமிக்கப்பட்ட தெவார்விளையாறும் எனக்கு உதவி புரீயார் கள்விவா' என்றால், தொவாஸ்ரார்கள் ஒன்று சேர்க்காலாலும் அவனைக் கொல்லப்படுவதென்று எனக்குக்கெதியும்." (முன் செய்த பாபத்தால் ராஜாவினுடைப் பிறக்காலாலும் பூவில் புன் கையற்றின் பலத்தால் ராமதுவாய என்குப்பத்தை அறிந்து ராவன குக்கு ஹித்தை உபதேசித்தானேன்றும், அல்லது அகம்பூ துவாய ருமோக ராமனை பாதெப்பவின்று வால்மீகி வெளியிடு கிழுரன்றும் கண்மார்க்கன் வியாக்யானம் செய்கிறுக்கன்.)

"ஆனாலும் அதற்கொரு உபாயம் கொல்லுகிறேன். வாவதை மாகக் கேள்கள். அவனுக்கு ஏதை என்று பாரிக்கை உண்டு; அவன் யோவனம் வார்க்கதவன்; உத்தம வழங்காப்படி. அவனுக்கு அங்கை கண்ணுடையவன்; எந்தீரத்தினம்; எகல ஆன ஆபரணங்களாலும் அவன்களிக்கப்பட்டவன்; தேவ நான்வாக்கிறவ அப்பாரல் வேரகல் களிலும் அவனுக்கு சடான வந்தி கிடையாது. மனிதர்களைப்பற்றிப் பேச்சேன்னா? எந்த உபாயத்தால்லது ராமனை மயக்கி மேசாம் செய்த அவனை ஏடுத்து வருகிறீர். அவனைபே விரிக்கக் கொள்கிடதால் அவனை விட்டுப் பிரிந்து உயிரை இழப்பாக்" 120
என்றுள்ள. ராவனன் அந்த உபாயத்தை ஒப்புக்கொண்டு ராமனை விட்டு ஏற்றுமையை எப்படிப் பிரிந்துக் கொண்டு போவதென்று கொடு கோரும் போசித்து. "அகம்பஞ்ச! கான் மாத்திரம் விடுயற்காலையில் புறப்பட்டுப்போய் எப்படியாவது ஜூன்னைய எடுத்துவருகிறேன்" 125
என்றுள்ள.

பிறகு ராவனன் கோவேறு கழுத்தன் பூட்டி ஓரளிப்பைப் போல் பிரகாகிக்கும் உத்தில், மேகங்களுக்கு எடுவில் சுந்திரன் போவதைப்போல் ஆகச்சமாக்கத்தில் அதிவேகமாகப் போய். தாட்டங்களின் மகனான மாரிசுதுவாய ஆசிரமத்திற்கு வந்தான். மாரிசன் அவனை அப்பிரவுமான பொருள்களால் உபசரித்து ஆண்டுதில் உட்காரச்செய்து, கேழும் விசாரித்து, "ராகாவிலேச்வர! தங்களால் ஆளப்பட்ட குடுகள் கேள்வக்கியமாக இருக்கிறார்களா? நாம்கள் சுதோ பேரிய காரணமில்லாமல் தனியாக இவ்வளவு வேகமாக இங்கு வரமாட்டார்களே, ஆகையால் ஏதாவது காக்குறையு சேர்க் கிகுக்கவேண்டும். இன்னதேன்று தெளிவாகக் கேட்கவில்லை" 135
என்றுள்ள. ராவனன் "மாரிசு, ஜூன்தான் த்தில் எல்லைக்காவலாய் எவ்விதிக்குத் தாணியும், அவனுடைய எல்லையாக்களையும் ராம போன்ற ஆகவால் புத்தத்தில் கொன்று விட்டான். ஆகவோல் 140
<http://acharya.org>

- அதற்குப்பதிலாக அவனுடைய பாரிஷயை எடுத்துவர உபாயம் சொல்” என்றார்.
- மார்கன்: “ஐஹோ! உள்கு உண்பனென்று பேசி கூறத்தக் கூறன்று உணக்குப் பரமாத்மாவரிக்கும் எவன் ஏதையை எடுத்துவரும்படி உண்ணைத் தாண்டிவிட்டான்? உண்ணால் எப்பொழுது நாவது ஒருவன் அயங்கும் செய்யப்பட்டு உள் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் பார்த்தும் பொறுக்காமல் உள்க்கு இந்த யோசனை சொன்னாலும் ராமானாகுவதெனில் கொம்பப் (பெருமையை) அழிக்க விளைத்தவன் யார்கி ‘எாதையை எடுத்து வா’ என்ற உணக்குப் புத்தி சொன்னவன் உணக்குப் பகநவன் என்பதில் என்றேகூறி மஹா சிவமுனின் வர்ப்பத்தின் வாயில் கையைவிட்டு சிவப்பல்லிஸ் பிழுங்கும்படி உண்ணைத் தாண்டியைவன் யார்கி உண்ணை இப்படிக் கெட்டு வழியில் தன்னி போறுக்கிறவன் யார்கி ஸாமாகத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த உள் தலையில் அடித்து உண்ணை விழுந்ததன்பெறுத் தினவன் யார்கி காத்துவன்தி என்ற யானோயின் வாலமையைக் கண்டாரல் மற்ற யானோன் ஓடிப்போரம். ராமன் அந்த யானோயைப் போன்றவன்; சிரங்டமான இந்துவாகு குவத்தில் பிறப்பே அதன் குதிக்கை; மேற்கொண மதஜுலம்; அழனன் புஜங்களோ தாங்கள்; சி அவனை புத்தத்தில் கண்ணால் இந்துப் பார்க்க முடியுமா? மகிளித்துக்குஞ்சுள் ராமன் மீம்ரூம். புத்தத்தில் மஹா மேருவைப் போல் அதையாமல் கிறப்பேத அதனுடைய மனீர் அடிக்கித வரல்; சூர்களான ராகுவார்ஜனோ அதனால் கொல்லப்பட்ட மான்கள்; பாணங்களே அதன் அங்கீகள்; கரிமையான கத்தியே அதன் பற்கள்; அது பிறகாத் துண்பப்படுத்தாமல் தாங்கிக் கொண்டிருக்க முடிபொழுது அதை எழுப்பாரே. மீம்ரூமத்தை எதிர்க்கத்தும் தெய்வச் செயலாளங்வது பார்க்கவின் பலத்தாலாவது பிழைத்துக் கிருமியிரவாம். ராமதூந் யுத்தத்திற்குப் போனால் அந்த ஆணை மூலம் இங்கே. ராமன் மஹாபாதானத்தைப் போன்றவன்; அவனுடைய ஹோதன்டமே அதில் நடமாடும் பயங்கரமான முதலை; பாணங்களை எய்வுத்தில் அவனுக்குஞ்சன கைவேகமீம் ஆழமான சேறு; அதில் சிரியவர்கள் வேள்வில் வருவதின்ஸில். பாணங்களே ஓயாமல் வரும் அகைகள்; அவன் எவ்வளவும் அழித்துவிடும். யுத்தமே கடல் கீர்; அதைத் தாண்டியாவர்களிலிரு, எவ்வளவுது, அந்த மஹாபாதானத் தில் போய் விழுவானும் எங்கேசுவர்! ராமனா குலதீவகி தயவு செய்; கொபற்கத் திடு; வங்காக்குத் திரும்பிப்போ. உன் பார்க்கவைக்குள் கொக்கமாக இரு. ராமன் அவனுடைய பாரிஷயைட்டான் காடுகளில் கை மாக இருக்கட்டும்” என்றார். இப்படி அவனிடத்திலுள்ள பிரியத் தலை வரித்ததை உபடுகிக்க. ராமனதூம் அதை ஓப்புக்கொண்டு மார்ச்சிடத்தில் உத்தரவு பெற்று வங்காக்குத் திரும்பிப் போனான்.

ஓவைக்கோதா தீர்மானிவோ மார்சேந வ. ராமன்: |

தயவுக்கோத புரிம வங்காப் பின்போ + க்ருஹாத்தமாம் || (50)

ஸர்க்கம் 32

குர்ப்பெண்ணக ராவணனிடம் விள்ளது

தத: சா-உரபெண்ண நீ-குஷ்டவா அழங்காவி சதுரதாஸ |

நாதாந்தயேந ராமேண ரகாநாம் பீ-மகரமணம் ||

கா-துவணார்க்கும் மற்ற செங்குபதிக்கும் பதினூலாயிரம்
ராகாநால் வள்ளுக்கும் ராமஞால் வெஞ்சிக்கிரத்தில் காரம் செய்யப்
பட்டதைக் கண்டு குர்ப்பெண்ணக சோபத்தால் கீழீத்தான். பீரால்
செய்யநூடியாத அந்த ஒச்சரிசுகரமான செப்பதையுக் கண்டு பயந்து
நாக்கம் ஓய்விட்டு ராவணதூஷய ராஜதாநிலான் வல்கைக்குப்
போனான். அங்கே புஷ்பகவிமான ததில் ஸா-உரியனீப்போல்விளக்கும்
நான் எந்தறாவன ததில், மகுத் நாக்களால் குழப்பட்ட இந்திரனைப்
போல், மாதிரிகளால் குழப்பட்டு, நாக்கதால் செய்யப்பட்ட அண்ணி
பிடத்தில், -ஒஹா-நிகால் கொழுஷ்குவிட்டெரியும் அண்ணியைப்
போல் நன் தெதுவால் த்ருவாசித்துக்கொண்டு ராவணன் உட்கார்க்
நிருக்கக் கண்டான்.

அவன் தேவ சுதர்வ சிவிசௌம்யங்காலும் மற்றுப் பிரானி
காலும் ஏந்தக்கில் குபிக்கமுடியாதவன்; ஜீவகோடிகளை அழிக்க
வாய்வத் திறக்குவோன்டு ஒடிக்கும் யமனைப் போன்றவன்.
ஓவாஸார யுத்தங்களில் யஞ்சராயுதம் இடு முதலிய ஓவாயுதம்
காலாலும் விள்ளுவிள்ள சுங்கத்தாலும் தேகமெங்கும் காயம்பட்டுவன். (இதனால் ராவணன் விள்ளுவிழுடன் பலதாகவ ஏத்தம்
செப்பு அவருடைய சுந்தராயுதத்திற்குக் கப்பினுளைங்ர தெரிகிறது.
இது ஸா-உராகாநாட்டுத்திரும் கணப்படுகிறது.) திக்குறு
களின் தந்தக்களால் சிபிக்கப்பட்ட மார்ஸப்புதையவன்.
அந்த வடுக்கள் பதினாறு கிலோமீட்டர் பதினாறு சக்திரீ
கணைப்போல் மார்பிள் பிரகாசித்தன. பத்துத் தலைகளையும் இருபது
கூடாணையும் விராமமான மார்ட்டாயும் நின்ட பகுத்த புதூங்களையும்
வெங்கத பற்களையும் பாதாள குகையைப்போன்ற வாய்யும்
உடையவன். எகல ராஜாவாணங்களும் பொகுஞ்சினவன். ஸா-உரிய
சக்திரீகளைப்போல் பிரகாசிக்கும் குண்டவல்களையுடையவன்.
சிபிரஷ்டமான வெள்ளுக்கடாலும் சாமாங்காலும் ஆவாட்டங்
காலும் வேலைக்காரர்கள் உபசரிக்க. பெரியமலையைப்போல்
விளங்கினான். எவரும் கலைக்கமுடியாத உடனைக் கல்குகிறவன்.
எதையும் விரைத்துவடன் முடிக்கிறவன். பெரிய மலைகளைப்பிருங்கிப்
பந்தாடுவன். ஓவாகளைச் சுன்பப்படுத்துகிறவன். தர்மங்களை
அழிக்கிறவன். பால்த்தீகளைப் பவங்க்கும் செய்கிறவன். எல்லா
தில்லியான்திரங்களின் சுக்கிளை உடையவன். எப்பொழுதும் யாகங்
களைக் கொடுப்பவன். போகவதி என்ற ஸா-உரைக ராஜதாநிக்குப்
போய் வாலா-கிய சூழித்து. கங்கதுகடய பிரைமான பாரி

5

10

15

20

25

30

35

கவனம் எடுத்து வந்தவன். காலால மஸிக்குப்போல், குபேரனை ஜூபித்து சீனாத் இடத்திற்குப் போகும் புத்தகவினங்களைக் கூப்பற்றியவன். ஒரு ஸமயத்தில் கோபமிகொன்று குபேரதுவையை வைத்திருத்தமென்ற நோட்டீச்சையும் தாமரையோன்டையும் 40 நாதன்மென்ற இந்திரதுவையை நோட்டீச்சையும் அறித்தவன். உதிக்கும் சாதிருதுவையை நோட்டீச்சையும் அறித்தவன். மேகுவிளக் கிராந்தப்போன்றவன். ஒரு ஸமயத்தில் பதினூலிரும் வருஷங்கள் வாய்யில் வோரமான துவம்போர்து தன் தலைகளை அறுத்து ஓரோமம் செய்து பிரத்திமாவை ஈடுகொண்டபடிட்டினவன். மலிதார்களைக் 45 தலைர் மற்ற உதவதானால் கீதர்வை பிராசாரர்கள் பதக கணங்களாலும் நாசமில்லை என்ற வரத்தைப் பெற்றவன். பிராம்யனர்கள் வேத மக்திரங்களால் யாகங்களைச் சொல்து வோரமலைத்தைக் குடிக்கும் ஸமயத்தில் அயர்களை அறிப்பவன். யாகங்களை முடித்து தலைகளை கொடுக்கும் ஸமயத்தில் அவைகளைக் கொடுப்பவன். வெகுகொடிய வன்; தாட்டன்; பிராம்யனர்களைக் கொல்லுகிறவன்; கடினசித்த முள்ளவன்; தயாதாஸ்ரிண்யமிக்கவாதவன்; எல்லாப்பிராணிகளையும் கதறச் செப்பிறவன்; ஈகல வோகக்கஞ்சக்கும் கெடுதிகையே; தெடுதிரவன்; ஈகலப் பிராணிகளையும் எடுக்கச் செப்பிறவன்; புவங்கியக் குலத்தை விளங்கச் செய்தவன்; மஹாபாஞ்சியசாலி; ஈவறூக்கும் காலன்; மதூர பலவான்; கெறுப்புந் கொழுந்துகளைப் போல் ஜ்வலிக்கும் விசாலமான கேத்திரக்களை யுடையவன்; 50 சந்தருக்கஞ்சக்கு மிருத்தி.

தில்லிய வள்ளிரங்களாலும் ஆடையாபரணங்களாலும் அவர் 60 களிக்கப்பட்டு மர்த்திரிகளுக்கும் பரிஜூனங்களுக்கும் எடுவில் கர்வங் துடன் அட்டமாலை செய்துகொண்டு, மிராவைக்கில் உட்கார்க் கிருக்கும் பிரதாப வக்கீகவரனுடைய தன் அண்ணவட்டத்திற்குப் போல் குடிப்பணங்கள் ராமநுறையான பயக்கால் புத்தி மயங்கி, தனக்கு கேள்க்க அவக்கொலத்தையும் அவமான தெதையும் அவர் கூக்குக் கூட்டினான். ஈகல வோகங்களிலும், பயறும் தனது மின்றிற் திரியும் சுக்கியுள்ள அந்த ராகாவரி, ராவணனைக் கொடிய வார்த்தைகளால் சிர்திக்க ஆரம்பித்தான்.

தமப்பரதி! தீபத விரால ஹாஸ்தம்

ப்ரதி'ர்ஶமயித்தா ப'ப வோது மூச்சிதா |

வ'த'ாகுஞ்ச வாக்ய யபி'த சாரினி |

மஹாந்தோ பார்ப்போகா விருதோ ||

ஸ்ரீகம் 33

குர்ப்பணகை ராவணன் நிற்கித்தவு

தத: ஶர்வபணகா^१ தீ^२நா ராவணம் வோகாராவணம் |

அமாதயமத்^३வே ஸங்கருத^४தா^५ பகுஷம் வாக்ய மப்ரசித | (1)

ஓமலக்ஷ்மனர்களால் தனக்கு நோர்த்த அவூராணத்தால் மனம் 5
குன்றி, தன் கண்டத்தைப் பார்த்தும் ராவணன் கவனிக்காததால் குர்ப்பணகைவோபம்கொண்டுசொன்னால்: “காமபோதங்களில்முழுவியங்கிக் கட்டுக்காலவில்லையால் இந்டப்படி சுக்துகொண்டு, வரும் கெடுதியை முன்பே அறியவேண்டியிருக்க, வந்தபிற்கும் அறியாமலிருக்கிறோம். அல்பயான விஷய ஸாக்ஷிகளில் மனதைப் பற்றகொடுத்து இந்டப்படி நட்கும் வோபதுணருள்ள அரசனைப் பார்த்துக் குடிகள், சமாளதற்குமிண்ண கெறுப்பூப்போல் விவருவார்கள். எவ்வள் அட்காத்த காலத்தில்செய்யவேண்டிய ராஜாகாரியங்களை கேள்வி கவனிக்கவில்லையோ அவற்றும் அந்தராந்தவறும் அந்தக் காரியங்களும் அறியும். ஆழமான சேதங்கள் ஆற்காத யானிகள் கொடுங்காது. அப்படிக் தாதர்களை ஸரியாக உபரோக்கிக்காதவறும் குறிப்பிட்ட யேள்களில் குடியூதங்கு உடனடியில் தரிசனம் கொடுக்காதவறும் பிறகுதைய போதனைக்கு உட்பட்டியறுமான அரசனைக் கண்டு ஜனங்கள் ஒதுக்குவார்கள் எவ்வளிமற்றவர்களாகத் தங் காலங்ய ராஜ்யத்தை ஏன்குக் குடியாத அரசர்கள், வட்டில் முழுவிய மனிக்களைப்போல, வரவர விருத்தியூட்டிதும் பிரகாசிக்கிறதின்மீ.

ஓது வர்த்திய தானவர்களைப் பகாத்து, உள்ளைக் கேட்க அவர்கள் எப்பொழுதும் வேண் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார் கவனித்து அறிந்தும். உள் தூதர்களை வரியாக உபபோகிக்கொள்ள, விஷய ஸாக்ஷிகளில் புத்தியை சிதறவிட்டுத் திரியும் நீண்டும் அரசனுகிற தாதர்கள், துசவரியும், நீதி இலவகளை ஸ்வாதைப் படுத்திக் கொள் யாத அரசக்குஞ்கும் ஆயான்ய ஜனங்களுக்கும் பேதமேன்னை தங்கள் ராஜ்யத்திலும் மற்ற ராஜ்யங்களிலும் நடக்கும் எவ்வள விஷயங்களையும் தூதர்களால் அறிவதால் அரசர்களைக் காரதிருப்பிடியுள்ளவர்களைத்து சொல்லுகிறார்கள். சி தாதர்களை கண்குக் கூப்போகிக்கவில்லை. உள்ளைச் சூழ்நிலைக்கும் தூணம் மற்ற ஆயான்ய ஜனங்களை, உள் பக்குக்கூழும் குடிகளும் உள் ராஜ்யங்கள் ஜனங்களாகத்தில் அறிந்தபோடும் உணக்குத் தெரிய வில்லையே. வெகு கொடியவர்களாள் பழிஞ்சாயிரம் ராக்ஷஸர்களும் காதுவன திரிசென் முதலியவர்களும் ராமனென்ற ஒரு அப்பமனிதனுல் அதிசீக்ரெத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். உணக்கு இன்னும் வெட்டக்கிழவோ?

இது போகட்டும். தண்டகாந்ய ஸ்விகருங்கு ராமன் அபாயம் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனங்தானம் பாழாயிற்று. தண்டகாரண்யம் பாயமின்றி செய்திருத்து. இதைக் கேட்டும் உணக்கு மேரங்கில்

ஸ்யா? கி துதச்சின நன்றாக வெகுமானம் செப்பாத ஸோபி; மதம் கொன்டவன்; பிறகுகு அடிமைப்பட்டவன்; உள் ராஜ்யத்தில் உள்கு ஓர்க்க மற்ற பாதகத்தை அறியாததாலேயே இது தெரிய வில்லையா? கொடியவதும் சுறவுல்யமாகக் கெடுக்கிறவதும் திருப்பியாக வெகுமானம் செப்பாதவதும் க்வங்கி கொன்டவதுமான அரசனைக் குடிசன் ஆபத்துக் காலத்தில் காக்க வூடுவருவார்களென்ற நினைத்தாலே? அறங்காரம் பிடித்தவதும், நல்லோர்க்குக் கட்டுப்படாதவதும், தன்னிடத் தானே மேச்சிக்கொள்ளுகிறவதும், 40 எம்மாய் தெரியாமல் கோப்பிகிறவதுமான அரசனை, ஆபத்துக் காலத்தில் அவைச் சேர்க்கவர்களே கொல்வார்கள். செப்பவேன் டியாவாவளில் பயப்படாமலும் பயப்பட வேண்டியவைளில் பயப்படாமலுமிருக்கும் அரசன். ராஜ்யத்திலிருந்து தூத்தப்பட்டுப் புலி விற்கு எம்மாகிறுன், உலர்க்க கட்டங்களாலும் கற்களாலும் புழுதி யாலும் ஏப்பொழுதாவது பயனுண்டு. ராஜ்யத்திலிருந்து தூத்தப்பட்ட அரசனுள் அதுவரில்லை. கட்டின துணியையும் குடிய மரகை யையும் போல் ராஜ்யத்திலிருந்து தூத்தப்பட்ட அரசன் எமர்த்தஞ அனும் பயன்த்தவனே.

தூக்கிரகதாய்வளவதும் ஏல்லா விவரங்களையும் அறித்தவதும் 55 இர்த்தியியல்களை ஜூயித்தவதும் நல்லியுள்ளவதும் தாமத்தைக் கணக்கீடாதவதுமான அரசனே நில்டாலும் ஒளுவான். தான் ஊனினுலும் தீவியன்ற கண்களால் எப்பொழுதும் விழித்துக் கொண்டிருப்பவதும், தன் கோபந்தையும் அகுளையும் வினாக்காத வதுமான அரசனே ஜூன்களால் புதிக்கப்படுகிறுன். ராவணு 60 கி குத்துப்புதியில்லவன். இத்த உத்தம குணம்கள் உள்ளிட்டில் இல்லை. உள் ராஜ்யத்தில் உள் ஜூன்களுக்கு ஓர்க்க கண்டத்தை கி அறியாததைவிட வேறு என்ன வோசி? பிறரை அவுமதிப்பதும் ஏத்துக்களை அல்லதும் செப்பதும் சிற்றின்பாத்தில் மூழுமிகிருப்பதும் தேசகாலங்களுக்குக் கருக்கப்படி நடக்கக் கொள்பாமல்கூப்பதும் குணதோவிட்களை அறிவுதில் பழகாத புக்கியையுள்ளவனுக இருப்பதும் உள்கு வகைமும்; குகையால் ராஜ்யத்தை இழுந்து சீக்கிரத்தில் நாசமடைவாய்” என்று தன் நோறுங்களை ஏடுத்துச் சொன்ன குரிப்பணக்கையின் வர்த்தனையைக் கேட்டு, ஜூகவரியத்தாலும் க்வங்கி தாலும் பலத்தாலும் எல்லோருக்கும் மேவானவனுனதும், “ராம துடன் யுத்தம் செய்து வருவதே என்று மாரிசுனோ எம்மைத்தலுக்கிறுன்; இவளோ யுத்தம் செய்து வருவதே என்று துண்டுகிறுன், என்ன செய்யலாம்” என்று கெடுநேரம் யோசித்தான்.

இதி ஸ்வதோ'ஏநாந் பர்சித்தாமல் தயா
வமீஷ்ய பு'ந'த'யா ஏஷநதா'ஏ ஹேஸ்வரः |
த'ந'த ந'ர'பேண ப'வேத சாத்வீதோ
விசிந்தயாமாஸ சிரம் ஈ ராவணः ||

தித: புதுப்பைக்கிறப் பீற்றார் புதுப்பைக்கிறப் புதுப்பைக்கிறப் பீற்றார் அனாதயமத்தே அங்கேத்தே: மதியார்க்க ராமானா: |
நிதியூட்டுக்கிணி, பால்மே இந்தை ஏதும் வெளிசெல்லும் வெளிசெல்லும் காலத் தமிழ்நாட்டு வெளிசெல்லும் காலத் தமிழ்நாட்டு |

ஸ்ரீகம் 34

குப்பயணகை செய்த உபதேசம்

தத: ஶாதிப்பதைம் கருத்தாக ப்ரேரணைம் படிவம் வர: |
அமாத்யமத்தே வே வங்கருத்து: பரிபந்தோ ராவண: || (1)

மக்ஞிகருங்கெதிரில் தன்னை இப்படிக் கடுமையாகப் பேசி அவைத்த குப்பயணகைபின் வார்த்தையால் ஓராவணத்தை ராம விட்தில் கோபம்கொண்டு ராவணன் கேட்டான். “ராமன் யார்? அவனுடைய வீரியமும் பராக்கிரமும் எவ்விதமானவை? அவனுடைய ரூபம் எந்தகையது? ஜாமான்ய ஜான்களால் வரபுடியாத தண்டகராண்யத்தில் ஏன் வர்தானா? சுமீனாயும் அவனுடையும் தீரிசிருவனாயும் ஏந்த ஆயுதங்களால் கொன்றான்?” என்றான்.

குப்பயணகை கொடு ராமனை உள்ளபடி வர்ணிக்க ஆரம்பித்தார். வங்கமண்ணிட்டதில் தீராத ஆண்டவாரனு மூம் உகவுப்பிராணிகளையும் மயக்கும் ராமருடைய வாவன்யத்தை கருக்கமாக வர்ணிக்கிறான். “ராமன் முழுங்கால் வரையில் கீஷ்ட கைகளையுடையவன்; விசாவமான கண்களை உடையவன்; மரங்கிரி மான்தோலையே ஆண்டாக உடையவன்; மந்மதனைப் போல் அழகுயான்தவன்; அவனுடைய பராக்கிரமத்திற்கொ எல்லையில்லை. ஆனாலும் கருணை போறியும் கண்களையுடையவன்; தபஸ்வி வேஷம் நீர்த்து அண்டிவைவங்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கி போஷத்தை அளிப்பதற்கே வனத்திற்கு வகுதவன். தக்கக் கட்டுக்குடுத் திருத்திர துவனுடைய வில்லைப்போன்ற கோதண்டத்தைக் கையில் பிடித்து வரைத்து வாயே நிர்க் காலங்களிப்பகலைப் போன்ற பாணங்களை எப்பிறுங். அவன் சர்க்களை எடுப்பதும் கொடுப்பதும் இழுப்பதும் விடுவதும் ஒருவருக்கும் தெரியாது. வேற்றுதியான பயிர்களை இங்கிரன் ஆலங்கட்டி மழையால் அழிப்பதைப்போல், அவனுடைய பாணங்களால் அடிப்பட்டு ஏத்தறுக்கள் ஒழு விழுவது மாத்திரம் கணப்படுமிருத. அவன் தனியாகப் பூமியில் சில்லுகளை பதினுக்காலீரம் கோர ராஷ்டிரங்களை அதிசிரவாக மடித்தான். காதாவணர்களைக் கொள்ளுங், ரீவிக்குக்கு அபயம் கொடுக்கான். தண்டகராண்யத்திற்கு கோமத்தை அனுளினான். நான் பேச, தனியில்லாதவன். ஆகையால் என்னைக் கொல்லுது அதர்யமென்று தப்ப விட்டான்.

அவனுக்கு வகுமணகேள்விர தமிழி ஒருவதுங்கு மதுர தேவையில் குணங்களிலும் பராக்கிரமத்திலும் அண்ணனைப்போன்ற வன்; மதுரவர்; ராமனிட்டதில் பில்லையுற்ற அண்பும் பக்கியும்

5

10

15

20

25

30

- 35 வைத்தவன்; பகையவர்களால் நூயிக்கமுடியாதவன்; வெகு ஓராவு
மூன்றாவன்; புத்திமான்; பலசாலி; வெளியில் வஞ்சரிக்கும்
ப்ராணன் களைப்போல் ராமநுக்குப் பிரிவையளவன். வாது
கையைப்போல் அவனுக்கு எல்லாப் பணியிலைடுகளையும் செய்
கிறவன்.
- 40 ராமநுக்கு வீதையென்ற ஒரு பாரியையுள்ளு. விசாலமான
நீண்டகளை உடையவன்; பூர்ண சுநிர்ஜினப் பழிக்கும் மூக்கதை
ஏடுடையவன்; அவன் அதுஷ்டங்கும் தஸ்மத்தையே அறுஷ்டப்ப
வன். அவனுக்கு அவனிடத்தில் எல்லையற்ற அன்பு; அவனும்
அவனிடத்தில் அங்களை அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள்; அழவன
கேசத்தையும் நன் கணமாக்க மூக்கை ஏடும் உடையவன்;
அழுகில் நீர்த்தறவன்; இந்தக் காரணம்களால் வெகு ஒர்த்தி
பெற்றவன்; வனப்ரதவதையையும் வகுப்பியையும் போல் விளங்கு
கிறார்கள். உருக்கி தடவிட்ட தங்கத்தைப்போன்ற சிறத்தையும்
ஏற்ற உயர்ந்த விவரதாகங்களையும் கிறுந்த இடையையுருவையவன்.
தேவ கந்தரவ யாது கின்னர மஜுஷ்ய வோகம்களிலாவது மற்ற
வோகம்களிலாவது இந்த குபம் பகுத்தவனை நன் பார்த்ததில்லை.
வீதை எவனுக்குப் பாரியையொ அவன் எல்லோருக்கும் மேலா
வான், அவன் ஒருவனை பிரிப்பாக அணியாவிட்டாலும், கேவலம்
மனைவியாகப் பங்குத்திலிருந்தாலும் போதும். வோகேத்தமமான
லைக்கும் கிடைக்கும், மனைவியாக இல்லாவிட்டாலும் ஒரு தடவை
யாவது பிரிப்பது—நன் தழுவிக்கொண்டாலும் அவன் இந்திரனாவிட
மேலான போகம்களை அலுபவிப்பாரன். நன்னடத்தவேண்டவன்,
ஒப்பற் ற குபம் காப்பித்தவன்; உணக்கேற்ற பாரியை; கீழும் அவ
னுக்குத் தகுந்த காயகங். ஸர்வாங்க லைத்தரியான அந்தப்
பெண்ணை உணக்குப் பாரியையாக எடுத்துவர நன் முயக்கேறன்.
கோடியவளும் வங்மைனால் இப்படி அவன்கொலம் செய்யப்
பட்டுத். பூர்ண சுநிர்ஜினப் பழிக்கும் மூக்கதையை அந்தப்
பெண்மனையை சீ பார்த்துவிட்டால் மன்மத பாணங்களுக்கு
இதரவாவாய். அவனை மனைவியாக அடிடவேண்டுமென்று உணக்கு
குசையிருந்தால் இப்பொழுதே புறப்படு. தூயத்திற்கு அங்கை
யாக வலதுகாலை முன்னே வை. கேவலம் தபஸ்யியான ராமநுல்
கொல்லப்பட்ட அந்த ராகாலூர்களுக்கு இறந்த பிறாவாவது திருப்பதி
செய். கூரான உன் அப்புகளால் ராமவந்தியாக்களை அழித்து,
அங்கையான வீதையை இஷ்டப்படி அலுபவி. என் வார்த்தை
உணக்கு உதிதயாகம் தோன்றினால் அப்படியே செய்: சுநிதைப்
படாரே. உன் சுநிதையைப் பார்க்க அறிந்த வகை வோக
லைத்தரியான வீதையை உன் மனைவாகும்படி பலவங்களை
எடுத்து வா. காலும் தாஷனாலும் தூண்டல்தாங்குத்திலுள்ள ராகு
வர்களும் ராமநுலைய் பார்க்கவான் மட்டுமார்க்கிளங்கபதை

நன்றாக நினைத்துக்கொள்; பிறகு எது உதிர்மோ அதைச் சொல்”
என்றார்.

திஸமீவ ராபிளே பாஸர ரஜின்மகை²:
நாதாம் ஜகங்காநாத காநாத் திஸாசராத் |
காரம் சுபுத்துவா நிதநாம் சுநாநாம்³
தவமதர க்ருதயம் பரநிபத்து யாற்றுவி || (28)

ஸ்ரீக்கம் 35

ராவணன் மார்சனி-த்திற்குச் சென்றால்

தத: சார்ப்பணகா⁴ வாசிகம் நாச்சுந்வா ஓபாமாவாநாவாம் |
காசிவா நப்புயத்துஞாய காரியம் புத்தா ஜாவாம் எ: || (1)

கூர்ப்பணகவின் பயங்கரமான வாச்சத்தைகளைக் கேட்டு
ராவணன் மார்த்திரிகளுடன் ஆண்ணசிக்காமல் அவர்களை அனுப்பி
விட்டு அந்தப்புரத்திலிருப்பு போன்றன். பிறகு நன்குன் நன்கு
யோசித்து, செய்யப்போவதை சிசையித்து, மறுபடியும் அதிலோன
குண்஠ோஷங்களையும் பவாபலத்தையும் சொதித்தான். “ராம
வாந்திமணர்களை எனிர்த்த சண்டைசெய்து ஏதையை எடுத்த
வருவது நலமா? அங்குத் தாங்களுக்குக் கேள்வியாமல் எடுத்து
வருவது நலமா? சாதுவணர்களைக் கொன்றதை யோசித்தால்
ராமன் எதிர்ப்பது அவர்த்தியமென்று நொன்றுகிறது. ஆகவோல்
ஏந்த உபாவச்சிலாவது ராமதுக்குக் கேள்வியாமல் அவரை எடுத்து
வருவதே நலம். ஏதையை இழுத்த தாங்களுக்கிடில் முழும்
விருங்கும் ராமனுல் யெக்குப் பயமென்ன?” என்று, நன் அனுப்பு
ஏந்கும் மார்க்கந்தை சிசையிக்கும் சிரிபுத்தியுடன் குந்தைச்
சாலைக்குப் போய் “யாருக்கும் கேள்வியாமல் ரதந்தைக் கொண்டு வா”
என்று வாரதியை ஆக்லுருபித்தான்.

ஶாரதி அப்படியே செய்ய, தங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டு ரத்தி
ஊங்களால் இழைக்கப்பட்டு, உத்தமமான ஆபரணங்களை அணிந்த
போது முகவங்களையுடைய கோவேறு கழுதைகள் பூட்டி, மஹா
மேகங்களைப்போல் ஒனிக்கும் அந்த சிரேஷ்டமான ரதத்திலேறி,
ஆகாசமார்க்கமாக விருத்திரத்தைத் தாண்டினான். வென்றாலே
சாமரம் ஆவாட்டம் முதலீய ராஜோபாசராமகாந்தன், பத்து
சிரங்களையுடைய வைதீர்ய மலையைப்போல் பத்து தலைகளோ
இரும் திருப்பது கூவனோடும் ராவணேங்காய்கள் அப்பொழுது யினங்களை

மின்சாறுடன் நூலைக்கும் குந்டிமைக் குராத்தில் யென்
அமையன் கொக்குகளால் குழப்படுவதைப்போல், ஆபரணங்களால் விளங்கும் கேத்தூட்டன் அந்த தாங்கள் ரதத்தில் உட்

5

10

15

20

25

ஏதாக தேவர்களுக்கும் யளித்துக்கூடும் சீக்கிப சத்துக்குவாயிய
வாங்கோவரன், மனைகளால் நிறைக்கு பெறுவதைப் புஷ்பங்களாலும்
30 பழங்களாலும் அழக்கிக்கப்பட்ட காற்பக்கக்கிழுள்ள சிவன்
களையும்; குளிர்க்க புள்ளிய தீச்தங்களால் நிறைக்கு நாமார
வோன்தனையும்; அக்லினிருங்களால் விளங்கும் விசாவுமான
அழிரமல்களையும்; வாழைப்பள தேவரை பின் ஆசா பச்சினை
40 மூத்திய மரங்கள் மலர்க்க புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும்
ஏதாகப்பட்டிருப்பதையும் கண்டான். நாகநீத்தர்வ வின்சாக்கு
வாய்க்கூம், வாவங்களை வாலகியுர மாற மரிசிப முதலிய
ஆஹார சிவமுள்ள மஹாரிவிக்கும் காமக்குரோதங்களை ஜயித்த
ஏதாக்காலும் சாரணர்களும், திங்கிவாபாண மஹாங்களால், அவன்
கரிகப்பட்டு, திங்கிய குபங்காடு ஆஜர்தமாக விளையாடும்
45 அப்பால் கூட்டங்களும், எகல ஜுகவரியக்காலும் பொருள்திய
தேவந்தீஸ்கூம், தேவர்களும் தாளவர்களும் யங்களில் வாஞ்
சரிப்பதையும் பார்த்தான். அண்ணம் இரெளங்கும் சீர்க்கோழி
வெள்ளுஞ்ச முதலிய பக்கிகள் மதுரமாகக் கவுக்கதையும்; வைத்ரீ
யங்களால் பிரகாசிக்கும் மலைகளையும், தவத்தால் உத்தமிலைகள்
50 களை அடைக்க க்கத்தவர்களும் அப்பால் காலும் திங்கிய அலங்கா
ரங்களாலும் இதாவத்தியங்களாலும் விளங்கி வெள்ளுமையான
விசாவங்களால் விளங்கவினால் இனைத்தவிடப்பகுத்துப் போவதையும்
கண்டு மகிழ்தான். பெரும்காயமென்ற ரணம் பெருகும் மூலக
மேன்ற ஒத்தினயைம், மதுரமான வாசனையுள்ள ஏதாங்காடு
களையும் அநில் காடுகளையும் தக்கோவலக்காடுகளையும் ஜாதிக்காய்க்
காடுகளையும், நாமாரதாலும்பாய்களையும் மீனங்குசெடிகளையும் ஸலமுத்
நிரக் கராயில் அலைகளால் அடிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட முத்துகளையும்
கங்குகளையும் பயழங்களையும், போகி வெள்ளி முதலிய நாதுக்கள்
விளையும் மலைகளையும் மலையருவிகளையும் மாடுகளையும், நன்தாங்கிய
களால் செழித்து உத்தம ஸ்த்ரீகளால் விளங்கிச் சமுங்க
பாத்தால் நிறைத்திருக்கும் நகரங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு
போகுன். மேலும் பள்ளமின்ற வாக்மான மந்தமாருதத்துள்
எங்கும் ரமணியமாக விளங்கும் ஸமுத்திரக்கரை ஸ்வர்க்கம்போகு
நோன்றிற்கு.

60 அங்கே மதுர மேகம்போன்ற ஒரு ஆவமரம் கான்கு புதக்
திலும் பல யோஜனை இன்முள்ள இளைக்காடுன் காணப்பட்டது.
அதனாடியில் பல மஹாநிலீனர் முன்பு தவம் செய்துமொன்றிடாது
தார்கள். அப்பொழுத கருடன் மலையைப்போன்ற யான்சனையையும்
ஆண்மனையையும் கங்களால் தூக்கிக்கொண்டு அவைகளைப் புதித்து
65 அதை ஆஸ்திரத்தில் உட்கார்த்தார். அதைப் பார்த்த நான்காமல் அந்தக்
களை முறிந்து விழி, அதனாடியிலீருந்த மஹாநிலீனர் நாகமுடைவார்
விளை என்ற காடுடன் பயந்தார். ஆகையால் அதைக் கிரீவயையும்
தூக்கிக் கொண்டு வெகுதூரம் பறந்தபோப், ஆகையையும் யாளை

வையும் நின்று, அந்தக் கிளோவை ஒரு வேட்சேரியில் ஏறிக்கு. அதனால் அப்பிருக்கத் துவ்டிக்களைக் கொள்ளுார். அந்தப் பாபிகளால் தூண்பெற்றுத்தப்பட்ட அப்பிருக்கத் மூன்றிக்கண்ணுடைய கல்டத்தைக் கீர்த்தி வெகு வைத்தோவைமுடிக்கு அந்த இரண்டு மஹா ஜூங்குக் களைச் சின்றதால் இருமுடிக்களை பலத்துடன், அமிருதத்தைக் கொள்ளுவேர நேவலோகத்திற்குப் போன்று. இரும்பால் செய்யப் பட்ட வளைகளையும் யாந்திரங்களையும் முறிக்கு. உந்தினக்கால் அகமைக்கப்பட்ட கோட்டையை இடிக்கு. அதற்குள் வைத்திருக்கும் அமிருதத்தை ஓமார்களிடத்திலிருக்கு எடுத்து வந்தார். இப்படி மஹாரிஷிகளால் அதனாடியில் தவம் செய்யப்பெற்றுக் கணுக்கூல் முறிக்கப்பட்ட அந்தக் கிளோவையைங்கு வைப்பதற்கும் என்ற ஆஸ்யாத்தை ராவணன் பார்த்தான்.

வெகு தூரம் போய் ஸமுத்திரத்தின் மறுக்கைக்கு வந்து, ஒரு பரிசுத்தமான வளத்தில் தனியையான ஆரிசமத்தில் மூன்றிவேஷந் துடன் ஆரா சிபமத்துடன் மாரிசன் தவம் செப்புவதைப் பார்த்தான். தனக்குப் பந்தவைகளும் அரசனுக்கும் இருக்கும் ராவணனின் கண்டு மாரிசன் விவோய மரியாதை செய்து உத்தமமான அன்ன பானங்களால் உபசரித்தான். பிறகு ராவணன் ஸாக்மாக ஆல வந்தில் கூட்கார்த்திருக்கையில் மாரிசன் பிருக்க வணக்கக்குடுதள் தசமூகனைப் பார்த்து, “மஹாராஜ! வங்கையில் தங்கள் ஜனங்களும் பந்துக்களும் வேறுமா? தங்கள் தலையாக இவ்வளவு சிகிரம் வந்த காரணமென்ன?” என்றார். (வீசவாமித்திர யாக்காவத்தில் ராமன் அவனை அடுத்துக் கண்ணியது முதல் மாரிசன் வைராக்கியமைத்து தபஸ்யியானான்.)

ஏவழுக்கிறா மஹாதேந்து மாரிசை வை பாவனை: |
நம் து ஸ்ரூபாதிதாம் வாக்கை மப்ரஸ்தி: வாக்கைவைத: || (42)

ஸர்க்கம் 36

ராவணன் மாரிசன் வேண்டியது

மாரிச பஞ்சுயதாம் தாத வசதம் மம பா'ஷத: |
ஆர்தோந்தி மம சார்தாஷ்ய பா'வாத் தமி பரமா க'தி: || (1)

ராவணன், “மாரிச! பெரிய கணம் கொண்டிருக்கிறேன். அதைக் கீர்க்க உன்னைத்தலை வெளிருவதும் இல்லை. ஜனங்களைத் திலிருந்த என்றம்பிகளான காதுஷண திரிசரஸ் என்றவர்களும் என்றுடன் பிறகு குப்பைகளையும் இன்றும் பல ராவணர்களும் என் கட்டளையால் அங்கே கூறித்துக் கொள்ளடிருந்தார்களேன்று உணக்குத் தெரியும். அவர்கள் அங்குள்ள ரிஷிகளின் தவம்தையும் தமிழ்களையும் கெடுத்துக்கொண்டு மஹா வீரச்களாக வாக்மாக்க

காலம்கறித்தார்கள். புத்தத்தில் உத்ஸாஹமுள்ள அந்தப்பதினுடைய
 10 பிரம் ராவனவைக்கும் என்ன ஆயுதங்களை கும் ராமன் புத்தத்தில்
 எதிர்த்தார்கள். அவன் கோபம்பேண்டு கடுமையான வாச்த்தை
 ஒன்றும் சொல்லாமல் அவர்களை அதிக்கிருத்தில் பானங்களை
 கொள்கின்றன. பூரியில் நின்றுவேண்டு புத்தம்போய்த் தூது மகிழ்தனுல்
 காலம் தாவனத்தும் திரிசிரங்கம் மாண்டது என்ன ஆச்சிரியம்!
 15 கூன்டகாரண்யத்தில் பிராணிகள் பயமிட்டாமல் கடமாடுகின்றன
 என்பது அவற்றுடைய தகப்பம், கோபம் கொண்டு அவனைக்
 காட்டிற்குத் தரத்தினுன். மீண்டுமொத்த இத்தக் கோரமான
 வாசத்தில் வளிப்பவன், என்னாவு காலம் பலமுத்திருப்பான்?
 20 அவன் ஏதிரியகுவத்தைக் கொடுத்தவன், கீழ், தகயவில்லை
 தவன், முட்டான், குருஞ், பேராக்கவோண்டவன், இதிரியங்கவா
 தனமற்றவன், தம்மத்தை விட்டவன், பிராணிகளுக்குந் கொடுத்தியைக்
 25 கொடுத்தவன், மாதோகு விரோதமாரணமும் இன்றிக் கேவலம்
 பலக்கொழுப்பால் என் தாங்க சூரியன்களையின் ஈது முக்குகளை
 அநியாவாக அறுத்தான். ஆகவால் தேவங்க்களைப்போன்ற
 அவற்றுடைய மீண்டுமை ஜனங்களைத்திற்குத் தடுத்துக்கொண்டு
 30 வருகிறேன். சீவும் என் தமிழ்களும் இருக்கையில் தேவர்கள் ஒன்று
 சேர்த்து எதிர்த்தாலும் வஷ்யம் செய்யமாட்டேன். ஆகவால்
 எனக்கு உதவிசெய், விரியத்திலும் கொழுப்பிலும் புத்தத்திலும்
 உள்கு சுடிவிலை. சீவோ மறொகுருள், வகைமாஸபகளையும் அறிவு
 தவன், வகை பொய்களையும் அறிக்கவன். இதற்காகவே என்
 விட்டத்தில் வருகேன்.

“வெள்ளிப் புள்ளிக்குள்ள நம்மானுக கீ ரூபமெடுத்து, ஏதை
 35 பாக்குப்படி அவர்களுடைய ஆசிரமத்திற்குமிக் கீ அலைது
 கொண்டிரு. அவன் எங்கெதநுமின்ற உன்னை மாரின்றே
 என்னிப் பிடித்துத்தால் செய்யமாட்டேன். ஆகவால்
 40 ந் அவர்களை வெகு நாம் அழைத்துக்கொண்டுபோன பிறகு
 ராகு சுதாரினைப் பிடிப்பத்தோல் ஏதையை சூல்பமாக எடுத்த
 வருவிவன். ராமன் ஏதையை விட்டுப் பிரித்து மனம் குஞ்சி வெகு
 சூல்பமாக என்னுல் கொல்லப்படுவான். அப்போழுது என்
 என்னங்கள் நிற்றவேறும்” என்றார்.

45 ராமத்துடைய பேயாரச் சொல்லவும் கொல்வை மார்ச்சுடைய
 பிரம் பயத்தால் கண்டிற்று. காகால்வன் எடுக்கின; வாய்
 உலர்ந்தத. ஒருகரம் உதடுகளை நக்கிக்கொண்டு கூட சேப்டான்மல்
 சுவத்தைப்போல் ராவனரை வெறிக்கப் பாக்த்தான். இப்படிப்
 பயத்தாலும் துக்கத்தாலும் மனமொடுவில், நூட்டாரண்யத்தில்
 ராமத்துடைய பராக்கிரமத்தை அறிவுவானுக்கால் காகப்பி வணக்க
 செத்துவன், தனக்கும்ராவனத்துக்கும் ஹித்தத்துச் செய்யும்வாச் நிறை

விவேகம் ராமதூண்டய உண்மையான ஸ்வரூபத்தையும் ஏடுக் கூற கூடியது.

எ ராவணம் நாம்த விவேகங்களை சேதா:
மஹாபோத ராம பராக்ஷயங்கு: |
குதாஞ்ஜலில் தத்ய முஹாச வாக்யம்
விதம் ச தஸ்மை தத்தமாநமாஸ ॥ (24)

ஈர்க்கம் 37

“மாரிசுநூடைய உபதேசம்

தச் சுருந்வா ராகுவேந்தர்மீய வாக்யம் வாக்மீஸாரத:

ப்ரத்யுவாச மஹாபராத்துஞ்சூ, மாரிசூ ராகுவேந்வரம் ॥ (1)

“மஹாராஜ! பத்யமானதூண்டய உண்மைத்தையும் கெடுகின்றையும் ஆயத்தால் கால்திறும் வோகிள்காமல், கோவைக் கால்தூண்டய வைபத்தையே மேவாக எண்ணி இச்சுகம் பேசுகிறவர்கள் அரசு கீட்டதில் பவாருண்டு. ஆனால் பிரபுவின் விதத்தைக் கண்டது. அப்பொழுது கடுமையாகக் கோத்திறுக்கும் கெடுகின்பைப்போக கணப்பட்டாலும் முடிவில் கண்மையையும் வாக்கத்தையும் கொடுக்கும் புத்திமதியை, பிரபுவின் கோபத்திற்குப் பயப்படாமல் தன் கடுமையையும் தர்மத்தைப்போக பெரிதாக எண்ணி அடிக்கடி கூறியத்துள்ள சொல்லுகிறென்று வோகத்தில் இனப்பதிது. அப்படிச் சொன்னுதும், கமத்தாலும் கோபத்தாலும் புத்திமயனில், பஷ்பாதத்திற்கு இட்டுக்கொடாமல், பிரியமிழ்வாத அச்ச வார்த்தைகளைக் கேட்கும் பிரபு இனப்பது அழைவி அதிர் ராமனைப்பற்றிச் சுங்காடைய துதக்கள் யாதோன்றும் கூறிவிக்க வில்லை என்று என்றுமிருந்தும். மஹாவீரவேங்கரும் வோகபாவர் காஞ்கு ஓவைங்களென்றும் உத்தம குணங்கள் வாய்ந்தவளைன் ரும் தம்களுக்குத் தெரிகிறாது. அல்லது பல விஷயங்களில் புத்தியைச் சொல்லுத்துவதால் கவனித்திருக்கமாட்டார்கள். குழந்தையிட எனக்கு எவ்வளவுவோ விதத்தைக் கொல்லி இப்பொழுதே உக்கீசு அனுப்பினான். இவ்வளவு சிக்கிரக்கில் கீ திரும்பி வக்கதைப் பார்த்தால் பிறநூலைய போதின் யெந்திடு, என் அறிவோபரிதாம் பலிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. குருயா! வோகத்திறுள்ள ராகுவைக்கள் யாவரும் கேஷமாக இருக்கவேண்டுமே! ராமன் கோவை வோவுடு! ராகுவைப் புங்கூ வோகத்திற்கிராமல் வேற்றப்பாடு கூறியவில்லையே! உள்ளை அறிக்கையே ஏதை பிறக்கிறுகிறோ? என் காசக்திற்கும் அவனை காரணமாவாரோ? எந்துக்களின் அவிவோபரிமாத்தைக் கேள்வுமல் இங்கிப்பது காக்கும் உக்கீசு அரசனாக அனாந்து வங்கையும் ராகுவை குறைம் அறியுமா? குரு புத்தியுள்ள யக்கிரகனால் குழப்பட்டு கெட்ட உடத்தையுள்

5

10

15

20

25

எவ்வளவுக்கு கட்டுப்பாடுவில்லை எட்கும் உண்ணொப்போன்ற அரசன்
 30 தனினையும் அன்றையவர்களையும் ராஜ்யத்தையும் நாசம் செய்யான்.
 ராமன் தகப்பங்கு கட்டிடந்துக் காட்டிப்பாட்டினை; நர்மத
 தீற்கு கட்டுப்பாதவனங்கள்; பேராசா பிடித்தவனங்கள்; கெட்ட
 நட்சத்தையுள்ளவனங்கள்; கொடியவனங்கள்; பிராஹிக்குக்குக் கெட்டு
 35 வைச் செய்திரவனங்கள்; எல்லா உற்தம குணம்களாலும் அவர்களின்கூட்டு
 கொல்லுகிறார்கள் பாக்கியனுப்பார்க் குவதரித்த
 வளர்வதாலோ? எத்தியம்தவருத தன் பிதர், கைபெறியால் உயர்ந்தப்
 பட்டதால், எனவே தர்மங்களையும் அறிந்த ராமன் தகப்பன் செய்த
 40 பிரதிக்கூடுதலை சிறைவேற்றாக் கட்டிடந்துப் போக இனங்கினங்.
 கைபெறியையும் தசைத்தையும் எந்தோழிப்படுத்த விரும்பித்
 தன்கு சியாயாகக் கிடைக்கவேண்டிய ராஜ்யத்தையும் போகவ்
 களையும் விட்டு வனத்திற்கு வந்தன்.

ராமன் வடன சிந்தமுனையவனங்கள், ஞானமற்றவனங்கள்,
 45 இந்திரியங்களை ஜூபிக்காதவனங்கள். பிரீர் சிபரீ கமாகச் சோன்னதை
 விடும் விசாரிக்காமல் சோல்லவாமா? நர்மதேவனதையின் அவதாரமே
 ராமன். அவனிடத்தில் என்னளவுவது தோறாமிருக்குமுடியுமா?
 பிரம் என்று. அவ்வுடைய பராக்கிரமம் வீணாகது. இந்திரன்
 தேவர்களுக்கு எப்படி காயக்கினு எப்படி ராமன் வோன்களுக்கு
 50 நாதன். அவ்வுடைய மீன்விடும் மற்ற ஞானியான ஜனங்களுடைய
 புத்திரியுமான வீதை. தன் பதியிரதாதசிமத்தாவேவே ஏன்கூப்பட-
 டிருக்கிறான். வாசிலின் விட்டுச் சேதங்கள் எப்படி பிரியாதோ
 அப்படி ராமீஸ்விட்டு. அவன் பிரியான் (ஈர்வியநானைய கங்கிலைய
 55 திருட முயல்வது எப்படி முடியாதோ அப்படி வீதையை எடுத்து
 வருவதும் அனாக்கியல் என்கியநானைய தேதுங்கள் திருட
 முயல்நாள் அதனும் முடிவுத்தோல் வீதையைக் கிருட முயன்ற
 வதும் அவாரால் முடிவான்.) ராமன் காவாக்கின்கையைப் போன்றவன்;
 60 கிட்ட கெருக்கமுடியாது. வில்லும் கந்தியும் அதை வார்க்கும்
 விறகு; பாணம்களே அதன் நிலாவை. அந்த கெருப்பில் வழுகில்
 போய் விழாதே. ராமன் கல்லைப் போன்றவன்; அவ்வுடைய
 பாணம்களே தேநாம். சுத்தாக என்னவங்களை அறிக்கும்
 65 கொதன்டாமே காலபாசம். அவனை கெருக்கி ஏதித்தால் உன்
 ராஜ்யமும் உயிரும் ஓராகும்; என்னங்களும் பாழாகும். அழிவாப்,
 அப்படிச் செய்யாதே. ஜனங்களுடைய பெரு எவ்வேச் சேர்க்க
 வினா அவன் சிராம் தேநாமாடவான்; அவர்கள் வனத்திற்கு
 வந்திருப்பதால் அவனை ராமன் வெகு தூக்கிருக்கவான் எப்பாற்று
 70 வான். மற்ற ஞானியான ஜனங்களுக்குப் பிறகு ராமங்களைய
 கொதன்டாக்கால் சுதிக்கூப்புகிறவனை சீ எதித்துவர முடியுமா?
 ராமன் மனி஦ர்க்களுக்குள் எம்முடிக்கைப்போன்றவன். ஒம்முத்தின்
 மார்க்கூப்போல் பகுக்கு விசாலமான மார்க்கூப்புடையவன். அவ்
 ஜனாய மனையி அவ்வுடைய தசமங்களைக் குறையின்றி உட்கு

சிறவள். வரிசெக்காட்டுறும் அவனுக்குப் பிரிவமானவள். 70
கொழுது விட்டேவியும் கூருப்பு நிவாரணமுப்போன்ற எங்கெலை
எவ்வுவது நிருட சினப்பானு? மஹா பராக்கிரமாலியான ராம
துவைய பந்திலிலையும் பயங்கரம் செப்பை எவ்வுவது துவையானு?
இந்த லீன் முயற்சியை என் செப்பிக்குப்? அவனை ஏத்தகேவலத்
நூல் கண்டார்ஜெயை உண் உயிர் போதும். ராஜ்யங்கும் ஜாக
மூலம் உயிரும் மனிதருக்குக் கிடைப்பது அரித். வெந்தாலும் இவை
ஒன்று அனுபவிக்க என்னப்பிருந்தால் ராமதுங்குக் கொபம்
உட்டாரே. விரிவான் முதலிய தர்மாத்மாக்களான ஸ்கல
மாதிரிக்கூடன் ஆபீவிசித்து குன்ற தோறங்குவையை பண்டாய்த்
கையும் என் சக்தியையும் கீ என்றாக விசாரித்து. ராமதுவையை
சக்தியையும் பூரணமாகவும் உண்ணப்பாகவும் கொள்கூடு.
உணக்கு அநித்தனதையும் கெடுத்தையும் கீச்சுவித்த. பிறகு ஏது
உசிதமே அப்படிச் செப்பிவேவன்றும். ராமதுநான் கீ ஏத்தும்
செய்தால் தோற்று மட்டாகவேன்று எனக்குத் தோற்றுகிறது.
என் வாச்த்தைகள் மேற்கொடும் மறிதமாகவும் ஏத்திக்கு ஒத்தும்
இருக்கும். கவுசித்துக் கேள்.

அறம் து மந்தை நூ கு குமம் ராண
ஸ்மாக்கம் கோவைராஜ வாற்றுதா |
இதும் நமி பூ'ய: ஸ்ருஜு வாக்ஸ முத்தமு
குமம் ச ஏத்தும் ச நிஶாக்ரேஶவர | (35)

ஸ்ரீக்கம் 38

மார்சிதுவைய உபதேசம் (தொடர்ச்சி)

கதா'சிதீ'பயதும் விஸ்வாத் பரியாத் ப்ருதி'வீ' மிமாம் |
ப'யம் நாக' வாழுமிருஷ்ய நா'ரயந் பரிவரதாபய: || (1)

ஓயவன! நான் இதுவைசெயில் கொள்கை வாச்த்தைகள்
கந்தப்பீண்டியல். ராமதுங்குப் பயங்கு உணக்கு ஒத்தாலை செப்பை
இந்தப்பிள்ளாயல் சாக்குச்சொல்வதற்கல். நான் ஓயே பாச்து
அங்குபவிக்கும் கொல்லுமிருநேன், கேள். ஒபு சயமம் என் பதினாலிரம்
யானோகளின் பயம் கொண்டுவிசைன்று கொழுப்புக்கூட்டு மஹா
விரணன்று சினாத்து மனையைப்போல் பகுத்து. நிருஷ்ட
மோத்தைப் போல் கறுத்து. பயங்கரமான குபத்துடன் தங்கக்
குண்டலங்களாலும் இரிடங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு. என்னும்
பிராணிகளையும் கடுங்கச் செய்துகொள்கூடு நிவிகளைக் கொள்ள்று
தின்று தன்டாகாரங்களைத்தில் திரிச்சேன். அப்பொழுத செங்கா
மித்திரீச் சாகம் செய்துகொண்டிருக்கையில் என் அதை அழித்து
அவனை பயப்படச் செய்தேன். அவர் தாரநிடத்தின்குப்போய்
மஹாராஜு! என் சாகம் செய்கூவில் மார்சினேன்ற ராக்ஷஸ்

- அதை அறித்து என்னுடைக்கும் சிவிகளைப் பயங்கரத்திற்கு தன்
 15 பட்டபடுத்துகிறார். ஆகவோல் ராமனான்ற உழை புத்திரனை
 என்னுடன் அதுபை வேண்டும்” என்று, பிரார்த்திக்தார். அவ்
 வரான், “மதவர்வேடி ராகவன் சிறு குழந்தை. பங்களின்டு
 வயபிறை சிறைத்தவன். அஸ்திர வித்தூதவில் பயிற்சி முடிவுள்ளிலை,
 20 சுத்தருக்களின் பயங்கரமான அறியாதவன். என் சுதாங்க மளை
 யத்துடன் என்ன தங்களுடன் வந்து அந்த தாஷ்ட ராகாவளர்களை
 காசம் செப்பிடும்” என்றார். விசுவாமித்திரர், “இந் முன் காலத்தில்
 ஓதவைதகலூக்காக அனார்த்தாந் புத்தம் செப்பது அவர்களை
 கூபித்து வெகு கீர்த்தி பெற்றீர். அது இன்னும்கூத்திலும் பரவியிருக்கிறது. உழை கண்ணயம் இங்கேயே இருக்கட்டும். இந்த ராகாவளை
 25 தூயிக்க ராமனைத்தவர் வெள்ளுக்காரதும் முடிவாறு. இவன் சிறு
 வளைத்தும் அந்தத் துவ்வினை அடக்கப் போறும். ஆகவோல் ராமனை
 அழைத்தப் போல்லோன்; உமகு வகை மாங்களமுன்டா
 கட்டும்” என்று ராமனைக் குட்டிகளைன்டு வெகு சக்தோஷத்
 30 துடன் தன் ஜிரிமத்திற்கு வந்தார். பிறகு யாகம் செய்துமுமிகித்து
 நடத்துக்கூயில் குழந்தையான ராமன் வில்லும் காவுமாக வைப்பத்
 திலிருக்கு அதைக் காப்பாற்றி வந்தான். பாலன், வெள்வனத்திற்
 குன்ற அடையாளங்கள் உண்டாகவில்லை. பிசும்மாரியானதால்
 கிற்கை வங்கிரத்தை உடுத்திக்கொண்டிருக்கான். ஏத்திரியா
 கூங்கு ஏற்பட்ட சிகாயுதமும் தங்கமாலையும் விளக்கினான்.
 35 பூரண சங்கிரன் உதிந்ததுபோல் அந்த தங்களாரன்யத்தை தன்
 மேஜூளால் பிரகாசிக்கச் செய்தார். அப்பொழுது என் கருத்த
 பெறுவியக்குத்தைப் போன்ற சரிச்சுத்தன். மீண்டுமொல்போல் பிரகா
 சிக்கும் தங்கக் குள்ளடவண்களால் அலைகளிக்கப்பட்டு, என் பகுதி
 தாலும் நான் அடைந்த வரத்தாலும் காவும்கொன்டு, அலக்குமாக
 40 அங்கே போய், பயங்கரமான இரும்புக்கட்டு தடியைச் சூற்றிக்
 கொண்டு அவன்மேல் பால்க்கேன். ராமன் பயிற்பாடாமல், கால
 காமல் என் தலையைக் கண்டுவிட ஒரேதான்த்தை எடுத்து
 வளைத்து என்னை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படிட்டங்காரம் செய்தான்.
 அந்த ஒலையால் என் புத்தி சிதற்றிற். ஆனாலும், இந்தச் சிறு
 45 பின்னையால் என்ன செய்யமுடியுமென்று அவன் அலக்கும்
 செப்பது. விசுவாமித்திரரின் மாகவீமுடையை ஞோக்கி ஒடினோன்.
 உடனே ராகவன் ஒரு வாச பானத்தை விடுத்தான். அது
 என்னை அடித்துக் கண்ணி ஆலுபோதீாக்கு அப்பாலுள்ள கடலில்
 அழுக்கிறது. என்னைக் கொல்ல அவனுக்குத் திறமையிருக்கும்
 50 என் உழிமுறையானங்கள் விட்டதற்கு காரணம் தெரியவில்லை. ராம
 பானத்தின் வேகத்தால் துரத்தப்பட்டு பிரக்கால் போயிற்று.
 மென்ன மென்னாத் தெளிந்து. வெகு வேரும் வகாவில் ஸமூத்திரத்தில்
 பேச்த பிறகு வக்கைக்குப் போனேன். சிறு குழந்தை; அஸ்திர
 வித்தையை பூர்ணமாக அறிந்தவன்; கூக்காலும் பிறக்கு

விமிக்கல் செப்பியாதவன். ஒரு பாண்டூால் என்னை அந்தப் பாடு படுத்தினான். என்றால் வகுத்தவர்கள் அவற்றைய அம்புக்குக்கு இரையானார்கள்.

55

அவற்றால் அவற்றான் யுத்தம் செய்யாகேத என்ற உண்ணைத் தடுக்கிறோன். அவற்றான் பகுக்காகேத என்ற மேன்டுமிருந்தன். அப்படியும் வெட்டாவிட்டால் வெறு உட்பிரத்தில் ஜோபிய அபத்து ணேரிடும். உன் குடுகள் வேட்க்கவீரும் விளையாட்டும் உங்கள் ஸ்ராத்திலும் காலம்கழித்துக்கொண்டு ஆளுந்தமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட்டுத்தையும் நாசத்தையும் உன் வருவிச்சிறுப்பீ உப்பிரிக்காகள் அரண்மனைகள் ஓராட்டங்கள் விளையாட்டு விடுகள் விளையாட்டு மீண்கள் தாய்களேயாகங்கள் முதலியவங்களாலும் பலவித ரத்தினங்களாலும் விளைக்கும் வள்ளுக விழுதாரங்களாக அழிவுதைப் பார்ப்பாய். உன் கெட்ட நடத்தையால் உண்ணைச் சேர்க்க குற்றமற்ற ராக்ஷஸ்களும் அழிவார்கள். ஜோகத்தில் சுந்தமான வடத்தையுள்ள புள்ளியியாக்களும் பாலிக்குடும் சேர்க்கால், ஸர்ப்பாங்கள் நிறைந்த மழுவிலூள் மீண்களும் அனா கஞ்சன் மடிவைதப்போல, துங்டரிகள் செய்யும் பாபங்களால் மடிவிக்குர்கள். திங்கியமான சுந்தங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் அஹங்கிரிக்கப்பட்டு ஸ்ராத்தமாக வருகிக்கும் ராக்ஷஸ்களேவினாலும் உன் கெட்ட நடத்தையால் உயிரிழுந்த பூரிவில் தெப்பார்கள். ஏத்தான் தில் முடியாதவர்கள் வேறு எதியற்றுக் காப்பாற்றவாரிக்கி, மீண்வி மக்களை விட்டுப் பக்குத் திக்குகளிலும் ஒடு ஒயிவார்கள். விழுதுக பாண்டுகளுக்கால் நாசமாய்ந்து ஏரிக்கப்பட்டு, விடுகளும் அரண் மீண்களும் ஆயுங்களும் இடித்து சாம்பலங்களைப் பார்ப்பாய் என்பது கீச்சயம். பர ஸ்ரீகளை எடுத்து வருவதைக்காட்டிலும் கொடிய பாபாருள்டோ? என்னிற்கத சுந்தமங்களிக்கன் உன் அந்தப்புத்திலிலியோ? அவர்களுடுள் வாய்மாகக் காலத்தைக்கூறி, உன் குவத்தை அழிக்காகேத மீண்வி மக்கள் பந்துகள் கண்பார்கள் மேன்மை நூகவரியும் ராஜ்யம், இவற்றைக் காட்டிலும் பிரிய மான வரிய முதலியவங்கள் நீண்டாலும் வாழ நீ விரும்பினால் ராமதூால் பகுக்காகேத. உன் உணக்குப் பந்து; மிதிரங்; உன் வித்தையே கேடுகிறவன். உண்ணை எவ்வளவே சொல்வித தடுக்கிறோன். அப்படியும் வெட்காமல் விழுதைய பல்வாதமாக எடுத்து வந்தால் கீழும் உன் பந்துகளும் பயமிழுந்த ராமதைய சரம்களுக்கு இரையாயிர்கள்.

60

65

70

75

80

85

நிவார்யமான: வா-நஞ்சுதா³ மயா பு-ஞுஸம்
 புரையுய எதாம் வதி தா-ராநமிழுயலி |
 வ⁴-மிழுயலி கா-ஞப⁵ல; மொ⁶-நத⁷-நோ
 மயாயும் ராமமிராத் தீவித: ||

(34)

கர்க்கம் 39

மர்சிசனுடைய உபதேசம் (உதாரணம்)

ஏனால்மிகி ததா¹ முக்கு: கதை² குசித் போத வழியுமே³ |

இதா⁴ நமபி வது⁵ எகுத்தம் தச சீருளுஷ்வர் நிருத்தரம் ॥ (1)

- “பாவனை! கேள். ராமன் சிறுவனுடைய கபொறுது கடங்க கூதையும் அங்காலத்தில் அவனுடைய பாபாராக்கிரமத்தையும் இது வரையில் வர்ணித்து, அவன் வயது முதிர்க்கு அல்லது வித்தையைப் பொருத்த பூர்ணசக்தியுடன் விளங்கும்பொறுது கடங்கதைக் கொடுக்கும்போன்று. என்னிட தடுக்காமல் கவனத்தைக் கேள், மூன்றாவது தரம் அவனுடைய பாணத்தைக் கீழ் போகும்படி இருந்தது. அவனுடைய கிழுபொயால் தப்பினேன்; அழிஜும் புத்தி வராயால் பொயானாயாமல் அவன் ஸந்திராக்கும் தன்டரான்வத்தில் காலைம் இரண்டு ராகங்கள்க்கும் மரன்களைப்போற்க கடமாடுவேனும். மால்போன்ற உதகத்தையும் கூட்டுமொன்று அவன் இரண்டிற சாலைகளிலும் புத்தனிய ஓநெத்திரங்களிலும் உதவுதைகள் வரிக்கும் மாத்தோலைகளிலும் பயமில்லாயல் போன்றும். தாங்காத்மாக்களான தபஸ்விகளையும் முனிவளையும் விவிகளையும் பயற்றுத்தி, பலவாற்றும் செய்து, கூஞ்சு தின்சேன். காடுகளிலுள்ள வகைப்பு பிராணிகளையும் கடுக்கச் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. விவிகளின் ரத்தத்தால் வெறிகொண்டு, நாம் காரியங்களை அறிந்துகொண்டு, ராம வந்தமணர்கள் தபஸ்விவெஷம் பூண்டு ஜானப்படவில்குக்கும் ஆரமத்திற்குப் போனேன். ஜான மரங்கிடன் ஆஹார விவாத நடவடிக்கை மலைப்பிராணிகளுக்கும் தமிழ்த்தையே நாட்டுக்கொண்டிருக்கும் ராமானிப்பார்த்து, “இவன் முனிவேடம் தரித்திருக்கிறோன். பிராணிகளை அடக்கமட்டாக்” என்ற அட்ச மஹாபாஶாஶியை அவன்யை செய்து, முன்பு அவனுல் காள் அறுபதித்த கஷ்டத்தை கிளித்து அதற்குப் பழிவாங்க இதே வைப்பையின் ரு மகிழ்க்கு காரன் கொம்புகளால் அவனாக்குத்திக்கொல்லுத் திங்கிரன்று அவன்மேல் பாய்கிறேன். ஒதுட்டையை அவன் கையால் பட்ட வெட்டுத் தொந்தது. “இவன் தபஸ்வி வேறும் புண்டிருத்தம், ஆயுதத்தைத் தரிக்கிறோன; மீண்டும் கொல்லுமாட்டானேன்று என்னாக்கடாது. விவனுடைய வைப்பத்தில் போக்குவராது” என்ற புத்தியில்லாத என்னையல்லவா கொண்டாடவேண்டும்! உடனே குதாதன் போதுமாட்டதை வளைத்துக் கூட்டினாப்போதும் கெருப்பைப்போதும் கிழிக்கும் மூன்றா பாணங்களைவிட்டார்கள். அவை ரீபிர்க்க கணுக்கூடுதன் சத்துக்களின் ரத்தத்தைக் குடுக்க ஆவன்களைப் பயற்றாயுதத்தைப்போல் ஒரே காலத்தில் இளம்பிவந்தன. நான் ராமநுடைய பராக்ரமத்தை அமிர்தவான்; அவுகளால் உண்டாகும் பயத்தையும் நன்பக்கதையும் அறுபதித்தவான்; ஆகவால் புத்தி

திதறி நூட் உள்ளது தப்பிவேன். யுக்தத்தில் பயச்சு ஒடுக்கொலை அவன் பாண்டிகள் தொடர்வழியிலே, அதை அறியாத மற்ற இரண்டு ராக்ஷஸ்களும் கொல்லப்பட்டார்கள்.

இப்படி, ராமபாணத்தின் நிறுப்பொல் அதிருஷ்டவாத்தால் 40
என் உயிர் போகவில்லை. அப்பொழுது முடில் மனத்தையும் இந்திர் மன்களையும் அடக்கி ஆனார் கியமத்துவன் எாதுக்களின் ஆசாரத் தைக் கூக்கொண்டு, கேட்ட வழியை விட்டு இந்தக் காட்டில் துயம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். மரவுரி மான்தோல் ஜைகடக்குடன், 45
காலபாசத்தைக் கையில்விட்டத்து ஒவ்வொரு மரத்தடியிலும் ராமன் சிற்பதாகப் பார்க்கிறேன். ஒரு ராமனிலை; பயந்த என் கண்ணாக்கு ஆபிரம் பதினுயிரம் ராமன்கள் கொன்று கிடீர்ந்தனர். சோகத்தாலை வது ஆகாசமானவது பயத்தானாவது ஓரே விளையாத சினாத்தக் கொங்கிடிருப்பவாறுக்கு அது எதிரில் நிற்பது போலிருக்கும்கூலவாரி ராமன் ஒருவளை ஒவ்வொரு மரத்தடியிலும் போய் என்றுகொண்டு என்னை இப்படி மயக்குகிறுகின்ற என் தூரிருப்பாரி மன்களின்குக் கட்டும். இந்த மன மூலவும் எங்கே பார்த்தாலும் ராமருபமே எனக்குக் காணப்படுகிறது. இது ராமன் செய்த மரபையலை; அவனில்லாத இடத்திலும் அவற்றையை ரூபரே காணப்படுகிறது. 50
இது விற்குத்தக்கொண்டிருக்கும்பொழுது மாத்திரமல்ல; கனவிலும் ராமனிலையே கண்டு பயக்கு பிதற்றுகிறேன். வரவர அதைபற்றிக் கேட்டாலும் அதை பயம் பிடிக்குவதோன்றுகிறது. ராமனைக் கண்டு நான்கும் எனக்கு 'ரா' என்றும் ஏழுக்கில் ஆரம்பிக்கும் வர்த்தகை களை (தம் ரத்தினம் முதலின) கேட்டால் பயமுண்டா இரது. பின்னாலும் எழுக்குங்கள் 'ம' என்றிராசிட்டால் அந்தப் பயம் யென்ன மேன்னாத் தெளிகிறது.

ராமனா! என் அவற்றையை திறமையையும் உள் திறமையை 55
மும்புக்கு அறிக்கவன்; என் வார்த்தையை இன். அவற்றை உண்ணால் சண்டை செய்ய முடியாது. மஹாபாணிகையும் நழுசிறையும் அவன் விரோதாட்டாகக் கொல்கான். காதுவணர்க்குறையை வத்திற்குப் பறியாக்கவேண்டுமென்றிருஷ்டால் ராமனுடன் ஏற்றம் செய். முடியாகிட்டால் பொறுத்தக்கொன். விதையை மாத்திரம் திருட்டுத்தனமாக எடுத்து வராதே. ஓரே வார்த்தை சொல்லு விரேம். என்னை மறுபடியும் உரிஞ்சுவது பார்க்க உள்கு என்ன மிருந்தால் அவற்றையைப் பேச்கூடாது. வொக்கில் மனத்தை அடக்கி எல்ல வழியில் கூட்டுக்கொண்டிருப்பவன்; உன்னுடன் சேர்க்கால் நீ செய்யும் அக்கிரமத்தின் பயனை அறுபயித்து உள் நூடன் கிசிப்பேன். ஆகாசால் உன்னினுட்பைடி செய். என்னை விரப்புமிதம் பன்னுகிறது. உன்னுடன் வரமாட்டின். வந்தால் சாவது கிச்சையும் ராமன் மற்றுக்கொண்டுவிட, மற்றுப்பவனான். மற்ற போக்கிரமசாலி; அவன் ராக்ஷஸ் குவத்துக்குக் காலங்காமல் 60
http://acharya.org

பார்த்துக்கொள்; உன் பிடிவாதத்தைப் பார்த்தால் அப்படியே கெருமென்பதில் வாட்டுக்கூடியில்லை.

80 இதிகுக்கட்டும், ராமதுக்கு சீர் அவர்கள் செய்திருப்பி குர்ப்பனாக காரணமாக ஏதாவதுமிருந்து ராமங்களைக் கொன்ற தற்காக்கவா? அவதுடன் யுத்தத்திற்குப் போய் அவளைக் கொல்லப் பார்த்தால் விட்டுவிடுவானு? குர்ப்பனாக்கையை அவள்கொலம் செய்ததற்காக்கவா? அவள் வீக்கத்தைத் தின்ன ஒடுங்கத்தைத் தடுத்து அவளைக் கொல்லாமல் அங்காலினம் செய்தது பிசுகா? குர்ப்பாக கையின் அதிகுஷ்டமும் ராமதுக்கையை கிருபையுமல்லவா அவளைக் கூப்பாற்றியது? இப்பொழுது ராமனிடத்தில் ஏதாவது குற்றமிகுந்தால் எடுத்துக்கொல். சீரைக்கு பந்து, நன்பள், அசான்; ஆகையால் உள்ளகு நிற்கத்தை அடிக்கடி, சொல்லிஓமான். சீராத அவன்யும் பண்ணி ஒரே பிடிவாதமாக உன் கேட்ட என்னாத்தை நிறுவிவற்ற முயன்றால், ராமதுக்கையை பாணம்கூட்டு சீயும் உள்பத்துக்கூறும் இந்தியாவிர்க்களென்பதில் வாட்டுக்கூடியில்லை” என்ற சொல்லித் தடுத்தான்.

இதோ பத்து' முத்தார்தி' நா மயா
வதோ' சயமாதம் பதி' நா பி' பத்தங்கை |
அபா' நது' வலம் தயங்கவளி' ஜீவிதம் ரடியே
முதோது' ய ராமேய மாகா ரஜித்துமங்கா': || (25)

கர்க்கம் 40

ராவணன் மாரிசன நிஸ்பந்திர்த்து

மாரிசேத து தத்துவாக்கம் காமம் யுக்தம் நிழாரா: |
உவ்வொத ந பரதிஞக்ராஹ மர்துகாம இவெங்குதாம: | (1)

5 இப்படி, மாரிசன் அபாயமின்றி காக்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் கூடியதாக உண்மைக்கும் யுக்திக்கும் ஒத்த வார்த்தகளைச் சொன்னான். தன் மரணம் கெருஞ்சினவான் மனுக்கை விட்டிடறிவது போல் ராவணன் அவைகளை ஒப்புக்கிணங்களவில்லை. கல்லூல் தாங்கப்பட்டு, குழுமயாகக் காாத வார்த்தகளைச் சொன்னான். “மாரிச! உன் ஆணேசரைச் சொஞ்சம்கூடப் பயன்படாது. மாப்போக்கை அறிந்து அதை ஒத்துச் சொல்லப்படாத சொல் உவர் வீக்கத்தில் விகந்தம் விகந்தப்போல் வீணாகும். ராமன் கேவலம் ஒரு மனிதன்; மூச்சன்; மறூபாபி; அவதுடன் நான் யுக்தம் செய்வது என் கீர்த்திக்கும் மேன்மைக்கும் தாாது. வீக்கத்தை எடுத்து வருவதே அவதுக்குத் தகுத்த சிகந்த. அதை விட்டு அவதுடன் யுத்தம் செய்வ வேண்டுமென்று சீரங்களும் முயன்றாலும் பலிக்காது. ஒரு அப்ப ஸ்த்ரீயான கைவெப்பில் வார்த்தகையைக் கேட்டு, எடுத்த கணாத்தில் பெற்றிருந்தாலும்

நன்பர்களையும் ராஜ்யத்தையும் விட்டுக் காட்டிற்க வந்த மூட்டா
அங்குள் என் புத்தம் செய்வது எனக்கூறுவாரே கருவியூட்டகளை
யுத்தத்தில் கொன்ற அந்தக் காட்டிலும்கு பிராண்சீக்காட்டிலும்
பிரியமான வீதையை உணக்கேறிருக் கொடுத்து வருகிறேன். அவறு
கடைய உயிரை வாங்குவதையிட இதுவே அவறும்குக் கடுமையான
தண்டனை. இப்படிச் செய்ய சிச்சவிக்குதுவிட்டேன். தொல்லார்கள்
ஒன்று கூடிக் கடுத்தாலும் நீங்க மாட்டுக் கூடும்.

15

“உன்னோக் கேட்டாலமிருக்கவேன் கி புத்தி சொல்வது தகுமாரே
ஒரு காரியத்தை சிச்சவிக்கும்பொழுத அதிலுள்ள குணதோறும்
கணோன்னே? அதை மூடிக் கொய்யேன்ன? அதில் கேரும் அபாய
மென்னவேன்று கேட்டால் கி பதிக் கொல்லவேன்டும். என்
அதைப்பற்றித் தெரிக்குதொன்ன உண்ணிட்டில் வரயின்ஸே. ஆகை
யால் கி சொல்லுதேவேன்ம் யுத்தமல்ல. அரசர்களிடத்தில் விளையான
களைக் கொள்கிறும் முறையையும் ஒழுங்கையும் கி அறியாதவன்.
அரசர்களிடத்தில் வேலூசெப்பும் சேவகர்கள் தங்கள் கோடுமத்தை
யும் சொல்வதையும் விகும்பினால். யஜுமான் கேட்டபிறகு வணக்க
மாக்க கைக்கப்பி விழுப்பத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். மேறும்
விற்கமான உபதேசத்தையும் உபாரதத்துள் மரியாதையுடன்
மிகுந்தாகத் தெரிவிக்கவேண்டும். அது மதுரமாண்பும் கலப்பமாண்பும்
பிரபுக்களின் மணப்போக்கை ஒத்தம் இருக்கவேண்டும். விற்கமான
ஆல் அவங்கியமாக மரியாதையில்லாமல் சொல்லும், ஜனங்களால்
பூஜிக்கப் படுத்த அரசர்கள் அதை ஒப்புக்கொன்னார்களா? அரசன்
கொடுப்பைப்போல் கொடுப்பையையும். இந்திரரைப்போல் பராக்கிரமம்
தையும், சக்திரைப்போல் பிரியத்தையும், வருணரைப்போல்
தண்டிக்கும் சக்தியையும் தர்மராஜனப்போல் மனத்தெளியையும்
உடையவன். ஆகையால் இந்த கூர்த் தேவகதைகளின் ஸ்வ
ரூபத்தைத் தரிக்குத் தங்கியைற்ற தேஜஸ்டன் விளக்குகிறுன். எக்
காலத்திலேயும் ஏன்னிடத்திலேயும் அவனை மாத்தாலும் சொல்ல வூம்
பழீக்க மரியாதை செய்வவேண்டும்.

20

“கி ராஜ தர்மத்தை அறிந்தவன். கேவலம் அக்ஞானத்தால்
மூடப்பட புத்தியுடையவன். என் அரசனுபும் பந்துவாயும்
நன்புதூயிருக்கும் கான் உண்ணோத்தேடிவந்து என் உதவியை
வேலை மூடப்பொழுத என்னை நடுக்கு கிரித்துக் கடுமையான
வார்த்தைகளால் அவானாம் செய்தாய். என் உத்தேவித்த
காரியத்தில் குணதோறும்களையாவது என் கோடுமத்தையாவது
என் சக்தியையாவது உண்ணிடத்தில் தெரிந்துகொள்ள வந்ததே
என் சொல்வது இதுவே. இந்தக்காரியத்தில் கீனங்கு உதவிசெய்ய
வேண்டும். பராக்கிரமத்தில் எல்லையற்ற கி மூடுவாதென்று
சொல்வது வின் பேச்சு. என் உண்ணிடத்தில் விரும்பும் உதவி
யையும் தெரிவாகச் சொல்லுவதிரேன். விழித்திரமான யென்னிப்

25

30

35

40

50

55 புள்ளிகளையுடைய தங்க நிறுப்பன மானுக சி ராமநுணைய ஆசிரமத்திற்கு அருகில் போய் எதைத்தக்கேட்டிரே நடவடிக்கைகளுடும். அவன் ராமாற்றி ராம வஞ்சியனர்களைத் தொழிலின் இழுத்துக் கொண்டுபோய் ஏன் காரியத்தை முடித்துப் பிறகு இந்டப்படி போகவாம். தங்க நிறுப்பன் மானைப் பார்த்து எதை ஆச்சரியப் பட்டு அதைப் பிடித்துத் தா ராமன் சிச்சயமாகக் கேட்பான். பிறகு அவன் அகழுத்துக்கொண்டு சி வெகுதுரம் போய் ராமநுணைய குரலூடன் “ஓமா ஸிரே, ஓமா வஞ்சிமண” என்று கூத்துவேண்டும். அதைக் கேட்டு ஏதை ராமனின்றைத் தா வஞ்சிமணை அனுப்புவாள். ராமனிடத்திற்குள்ள பிரியத்தால் அவனும் சிச்சயமாகக் கேட்பான். ராமனிடத்திற்குள்ள பிரியத்தால் அவனும் சிச்சயமாகக் கேட்பான். இப்படி அவனிகுவரும் ஆசிரமத்திலில்லாத வாற்றில் இந்திரன் இந்திரராணிக்கை எடுத்துப் போவதுபோல் கான் எதையை எடுக்கு வருவேன். என் இந்டத்தை கீறவேற்றிய பிறகு சி உள்ளிக்குட்டமான இடத்திற்குப் போகவாம். இந்த உபகாரத்திற்காக உணக்கு என் ராஜ்யத்தில் பாரி தருகிறேன். ஆனாலால் வங்கைப் பற்குகும் அழுகுள்ள மான்றுபத்தை எடு. என் என்னாம் சீக்கிரத்தில் முடிவிலேண்டும். உங்குடன் எனும் இந்த ரத்தில் தங்கடவாரன் யந்திற்கு வருகிறேன். ராமநுடன் ஏத்தம் செய்யாமல் அவனை ராமாற்றி எதையை எடுத்துவாது என் மனோருதம் கீறவேற்றின் பிறகு காம் வங்கைக்குப் போவோம். இப்படிச் செய்யாமல் இன்னும் என்னவர்த்தையைக் கடுத்துப் பேசினால் உண்ணே இப்பொழுதே கொல்வேன். சி விரும்பினுறுதும் இங்லாவிட்டாலும் இந்தச் செய்வேத திருவேங்கும். அரசர்களுடைய என்னைத்திற்கு - விரோதமாக நடப்பவர்கள் ஒருபோதும் கங்படமாட்டார்கள். மானைப்போல் ராமனிடத்தில் போனால் ஒருவேளி உன் அதிருப்பத்தால் உயிர் தப்பவாம். என்னைப் பகக்கத்தால் இப்பொழுதே உணக்கு மரணம் சிச்சயம். இந்த விஷயத்திற்குள்ள குணதோறாற்களையும் வாப நங்குகளையும் தெயிவாக எடுத்துச் சொல்வேன். உணக்கு ஏது விழுமென்று தோன்றினுறுதும் அதைச் செய்” என்றால்.

ஆயாத்திய தம் கீழைத் தம்மாயங்களுடே

முருத்தா நிருபோ நிறுத்திய மயா விருத்திய !

ஏதத் யதாவத்துப்பார்த்துமூப புத்தா

யதாந்தர பதி'யம் சூது தக்ததா' தலம் !!

(27)

ஸ்ரக்கம் 41

மாரிசன் மறுபடியும் நூற்குவு

ஆத்துப்போ ராஜ்யத் வாக்யம் ப்ரதிகூலம் நினைவு: |

ஆப்ரவீத பகுஷம் வாக்யம் மாரிசோ ராஷ்டிவதி'யம் !! (1)

இப்படி ராவனன் அதிகைந்த முறையால் அதிகாரத் தாத் தட்டினாயிட பிறகும், மாரிசன் கொஞ்சமுழும் வாய்ப்பாமல்

அவற்றைய முதல்தலையே எடு கொண்டிருக்கிறோம். சாவனா! சீபும் உன் புதிர்களும் மக்கிளைகளும் ராஜ்யமும் கோவில்வாமல் அழியவேண்டுமென்ற எந்தப் பாரி உள்க்கு இந்த யோசனையைச் சொன்னார்கள்? உன் ஒஷைத்தலையும் செல்வத்தலையும் அதிகாரத்தலையும் சீர்த்தினையும் பார்த்துப் பொறுத்தாமல், எந்த துறைக் காலத்தையே விட்டிட்டுச் சிகிரிமாகப் போகும் வழியை உணக்குக் காட்டினார்கள்? பண்ணானால் ராமானால் ஜமிக்கப்பட்டு கீ 5 இறக்கும்படி ஏரும்பும் விரியமற்ற ராகுலர்கள் உன் பரம சத்துக்களே. சீப்பு அபியாயத்தாலேயே சீ அழியவேண்டுமென்று, அவற்றும் கெடுத்தலை உபதேசிப்பவனுமான எந்த துரைகி உனக்கு இந்தச் சொன்னார்களே என்ற வழியை விட்டு விளிம்பு உணர்வதற்காகத் தன் மாதிரிகள் கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள்; இன்றும் வொல்லப்பட வில்லையே. அரசன் தன்னிட்டப்படி கடந்த கெட்ட வழியில் இறங்கினால் அவனை ஸாதக்களான மாதிரிகள் தடுக்க வேண்டும், அப்படித் தடுக்கப்பட வேண்டிய உணர்வை வைத்தும் தடுக்கவில்லையே! அரசன் கேட்கியதிருத்தால் வேவகர்கள் தமிழ் அச்சும் காமம் இருந்து என்றங்கொள்ள அடைவார்கள். அரசன் துஷ்டனுக்கும் கெட்ட வடத்தையுன்னவனுக்கும் இருக்கால இகவ யெல்லாம் வீணாகும், மற்ற ஜனங்களும் அழிவார்கள். ராஜ்யத்தில் தர்மபும் தூபும் அரசனை பொறுத்திருக்கின்றன, ஆகையால் எப் பொழுதும் ஏத்தக் கண்டம் சேர்ந்தாலும் அரசர்கள் என்ற வழியில் குஞ்சு விளகாட்டி, மாதிரிகள் ஜூரிகிரத்தயாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தூகங்களை குருமாகத் தங்கிப்பவனும் அவர்களுக்குக் கெடுதி செய்யவனும் இந்திரியஸ்வரதீனமற்றவனுமான அரசன் ராஜ்யத்தை ஆளச் சுக்கியற்றவன். குடிகளை குருமாகத் தங்கிக் கும்படி அரசனைத் தூண்டியிடும் மாதிரிகள் அவனுடன் அறிகிறார்கள். ரதத்தில் பூட்டிய குதிரைகள் மிரண்டு கட்டுப்படாமல் மேடு பள்ளமுள்ளவிடத்தில் ஒடும்பொழுத, நிறுமையில்லாத தேவேராட்டி அவைகளை அடக்கமுடியாமல் தங்களையும் ரதத்தையும் குதிரைகளையும் காசமாக்குவானவெள்வாரி வோக்கத்தில் எவ்வளவே ஸாதக்கள் தம் மார்க்கத்தை விட்டு விளகாமலிருக்கும், துஷ்டாக்கங்கள் சேர்ந்த அவர்கள் செய்யும் பாப க்ரமங்களால் தங்களுடைய பரிவாரங்களுடன் மடிகிறார்கள். குடிகளுக்கு விரோதியும் அவர்களை கொடுமையாகத் தங்கிப்பவனுமான அரசன் அவர்களைக்காப்பாற்றுவது, கூட்டுமுறைத்தலையை கரி பாதுகாப்பது போவில்வார ஆகும்? கடிதாகித்தமும் கெட்ட புதியும் வாய்க்கு இந்திரிய ஸ்வாதீனமற்ற உணர்வை அரசனுக் கடிதாக அடைந்த ராகுலர்களென்னாம் காசமாடவதில் உள்ளதைப்பற்றுவதோ?

ஏக்காக உட்காரப் பணம்பூறும் விழுந்ததுபோல் எனக்கு இந்தக் கெடுதி சேர்க்கிறுக்கிறது. என்னைப்பற்றி எனக்கு வருக்கத்தீமே இல்லை. சீபும் காலத்தையும் பாதுகாப்பாற பேண்டு பின்னிச்சலும்

45 திர்முவமாவிர்களே என்று வருக்குதிடுறன். என்னைக் கண்டவுடனே ராமன் என் உயிரை வாஸ்கில்லுவான். பிறகு உனக்கு மரணம் ஓர் வெளுகாவும் செல்லுமேன்று எண்ணுடை. ராமன் என்குச் சுத்தர வாக நேர்க்கு அவன் கையால் நான் மரணமங்குந்தால் என்கு எல்லா கேடுமூழ் உண்டாகும். விசுவாஸித்திர பாக்ஷதைச் சுக்க வந்தது முதல் காதுவண்வதம் வகுப்பில் உட்கீத் அங்புதமான வாரியங்களை நினைத்து, ராமன் வாதாரண மதுவுமியானவை. கேவலம் பரம புகுஷ்டை என்று அறிந்தேன். இது சிர்சைய். ஆகையால் அவனுகூட கையால் இறந்தால் பரம புகுஷார்த்தம் கிடைக்கும். அப்படியில்லாவிட்டாலும் உன் கையால் இறப்பகைவிட சுத்தர கையால் இறந்தால் ஸ்வர்க்கந்தை அடைவேன். ராவனு இன்னும் ஒருதாம் சொல்லுகிறேன். ராமீனாக் கண்ட அந்த ஈனாத்திலேயே இறந்தேனன்று நின்றயாக எம்பு. ஏதைவை எடுத்து வாநால், நான், நீ, வங்கா, உன் பஞ்சுகள், குடிகள் என்னோரும் பிறகு ஒரு விமலமாவது உயிரோடிருப்போய் என்று நினைக்காடை. உன் கேடுமத்தை விரும்பி உன்னை இப்படி அடிக்கடி தடுக்கிறேன். என் வார்த்தை உண்கு ஜிதமாகக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆயுள் குறைக்கு சாவு கொடுக்கின சிர்ப்பாக்கியிருக்கன், வாதுக்கருவையை உபரிதச்சுதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்” என்றார்.

திவாரியமானால்து யா ஜிதைவிலை
த மருஷ்வனே வாக்யமித்து நிஶாசர |
பரேதங்பா யுரி க'தாயுபோ நா:
துதம் த க'குஷ்வன்று ஈ-ஷ்வருத்துரி ரிதம் ॥ (20)

ஈக்கம் 42

மார்சன் மானுக மாறியது

ஏவழுக்கதா து வசதம் மார்சோ ராவனம் தத: |

அ'சோ'வத்வப்ப'ரய்து' தீ'நோ ப'வாது' ராத்ரிமுசர ப்ரபோ: (1)

5 போகவிட்டால் ராவனன் இப்பொழுதே கொல்வான் என்று மார்சன் பயச்சு, “கோதண்டபாணியான ராமதுவைய கண்ணில் என் மறுபடியும் பட்டால் அடுத்த ஈனாம் உயிரோடு இருக்கமாட்டேன்; ராமீனா எதிர்க்கு எவ்வளவு பிழைத்ததுங்டா? காலதண்ட்கதைக் கைவிலேக்கி, மெமிருவனையும் அறிக்கும் யமேன ராமரூபமாக வக்கிருக்கிறான்தான் கீவோ வெகு பொல்லா தவன்; பிடிவாதக்காரன்; கடிபவனையில் உண்ணைத் தடுத்தப் பார்த்தேன்; இவி ஸாங் என்ன செல்வேன்றி புறப்படு, போவேம். உண்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்” என்றார். அதைப்போட்டு ராவனன் அந்த மின்சு கூறுவது, மார்சனை ஒங்கு பிசீயக்

தன் ஆசிரியரை செய்து, “மார்சீ! இதுவரையிலும் உதோ பிதற்றிக்கொண்டிருந்தால். இப்பொழுது சொன்ன பேச்சில்லவா பேச்சீ என் இந்தத்தை ஒத்த உள் வீரியத்திற்கு நகுட்டபடி பேசினால். மாரீஸ் இறந்து வேறு யாரோ ராகுலஸ் என்றுடன் இதுவரையில் பேசிக்கொண்டிருந்தான். பழைய மாரீஸீ இப்பொழுதுதான் கண்டேன். பலம். பராக்கிரமம். நூற்றியம் இதுவக ஓராக வோகத்தில் கீர்த்திபெற்ற மாரீஸதுக்குக் கஞ்சீ வடத்தை இதுவகா! இதே உள் உண்மையான தன்மை. இதையிட்டுக் கொயாலாத ராகுலஸ்ப் பதாரப்போல் பேசினால். இந்தக் கிள்ளிய ரதத்தில் சிக்கிரமாக’ ஏறு. பிசாசமுடக்களையுடைய இந்தக் கோவேற கழுத்தான் கம்மை ஒரு ஈணத்தில். அந்த ஆசிரமத் திற்குக் கொண்டுபோய்விடும். ஏதைதையை சமாற்றின்.பிறகு உள் இங்குப்படிப்போ. ராமங்குமணர்களின்வாயால் தனியாக இருக்கும் நூல்கிலை அபக்ஷித்து வங்கவில் கொண்டுபோய் கூவக்கிடுவான்” என்றார். *

இந்த அவர்கள் வியானம் போன்ற அந்த ரதத்திலேயறி, வழிகில் காடு மலை காதி காடு காரம் பட்டணம் ராஜ்யம் மூதவியலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு ராமங்குலையை ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் அதிவேகமாக வந்தார்கள். ரதத்திலிருந்து இறந்து ராவுணன் மாரீஸதுடைய காந்தையைப் பிடித்துக்கொண்டு. “மார்சீ! இதோ வாகையைத் தோட்டத்தின் கடுவிலிருக்கும் ஆசிரமமே சாம துங்கயது. வந்த காரியத்தைச் சிக்கிரமாக மூடி.” என்றார்.

இந்த மாரீஸ் ஆசிரியமான மான் குபத்தை எடுத்து ராமங்குலையை ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில் திரித்துக்கொண்டிருந்தான். கொம்புகளின் மூனைகள் இந்திர கீலக்கர்களைப்போல் பிரகாசித் தன. முகம் ஓரிடத்தில் வெளுத்தும் ஓரிடத்தில் கநுத்தும் வினித்திர மாக வினங்கிறது. மஹர்க்க செந்தாமகூரையைப் போன்ற வாயும், சிவேந்தபலத்தையும் இந்திர கீலத்தையும் போன்ற வாதகாகும். இந்திர கீலமைப்பான்ற சீழுதபும், மல்லிகைப் பூதையும் சக்தியளையும் வந்துத்தையும் போன்ற வரித்தும், இதுப்பைப் பூதையும் போன்ற பங்க்களும் தாமரைத் தாதுக்களையும் கையுடுபியத்தையும் போன்ற குளம்புகளும். மூலமை மூழ்க்கால்களும். என்குக அணங்கப் பட்ட அவைவங்களும் பொருக்கி. இந்திர விளைவிப்போன்ற கானு வர்ணங்களுள்ள வாசை உயரத் துக்கிக்கொண்டு. இதுவரையில் ஒருவரும் பார்த்திராத மான் குபத்தை மாரீஸ் மாயா பலத்தால் ஒரு கிழவாத்தில் எடுத்தார். ஏதைதையை சமாற்ற மனத்தைக் காலும் அழகுவாய்ந்த மான்குபத்தைத் தரித்து. அந்த ஆசிரமத்தை யும் வனங்களையும் தன் தெக்கக்குதியால் வினங்கச் செய்து கொண்டு. சற்று ஓரம் இளம்புற்றுமொ மேல்து சற்று ஓரம் மாங்களின் துளிகளை மூற்றித்து இன்று. சற்று ஓரம் வாகையைத் தோட்டத்திற்குப் போய் அங்கிருந்து கொங்கு மரங்களின் அடியில்

15

20

25

30

35

40

45

50

தங்கித் தங்கி, எனைத் தன்னைப் பார்க்கும்படி செய்தான், மலை
கவின் தாதுகள் யின் துவக்டபோல் தேகத்தில் பல சிறங்கங்கும்
விளங்க, கஷத்திரம்களைப்போன்ற விசித்திரமான புள்ளிகளால்
இறைந்து, தாமரையைப்போன்ற விசித்திரமான முதுகுடன் வக்த
அந்தத் தங்க மான் ராமனிறுக்கும் ஆசிரமத்திற்கு ஸமீபத்தில்
உடமாட்டதற்கு, சிறிது தூரம் போவதும், மறுபடி திரும்புவதும்,
சிறிதுபேர்ம் வரையில் கண்ணில் படாமலிருப்பதும், பிறகு
திமிரேன்று அதி வேகமாக ஓடிவருவதும், கொள்கூச் சேரம் தன்னிக்
குதித்து விளையாடுவதும், கொள்கூச் சேரம் கௌத்துப் படுத்திருப்பது
போல் காட்டுவதுமாகத் தன் மாய வித்தைகள் எவ்வாவற்றையும்
வெளிப்படுத்தினால்; மான் கூட்டங்களைடு கவுதி ஆசிரமத்து
வாசலுக்கு ஸமீபத்தில் போவான். பிறகு அவைகளைடு மறு
செடியும் அந்த வழியாகவே வருவான்.

65 இப்படி எனைத் தன்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்
துடன் அந்த ராகாஜ மிருகம் விசித்திரமாகச் சுமன்றுகொண்டு
அங்கும் மின்கும் உலாவிச் திரியும்பொழுது, மற்ற மான்கள் அந்த
ஸமீபத்தில் வர்த்து, முதலீல் தங்களைப்போன்ற ஒரு மாணவன் தே
எண்ணியிருந்தன. பிறகு அவனை முகர்ந்து பார்த்து ராகாஜ
னென்று அறிந்து பயந்து மறைந்தோயன்.

70 அவை தன்னருகில் இருக்கும்பொழுது அவைகளைக் கொள்ள ரு
தின்ன வேண்டுமென்று மாரிசலுக்கு ஆசை மேஸிட்டு வாயில் ஜூலை
ஷாஹ்ரூ. ஆனால் தானெடுத்த வேஷத்திற்கும், உத்தேசித்து வந்த
காரியத்திற்கும் கெடுதி கெருமென்று அவைகளைத் தொட்டுப்
பார்த்துக் கொல்லாமல் போக விட்டார்.

75 அந்த ஸமயத்தில் எனைத் கோங்கு, அசோகம், தேன், மா முதலிய
மரங்கள் அடர்ந்த சோலைக்குப் போப் மிருகத் ஸங்கோஷத்துடன்
அங்குமின்கும் பார்த்துக்கொண்டு புஷ்பங்களைப் பறித்தான்.
அதுவரையில் காட்டில் வரைத்தறியாதவள்; அந்தக் கஷ்டத்தை
அலுபவிக்கத் தகாதவள்; ஆகையால் ரத்தினங்களால் அலுப்பிக்கப்
பட்ட தங்க மாணைப்போல் விளங்கும் அந்த மாய மிருகத்தைப்
பார்த்து குச்சாரியமன்றத்து மிகப் பிரியமாகப் பார்த்துக்கொண்டே
இருந்தான். எனைத் தங்கைப் பார்ப்பதை அறிந்து மாரிசன்
முன்மூவிட அநிக வித்திரமாக அங்குமின்கும் அலைத்துகொண்டு,
தன் காங்கிரயால் அந்த வணம் முழுவதையும் பிரகாசிக்கச் செய்
தான். தான் அதுவரையிலும் பார்த்திராத விசித்திரமான
இறைஞன் அந்த மாணைக்கண்டு ஜானகி ஆச்சரியம் மேஸிட்டுக்
கண் கொட்டாரமல் அதைப் பார்த்துக்கொண்டே கின்றன.

அத்ருஷ்டபூர்வம் தம் த்ருஷ்டவா நாதாரத்தமயம் மருக்கம் |

விஸ்மயம் பரமம் ஸ்தா ஜூகா'ம் ஜுதவாத்தமஜா | (35)

— ४३ अ - १५.

3

�ர்க்கம் 43

யானைப் பிடித்துவத்து ஸ்தோ பிரார்த்தித்துவ

வா தம் மூலப்பேர்வை எார்வோவை குணாமாற்யபசித்துவதே |
அதற்குமிகு அதற்குமிகு பார்ச்சாப்'யாழுபஸாபி'தம் || (1)

இது புதம் தங்கவர்களும் ஒரு புதம் வென்னி நிறும் விளக்கும் அந்த அபூர்வமான மிகுக்கத்தைப் பார்த்து ஸ்தோ மிகவும் ஜாதிதோவிற்கு ராமய்தீயனர்களைக் கவி அதைக்கான். அவர்கள் வென்னில் வாது கற்றிப்பார்த்து, அந்தே ஒரிடத்தில் மேய்த்து கொன்று விளையாடும் மாய மிகுக்கத்தைக் கண்டார்கள். எப்போதும் 5 ராக்ஷஸர்களிடத்தில் ஈச்விதகருள்ளவரும் எப்பொழுதும் ஜாக் சிரக்கதயாக இருப்பவருமான வகுமணன் அதைக் கவனித்துப் பார்த்து, "அன்னா! ஓம் முஷ்பு இரக்கத்தால் கொங்கவாய்விட்ட அந்த மார்சினை இப்படி மாங்குபத்தை எடுத்து வரித்திருக்கிறோன். இந்த பாரி, நீண்தா குபங்களை எடுத்துக்கொன்று இந்தக் காட்டில் ஹெட்டுவாட வகும் அரசைக்கணக்கெதிரில் மானைப்போல் மதாங்கி அவர்களை மயங்கி, அடர்க்க கொடுகளில் இழுத்துக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கமயாகக் கொல்லுகிறோன். இவன் மதா மரவாயி; கந்தர்வ கூரத்தைப்போன்ற இந்த விசித்திரமான மாங்குபத்தை எடுப்பது இவற்குப் பெரியகாரியமல்ல. ரத்தினங்கள் பதித்தத் தங்கமரணைப்போல் விளக்கும் இது உலகத்திற்குள் மாங்கள் போன்றதால்ல. இது மாணவபே, அந்தேகவரின்ஸீ" என்று சொன்னான். வீதைவோ அந்த மாய மிகுக்கதின் தோலைப் பார்த்து மயங்கி அவனும் தடுத்து, "நாதா! இந்த மான் பார்க்க வேகு அழுமாக இருக்கிறது. என் மனத்தைக் கவர்த்துவிட்டது. எனக்கு விளையாட இதைப் பிடித்துக் காவேண்டும். இந்த ஆசிரமத்திற்குப் பங்கத்தில் கரடிகளும் குரங்குகளும் பலவித மான்களும் கிண்ணர மிகுக்களும் திரிகின்றன. அவன் ஆச்சரியகரமாகவும், பார்க்க அழுகங்களுக்கின்றன என்பது உண்மையே. ஆனால் இதைப் போல் கான் இறுவதையிலும் எந்த மிகுக்கதையும் பார்த்ததில்லை. பல வர்ணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் விசித்திரமான அங்களோடும், நீற்கதாலும், மெதுவான கண்டாலும், தேகக் கின் காந்தியாலும் இந்த வகுத்தில் பூர்வங்களிற்கு உறுத்தைப்போல் மிகுந்த காந்தியுடன் பிரவாசிக்கிறது. என்ன குபம்! என்ன குரல்! என்ன காங்கி! விசித்திரமான அங்களையுடைய இந்த மான் என் மனத்தைக் கொள்ளிகொண்டது. இதை உயிருடன் பிடித்து வாதுல் பார்ப்பவர்களுக்கு அடங்காத ஆச்சரியக்கதையும் ஆனாக தத்தையும் கொடுக்கும். வளவிலைம் தீர்க்கு ஓம் அவைக் கைக்குப் போகும்பொழுது இதைக் கொண்டுபோகும் பரதனும் ராஜுபத்தினிகளும் அந்தப்புராஜனங்களும் இதைப் பார்த்து ஆ

5

10

15

20

25

30

35

சுரியமூல வாரிகள். அந்தப்புரத்திற்கு இது அஸரியாக இருக்கும். ஒடுக்கீவனை இது உரிமூன் சிலைகளிட்டாலும் இதைக் கொன்ற இதன் விசித்திரமான தோலை நாற்பாளையாத்தின்மேல் விரிந்து உட்காரலாம், என்கூடு இங்கூட்கை அலுவரித்து இந்தக் காரியத்தில் தங்களை ஏவினேன் என்று கோபிக்கக்கூடாது. இது எந்தோருக்குக் காத வாசத்தையே. கேட்டால் எவ்வொரும் வெறுப்பார்கள். ஆனாலும் இந்த மிகுந்ததின் விசித்திரமான அழுகைப் பார்த்து என்மனம் மயங்கிலிருக்கிறது. இதைப்பிடித்ததுத் தாருங்கள் என்று என் தங்களைச் சொல்வது தாது. என்கொள்ளுதை மன்னிக்கவேண்டும். இதுவரையிலும் பார்த்திராத விசித்திரமான மிகுந்தென்று தங்களுக்குத்தொன்றினால் இதைப் பிடித்ததுத் தாருங்கள்" என்ற பிரார்த்தித்தான்.

நான் நிறுமின் மயின்ரையும் கூருதினாதைப்போன்ற கோம்பையும் உடைய அந்த மாயமிருக்கம். உதிங்கும் ஸாரியனையும் ஆகாசத்தையும்போல் விளங்குவதைப் பார்த்து ராமலூம் ஆச்சரிய மணந்தார். அந்த மாணின் அபூர்வ சூத்தாலும் விசையின் வேங்குடையாலும் அதைப் பிடிக்க விரும்பி, "வந்மன! குழாதைப் பார். எந்த இந்த மிகுந்ததினிடத்தில் அதிக ஆகை வைத்திருக்கிறோன். எந்தக் காடுவளியும் காந்தைம் சொந்திர ராம மென்ற தேவந் தோட்டங்களிலும் இதைப்போல் விசித்திரமான மான் இருக்குமென்று என் எண்ணவில்லை. கோஷலம் எதிராகவும் வளரும் இதன் மயிர் முழுவதும் தங்க நிறுமினை புன்னிகளால் அவங்களிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இது கோட்டாவி விழுப்பொழுத கோழுந்துவிட்டிரியும் அன்னியையும் மேகத்தில் பாடும் மின்னையையும்போல் இதன் வாயி விருந்து எங்கு தேவிவகுதைப் பார். இதன் முகம் இந்திர ஸீல கல்வால் செய்யப்பட்ட சின்னியையும்போல் விளங்குகின்றது. சங்கையும் ஆணிமுத்துக்களையும்போல் இதன் வயிறு வெளுக்கிறுக் கின்றது. இதைப்பார்த்து மயங்காதவர்கள் யாரோ? அரசர்கள் வினாயாட்டுக்காலமும் மாம்பளத்திற்காலமும் மிகுந்தகளை வேட்கூட யாடுகிறார்கள். அப்படிமிருங்க, நங்கத்தில் கவரத்தினங்கள் இழைத்துப்போல் விளங்கும் இந்த மாரிசைப் பேட்ப்பதற்கு கேட்கவும் வேங்குமோ? தங்கம் வெள்ளி கவரத்தினங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும் நாதுக்கள் காடுகளில் அதிகமாகக் கிடைக்கும். பாரீசன் தலையில் உத்தமமான முத்துக்களுண்டு. அரசர்கள் அதையளை வெகு கங் த்துடன் தேடுவேண்டும். கங்கள் முதலை தேவர்கள் மனத்தால் சினத்து பதார்த்தய்களை எப்படி அடிசிறுர் கவோ அப்படியே அரசர்களும் காட்டுப் பொருள்களைக்காட்டித்தும் இப்பக்காவாயுள்ள காட்டுப் பொருள்களையே மேஜானவை என்று அனுச்சுது தேடி வருகின்துப் பொக்கிடுத்தில் வைக்க வேங்கும். ஆனால் இதைங்களுக்கான விசாரித்துச் செய்யவாமென்பார். ஒருவன் ஒரு

பொருளை அடைய விரும்பி அதற்குச் செய்யவேண்டிய உபாயம் கணப்பற்றிக் கொள்ளுமும் விசாரிக்காமல் முயன்றும் மாத்திரமே அத அந்தமேன்று சொல்லப்படுமென்பது அந்த சால்திர சிடுணர்களின் கருத்து. இந்த அபுங்வாரன் மிகுகத்தின் சிறங்க தோறின்மேல் என்றுடைன் உட்கரச் சீதை வெகு ஆஸ்கோண்டிருக் கிறார். கதரி, பிரியமி, பிரவேணி ஆயிக் குதியியெற்றின் தோல் கணும் இதற்போல் அவ்வாறு மிகுகத்து இராதென்று என்றுகிறேன். இதோ ஸம்கெதிரிசிக்கும் இந்தப் பொன் மாலும் ஆகாசத்தில் கஷத்திரங்களுக்குள் ஓன்றை மிகுகிர்வு மேன்ற மாலும் வேசுத்தில் சிறந்துவ.

"இதுவரையில் ஏதை சொன்ன கருணங்களை ஒட்டி இதை அவசியம் பிடிக்க வேண்டுமென்று காட்டினேன். சீ சொன்னபடி யாதூரையுடைய மருவயாக இருந்தாலும் இதைக் கொள்வ வேண்டியது அவசியமே. இந்தக் கொடிய மாரிசன் கெட்ட நன்மை யுள்ளாவன்; கல்வோர்களைத் தன்பப் படுத்துவிற்கன். இவனுல் இதுவரையில் பல மற்றில்லைகள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவன் மான்வேஷியமெடுத்து, இங்கே வேட்டையாடவரும் அரசர்களுடைய கண்ணிங் தோன்றி அவர்களை வெகுதூராம் அகிழ்க்கிறத்தக்கொள்ள டிருக்கிறார். ஆகவூல் இவனை அவசியம் கொள்வவேண்டும். முன்பு இங்கே வாதாபி என்ற ஒரு அவர்கள் தபஸ்விகளை உபத்திரவித்துக்கொள்கிறுக்கிறார்கள். பிராம்பணர்களை சிராத்தக் திர்த்துக் கருவிக்கு, தான் அப்படின் குபங்கை எடுத்து, அவர்களைக் கிடைவிட்டு அவர்கள் வயிற்றுக்கொண்டு வேண்டியில் வருவார். ஒருங்கள் அவண்டியர் அங்கே வர்தார். அவசியம் அப்படிக் கொள்ளப் பார்த்தான். வயிற்றிகிறுக்கு தன் சிறு ரூபந்தூண் வாதாபி வேண்டியில் வர முயன்றான். அவண்டியர் அதைக் கண்டு புன்னிசிப்புடன், "துஷ்டா! சற்றும் வோகிள்காமல் இதுவரையில் பல வாதங்களை இப்படி சமாற்றிக் கொள்கிறுக் கிறுயில்லா? கோவேறு கழுதாத தன் வயிற்றிக் கிறக்கும் சிகவால் யாதவதுபோல் அவர்களுடைய வயிற்றிகிறுகிறது அவர்களைக் கொள்ளவாத்தாவால்லவா?" ஆகவூல் என் வயிற்றிலூள்ள செருப்பால் கொலூத்தப்பட்டு அங்கேயே நீர்ஜனமாகக் கூவாய்" என்றார். இங்கிரியங்களை ஜமித்துக் தர்மத்துபே எடும் என்னை எதிர்த்து இந்த மாரிசலும் வாதாபையின் கதினை அடுவாரன்.

"ஆகவூல் ஆபுதபாணியாக வேறுவிடுமிகளில் மாத்தூச் செதுந்தாயால் ஏதையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு இங்கேயே இருக்காம் செய்யவேண்டிய ஈகல வரியங்களும் இவனையே பொறுத்திருக்கின்றனவால்லவா" இந்த மாண்பு பிடித்துக்கொண்டால்வது, முடிவாளிட்டால் தோலை எடுத்துக்கொள்ளப்படவது வருகிறேன். வீதாக்கு இவனிடத்தில் மிகுந்த ஆஸ உண்டாகியிருக்கிறதென்ற தெரியவில்லையா? இதன் தோல் ஈம்கு முக்கியமாகவான் இது

பிளைக்காதென்று என்னுகிறேன். ஒரே பாணத்தால் இதைக் கொன்றுவிட்டு இதன் நோயை ஏடுத்துக்கொண்டு அதிர்ச்சிரத்தில் வழிகிறேன். அதுவரையில் இந்த ஆசிரமாத்திரிக்குறுக்குறோன்டு வேத ஜூக்கிரத்தையாக எத்தையைக் காப்பாற்றவேண்டும், உமது நன்பனுள் ஜூட்டாய் ஸம்ர்த்தர்; மஹாபலவான்; புத்தியான்; உனக்கு உதவி செய்கிற். நன்கு புறங்களையும் ஒவ்வொரு காணத்திறும் நன்குக்க வல்லிற்குப் பார்த்துக்கொண்டு எக்கிருக்க அபாயம் ஒருமொ என்று உண்டெதக்கத்துடன் சிறிதும் ஜூக்கிரதைக் குறைவில்லிர ஜூன்கிறை ரசித்துக்கொண்டிரு” என்று கட்டளை விட்டார்.

பிரதாஷ்டிவைஷாதி பாரைத பஞ்சிணை
ஜூட்டாவுகூட புத்திமதா ச வங்கமண |
பாவாப்ரமத்த: பாக்குறுஷய ஸமதிசீம
புத்திவாணம் ஸாவத ரவ ஸாங்கித: ||

(50)

ஞாகம் 44 மார்ச் வகும்

ததா' து தம் ஸமாதிஸூய ப்ராதரஸ் ரகுத்தத: |
பாப்ரதா'னிம் மஹாதேஷ ஜூமப்புதாய் மதனமும் || (1)

5 பிரது ராமன் அம்பகுறவளை முதலில் கட்டுக்கொண்டு தங்குப் பிடியுள்ள கட்சியை இடுப்பில் சொருகிக்கொண்டு, மூன்று வளைவுள்ள நோதனாட்டத்தைக் கையிலேன்ற மானைத் தாந்திக் கொண்டு போனார். அவனும் ராமனை சமாற்ற மினாத்து, அவர் ஸமீனப்போல் தங்களை நோக்கி வகுவதைக் கண்டு பயந்து எடுக்கினார்; சுற்று மனதவான்; சுற்றுத் தோன்றுவான்; மின்னால் கொட்டபோல் ராகவலுக்கெதிரில் ஒதுவேனை யினங்குவான்; ஒரு வேளை அம்புபாடும் தூரத்திற்குப்பூறும் பயந்து ஒடுவான்; ஒருவேளை கையில் பிடிக்கப்படுவதுபோல் காட்டுவான்; ஒருவேளை ஆகாசத்தில் தூண்ணிக்குதிப்பான்; ஆயுதபாணிகளைக் கண்டு வாந்தெதித்து ஒடும் மற்ற மிகுங்களைப் போன்றவளவில்; ஒருவேளை தோன்றியும் தோன்றுமதும் இந்பான். சாத் காவத்தில் சிறு மேகங்களுக்கு நடுவில் புகுத்து புறப்படும் சங்கிரமனா...வகுதப்போல், ராஞ்சத்தினை ஆகாசாட்டி மங்கள் அரிரமத்தினின்றும் வகுதுதாம். அபைச் செய்தான். பக்கத்தில் வந்து நிற்பான்; பானத்தை எடுத்து விடும் போழுது வேது தூரத்திற்கப்போல் தோன்றுவான். தகுவிரஜும் இப்படித் தங்களை வந்திற்கு அபைக்கழிக்கும் மாரிசனிடத்தில் கோபம்பெறாவது மேய்மறக்கு, இ எம் புல் தகரையில் மாத்து சிமுகில் சுற்றுவேரும் தங்கி, அந்தப் போன்மான் சுற்றுக்குராத்தில் ஈஞ்சரிப்பதைப்பார்த்து, அதைப் பிடிக்க மறுபடியும் ஆகா

கொன்டார். உடனே அந்த ராக்ஷஸ் பயந்து ஓடி மறைந்தன. பிறகு ஒரு மரச்சோலையிலிருந்து அவன் கொள்கின்றபோக்கு என்று ராமன், “இவிரேம் இவன் வதம் செய்வது என்றாலு” என்றேன்றன. அதிர்ப்பிரணத்தைபோல் நீங்கீர்த்து, கால அர்ப்பந்தைப்போல் சிறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சர்க்கார் ஏடுத்துக் கோதண்டத்தில் தொடுத்து பிரதமாவிற்குத் தூத அதில் மாநிரித்து மாரிசு மேல் எய்தார்.

இந்திரனுடைய வந்தாயுதத்தைப்போல் அது மாரிசதூடைய நேரத்தில் விழுந்தது : அவனுடைய வீருதயத்தைப் பிளக்கது, உடனே அவன் கோரமாகக் கீழ்த்துக்கொண்டு ஒரு பளைமர உயரம் கூளிக் குதித்து குற்றமிருந்து நாரையில் விழுந்தான். மரனை ஈம வத்தில் “ஏந்த பொயம் செய்தால் வீதை வந்தமண்ணீர் இங்கே அலுப்புவார். எந்த பொயம் செய்தால் ராக்ஷஸ் அவனைத் தனிகம் யில் எடுத்துப் போவான்” என்று ஆவேசித்து, ராகவதூடைய குருவு அகமத்துக்கொண்டு, “ஹா எப்போ! ஹா வந்தமணை” என்று கதறி னான். பவிர்ச்சிலையில் பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு மன்ற ரூபத்தை விட்டுத் தன் ராக்ஷஸ குபங்கதை எடுத்தான். விசித்திரயான வேழரம் முதலிய தம்ம ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, அந்தம் போன்ற பற்கஞ்சன், மலைபோன்ற நெடக்குதை எடுத்துக்கொண்டு ரத்தம் பெருகப் பூரியில் மாரிசுவில் விழுந்து புரங்களுடு ராமன், வந்தமண்தூடைய சொல்லை குருபயப் படுத்திக்கொண்டு வீதையை விழுத்து. “ஐபோ! இது மாரிசதூடைய மாலையே; வந்தமண்ண் சொன்னது உண்மையே. இவன் சாகும்பொழுது என் குருதுடன் ‘ஹா எப்போ! ஹா வந்தமணை’ என்று பெருங் குருவிட்டதை வீதை யும் வந்தமண்ணும் வேட்டு என்ன செய்வார்களோ?” என்று கவனி கொண்டார். பயக்காதும் நுக்கந்தாதும் மயிர்க்கூச்சவெடுக்கு, பிறகு வேறுக்கு மானை அடித்து அதன் மாம்புத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஆசிரமத்தை கோக்கி வேகமாக வீதார்.

திருத்தப் புதுங்கும் சாதியம் மாம்புமாதாய் ய ராக்குவி |
திவரமானினு ஒதுக்காதும் மானாராபு முருங் தந்தீ || (26)

ஸர்க்கம் 45

எங்கை வந்தமண்ணீக் கோபித்துவ

நூதனவரம் த நம் பார்து: விற்குபாவ ஈத்துபாம் வடே |
உவாச வந்தமணம் விதா க'சு ஜாதீலி ராக்குவம் || (1)

இப்படித் தன் கணவன் தீவனவரத்துடன் கதறினதுபோல் உண்டான சப்தத்தைக் கேட்டு வீதை, “வந்தமண! ராமன் ராகு அர்க்குவதை வாந்தில் அகப்பீட்டு, விமுகங்களால் பிடிக்கப்பட்ட விருஷ்பத்தைப்போல், காப்பாற்றவாரில்வரமல் தவிக்கிறூர். இப்படி

- 5 அவர் பந்துபாணங்க் காதலைத் தேட்டு என் மாறும் பிரசாரம் கும் நான்களின்; மயக்கம் வகுகிறது. கட்டில் தனியாகத் தனிக்கும் உள் அங்கூரியிட்டிருக்க அதி சீக்கிரமங்கப்போ. என் உயிரைச் சொடுத்தாவது அங்கூர் காப்பாற்று" என்ற கறிஞர்.
- 10 வந்துபாணதே ராமன் நூக்கு இட்ட கட்டிலையை நினைத்து அப்பிருது அங்கூரியின். அதற்காணுடு எதை எடுக்கோபம் கொண்டு, மித்திரைப்போல் அவரைப் பின்தொடர்க்கு உங்க பரமாத்தாகுவை உங்குடித் திருதைவர் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தியினால் தம் உணக்கு அங்கூர் காப்பாற்ற மாறினையில்லை? என்னைக் காப்பாற்ற விரும்பி அவருடைய மாறுத்தைக் கோரியிருக்கிறோயா?
- 15 அதனுடைன் இப்பிருது போகமாட்டேன் என்னிருப். ராமாலுக்கு கொஞ்சம் அபாயம் உணக்கு மிகுந்த அங்கோத்தைக் கொடுக்கிற தனியா? உன் அங்கூரியிட்டில் உணக்கு என்னையும். விழைத் தீவிளை என்ற இப்பொழுதுமில்லை தெரியிறது! இந்தக் கேட்ட எங்கைம் கொண்டு இப்போக நிர்கிறோயா? என்னைக் காப்பாற்ற இப்பிருக்கிறேன் என்ற சொல்வது வந்து வர்த்தை. கீழும் ஏதும் பாரு அங்கூரத்தோலோ அவர் மரங்களின்தையிலிருக்கும் போழுத வான் இப்பிருது என்ன செய்வேன்? ஜேபோ! மௌசம் போகுவேன்" என்ற அறநிஞர்.
- 20 25 இந்துத் திருத்த மாறிவைப்போல் கண்ணாட்டுன் எதை நூது அதைப் பார்த்து. வந்துபாண் "தாயே! ஓமாஸ்ரா கந்தாவ பன் என மதுஷ்ப ராமானாக்கள் யாகும் ஒன்றுமேர்க்கு வந்ததும் ராமன் ஓழுகிக் குடியாதென்பது தங்களுக்குத் தெரியாதா? ஓமாஸ்ராதைப்போல் மதுப பராமிர்மானியான ராமன் புத்தநிலை ஏற்றிர்க்க வடியவதுமுண்டோ? ராமன் சங்கையில் ஓதுவிலையைட்டு இறநின்றவரான். தாங்கள் இப்படிச் சொல்வது தூது. ராமதுமின்றி காறுபிள்ளித் தங்களை இந்த வாதத்தில் தனியாய் விட்டுப் போக உணக்கு மாம் வரவில்லை. மதுபமானவர் கண்ணடைய பலங்களெல்லாம் ஒன்று செர்க்காலும் அவருடைய பலத்திற்கு போட்டா? எனவே கொஞ்சமாகும் கோகபாண்களும் ராமாலுக்குய கோபமின்ற கேருப்பில் விட்டும் பூச்சிகளைப்போல் விழுது எம்பு வாயாகவோ! துக்கப்பட வேண்டாம்; கவுசியை விடுக்கள். அந்த மாறைக் கொன்றுவிட்டு அவர் அதி சீக்கிரத்தில் வகுவார். இது அவருடைய குலன்று; கந்தாவ காரத்தைப்போல் எவ்வே இந்த மாறுயையை பிரபோகித்திருக்கிறோன். விழையெய்வன? அந்த மாரை குலைய இந்திரஜூலைமே இது அவனுடைய குருவே. ராமன் தங்களை என்னிட்டிலீல் ஒப்புவிட்டதுப் போயிருக்கிறார். நான் தான் கண் விட்டுப் போவது சியாபமால்கா தாங்கார்களை நூல்களாகத் தில் ராமன் கொஞ்சது முதல் ராக்ஷஸ்கள் அவரிடத்தில் துவேஷம் கொண்டு அவருக்குக் கேட்டிருப்பை எம்பும் பார்த்தால் கொண்டிருக்கிறோன். பிறகு தமிழ்நை செய்வதே அவர்களுக்கு ஆன்தம்.
- 40 45

அவர்கள் அதைப்போல் இங்கும் பலவிதமாகப் பேச்கிற்றியவர்கள். அதைப் பற்றித் தாங்கள் கவனிசொன்னாக் கூடாது” என்ற எழுதாரனாம் செய்தார்.

அதைக் கேட்டு எந்தை கோபத்தால் கண் சிவந்து உண்மை வைப்பே பேசும் எந்தமன்னைக் கடுமையான வார்த்தைகளால் தூய்த்தான். “துங்டா! இரக்கமற்றவிலே! குரு ஸ்வபாவுமின் வரே! இங்குவாகு குத்தைக் கேடுக்கவேத் த்ரோத்தி! கேட்ட முன்தூண் ராமலுகு இந்த அபாவும் ஏப்பொழுது கோபப்போகிற தென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்குதாய் போதும்! இங்குவிட்டால் அவர் இப்படித் தலிக்கும்பொழுது இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்வாயா? உண்ணோப் போன்ற சக்கள்த்தி மகன்கள் இப்படித் தொல்வது ஆச்சரியமா? சிங்கள் கொடியவர்கள், துவிட்டர்கள், ஸ்வபாவுத்தை மறைத்து உட்பெயர்கள்; எந்தப் பாபத்தையும் செய் விர்கள். மஹாவோக்கியீஸ்ப்போகு எங்களுடன் வனத்திற்கு எதற்காக வந்தாய்? என்னைக் கவுப்பற்ற என்னவிரி வந்தாலோ? அங்குது பாதன் உள்ளை அலுப்பினுடே? உங்களுடைய என்னை பாங்க்காது. மஹாபுகுஷ்டான ராமனைக் கணவனுக் கட்டாத்து பிறகர மனத்தாலும் நினைப்பேனு? சி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே உயிரை விடுவேன். ராமனை விட்டு ஒரு அழையாகவு பிழைத்திருக்க மாட்டுன்” என்றார்.

மீரிர்கூச்சமுன்டாக்கும் இந்தக் கோரமான வார்த்தைகளை எந்தை இப்படித் தொல்குதும். எந்தமன்ன் இங்கிலிய ஸ்வாதின மூன்றா மஹாதுபாவனுண்டால் கோபம் கொள்ளாமல் கைக்கப்பி வனக்கந்தாது-ஈசாந்தமாக தாயே!“தாங்கள் எனக்கு தெய்வர்தைப் போன்றவர்கள்: தங்கள் வார்த்தைக்கு எதிர்த்துக் கொள்வ என்னும் முடியா துழுற்றிலும் உதிதமில்லாத வார்த்தைகளை ஸ்திரீகள் சொல்வது ஆச்சரியமல்ல. அவர்களுடைய ஸ்வபாவும் ஏப்பொழுதும் இப்படியே உள்ளதுதான். அடக்கம் போறுகிம் வினாயம் முதன்யை ஏற்குணர்களில்லாமல் சபல சித்தந்தூண் கூரான வார்த்தைகளால் புகுஞ்சர்களுடைய மீதுகூய்களைப் பின்பற்றும், பரம ஸ்தோகமுன்ன வர்களை விவரத்தொகுவதும் அவர்களுடைய தொழில். ஆனாலும் தங்களுடைய கொடிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு என்னம் பதற விரத. இந்த வார்த்தைகள் பழக்க காம்த பாணங்களைப் போல என் காதில் புகுஞ்சு மீதுகூய்களுடையப் பின்க்கின்றன. நியாய மார்க்கத்தை விட்டு விவகாரங்களுடைய அவர்களுடைய தொழில். ஆனாலும் தங்களைச் சொல்லவீர்களால்லவா? இந்த வனத்திலுள்ள வகை பூச்சிகளும் இதற்கு வாய்கள். என்னை-ந்திலும் எர்கேசித்த இப்படிப்பட்ட கோரமான பாபத்தை என் தலையில் கமக்கின தங்களை சிற்றிக்க வேண்டும்; தாங்கள் எப்படியானாலும் சர்நான். ஸ்திரீகளுக்கே தங்களுடைய ஸ்வபாவும் போதும்! பிறகுவைப் போன்ற ராம ஜூட்டா: ஆக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிற என்னையும் பார்த்து

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறீர்களே! எனவூது, ராமன் இருக்குமிடத்திற்குப் போகிறேன்” என்று புறப்பட்டான். ராம மூடிய ஞாபகம் வந்தவுடன், “ஐபோரி ஈழும் கோபத்திற்கு இப்பொடுத்து எவ்வளவித்திலிரும் எனக்குக் தாயான ஜானவினைக் கடுமையாகப் பெசிவிட்டேனே” என்று பரிதபித்து, “தங்க கனுக்கு ணகவ மக்களங்களும் உண்டாக்கடும். மாதோரு ஆபத்தும் சேரவேண்டாம். ராமன் தங்களை என்னிடத்தில் ஓப்புவித்தார். ஈழும் தங்களை இங்கிருக்கும் வனதேவதைகளிடத்தில் ஓப்புவித்தும் போகிறேன். இப்பொழுது காணப்படும் அபசகுனங்களைப்போல் பார்த்தால் ஈழும் ராமனும் இனித் தங்களைப் பார்ப்போமா என்று வர்த்தைப்படுகிறேன்” என்று தயங்கினால், அதைக் கண்டு வீதை தாரைதாரையாகக் கண்ணர் பெருக கோவென்று அவற்றின்காண்டு, “வங்மை! நீ போய் ராமனை அழைத்து வரா விட்டால் இதோ பார். கோதாவரியில் குறிப்பேன். தாக்குபோட இருக்கொண்டு உயிரை விடுவேன். உயரமான இடத்திலிருக்கு விழுக்கு பிராணனைத் துறப்பேன்; அவ்வது விழுக்கைத் தின்பேன்; கெருப் பில் விழுப்பேன். என் ரகுநாதனைத் தவிர மற்றிருங்கவர்க்காலாலும் தோடுவேனே” என்று வங்மையைக் கடிந்து, மகா துக்கத்துடன் இரண்டு கைகளாலும் வயிற்றில் அடுத்துக்கொண்டு அழுதான்.

இப்படிச் சிறிப் பெருங்குருவிட்டறும் ஏதைவை வகுமணன் தங்குவில் கூடியதானம் செய்தும் அவன் கடுச் சோபம் கொண்டு அவனிடத்தில் பேசுவில்லை. பிறகு வகுமணன் அவனை நமஸ்கரித்து அபிவாதனம் செய்து வைகூப்பி வணக்கமாக அழுமதி பெற்று அவனைத் திரும்பப் பார்த்துக்கொண்டே “இந்தக் கோரமான வனத்தில் இவனை இப்படி அனுதையாக விட்டுப் போகின்றோமே” என்று வகுமணனைக் காலாலும் இருக்குமிடத்திற்குப் போனான்.

தத்து வீதா மயி'வாத்ய வகுமண:

க்ருதாஞ்சுமி: சிஞ்சி த'மி'ப்ரணம்ய ச |

அங்குமானே ப'று'ஸாஶ் மைதி'வீம |

ஐகா'ம ராமன்ய ஸமீப மாதமவாந |

(40)

ஸர்க்கம் 46

ராவண ஸந்யாஸி

தயா பருவாழுக்தல்து குபிதோ ராகுவாறுத: |

எ விகாங்கந் ப'ருஸம் ராமம் ப்ரதல்தோ த சிராநிவ | (1)

இப்படிச் சொன்னம்கூட இஷ்டபில்லாமல், ஏதையின் குரு வார்த்தைகளான பாணங்களால் நுளைக்கப்பட்டு, வகுமணன் வேகமாக அந்தக் காட்டித்துப் புறப்பட்டான். இந்த ஈமயம்

Notes : This Blank Page has also to be counted as a another page Number.

It is intentionally left blank after Picture Sketches !

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தமிழ்நாட்டில் கலைஞர்: குப்பமந்தர மாண்ணத்: |
 அப்பகுதியில் ஆயுர்வேதம் உள்ளார்ஜு முப்புத் |
 இந்த வடிவம் ஏழாவூர் போகிற இந்த சாக்தி கொண்டுவரத். ராமரேஷ்வரம்... |
 மூத்தீசு என்ன இங்கும் மிருந்து நோக்கி வந்தார். |
 (பக்கம் 123 பார்க்க)

என்கிக் கேருப்போகிறதென்று காத்துக்கொள்ள்கிறுக்க ராவுகே கவரன். அழகன் காவுகயம் சிலை யக்ஞோபலிதத்துள். கையில் குடைடித்துக் காலில் பாதக்குறுக்கொள்ள மாட்டி. தண்டம் கூண்டத்து இவைகளை இடறுதேரளில் வைத்துக்கொள்ளு ஸ்யால் வேஷத்துடன் எந்த கிருக்கும் ஆசிரமத்தை கோக்கி வந்தான். ராமலக்ஷ்மனர்களில்லாமல் தனியாக இருக்கும் ஏந்தெயை அவன் எடுத்துப்போக வருவது. சந்திர வாசியிங்களில்லாத வந்தியா காலத்தைப்போய் இருட்டு விழுங்க வருவதுபோல் தொன்றிற்று. 5
 சந்திரனை விட்டுப் பிரிச்ச ஓருமினி தேவையை சுலியேங்ற குருக் கிரஹம் பர்சுப்பதிலிபால், ராமனை விட்டுப்பிரிச்ச ஜானங்கையை மது குருஞன ராவனன் பார்த்தான். உகல் வோகங்களும் எடுங்கும் படியான தெஜஸ்யும் கட்டத்தையும் உடைய அந்தராக்களினைக் கண்டு. ஜானன்தான் ததியூள்ள மரக்களெல்லாம் பயந்தால் அகாவந்திர்குக்கூட. காற்றாடக்கீலிலை. கெருப்புப்போறி போன்ற கண்களும் அவன் அங்குபிள்ளும் பார்த்துக்கொள்ளு போகையில் அநிக வேகமாக ஒடும் கொதாவரி எதியும். “நானு வேகத்தைக் கண்டு என்ன கோபிக்கிறேனே” என்று மென்ன ஒட் ஆய்விட்டது. 10
 ராமன் எப்பொழுது அப்புறம் போவானென்று காத்திருக்க ராவனன். தன் குட்ட ஸ்வாவத்தை அதுக்கீல் வேஷத்தால் மதற்கூட. ராமீனாக் குறித்துக் காவித்துக்கொள்ள்கிறுக்கும் ஏந்த விருக்குமிடத்திற்குச் சிக்ரா கூடுதலிருக்கும் பிடிக்க வரும் சனியைப் போல் வக்கான். புல்லால் மூப்பட்ட பாழுங் சினந்தைப்போல் ஸ்யாலீ வேஷத்தால் ராந்திர ரூபத்தை மதற்குக்கொள்ளு, விதேஷராஜபுத்திரியும் ராமனுடைய பற்றிவிழுமான ஏந்தெயைப் பார்த்துக்கொண்டு விண்ணுன். அழகன் உதடுகளையும் பங்களிக்க வையும் மன்றித செந்தமாறாயைப்போன்ற தேதிசங்களையும் முர்ஜைச்சுதிர்ஜைப்போன்ற முகத்தையும் உடைய எந்த, மஞ்சள் சிறப் பட்டை துரித்துக்கொண்டு, ராமதுக்கு கேட்க ஆய்வதை விடுத்துக் கண்ணீர் தாநாறாயுஷயப் பேருக ஆசிரமத்தில் உட்கார்க்கிறுக்கூட்டுக்கண்டான். கேட்ட என்னந்துடன் காமத்தால் மெய்மறந்து. வெளிக்கு வேதவாக்கிப்பக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஏந்தெயின் வைப்பத்தில் வந்து, அவனுடைய தேக்கார்த்தையைக் கூத்தும் வகுப்பான்களையும் பார்த்து. “ஈவை வோகம்பளிலும் இப்படிப்பட்ட ஸ்த்ரையை கான் பார்த்ததோ இல்லை. கமலானாத்தில் வீற்றிருக்கும் பூர்த்தியை கமலத்தைவிட்டுப் பூலோகத்தில் வந்திருக்கிறோ?” என்று பிரமித்து வினாயமாகப் புகழ்ந்து பேசத் தொடர்பில்லை.

“கருக்கி ஒட்டி ஆயிரத்தெட்டு மாற்றாத தங்களைப் போன்ற தேக்காக்கிடியுள்ள. மலர்க்க தாமரைகளால் விளங்கும் ஒடையைப்போல் மஞ்சள் சிறப்பட்டினுள் அவன்களிக்கப்பட்டு விளங்கும் கோரி பூதேவையா, சிறத்திரையை, மதுவாஷபியோ.

- 45 தீர்த்தவியோ, அப்போனோ, பாக்ஷிப்பதவகுதியோ? ஏதினா? இந்தப்படி எஞ்சிக்கும் கீ யார்? உன் பற்கள் சுற்றந்தாழ் விள்ளம்தும் துவியுள்ளக்கவனாகவும் வெள்ளம்பாலும் ஆழு பொருங்கியும் இருக்கின்றன. உன் கன்கள் சிராவமாகத் தெளிக்கு செல்வர் படர்ந்து கருத்திருக்கின்றன. துடுகள் யானைத் துடிக் காக்கைப்போல் கருண்டிருக்கிறதிருப்பதால், மார்புகம் அதிக மடிகு கரமாகத் தக்க ஹாரங்களால் அங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மூத்தைக் கவுரும் புன்சிரிப்பையும் பஸ்வரிச்சுயையும் கேத்திரங் களையும் விவரங்களையுடையவரே! வேங்மான நதியின் பிரசாகம் வரைகளைக் கவுசுவதபோல் உன் இரைகள் என் மூத்தைக் கூலிலிருந்து. ஒவ்வொட்டியில் அடங்கும் உன் இடையையும் தாமாரப் புறப்பட்டில் மோங்க்கும் உண்டுகளைப்போலிருக்கும் உன் தலையைக்கா யும் கண்டு மயங்காதுவர்கள் யார்? தேவால்த்ரீகளையும் கீதர் கண்டு களையும் என்ற கீதர்களையும் கிஞ்ஞரவால்த்ரீகளையும் மஞ்ஞவால்த்ரீகளையும் பார்த்திருக்கின்றேன். இல்லதமான குபத்தையும் காவன யத்தையும் பால்யத்தையும் அங்கெளிக் கேங்கமையையும் பகுவத்தையும் யோசித்தால், இத்தக் கட்டில் கீ தலையாக இருப்ப பகுதையும் யோசித்தால் கீ இங்கே வர்த காரணம் என்றுவென்று சிச்சயிக்கலூடியதிலே. கோரமான ராக்ஷஸர்கள் கடமாடும் இந்தக் கட்டில் கார்க்கந்தருந்துக்கூடினால், ஆகவால் இங்கே இருக்காதே. ராக்ஷஸர்கள் இங்டமான மூங்களை எடுப்பார்கள். மதுர மாயாவிள்ளி; மூலிதமாக உன்னை வஞ்சிப்பார்கள். அழிவுப்பரிசு காலியும் கார்த்தந் சேந்த தோட்டங்களிலும் என்ன பரிசு வல்லுக்களாலும் கேத்திரத்திற்கு ஆளுக்கத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்களாலும் குழப்பட்டங்கள் கீ வளரிக்கவேண்டுமோ? சிரேஷ்டமான மாலைக்கும் உத்தமமான ஆளாங்குமும் கேர்த்தியான ஆடக்கூடும் கோகோத்தரமான கணவழுமல்லவா உதக்குக் கிழவுகளென்றுமோ? கீ யார்? தேவால்த்ரீயென்ற என்றுகிறேன். குத்திரன் மருத் வளர்முதலிய தேவகணங்களைச் சேர்க்கவர்களில் கீ யாகுணப் பின்னால் இங்கே நேவ கீதரவ கிஞ்ஞர கணக்கள் வகுவது வழக்கவில்லையே. ராக்ஷஸர்களில்லவா இங்கே எஞ்சிக்கிழுகள்? கீ இங்கே வரக் காரணமென்ன? இங்கே உங்களச் கற்றியிருக்கும் குருங்கு ஏம்மலம் சிறுத்தைப்படியும் பெரும்பும் மாள் கடி கழுது முதலியவைகளைக்கண்டு கீ எப்படிப் பயப்படாமலிருக்கிறோ? மதுரபழுஞ்சை யானை மதங்கொண்டு திரியும் இந்தக்கட்டில் கீ தலையாகப் பயப்படாமல் எஞ்சிப்பதெப்படி? கீ யார்? யாகோச் சேர்க்கவர்கள்? எவ்விருந்து வந்தார்? என் வந்தார்பி கோரமான ராக்ஷஸர்கள் கொந்த இந்தக் கண்டகாரணயாத்தில் என்ன செய்கிறோ? என்று துராத்மாவான ராக்ஷஸ் பிரசம்மை என்றால் வேங்குத்துநீர் என்றாலும் குழந்தையான்.

அவன் அவன் விதிப்படி உபசரித்துப் புதித்து எவ்வளம்
அங்கும் பாத்தயம் முதலில்கூவதனாக கொடுக்கு. ஆகாரம் எத்தனை
யிருக்கிறதென்று தெரிவித்தான். காஷாயம் தன்டம் முதலிய
பிராம்மண ஸ்யாஸி வேஷத்துடன் வச்சிருக்கத்தும் ஏதென்றைய
எடுத்துப்போக வாயத்தைத்தேட்டு கொண்டிருக்கவேலே தனிர
அவன் செய்த அதிரி பூநூலையைப் பெற்றுக்கொள்ளவாவது புதிக்க
வாக்கு அங்கே வந்தவனு அவன்? மற்ற குருவியான ஜூன்குடைய
விட்டில் பழுகின எதைக்கு ஸ்யாஸிகளின் நிமிமும் ஆகாரமும்
ஒக்குக்குத் தெரியும். ஆகையால் அவன் கபட ஸ்யாஸி என்றநித்தும்
அவனுடைய சீலாத்திர்களவது மரியாவது செய்ய விரும்பி
அவனுடைத்தில் தலைவும் வைக்க முடியாமல். உண்ணாயான
பிராம்மண ஸ்யாஸியைப் பூதிப்பதுபோல், “ஸ்வாமி! இந்த
ஆணைத்தில் உட்காருங்கன். இந்த ஜூன்குத்தால் கால்களை அலம்பிக்
கொள்ளுகின்றன. இந்தக் காட்டில் சிடைக்கும் ஆகாரம் தங்களுக்கூக
எத்தமாக இருக்கிறது. இஷ்டப்பாடு கமாகப் புதிக்கவாம்”
என்றுள்.

இப்படி ராமசந்திர மாநாராஜாவின் பாரிக்கவயான ஜூன்கு
தங்கு உத்தமயமான அதிரிப்புதை செய்வதைப் பார்த்து அந்தப்
பாபி அவனை எப்படிப் பன்னாங்கரமாக எடுத்துப் போகவேண்டும் ரூபம்
ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கான். அந்த காண்நிதிவேயே தன்
சாமவயும் தேடிக்கொண்டான். ஆபுதபாஸிளாக் மான்
வேட்டைக்குப்போன ராமனியும் அவனாக தேடிப்போன வங்கி
மண்ணையும் எதை ஒங்கோரு நிமிமும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு
மரங்கள் அடர்ந்து இருந்த அந்த வனத்தில் கான்கு புறக்கிழும்
பயத்துடன் பார்த்தும் அந்த புத்த வீரர்களைக் காணவில்லை.

தத: ஃவைஷம் ந்துக்யா க'தம் பதிம்

புரதீஷமானு வைஹங்கமணம் தத'ா |

விவீஷமானு ரஹரிதம் ந'த'ா'ஸ தத

மஹந் வநம் வநவ து ராமவங்கமணன || (38)

எர்க்கம் 47

எந்தூ ராவண ஸம்வரதம்

ராவணை து வைதீதி ததா² புகுஷ்டா ஜிஹார்த்தா |
பசிக்ராஞ்ச விம்பீ'ந ஸாம்பூரத்தமாந மக்க'நா || (1)

ஸம்வரத் வேஷம் புன்ட ராவணன் இப்படித் தாந
வார்த்தைகளைக் கொல்ல வீதை, “இவன் பிராம்மணன். அதிரி.
கபட வேஷம் நீத்தாதும் இவன் வேட்டத்திற்கு ஈன் பதில்

சொல்லாவிட்டால் ஒரு வேளை சபிப்பான்" என்ற கொஞ்ச நேரம் 5 ஆவோசித்து. "இன்யாயி மிதியா நான்து அறிபதியான ஜூஸ் சக்கரவர்த்திக்கு நான் புத்தினி. எதை என்ற எனக்குப் போய். கோவலாதிபதியான தசரத மஹாராஜாவின் மூங்க புக்கிரலூக ராமசுநிதியே என் பர்த்தா. எனக்கு விவாதமான பிறகு பங்களை 10 மூடு வகுஷங்கள் வரையில் இந்வரகு வாந்தநார்க்குண்டைய வீட்டில் கை இந்தக்குழம் கிரைவேற, வகை போகங்களையும் அதுபவித்தும்கொண்டிருக்கிறேன். பதின்மூன்றுவது வகுஷந்தில் தசரத் மகிழிருக்குவது ஆவோசித்து ராமதுக்கு போனவாற்றியா பிறேகம் செய்ய சீக்கயித்தார். அப்பொழுது அபிவேஷக்கிற்கு வேண்டிய ஸ்கல் ஏப்பாடுக்குழம் நட்குதொண்டிருக்கும்பொழுது, 15 சக்கரவர்த்தியின் மரிசுவிளை ஒருநிதியான கைவீசி, மகாராஜா கைவத் தான் கேட்ட வரங்களைக் கொடுக்கும்படி அவர் செய்த புள்ளியத்தின் மேல் பிரதிக்கலூக்கு செய்வித்து, என் பர்த்தா வனத்தில் பதினாற்கு வகுஷங்கள் வரையில் வரங்கவேண்டுமென்றும், அவங்களைப் புத்திரான பரதன் ராஜ்யத்தைத் தூண்டுமென்றும் 20 இரண்டு வரங்களைக் கேட்டான். வத்தியம் தவழுத சக்கரவர்த் தினைப் பார்த்து, "சீர் ராமதுக்கு அபிவேகம் செய்தால் அன்ன பாளங்களைத் தொடர்மாட்டுத், தூங்கமாட்டுத்; எப்படியாவது வயிரை விடுவேன்" என்றார். அவர் முன்பு தனக்குச் செய்த உபகாரத்தால் தசரத் கட்டுப்பட்டு, மிகுந்த மாலியாகவேயால் 25 பயனிதமாக வயத்தாலும் பயத்தாலும் சிரேஷ்டமான பொருள் களையும் அழிவுமான வங்குக்களையும் கொடுக்கிறேனென்ற சொல்லி அவளை வயாதானம் செய்து பார்த்தார். அவள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. என் கணவரோ ஸ்கல் போகங்களையும் அதுபவிக் காத தகுந்த வயதின்துப்பயர்; சக்கரவர்த்தி வகுஷங்கள் வாழும் போருக்கியவர்; மஹா தெழுவியி; காட்டிக்குப் போகும்பொழுது அவருக்கு இருபத்தைக்கு வயது. எனக்குப் பதினெட்டு வயது.

எகல் கம்பான குணக்கும் பொருக்கியவரென்றும், 30 வத்தியமே பேசுகிறவரென்றும், சுத்தரென்றும் எகல் கோகங் களையும் ராமன் கீர்த்தி பெற்றவர்; சீராவுமான ஓத்திரங்களையும் மூழங்கள் வரையில் கீண்டு மாலைக் குதிக்கையைப் போக பகுக்க புதுங்களையும் உடையவர். எகல் பிராக்கிரங்குகும் தலித்தைவையே தெடுகிறார். பிதாவான தசரத சக்கரவர்த்தி மஹாதெழுவியானு ஹம், ஆகைக்கு அடிமையாகி, கைவீசியின் இங்குத்தைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்பி ராமதுக்கு அபிவேகம் செய்யவில்லை. அத்தாகத் 35 தூப்புறுத்திற்குப் போன என் பர்த்தாவைப் பார்த்துக்கைவீசி வேறு தாணியட்டன். "ராமா! உங் பிதா உன்னிடத்தில் இந்த வயத்தைகளைச் சொல்லும்படி, என்னிட்டேக்ட்டுக்கொண்டிருக்கிறோர். இந்த ராஜ்யத்தை வாதோகு அபாவழுமில்லாமல் பரதலுக்குக் கேட்டுக்கொண்டும், காட்டிக் பதினாற்கு வகுஷங்கள் வரையில்

வளர்க்கவேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் உன் பிரதானவை
போய் கொள்ள பாபத்திற்கு உட்படுத்துவாய்” என்றார்.

ராமனு சேய்த பிரதிக்கணுவைச் சுற்றுத்தார். பிறகுக்குக்
கொடுப்பவரே நான் ஒருவரைத்திலிருக்கும் வாங்கமாட்டார். எப்
பொழுதும் வாத்திவம்கூதியே பேசுவார். போல்வென்பதற்கியே ஒது
கானும் அறியார். ராமன் அனுஷ்டிக்கும் விரதம் இதுவே.

45

50

55

60

65

70

75

80

தசரதாகுடைய இரண்டாவது பத்தினியான வாழிக்கிரகாக
ஒரு மகறுண்டு. அத் வந்துமண்ண மஹாவிரன்; ஏதுகுக்கணுக்குக்
காவான். ராமன் விட்டிப் பிரியாதவான். ராம வந்துணர்க்கானும்
நானும் மஹாராஜாவின் வார்த்தையைக் காப்பாற்ற இந்தக்
காட்டிட்கு வாத்திருக்கிறோம். அவர்கள் தபங்கி வேஷாக்கான் இந்திரி
யம்மன் அட்கி. நர்மதில் மனத்தை காட்டி ஆயுதபாகவினாக
இங்கே வாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிக் கைகேயியின்
மூலாக ராஜபூத்திலிருந்து தசரதப்பட்டு இந்தக் காட்டிட்கு வந்து.
எங்கள் நர்மத்தால் காப்பாற்றப்படுகிறோம். இந்த ஆசிரமம் வெகு
பரிசுத்தமானது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் தாங்கள் சுற்று ஓயும்
இளைப்பாறலாம். இந்தக் காட்டில் கிடைக்கக்கூடிய ஆஹார
பதார்த்தங்களை எடுத்துக்கொண்டு என் பர்த்தா சிகிரத்தில் வாந்து
விடுவார். தங்களுடைய பேசுகரும் குலத்தையும் வோத்திரத்தையும்
எனக்குச் சொல்லவேண்டும். இந்த தண்ட்காரன்யத்தில் தனியாக
என் வஞ்சரிக்கிறீர்களோ?” என்றார்.

தன் குலத்தையும் பாக்கிரமத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள
சம்பவம் கிடைத்ததைப்பற்றி மிகவும் ஈக்கேதங்களைக்கிறு. ராவணன்
உடனே, “என்றே! என் ராகுநாளிப்புதி. வாங்கெங்கவான். உகல வோகங்
களையும். வகல பிராக்கிளையும் எடுத்து கெப்பிறவான். என்னை
ராவணன் ரா சொல்வார்கள். சிரேஷ்டமானதங்கள்தெருத்தைப்போன்ற
நீதகார்த்தியுடன் பட்டினும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் உன்னைப்
பார்த்த பிறகு என் பந்தினிலைட்டதில் மனம் சொல்லவில்லை. பல
வேகங்களிலிருந்து பல அமயன்களில் பல ஸ்தரீ ஏதினங்களைக்
கொள்ளுவதற்கு வாவத்திருக்கிறேன். அவர்கள் வாவருக்கும் தலையிழை
யாக இரு. ஈழாத்திரத்தின் எடுவில் திரிகூடுமென்ற ஒரு மகையுண்டு. அங்கே என் ராஜதானி வங்கை மயங்கும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
பல மனைகரமான மனைத்தாழ்வுகளைவிடும். தொட்டு ஸ்தலிலும்
என்றுடன் வாக்மாகக் காலத்தைக் கழிக்கலாம். அப்பொழுது
இந்தக் காட்டில் வாரிக்கவேண்டும் என்ற ஆகையே உணக்கு
வராது. சீ எனக்குப் பாரிக்கொண்டு வகல ஆபரணங்களால்
அலங்கரிக்கப்பட்டு. ஆயாவிரம் வேலைக்காரர்கள் உணக்குப்
பணியிடை சொல்வார்கள்” என்றார்.

ஏதைக் கேட்டுக் கேள்வி அதை ராகுநாளைச்
சிறிதும் வகுப்பை செய்யாமல், “தாங்கு மாணப் பார்த்த என்க

- 85** சொன்னும்? என் பத்தா மெருமலையைப்போல் அகங்க முடியாதவர். மற்ற ஸமுத்திரத்தைப் போல் கல்கழுதியாதவர். மேற்கூட தீர்களைப்போல் நீசர்ற பலஸுடாவர்; பராக்கிரமபூண்டியர். அவர் அஹுஷ்டிக்கும் நீசமத்தை நானும் கடற்துகிறேன். எனவே உத்தம வாய்மைக்கும் பொருத்தியவர்; சிசாவமான சினோகஞ்சன் ஆய்வத்தைப்போல் வகல ஜூங்களாலும் அனுகூல தகுத்தவுட்; எத்தியம் தவஞ்சுவர்; மஷாத்தமா. கான் அவரை அதுவரிக்கிறவன். கீண்டப்பாருத் துறுங்களையுமிசோலமான மார்க்கையும் மதம்கொண்ட விம்மத்தின் காங்கையும் பலத்தையும் கைரியத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் கொண்ட ஒருஷ விம்மம். பூர்ணாத்திரமைப் போன்ற முகத்தையுடையவர். இந்திரியங்களை ஜூபித்தவர்; மஷாகிச்த்திமான். கானே அவரை அதுவரிக்கிறவன்.

- பேன் விம்மத்தைப் போன்ற எம்ரீன, கிலையப்போன்ற கீ அடைய விகும்புவத தகுமா? குரியீன விட்டுக் காந்தியைப் பிரிக்கவும் முடியுமா? அப்படிவே ராமைங்கிட்டு என்கீரப் பிரிக்க முடியுமா? உன்கு மரணகாலம் ஓருங்கிணிட்டது. தங்க சிறையின் மரங்களைப் பார்க்கிறீரென்ற எண்ணுபுகிறேன். இல்லாவிட்டால் ராமதுங்குப் பிரியமாரியையான என்ன விகும்புவாயா? காட்டி தூங்க முகங்களுக்குக் காலனுள் மறைங்கிமுறம் பசித்திருக்கும் போழுது அதன் பல்லிப் பிடிக்க முயன்றிருப்பது. கொடிய விளைத்தை விடுதலைப் போகிறோம். மக்கிர பகுவத்தைக் கையிலெடுத்து விளையாடப் பார்க்கிறோம். காலைடு விளைத்தைக் குடித்துவிட்டு வாக்கமாப் பிருக்கப் பார்க்கிறோம். கர்ணம்யான ஜெயியால் கண்கீரச் சொறியப் பார்க்கிறோம். கருக்குஞ்சு கத்தியை காங்கால் தடவப் பார்க்கிறோம்.
- 105** கழுத்தில் பெரிய பாறையைக் கட்டிக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தை கீதிக் கடக்கப்பார்க்கிறோம். வாலியசுக்கிரர்களைக்கைளால் தாவிப் பிடிக்கவைபார்க்கிறோம். கொலூந்து விட்டெரியும் கெருப்பைத் துவியில் சுருட்டப் பார்க்கிறோம். கர்ணம்யான முனிக்குஞ்சுள் இரும்புச் சூல்கள் மேல் கடக்கப் பார்க்கிறோம். இல்லாவிடில் அவ்வாறு ராமதுங்கு பிரிய பாரியையாகி கந்தமான நட்கை முன்வட என்ன விகும்பக் கண்வாயா?

- ராமன் விம்மம், கீ அவ்யான ஸி; ராமன் மகா ஜூத்திரம், கீ அவ்யான காங்கை; ராமன் உத்தமான மத்வானம், கீ புளிந்த கடிக் கழீசி; ராமன் உருங்கி ஒடங்கி ஆயிரக் கேட்டு மாற்றுத் தங்கம், சிவோ சுவம், ராமன் சித்ரஷ்டமான சுந்தரக் குழம்பு, சிவோ கந்தமுள்ள ஓது; ராமன் மதமிழிட்டத் தயன், சிவோ புனி; ராமன் பகிமகூங்கெல்லூம் அரசனுள் கருதி, சிவோ கங்கை; ராமன் மயில், கீ கீத் கங்கை; ராமன் கவுறும்ளம், சிவோ விகாரமான கழுது. உள்கும் அவகுக்கும் எவ்வளவு தூரம்பி மறை ரத்தினக்கை அரிசி என் து என்னை விழுப்பு

கிணுவு அதை தூங்க முடியுமா? பராக்ஷமத்தில் நெயேற்றிருக்கு வைமான ராமன் கோதண்டபாளையாக என்னை கூறிக்கும் போழுது ஏ என்னை எடுத்துப் போன்றும் வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? என்னுல் உன் உயிர் போகுமே நீரை வேற்றில்”என்றார்.

130

இப்படிமதை வாதாயும் பரிசீலித்தமானவரும் ஜனகராஜ புத்திரி யுமான எந்தை, ராவணனைப் பார்த்த கைரியாக அத்திட்டனுதூய், மாத்தினிருக்கும் பயத்தால் காற்றில் அடிப்பட்ட வாழ்முறைப் போல், கடுங்கினுள், ராவணன் அதைப் பார்த்து, “இவளை இன்னும் அதிக மாகப் பயமுறைத்தினுள் காங்கு வசப்படுவான்” என்று என்னினுள், காலமைப்போன்ற பராக்ஷமமுள்ளஅந்தப் பாபி நன் குலத்தையும் பகுத்தையும் பயங்கரம் கோருமான செய்தகளையும் வர்ணிக்க ஆரம்பித்தான்.

நாம் வேவுபாதா முபவங்கிய வீதாம்
எ ராவணே மிகுத்துவம் ப்ரபா⁴வ : |
கும் பீவும் நாம ச கர்ம ச ஸ்வாம்
ஈமாசா வீஷ பாவகாராணு⁵தும் ||

(49)

ஸர்க்கம் 48

ஸ்தோ ராவண ஸம்வரதம் (தொடர்ச்சி)

ஒவும் ப்ருவந்தவாம் வீதாயாம் ஈமரப்புதும் பகுஷம் வச : |
யோடை ப்ருகுஷம் க்ருதவா ராவண : ப்ரத்யவாச தும் || (1)

அதைக் கெட்டு ராவணன் கோபத்தால் புரவக்கை கொற்று விசுவும் கெட்டிய வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான். “மின்ஜல் கொடுக்கப் போன்ற ஏ பண் னை சேச ! குபேரதும் காதும் ஓரே பிதாவுக்கு வேறு வேறு பார்வைகளிடத்தில் பிரந்தோம், ராவணனான்றும் தச்சிலனைன்றும் வேள்க்காலில் பிரசுரித்தி பெற நிருக்கிறோம். எகல பிராணிகளும் மிகுத்துவமாக கண்டு ஒடுக்கி ஒடுவது போல். என்னைக் கண்டு கேவ தானால் கீத்துவ சோச பகுத உரக கைத்தய கண்கள் கடுக்கி ஒடும். உதே ஒரு காரணத் தால் குபேரதுடன் ஏத்தம் செய்து அவளை தேவீத்து கூற அடிக் கேளன். அவள் பயந்து என்க ஸம்பந்தக்குழும் கிறைந்த தன் ராஜ தாயியான வல்லக்கையை விட்டு ஒடுக்க கைவாலங்கில் வர்ணிகிறோம். ஆகாசத்தில் ஸின்தத் திட்டத்திற்குப் போகவே எடுப் பயத்தைய புஷ்பக சிமானத்தையும் கைப்பற்றினேன். நான் கோபித்தால் என் முகம்கைக் கண்டு இந்திராதி தேவாதாகன் பயந்து கடுக்கி ஒடு உள்ளிக்கு கொள்வார்கள். காற்றும் கானிருக்குமிடத்தில் பயந்தே அடிக்கும். ஸ்தோ தன் சிரணங்களை ஒளிந்துச் சுந்தி ரணைப் போல் குளிர்க்கின்றை கொடுப்பான். மரங்களில் இலைகள் அடையாது. ஆறுகளில் ஸீர் ஒட்டாமல் நிற்கும். என் எங்கிருந் தாழும் எங்கே ஸஞ்சரித்தாதும் எங்கே பார்த்தாதும் இப்படியே.

10

15

- 20 இந்திரதுக்கு அமராவதி என்ற ராஜதானியைப்போல் எனக்கும் யங்கூ என்ற ராஜதானி உண்டு. ஸமுத்திரத்தால் குழப்பட்டு கோரமான ராஜாவர்களால் நிறைக்கு, வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட கோட்டைச்சுவர்களையும் தங்கந்தால் செப்பப்பட்ட விட்டுச்சுவர்களையும் வைத்துவிடம் முதலிய கவரத்தினங்களால் இழந்தப்பட்ட வாசற்படிகளையும் கண்டது. பயத்திலும் பராக் கிரமத்திலும் கந்தியத்திலும் சிகர்த்த ஈஸ்ரங்கத்தால் காக்கப்பட்டது. பாட்டு ஆட்டம் வாத்தியம் முதலியவைகளின் கோஷம் ஏப்பொழுதும் மதரமாகக் கேட்கப்படும். தோட்டங்களில் அழிவு மரங்கள் எக்காலத்திலும் பழங்களாலும் புதிப்பகளாலும் நிறைக்கிறது. அப்போல் என்றுடன் சம்பிரதாமாகக் காலம் கழித்துக்கொண்டு மறுஷ்ய ஸ்திரிகளையும் அவர்கள் அறுபவிக்கும் போக்களையும் சிகிச்சையில் மாட்டார்.
- 25
- 30

- “ராமன் தாநதுகையை முத்த புத்திரன் : ராஜ்யத்தை அடைய வேண்டியவன். அப்படிமிருக்க ஒரு ஸ்தீ நன் மகனுக்கு அக்க ராஜ்யத்தைக் கொடுத்த பணமற்ற ராமீஸ்க் காட்டிற்கு காற்றி விட்டார். ராமஞுமையை விரியம் என்னாவு? அவனுமையை ஆயுள் என்னாவு? அவன் கேவலம் ஒரு மறுஷ்யன் : அவனைப் பற்றி நிரைக்கப்போகிறோயா? பணமற்ற தேதுவுக்கு குறைந்த புத்திமயங்கி வையானாகாதவனுக தபஸ்வி வேந்த்தைத் தரித்த பேந்துவால் உன்க்கென்ன பிரபோஜனம் ஈகவ லோகங்களிலுள்ள ராஷ்டிரர் கழுக்கென்றும் எடுத்த கால். உன்னிடத்தில் தூதர வைத்து நானே உன்னைத்தேடி வர்த்திருக்கிறேன். என்னை அவந்தியம் செப்புவது உணர்க்குத் தகாது. மூன்றாவத்தில் புருஷன் சக்கரவரித்தியை வைத்து அவந்தியம் செப்புத் தாவரல் உகந்ததுக் காலி பிரது பசு சாத்தாபம் மேலிட்டு அவனைத் தேடிப்போன தபோல், கீழும் என்னை அலங்கியம் செப்தால் பிறகு மிகவும் வருந்தப் படுவால். யுத்தத்தில் ராமன் என் கண்டுபிரதாக்குக் காலுவானு? கேவலம் மறுஷ்ய என்னவா? உன் அநிருஷ்டவசத்தால் உன்னைத் தேடி வர்த்திருக்கிற என்னை அடைத்து கூயாக இரு” என்று பயவிதமாக கறப்பட்டும் எனது கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து. அந்த ராஷ்டிரனாக கடுமை வாக்க் கோபித்துக் கூறினார்.
- 40
- 45
- 50

- (கேவலம் ஒரு மறுஷ்ய ஸ்தீ. கோரமான வனத்தில் தனி யாகக் காப்பாற்றுவாரின்திற்க தனிப்பவன். ஈகவ பிராக்கிளூம் எடுக்கும்படியான ராவணேசுவரன் தன் பலத்தையும் விரிவத்தையும் கீர்த்தியையும் கூக்கவீரியத்தையும் கொடிய ஸ்வபாவக்கத்தையும் மத்து அதுவரையிலும் ஒருவநக்கும் வணங்காத தன் தலைவை விரைத்துக் கொண்டு வர முடிகி. தன் ராஜ்யத்தையும் கூக்கவீரியங்களையும் அவந்திய பாதங்களில் எமர்ப்பனம் செய்து, தன்னை அங்கீ சரிக்கவேண்டுமென்று கெஞ்சிக் கேட்டார். அவனை அவந்தியம்

செய்து, ஒருக்கும்பாக சினாத்து நிதித்த ஜனகிபிள் பதிலிரதா தர்மத்தின் மகிழ்வையை வர்ணிக்க முடிவுமா?)

"தாங்டி உன் வடன் பிற்றவனுக்குப்பேரன் மதுநமா. எனவே வோகங்களிலும் பூஜிக்கப்பட்டவன். அவனுக்குக் தம்பியாக இருக்கும் ஏப்படி இந்தக்கெட்டான்னாம் கொன்டாய்வீக்களை வித்தற்கூற வும் கெட்ட புத்தியையும் கொண்டு. இந்திரம்பக்களை ஜூரிக்காமல் ஏற்றுக்கொள்ள அமிர்ந்திரும் உன்னை ராதாவாக அடைந்த எனவே ராகங்களிலும் மதவார்களென்பதில் எஞ்சேதகமுண்டா? சிரந்த சூபவதியான இந்திரானியை இந்திரருஷாய எனவீவிருக்கு பலவர்த்த மாக அபகரித்துப் பிழைத்தாலும் பீழுமக்கலாம். ராகவறுக்குப் பிரியமான என்னை அபகரித்த கீ அமிருதபானம் செய்து மரணமற்ற வனுகை இருக்காலும் செய்து கூறு விருத்தான்.

60

ஶீவேசரிரம் வந்த'ராஜை இறக்குதாத
ஸதிய் பரத'குஷ்யாபரதி சூபஞ்சாம
ந மாத'குஷீய் ராகங்கள் தா'ஷவிதவா
பிதாம்குத்தன்யாபி தவாங்கி மோக : 1 (24)

65

70

ஸர்க்கம் 49

ஸ்ரீதாஹநாராணம்

ஸ்ரீதாயா வசநம் ஶ்ருதவா ந'ஸாக்ரீவை : பரதாபவாந் |
நாம்கே நால்தம் வையாதநாத கார ஸாமநந்த வடு : 1 (1)

ஸ்ரீகத இப்படிர் சொல்லவிவேட்டு. மதுந பிரதாபசாங்கியான காலுகள் கோபாவேசத்தால் கைபோடு எக்கை அகற்கு, மீனியைப்போன்ற சூப்தை எடுத்து, "பெண்ணே! என் பல பராக்கமங்களை கேட்ட தில்லை என்ற என்னுடையேன். இப்பொழுது நான் அவைகளை வில்தாரமாக எடுத்துச் சொன்னாலும் கீ என்னை அவக்கியும் செய்வதைப் பார்த்தால் உணக்குச் சித்த ஸ்வாதீன மிள்ளாமல் கைத்தியும் பிடித்திருக்கிறதென்ற என்னுடையேன். ஆகாஶத்தில் கீன்றுகொண்டு புமியைக் கைகளால் நூக்குகொன். எழுந்திரத்தை அன்விக்குதிப்பேன். காவலுடன் ஏதும் செய்து அவனுக்கும் காலனுவீனன். கூர்க்கவான பாணங்களால் வாடிரியினாத் தடுப்பேன். எனவே வோகங்களையும் பிளப்பேன். கீன்த்த சூபங்களை எடுப்பேன். உனக்கு வேண்டும் வர்யகளைக் கொடுப்பேன். இப்படிப்பட்ட என் உன்னேல் கிருவர்பெய்து உன்னை அங்கீகரிக்க, கீ என்னைக் கொஞ்சமாவது. என்றும் செய்யாமல் என்னிடத்தில் கூர்க்கவாகப் பேசவதைப் பார்த்தால் உணக்குப் புத்தி ஒழுங்காக இல்லை என்ற தோன்றுமிருத்துத் தோ பார்"என்று சொல்வி நன் சிறு சூபத்தை எடுத்தான். தெறுங்கள் வாடிரியனுக்கும். உங்களத்தால் அங்கீகரிக்கும் எம்மான அவனுவையை கேட்கிரக்கள் சிவாத்

5

10

15

- 20 சுதந்தில் மஞ்சன் படர்க்கிறுக்கினா தும், வள்ளிருங்களாதும் அவர்களிக்கப்பட்டு கை ஆயுதமில்லோ டீம் மற்று மேகங்களைப்போல் விளங்கினான். நான் முன் எடுத்து வகுத சாந்தமான விண்யாசம் வெவுத்தை யிட்டு, காவாந்தக்குறைய குபத்தைப்போல் கோரமான ரூபத்தை எடுத்துக் கொபாவேசம் கொண்டு, அதி ரூபங்கள்யாத்துடன் விளங்கும் ஏதைக்கு எதிரில் நின்று, அவனை வெறித்துப் பார்த்து, "ஒக்ல வேங்கங்களிலும் சிரேஷ்டமான புதுஅரைப் பித்தாவாக அடையவேண்டுமென்று கீ விரும்பினால் என்னை அங்கீரிப்பார், நான் உணர்குக் காருத் திருங்கள். என்னை அடைக்குத் தெருக்காலம் விரைக்கதை அறுபாசிக்கலாம், நான் எவ்வளவிதைத்திலும் சிரேஷ்டன். உன்னிடத்தில் பிரீதி வைத் தவன். உன் இய்த்தெரிய்கு சிரேஷ்டமாக நான் நடக்கமாட்டேன். அப்ப மதுஷ்யமாகிட்டதில் கவுத்திருக்கும் ஆசையை விட்டு என்னிடத்தில் சிருபை செய், முட்டானோ! எவ்வளம் தெரித்தவளைப் போல் என்றுமிருந்துள்ளே! ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டு எவ்வேந்தாலும் அவந்தியம் செய்யப்பட்ட ராமனிடத்தில் எந்த குணங்களைக்கொடு ஆகை கொள்ளுகிறோம் எந்த புக்கிலிலைக்குவது ஒரு ஸ்த்ரீயின் வாரத்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு ராஜ்யத்தையும் ஸ்ராங் வளையும் மிதிரக்களையும் விட்டு தூஷ்டி மிகுங்கள் ஈந்துளிக்கும் இந்த வனத்தில் வர்ப்பானு?" என்று பரிகாசம் செய்தான்.
- 40 நாக்கு ஏங்வளவே மரியாதை செய்து, உபரித்து பிரீய மாகப் பெசிய ஏதையிடத்தில் எங்வளவே மரியாதையையும் பிரீதி வையும் பக்கினையும் கவுக்கவேண்டியிருக்க, கெட்ட ஸ்வபாவ மூல்ளவானுக்கால் எங்வளவற்றையும் மறந்து, ஆகை பேஷ்ட்டு புதன் கோருகின்றைப் பிடிப்பதுபோல், இடை கையால் ஏதையின் தலை மரியாவும் வலது வையால் தலைகளையும் சேர்த்தப் பிடித்து எடுத்தான்.
- 45 பெரிய மலையைப் போன்ற ரீத்தடத்தும் இருபது புதுங்க ஆட்டும் காவாந்தகளைப்போல் கோபத்தால் நூவைக்கும் அந்த ராக்வேசவரனைப் பார்த்து, அங்கிருந்த வனதெவைத்தன்ம் பயக்கு ஓடின. கோவேறு கழுத்தன் பூட்டி, தங்கத்தாலும் ரத்தினங்களாலும் அவங்கரிக்கப்பட்டு, மற்று மேகங்களைப்போல் சப்தம் செய்யும் ராவணன்றுடைய மராயாமயமான ரதம் கடனே தேவன் நிற்று, பிறகு கொடிய வாரத்தைகளால் அவளைப் பயமுறுத்தி, நாக்கி ரதத்தில் கவுத்தான். மற்று கீர்த்திசாங்கிரான் ஏதை, ராவணனால் இப்படிக் கவரப்பட்டபொழுது தங்கம் தாங்காமல் கோரமான வனத்திலிருக்கும் தன் பர்த்தாவை நீண்டத், "ஓமா ராம!" என்று கூறினான். தன்னிடத்தில் பிரீயமில்லாத ஏதையிடத்தில் தான் எவ்வளவிற்கு ஆகை வைத்து, காகேந்திரருடைய பத்தி வியை அப்ப ஜூது அபாரிப்பதுபோல், ரதத்தில் கிடைத் துரும் ஏதையை எடுத்துக் கொண்டு தேவன் ஆகாபத்தில் செலுத்தினான்.

துக்கத்தாலும் அவன் ஆரசு மார்க்கத்தில் போகும்பொழுது உண்டான பயந்தாலும் எதே மனம் கவனித்தியல்லிப் புலப்பி னுள்.'வங்மை. மதுரா பராக்கிரமானியே பெரியோர்களுக்குப் பணி விஷ செய்வதில்லைப்பீல்லரதவனே! கரது அனைர்க்குதைய வதத்திற் காக பழிவாங்க நினைத்துவன்னைப் பலவந்தமாகக் கொள்ளுபோகும் இத்தராவணனைப் பர்க்க மாட்டாயா? தன் உறிஞராயும் ஒருங்களை யும் கொஞ்சமாவது ஸ்தியம் செய்யாமல் தன்னை அங்குதனவர்களை ரகுக்கும் ரகுக்கதா? இத்தீர்கள் இப்படி என்னை அத்தமாக அபகரிப்பதைப் பார்க்கவில்லையோ? துண்ட்ட்களை வய்துறித்து வாதுகளை ரகுப்பதற்காக அவதறித்தமல்லாதுபாவ! இத்தீர்மாபாபீயன் ராவணனை மாத்திரம் என் ஸம்ஹாரிக்க வில்லை? ஒரு வேளை பாபிகள் செய்த பாபம் அப்போழுதே பலிக்காத. பயிர்கள் வைச்வதற்குப் பல அதூராலங்கள் ஒத்திருக்க வேண்டும். கீமய்கள் பலிப்பதற்குக் காலமும் முக்கியமான விஷயம். ராவண, மரணம் கொஞ்சினதால் கி புந்தி கெட்டு இத்தீர்மாபாபத்துவச் செய்திருக்கிறைய். ஆகையால் ராமன் உள்கு மிருந்தும் ஆவார். தீர்மத்தை விட்டு வியகதமானுள்ள ராமலூட்டய பாரியை ராகுவனதுல் எடுத்துப் போகுப்பட்டதைக் கேட்டு வகையிடும் அவளைச் சேர்க்கவர்களும் இப்பொழுதாவது வாந்தோதுமான்தவர்களா? 'ராமன் காட்டிற்குப் போகுவில் எதே அவனுடன் போகாவிருக்கமாட்டான். அங்கிருக்கும் ராகுவனர்கள் அவன் எடுத்துப் போவது சீக்கயம். அதனால் ராமன் உயிரை விடுவான். வந்தமாறும் பிழைத்திருக்க மாட்டான். ராஜ்யம் போட்டி இல்லாமல் பரதனுக்கு நிலைக்கும்' என்ற அவனுடைய மெட்ட வோசனை எனக்குத் தெரியாதா?

தூரையானத்திலுள்ள கோஞ்சு மரம்வேளை! ராவணன் என்னை எடுத்துப் போகிறுவேன்று ராமலூட்டுச் சீக்கிரமாகத் தெரிவியுவான். மால்யாவேன்ற மலையே! ராவணன் எதேதைய எடுத்துப் போகிறுவேன்று ராமலூட்டுச் சீக்கிரமாகத் தெரிவியுவான். ஜம்ஜம் ரீங்கோழி முதலிய பகுதிகளால் விளங்கும் கோதாவை ஏதி தேவ கைதையே! உண்ண வணக்குத்தேரைன்; ராவணன் எதேதைய எடுத்துப் போகிறுவேன்று ராமலூட்டுச் சீக்கிரமாகச் சொல். இவ்வள்ளுக்கை விருங்க தேவதகளையும் வணக்குகிறேன்; எனக்கு கோர்க்க வெட்டுக்கை ராமனிட்டில் சீக்கிரமாகத் தெரிவிப்பான். இத்தை வணக்கிறுக்கும் என்ன நூல்துக்களையும் சண்முகாகிறேன்; ராமலூட்டுப் பிராணமினாக காட்டிறும் பிரிவமான என் ராவணனுவில் அராத்தையப்போன்றுத்துப் போகப்படுகிறேன் என்ற ராமலூட்டுச் சீக்கிரமாகத் தெரிவியுவான். ராவணனுக்குப் பயப்படுவேன்டாம். இவன் என்னை எந்த ஓவர்கங்களில் கொண்டுபோய் வைத் தாலும் யமளிடத்தில் ஓப்புவித்தாலும். அது ரகுவிரதுக்குத் தெரிக்

60

65

70

75

80

85

90

95

100 தால் தன் பராக்ஷியமத்தால் என்னை மீட்டு வருவார். ஆகையால் தவறூயல் சொல்லுகிறார்கள்” என்று தீண்மைப்பு புலம்பிச் சொன்று போககூடில் ஓடிடத்தில் ஜூடாபு படுத்திக்குப்பதைக் கண்டார்.

உடனே ராவணனுடைய வசத்திலிருந்ததாலும், குட்டக்தாலும், பைத்தாலும் வார்த்தைகள் குளாற். “என் பர்த்தாவிற்குப் பரம மத்திரே ! பாரும். இந்த மதாபாரபியான ராமான் என்னை அகாந்தனையில்போல் ஏடுத்துப் போகிறார். தாங்கள் இவ்விடத் தடுத்து பிரபோஜனமிட்டே. பல ஏத்தங்களில் ஜூடித்தவன்; கபட புத்தம் செய்யுள்ளே; அழுபாகனி; மதாமாபாவி. ஆகையால் ராம வந்துமன்ற்கூக்கு இந்த விஷயத்தைப் பூர்ணமாக்கி தெரிவிக்கும்படி பிரோர்த்திக்கிப்பதே” என்றார்.

ராமாய து பத்ராதந்தம் ஜூடாபோ தாராயம் யை |
உண்மையை சுதா வரை மாக்காதவை மாரைத : (41)

ஈர்க்கல் 50

ஜூடாபு ராவணனைத் திருத்தங்கள்

தம் ஸப்த^१ மனைப்பதாக ஜூடாபூரத^२ ஸாங்குவே |
நீஷ்வர ராவணம் கிப்ரம் கூவதே^३ ஹிம் ச தந்தரீஸ ஸ: : (1)

5 இநம் பரிதாராத்திற்காகச் சுற்று ஜூடிக்கொண்டிருந்த ஜூடா பூரின் காலில் இந்த வார்த்தைகள் விழு, உடனே அவர் விநித்துக் கொண்டு பார்க்கவேண்டி, ராவணன் வீதையைத் தன் ரதத்தில் எடுத்துப் போகுவதைக் கண்டார். அவர் மீன்சிருத்தைப்போன்ற தொகந்தையுடையார். கார்ணபோன் மூக்கையும் உள்ளகையும் கூடுதலாகவுடையார். பக்ஷிகளுக்கெல்லாம் ராஜா. பகவாறுக்குக் கூக் கூக்காரியம் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவர்களுக்குள் கிரங்கார். அவர் மாத்திரிக்குற்றப்படியே ராவணனுக்கு ஹிதமான வார்த்தைகளைச் சொன்னார். “தாருகி ! ஹிதிகாலம் முதல் எாதுக் காருக் குறுத்திட்டிக்கப்படும் பகவாறுநைய கூக்காரியத்தையே கீழாக சம்பீரிக்கிறேன். ஒந்தியம் ஞானம் ஞாந்தம் முதலீய ஞாநங்காரன் விளங்கும் பரமாத்மாவே என்குப் பற்று; அவனை அடியும் உபாவநும் அவரே. நான் கழுக்களுக்கெல்லாம் ராஜா; மதா பலவான். என் பெயர் ஜூடாபு. வேவகநூர் என் வெவ அபம் இருத.

10 இனி என் பிரபுவின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். தசரத சக்ரவர்த்தியின் புத்திரனான பூர்த்தராமன் ஸகை யோகம்பூர்த்தும் காவகன். இந்திரன் வருணன் முதலீய திங்பாவன்களுக்கு யமானன். எக்கப் பிராஹிமின் ஹிதம்கையே எடிய மனத்தை உடையவன். ஆகையால் அவன் உடைக்கும் ராஜா என்பது சிச்சயம்.

ஏ இப்போது எடுத்துப்போக விரும்பும் வீதைபோ அந்த யோக நாததுவாய பிரிய பராந்தி. அவன் அதுங்குத்தும் தர்மத்தையே அதுஞ்சிப்பவள்; ஸுபந்தரதும் குனக்தாதும் பிருந்த சீதீ பெற்றவன். ராமன் உனக்கு பிரபுவன்று கீ ஓப்புக்கொள்ள வேண்டாம். அவனை மன்றனுவர் பாலித்துப் பேசுவாம். அப்படியே கீ செய்வது அதர்மம். நேயும் ராஜ நாமத்தைப் பரிபாணிக்க வேண்டியவன். பால்தீவினா எடுத்த வரவாயா? இமதும், உன்னைப் போன்ற அரசர்களின் மனைவிகளை ரகுபிக்கவேண்டியது உன் கட்டுமால்லவா? ராமன் அரசரென்று கீ என்னுடைட்டாதும் பரங்திரகளை எடுத்துப் போவது அப்பானா செய்கூக் கன்ற உணர்குக் கூறியாதா? புதிமான் பிறர் சிறிக்கக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யானா? ஒருவன் தன் மனைவிகளை எப்படி ரகுபிப்பாரே அப்படியே மற்றவர்களுடைய மனைவிகளையும் ரகுபிக்கவேண்டும்.

25

30

“இன்னளை அரசர்கள் தாங்கிரிச்சனில் விதிக்கூப்பாத தர்மார்த்த காமங்களை விரும்புமாட்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் காந்தராஜ ஜூனாங்கள் எப்படி கட்டித்துகொண்டாதும், அரசனுள் கூக்கு இத முற்றிறும் தாது. உனக்கூக் கிள்ளாயிட்டாதும் யோக ஜூனங்களுடைய ஜெமத்தை உத்திரித்தாவது கீ தர்மத் திருந்து விளக்காயா? தர்மார்த்த காமங்களுக்கு ராஜா இருப்பிடம். நம்ம நம்களை அரசன் அஹாஷ்டக்கிறபடியே பிரகநு கணும் அஹாஷ்டப்பார்கள். ஆகவூல் அரசன் அப்பொழுதும் பாபத்தை விலக்கி தர்மத்தையே உத்திரி கட்டுவேண்டும். பைப்தைச் செய்யும் ஸ்வபாவழுள்ளவாறுவூம் விழுவாறாக்களில் முழுவினவஞ்சுவும் இருக்கும் கீபாபி தேவவிமங்கும் பெற்றதபோல் எப்படி எல்லையற்ற ஜூவரியத்தை அடைத்தாபி பரங்திரகளை அபகிப்பது ஜூவரியத்தை காசம் செய்யும், கன் உணக்கு எல்லையை தாம் ஜூபிதாபதேசம் செய்தும் கீ வீதையை விட வில்லை. உணக்குக் கொத்துவத் பிறக்க ஸ்வபாவழுதை ஒழிக்க முடியுமா? ஆகவூல் கெட்டவஞ்சு உணக்குச் செய்த நல்வ உபதீசம் உத் தொந்திய பாராது. சுத்துகுன்ச் மனைவியை அபகிப்பது உன் ஸ்வபாவழுமென்றால், மத்துப்பவாறும் தர்மாத மாலுமான ராமன் உன் ராஜ்யத்தினாவது ராஜதாவிலிவாவது எவ்வாறுக்கு என்ன அபகாரம் செய்தான்? ஒன்றுமில்லை. அப்படி யிருக்க, அவனுக்கு ஏன் கெடுதி செய்ய கணக்கிருபி ‘காந்தை புகாங்கறு எணக்குச் செய்த கெடுதியல்லவா’ என்றால் குப்பைய கூக்காக்க கால் ராமவிட்டதில் என்னடக்குப் போனால். எல்லை மீறி தட்டபடியால், பிறக்கு குழிம்களை செய்வதை அறியாத ராமனை அவனைக் கொள்ளுன். கன்றுக் கோதித்துப் பார். ராமன் உணக்குச் செய்த கெடுதி என்ன? உன்னம்கூபுச் சொல். யோக

35

40

45

50

55

60

நாதனு ராமதுவைய மனைவியை சீ எடுத்த வர ஏதாவது சிபாயபூஷ்டா?

“எந்தென்றை இப்பொழுதே வரி. இவ்வாயிட்டால் முன்பு இந்திரன் வஞ்சலாயத்தால் விருக்கிறானைக் கொன்றதுபோல், உங்கள் ராமன் கேடப்பட்ட மர்கவயாலேயே எரிந்துவிடுவான். மஹாகாந்திய சீலையுள்ள ஸர்ப்பு நத வள்ளிரத்தின் நூலில் முற்குது ஓதாளில் பொட்டுக்கொண்டு கவனையற்றிருக்கிறேயே! முத்தில் யம்பாசம் விழுக்கிருக்கவேயில் உணக்குத் கொஞ்சமாவது பயமில்லையே! ஒருவன் தான் தாக்கக்கூடிய பாரத்தெந்தையா தாக்கவேண்டும்? நன்கு கேடுதி செய்வாமல் ஜீவனமாக்கக்கூடிய அன்னத்தைபால்லவா நின்ன வேண்டுமீ? தர்மமாவது கீர்த்தியாவது ஸாக்மாவது சினாக்காமல், தேகப்பிரயாஸமும் சாவும் மாத்திரம் சிச்சயமாகக் கிடைக்கும் சாரியத்தை ஏந்தப் புக்கிமானுவது செய்வானு?

“ஒன் வயதுசென்றவளென்று என்னை அவன்யும் செய்யாரேத. நான் பிறக்கு அறுபதாயிரம் வருஷங்களானே. அவ்வளவு வாஸம் என் பிரதைகளை நூர்க்கிரகத்தொகைக் காப்பாற்றினால்தால் கேகத்தில் சிரமம் மேற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஆவுதங்களில்லை. சிரோ யெனவன் புருஷன்; வில் அம்பு வாஸம் ரதம் முதலை ஏத்த ஸாமான்கூட்டன் இருக்கிறோம். ஆனாலும் எந்தென்றை எடுத்துக் கொண்டு அபாயமில்லாமல் போகாமேன்று என்னுடே. வேத வாக்கியங்கள் இயற்கையாகவே பிரசமானம். அவைகளைச் சுர்க்கால்த்திறுவுள்ள அனுமானங்களால் விபரிதமான அர்த்தங்களைக் கொடுக்குப்படி ஒருவன் வியாக்பாளம் செய்வதை. வேதங்களையும் அவைகளின் கருத்தையும் பூர்ணமாக அறிக்கவன் மார்த்தும்கொண்டு சம்மா இருப்பானு? ஏப்படி வேத வாக்கியங்களைத் தூஷிக்கிறவன் நானே அறியான். அவைகளுக்கு ஏதாவது குறைவுள்ளேரை? எந்த அந்த வேத கருதியைப் போன்றவர்; நான் அவனுடைய மறுகிமுடியைப் பூர்ணமாக அறிக்கவன். என்னைப்போன்ற அரியாக்கிய சில அபக்கிப்புகளைப்பார்த்துக் கொண்டு சம்மா இருப்பேனு? (இங்கே ராமயானத்தின் தந்தார்த்தம் வெசு உலகங்குமாகக் குறிக்கப்படுகிறது.) எந்தொல் உணக்கு மாசமே நவீர உன்னால் அவனுக்கு யாதோரு குறையும் கோரது. சீ குருஞ்ஞா சுற்று கோரம் போறுத்திரு. ராமன் வருவார். அவருடன் புத்தம் செய். சீ பந்துவான் கான் அவனை எந்துத் தமிழ்த்தைப் போல் கீழும் பின்னமாகப் பூரியில் உடப்பாப் அதற்குக் கூடுரிய மில்லாயிட்டால் என்றால் ஏதும் செய். இதுவாய்ப்பில் தேவ தானவதைத்தியர்களைப் பல தடவை ஏத்தக்கில் ஜூபித்தக் கந்பைப் படுத்திவிருக்கிறுவாய்வாரி! அவர்களுக்கு நாதனு ராமன் உங்கள் அதற்காகவும் தன்னிட்டுக் கியாயுள்ளு. மரவரியையும் மான்தோலை யும் தீர்த்த அந்த ராமச்சந்திரனே உங்களை ஏதும் சூத்தத்தில் கொள்கூடா.

அதை ராஜபுதிரர்கள் இப்பொழுத வெகு தார்த்திலிருக்கிறார்களோ. அவர்களை எப்படி அறநித்தவர்களுமியல்? அவர்களுக்குப் பயக்கிட நீ ஒன்றிது ஓலிகிருபென்ற எனக்கு என்னுக்கு நெரிசிறது. அது இருக்கட்டும் ராஜர்களுக்குப் பிரியமான மனைவியும் வகை வெகங்களிலும் நிகழ்ந்த குபதியுமான ஏதையை என் உபிடோடிக்கும் பொழுத நீ எடுத்துப் போக முடியுமா? என் மித்தினாலோ தசாதனை சிகிச்தையும் மாற்றமானால் ராமலூக்கங்கூம் என்னுயிரைக் கொடுத்தாவது அவர்களுக்கு அப்பயம் ஓரூமல் காக்கவேண்டியும். உடாதே. ஸி. பத்துத் தலைகளுக்கு இருபது கைகளுமிருக்கின்றன என்ற கூடுமொனா? சீ எனக்கு பிரியமான அதிரியல்லவா? உன்னாட்டு புத்தம் செய்வதே உணக்கு என் என் சுக்கிஞ்சுத்தக்கவாறு செய்யும் அதிரியலை என் உயிர் உன்னாவையுமில் உன்னை விடுவதில்லை. உன் பத்துத் தலைகளையும்' காட்டிலிருக்கு பழக்கதை உதிர்ப்பதுபோல், அதுத்துத் தலைகளிடேன், பார்" என்னும்.

105

ஏத்தா! இதீங்கி ப்ரதா²வெயாமி யதா²ப்ராணம் நிழாசர்!

வருக்காலில் பாலங் த்வாம் து பாநவேயம் ரதோ²த்தமாத் || (28)

110

ஸர்க்கம் 51

ஐடரயி ராவண யுத்தம்

இதியுக்குத்தமை யதா²நியாயம் ராவணன்ய ஜூடாயாநா |

குகுத் த²நியாக்திநிபா²; அர்வா ரேஜூர் கிப்பாதித் துக்குஷ்டம: || (1)

நியாயமான வார்த்தகளை ஜூடாயு இப்படிச் சொல்ல, ராவணனுடைய இருபது கண்களும் கேபத்தால் செலுப்பிக் கொழுங்கூடப்போல் ஓயவித்தன. அந்த வார்த்தகளைப் போறாக்காமல் ஜூடாயுவின்மேல் பாய்க்கான். எதிர்க்கருஞ் அடிக்கப்பட்ட இரண்டு மஹா மேகங்கள் தாக்கினதுபொலும் மாஸ்யாண்ற மலைகள் ஒன்றிருந்தான்று மேற்கிணதுபோலும் ராவணனும் ஜூடாயும் அந்த வனத்தில் ஓரேரமான யுத்தம் செய்தார்கள். (தண்டகாரன்பாத்திரும் இங்கிட்டைத்தக்குப் பங்கற்றிலும் மாஸ்யாண்ற பெபருண்ட இரண்டு மலைகளுண்டு) பிறகு அந்த ராஷ்டர் காலீகம் நாராசம் விக்கிளி முதலிய கூர்மமான பாணங்களை ஜூடாயுனின்மேல் போழித்தான். அவர் அனுவடை நூற்கணக்காக அடித்துச் சும் சும் தன்னி, தன் கீர்மமயான நக்களைதும் கால்களைதும் கொல்ல விரைந்து, காலதண்டம் போன்ற கூர்மமயான பத்துப் பாணங்களால் அவற்றைப் பிளக்கான். வீதை கண்ணும் கண்ணிருமாய் ரதத்தில் தலிப்பதை அவின் கண்டு, அந்த பாணங்களைக் கொடு சம்பட விழுவும் செய்யாமல் ராவணன் மேல் பாய்க்கு, அவதானைய விழுவும் பாணத்தையும் கால்களால் அடித்து முறித்தார். உடனே

5

10

15

ராவணன் கூறிக்கொபம் கொண்டு வேற்குக் கிள்ளை ஏடுக்க அழிம்
 20 பதினூரியம் பாணங்களைப் போற்றித்தான். கடு கட்டியது போல்
 அதை அவரை மறைத்தான். அவர் அவங்களை இருங்கொண்டு
 அடித்துக் காண்சி அந்த கிள்ளையும் காவல் முறித்தார். அங்கெங்கூம்
 போல் துவசிக்கும் அந்த ராகுவனதுயை தின்சிப் காச்ததை இருக்க
 25 கூக்க காற்குல் போன்ற தன்னிலூர், தங்கெங்காங்களில் து போச
 கூக்கஞ்சூள் ரத்தில் பூட்டிக்குக்கும் அதிவேகமான கோவேறு
 கழுதைகளைக் கொண்டு, அந்த ரதத்தையும் தூணாக்கி, குடைகளை
 யும் சாமரங்களையும் அவங்களைப் பிடித்திக்குத் தராகுவனர்களையும்
 30 கொண்டு, வாரதியின் தலையைக் கடித்தெதித்தார். விளைவுற்று
 குதிரைகள் இருந்து வாரதியிடுத்து ரதமின்றிராவணன் எதையைப்
 தூக்கிக்கொண்டு இரும் குதித்தான். அப்பொழுது வகை பிராணி
 கூழும் ஜூட்டுவைக் கொண்டாடின. அவர் வயதாலும் சிரமத்தா
 ஓம் இனைக்கிருப்பதை ராவணன் அறித்து எங்கொலாம்பாட்டுத்தான்
 35 உடனே எதையைப் பூக்கிக்கொண்டு ஆஷாந்தில் விளம்பினான்.

அதைப்பார்த்து அந்த பக்ஷிராஜன் பற்று அவனை வழிமறித்து,
 40 "நூடா வந்தரத்தைப் போன்ற பாணங்களை விடும் ரகுவரதுயைய
 மனைவியை எடுத்துப் போகப் பார்க்கிக்குவோ! ராகுவன் குலத்திற்கு
 காச்சாலம் கொடுக்கியது போகிக்கிறது. நாகமெடுத்தவன் பாண
 குலதை அளவில்லாமல் குடிப்பதுபோல், கீழும் உள் மிதிரக்களும்
 45 பந்துக்கஞ்சும் மந்திரிக்கும் கலைப்பங்கஞ்சும் பரிவாரங்களும் விழும்
 கல்ந்த பாணத்தை அளவில்லாமல் குடிக்கிறீர்கள். காரியங்களில்
 பயிரை அறியாமல் நினைத்தபடி செய்விறங்கள் அதிசீலிக்கிறத்தின்
 அறிவார்கள். அதற்கு ஒயே திருக்டாந்தம். தான்தில்புள்ளை விழும்
 50 சின மின் பிளைக்குமா? கால்பாசத்தால் கட்டுப்பட்ட கீராமனிடத்
 தினிக்குது தப்ப முடியுமா? ராம வாணியார்கள் இல்லாதபொழுது
 அவர்களின் ஆசிரமத்தினிருந்து கீ வீதையை எடுத்துப்போனதை
 அந்த வீரர்கள் மன்னிப்பார்களென்ற என்னினுயோ? திருப்புப்
 55 பயணப்போல் பயந்து ஓலிந்து என்னேக்கும் கிட்டிக்கூத்தக்கூக்க காரியத்
 தைச் செய்தாரே. இது வீரலுக்கு அழகா? சுற்றுநேரம் பொறு.
 ராமன் வகுவார். திறமையிறுக்கால் அவனுடன் ஏத்தம் செய். உன்
 தூஷன் பிற்றத் தங்கைப்போல் கீழும் வரித்தற்புப் புமிகில் கிடப்பாய்.
 ஒருவழகுக்கு ஆயுள் குறுகி அகற்குக் குறுக்க எந்தப் பாபத்தைச்
 செய்வானாலும் அதை கீ இப்பொழுது செய்திக்கிருப்ப வோகங்களுக்கு
 அதிபதியும் ஸ்வயம்புரூபான பகவாதமும் பாப பழனைக் கொடுக்கக்
 கூடிய வர்த்தகங்கள் செய்யத் தங்கவரை" என்று இப்படிப் பரம
 60 முதிர்மான வர்த்தகங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்குவதெல். ராவண
 என் ஒடியாதைக் கண்டு, ஜூட்டுவ அவளைப் பின்தொடர்ந்து அவன்
 முதலில் குத்தி. மதம் பிடித்து ஓமீம் யானையைப் பாக்கி அங்குறத்
 தால் குத்திக் கிருப்புவதுபோல், தான் கார்ணமையான கங்களால்
 65 தேவமெங்கும் ஒரிப் பின்களார். அவனுடைய தங்கவிரைப் பிழிக்கி

தானை வியாவகங்களை நல்ல ராமாயணர்கள் தான் ஏனென்று : |
பிரேரணை பொற்றுவேன் அப்பதைச் சொல்ல உத்திரவுதை சொல்லுதை || —— ५१ ம். ४२ ச.
ராமாயண அமைப்பை எழுதி, ராமீர இளைஞர் ஏதேனும் சொல்லும் சிட்டாயுவின் இறைவனங்களை
இறந்துவிடும் காரணத்தை பும் கர்மவழியாக கட்டியாக செட்டுத்தனவில்லை.

முதலில் கர்ணமயன் முக்கைப் படித்து மாம்லங்களைக் கடித்திருக்கார். அந்த வெத்தனையைப் போறாக முடியாமல் ராவனன் உதடு துடிக்க, ஓங்கத்தால் நேகம் எடுக்க. அவனுடைக் குத்தம் செய்யுத் திரும்பி. ஒரு கையால் எதையைப் பிடித்துக்கொண்டு மற்றொரு கையால் ஜூட்டுவை அறந்தான். அவர் திரும்பி அவனைப் பிடித்து, இடது கைகள் பத்தையும் கடித்தெறிக்கார்புற்றினிருந்துமூலமாக பிடித்து விட்டன் விடு ஜூட்டுவையுடன் சிளம்புவதுபோல், அறுபட்ட கைகள் மூலமாக தான். பிறகு அந்த ராகுஷன் எதையை விட்டு முழுமிகளாக ஜூட்டுவையும் கைகளாக ஜூட்டுவை அடித்து உதைத்தான். அப்பொழுது ராவனன் ராஜாஜுங்கும் பசுமி ராஜாஜுங்கும் ஒரு முக்கித்தம் வரையில் கோரமான புத்தம் நடைத்து. அதன் முதலில் ராவனன் வையைப் பார்த்து, ரகுவீசுதுங்காக யுத்தம் செய்யும் ஜூட்டாயுளின் இறக்கை களையும் சிறந்துளையும் கால்களையும் கர்ணமயன் கூத்தியால் வெட்டுத் தங்கினான். ஜூட்டாயு குற்றாகிருந்து முறியில் விழுந்தார். வெனுத்த மார்புடன் குற்ற மேகத்தைப் போதும், அனைந்த காட்டும் தீவியப்போதும் அந்த மறைஞர் அடிப்பட்டுக் கிடப்பதைப் பார்த்து ராவனன் என்றோவித்தான், எதையோ தன் பக்துக்களென்றாம் இறந்துபோல் துக்கவைத்தான். ராவனன் ஜூட்டாயு புது பலத்தால் கொல்லப்பட்டுத் தான் தானாயாப் புத்தந்தைப் பெருக்கி கூட்டு ஜூட்டாயு விழுது கிடக்கும் இடத்திற்கு ஓடு அவனை இறக்க தழுவிக்கொண்டு கோவென்று அவற்றை.

தத்து தம் பத்ரரத்தில் மறநிறை
நிபாதித்தம் ராவனை வேடு மாதிரிதம் |
புது பரிசுவர்தீவு சாஸ்திரப்பாந்தா
நீரோதி வீதா ஜூட்டாய்ஜூ தநா ॥ (46)

கர்க்கம் 52 எந்தாஹரனம்

தமிழ்பழையிதம் குருத்தரம் வெட்டுரத்தம் ராகுஷாதிபா : |
ந'தார்ஷ பு'பொ பதிதம் ஸமீபே ராகுவாஸ்ரமாதி : (1)

இமதுஷைய ஆரிசமத்திற்கருகில் தனரைப் பிட்டது குற்ற விழுடுங்கள் துடிக்கும் ஜூட்டுவை ராவனன் கண்டான். கண் துடிப்பது முதலிய குற்றங்கும், காக்கை முதலிய பறவை கள் குற்றுவதும், இன்னும் மற்றால் குருஞ்களும் அபசுஞ்சனங்களும் மனிதருக்கு கேரும்ஸாக தங்கள்களைக் குறிக்கின்றனவாரீராமி எனக்கு கேர்ந்த கங்கநதைத் தெரிவிக்க மிருகங்களும் பழுக்களும் கீர் இருக்குமிடத்தை ஓராக்கி ஒடுவின்றனவே. ஆகையால் அதிலேக மாக வகுது ஏன்கைக் காப்பாற்றியும். இந்தத் தங்களினிடத்திற்குக்கு என்னை பிட்க வருது மீதிருக்குன பழுராஜன் தன்னும் இவன்ற மாடும் அவனுடைக் குத்தம் செய்து அடிப்பட்டுப் புறியில் கிடக்கிறார்.

ஹா ராமி ஹா விஷ்ணு! ஓடுவக்கு என்னை வழியுங்கள்" என்ற பயத்தால் கடுகில், அவர்கள் வெகுதூரத்தில் இருப்பதை மறந்து வைப்பதில் திருப்பதுபோல் சிகிச்தைக் கூவினான்.

வள்ளித்திருக்கிறோம், ஆபரணங்களும், அலங்கோவைகள் தீர்மானமாக கட்டிக்கொண்டு பிரவாபிக்கும் வீதையை கோக்கி ராவனன் ஓடுவந்து, அவன் வேற்றும் கொடுக்கப்போல் பூமியில்லிழுக்கு புரஞ்ஜிதயும், பேரிய மாங்களை இறகப்பீடித்துக் கொள்வதையும் பார்த்து, 'அவைவளை ஏடு, ஏடு' என்ற பல தடுக்கு அடித்தினான். அவன் அவனைத் தவணிக்காமல் மனித ஸஞ்சாரமில்லாத அந்தவளைத் தல் 'ராம ராம' என்று கதறிக்கொண்டிருக்கவீல், யமன் பிராணி களைப் பாசத்தால் இருப்பதுபோல், அவளுடைய நலையெனிறப் பிடித்து இருந்ததான். அதன் மூலம் தன் ஆயுளையும் ஜூஸாரியத்தையும் கீழ்த்தியையும் அதிகாரத்தையும் குலத்தையும் வேற்றத்தான்.

இப்படி வீதையைப் பலவுக்கும் செய்வதைக் கண்டு உகலப் பிராணிகளும், உகல வள்ளுக்களும், தங்கள் ஒன்றாவத்தையும், ஒன்றாகவுடன்தையும் இழந்தன. அங்குள்ள மேன்ற இருந்து வோக மூன்கும் பரவிற்றி, காற்றுடிக்கவில்லை. உலுரிய பிரகாசம் மறைக்கத் தடுக்கவை ராவனன் இப்படிப் பலவுக்கும் செய்து நிற்கிறப்பதை, பிரம்மா ஜூஸாரிக்குதியூரால் பார்த்து வீடுதோறுப் பட்டு, "பகவான் பிரதிக்கூட செய்த காரியம் மூடித்தது" என்கிறார்கள். தண்டகாரண்பத்தில் வளர்க்கும் மறுவரியிகள் வீதை அப்பொழுது படும் துக்கத்தைப் பார்த்துப் பரித்தார்கள். ராவனன் தானுங்கே நன் வாசத்தைக் கேட்கவொன்றைதைப் பற்றி வள்ளுகிறார்கள்.

‘ஹா ராமி ஹா விஷ்ணு’ என்ற அவன் கதறிக்கொண்டிருக்கவீல் அந்த ராவனன் அவனைத் துக்கி எடுத்து ஆகாசமார்க்க மாக்க வொண்டு போனான். கூம் மினையைப்போல் கழுத்த சீர்த்தை விடுதலை ராவனன், சுந்தரன் தங்கத்தைப்போன்ற தேக அந்தி யுடன் விளக்கி, மஞ்சள் பட்டால் அவனிக்கப்பட்ட வீதையை எடுத்துப் போகும்பொழுது, ஆகாசத்தில் கருத்த மேகத்தில் பாயும் பின்னைப்போல் தோன்றினான். அவளுடைய மஞ்சள் பட்டு காற்றுல் அடிக்கப்பட்டு ராவனன்மேல் பறந்தபொழுது கொகுப்புக் கொழுந்துகளால் குழப்பட்ட மீன்சிரகத்தைப்போல் அதிகமாக விளங்கினான். அவன் அவனிற் தாமஸர மலர்களிலிருந்து இதழ்கள் உதிர்த்து, "இப்படியே உன் ஜூஸாரியம் சிதறும்" என்று எட்டுவது போல் ராவனன்தையை மடியில் விழுத்தன. தங்கத்தைப்போல் பிரகாசிக்கும் அவளுடைய மேனாலை, எடுப் பகங்கள் உலுரியைப் பிரகாசத்தில் நாமிர நிறமாகக் காணப்படும் மேகங்களைப் போகிறார்கள் தது. வீதை ராவனன்தையை மடியில் உட்கார்க்கிறுக்கவீல் அவளுடைய மூகம் காம்பறந்த நாமஸர மலையைப்போல் சொல்கை பற்றிருந்தது. உலுரியைக்கு உம்மான தெழுவைம் பராக்கிரமமூம்

வாய்ந்த ராமானுஜய காக்குபிரத்ராலஸ்லவா, அவனுஜய முகமான தாமரை மலங்கும். அழிய செற்றியும் தலையவிகும் பொருந்தி கமவந்தைப்பொன்ற சிற்குதான் வெள்கையாக பிரகாசிக்கும்? நிர்மலமான பல் வரிசையால் அவங்களிக்கப்பட்ட வீதையின் முகம் மன்றமே ராவனானுடைய வரிபத்தில் இருக்கவேண்டும். கறுத்த மேகங்களில் புதுது வெளிப்படும் சந்திரனைப்போல் காணப்பட்டது. உத்தம வகுக்கங்கள் போருக்கிய வீதையின் முகம் தாவரதாகரயாகச் சொரியும் கண்ணேந் துவாக்காமல் அழுக்கீட்டது. ராமன் வரிபத்திலில்லாமல் ராவனானுடன் காணப்படும் போழுது, பகுவில் உறித்த சந்திரனைப்போல் தோன்றிற்று. கறுத்த சீராத்தையுடைய ராஷ்டிரங்கள் கொடுப்போகப்படும் தங்கவர்கள் முன்ன வீதை, சீவரத்தினங்கள் கொடுத்த நஞ்ச சாட்டைப்போலும், மேகங்களுக்கு எடுவில் பிரகாசிக்கும் மின்னவைப்போழும், மானைக்குக் கட்டிய நங்கள் சங்கிளியப்போழும் நோன்றினுள். வீதையின் ஆபரணங்கள் சப்ரிக்கும்பொழுத ராவனன் கீருண்... மேகம் கர்விப்பதுபோல் காணப்பட்டார். அவனுடைய தலையில் அணிக் கிருக்கும் புளிபங்கள் சிதறிப் பூமியில் நான்கு புறத்திலும் விழுக்கன. ராவனன் போதும் வெகுந்தாலுண்டான காற்று அந்தப் புஷ்பங்களை அவனிட்டில் இழுக்கவேண்டும், நிர்மலமான நூத்திர மாரமைனால் குழப்பட்ட மேரு மலையைப்போல் விளங்கினுள். வீதையின் காலை போடப்பட்ட ரத்தினங்களிலைழுத்த நன்றைச் சுவங்கைகள் அங்கிருந்து கழன்று மதுரமான சப்தத்துடன் மின்ன கூப்போல் பூமியில் விழுக்கன. தன் தெநுளால் தீவாலிக்கும் வீதையை ராவனன் ஆகசமயாக்கத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போகவேயில், அசர்க்குங்குப் பேரிய அண்டத்தைத் தெரிவிக்கும் குறைக்கொள்ளி ஆகாசத்தில் தோன்றியதுபோல்கூந்துது. கெருப்புப் போதினைப்போன்ற வீதையின் ஆபரணங்கள் கழன்ற பூமியில் விழுக்கவேயில், கஷத்திரங்கள் பேரிய ஒன்றைத் பூமியில் உறிசுவது போன்றுத்து. அவன் மர்பன் தீந்த சந்திரனைப்போல் பிரவாசிக்கும் நூராம் எழுவிப் பூமியில் விழுக்கப்போழுத கணக ஆகாசத்திலிருந்து பூமியில் விழுவதொலை தோன்றிற்று.

ராவனானுடைய வெகுந்தாலுண்டான காற்று, மரங்களில் அடித்து அவைகளின் சிஙைகளை அங்குமின்கும் அவசற்று அவைகளிலிருந்து பகுதிகள் பயங்கால் கூவும்பொழுது, அந்த மரங்கள் பயப்படாரே என்ற தலையை அவசற்றுக்கொண்டு வீதைக்குத் தொயியம் சொல்வதைப்போல் காணப்பட்டன. ஒடைகளில் தாமரைகள் காந்தியற்று மீன் முதலிய ஜூதைத் துங்கள் பயக்கிறுப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, குங்கத்தால் மூச்சையங்கள்திருக்கும் நங்கள் அருகமாகத் தோழியான வீதைக்கு மேற்கூட கண்டத்தால் வருக்குவது போன்றுத்தன. வீம்ரமம் புளி மான் பகுதிகள் மூதலியக்களும் நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் ஓடிவாட்டு ராவனானுடைய நீழலைப்

55

60

65

70

75

80

85

90

95 பார்த்துக் கொபம் கொண்டு அவனைப் பிடிக்குத் தானிக் குதித்துப்
கீல்தொடர்ந்தன. அட்டாராயன் பெருகும் உண்ணதமான சிகங்
கஞ்சனை மலிவன். ராவணன் எதைக்கை எடுத்துப் போவதையும்
பார்த்து, தான் நான்யாகங் கண்ணிர் பெருக்க கைகளை தாக்கிக்
கோவென்று அறநுவதபோல் கணப்பட்டன. எனில்லூம் அதை
அக்கிரமித்துப் பார்த்துப் பொறுத்தாமல் வென்றதுக் கார்த்தியிழா
நன். “ஓஹாகத்தில் தர்மமும் ஸத்தியமும் இருக்குமும்
அழிந்தன. இல்லாயிட்டால் ராமதுவைய பிரிய பார்ஷவயும்
எடுத்தும் ராஜுபுக்கிளியுமான எதையை ராவணன் எடுத்துப்
போவானும்” என்று வைப்ப பிராணிக்கும் கட்டம் கட்டமாகப்
பிரவர்த்தன. மான்குட்டின் பயந்த தெயாக்க ஏற்ற எதை
யைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கண்ணருதிர்ந்தன. எதை துக்கம் தாங்
காமல் அறநுவதைப் பார்த்த வன்றேவதைக்கும் கடுக்கும்
டாயிற்று. தலையுமிரு அயிர்க்கு திகைம் அமிக்கு பூமியில் நான்கு
புறந்திலும் பார்த்துக்கொண்டு. ‘ஹா ராமா! ஹா வாழுமனா!
என்று எதைக் கதற்கொண்டிருக்கவேல், ராவணன் அதை
கொள்ளுச்சுக்கடக் கவனிக்காமல். தன் மிருந்புவைத் தேடி அழுத்துக்
கொண்டு போவதைப்போல், அவனை எடுத்துப் போனால்
அப்பொழுது தன் பந்துக்கும் நன்பர்களுமில்லாமல் ராம
ஒன்றுமனர்களையும் காணுமல் எதை பயந்து முகம் வென்றது காலை
யத்தை இழுத்தான்.

தத்து வா சாருதி ஶா-கிளமிதா

விநாக்குதா ப'து-ஞநீத மயதிலீ |

ஆஸ்யதி ராகவாந்தமலை அபிப்ரா

விவரை வக்தரா ப'ய பா'ர பீடிதா |

(48)

ஈக்கம் 53

எல்லை ராவணனை நிர்த்தவு

ஏழுதபதத்தம் தம் நிறுஷ்டா மைதிலீ துநாத்தமதூ |
து-கில்தா பரமோத்த-விள்தா ப'யை மாறுதிவர்திநி | (1)

5 கோபத்தாலும் அழுந்யாலும் கண்கள் சிவர்து துக்கம்
யெலிட்டு பயத்தால் எடுக்கிக்கொண்டு. எதை ராவணனைப்
பார்த்து. “ராமலங்கமார்கள் இல்லாத வயயந்தைத் தேடித்
திருட்டுத்தனமாக என்னை எடுத்துக்கொண்டு ஒடுக்குவே. சீ!
உங்க்கு வெட்டவிக்கியா? என்னை எடுத்துப் போகவேன்றுமேந்து
உண கொண்டாய்வனா? அவன்கள் இருக்குப்பொழுது ஈமீப்பத்
நில் வரத் துணித்தாயா? கீடுப் பாதையால் அந்தப் போன் மானை
உண்டாக்கி ராமலங்கமார்கள் அப்புறப்படுத்தினுடையன்று எனக்கு
நல்லாகத் தெரியும். என் மாமஞாக்கு கொடு காவுமாக பிரிய

மித்திரனான கூடாயுமோ என்னைக் காப்பாற்றத் தன்னுள் கூடியானதை
எல் முயன்றும் அடத்துக் கொல்லப்பட்டார். உங் பெயரையும்
குவத்தையும் கொத்திரத்தையும் கிரத்திவையும் என்னிடத்தில்
பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டாயே! என்றுதான் புத்தம்
செய்து ஜெயித்த சீபல்வரா விரைவு! உன் பார்க்கிரமத்தை என்
கொன்று சொல்வேன்! பார்த்தினை அவனைச் சேர்ந்தவர்கள்
இல்லாத வேளையில் திருட்டுத்தனமாக ஏடுத்தப்போயும் கொஞ்சமான
ஊவது உண்கு வெட்டுவிட்டிவையே மிகுந்த பய பார்க்கிரமமுன்னால்
கொன்று இந்த இழிமான காரியத்தைச் செய்து உன்னை ஜூனாங்கள்
என்றைக்கும் தாஷ்டுகொன்றும் குருவேன்றும் பாபிலேன்றும்
கொல்வார்கள். என்னை எடுத்து வருவதற்கு முன் பூமியைத்
ஊக்குவேன்; எழுத்திரத்தைக் குடுப்பேன்; எந்திர வானியர்வீரன்
தடுப்பேன்! என்ற பவனிதமாகச் சொல்லிக்கொண்ட வீண்
பெருமையெல்லாம் இப்பொழுது எங்கே போவிற்று? ஒரு நீண்ட
ஒரு பிராண்மீயர் ராகவை குவத்திற்கே சீங்காத அனாங்கத்தை
உண்டு பங்களிப் பல் கடத்துவை என்னோன்று கொல்வேன்!
ஒரு! இப்படி வேகமாக சீ ஒடினால் உன்னை என்ன செய்ய
உடுப்பும் ஒரு மூக்கத்தம் இங்கே கீல். சீ ஹிகுடன் இருப்பதைப்
பார்க்கிறேன். ராமலங்கமணி/கலீன் கண்ணில் பட்ட பிறகு நீண்ட
உன் கணன்மூலம் உன் பக்துகளும் ஒரு மூக்கத்தம்கூடப்
பிழைத்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்களுடைய பாவை வேஷத்தை
உண்ணும் தடுக்க முடியுமா? காட்டுத்தீ கோர்யாக எரியும்பொழுது
ஒரு பக்கிள் அதிக விழுந்து தப்புமா? உண்கு சேஷமக்கை
இநும்பினும் என்னை விட்டுகிடு. யோசித்துப் பாக்தநால்
உன் சொல்லுவது உண்கு ஹிதமென்றே தெரியும். சீ என்னை
விடவிட்டால் என் கணவறும். அவருடைய தம்பியும் கோபம்
நொன்டு உன்னைக் கொல்வார் கன். கீர! இல்லாவு
சிரமப்பட்டு என்னைப் பவனந்தம் செய்யப் பார்க்கிறுவே
உன் மூயத்திரியெல்லாம் வினாகுமே தவிர வேறால். ஓதுவிலைப்
போன்ற சூத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் படித்த ராகுவிரலை
கிட்டுப் பிழைத்திருப்பேனு? அவருக்குச் சுத்தாகுவான உண்ணிடத்தில்
கட்டுப்பட்டிருப்பேனு? ஒருவறுங்கு அபுன் குறைந்தபொழுது
பத்தியெல்லாத அபாயகரமானவைகளைத் தீங்கு எப்படி மரண
மடைவானு. அப்படி கூங்கு எது ஹிதமென்றும் கீர்த்தியைக்
கொடுக்குமென்றும் சீ அறியாமலிருக்கிறேய். காலம் குறுகினால்
காங்கு ஹிதமான விஷாபங்களில் வேறுப்புக்டாகும். பார்க்கையை
ஒலையைப்பற்றாவிலைங்டிய விஷாவத்தில் உண்குப் பயமில்லை
தூதப்பார்த்தால் உன் கழுத்தில் காலபாசம் விழுந்துவிட்டதென்று
கொல்லவும் யேன்டுமா? துங்கநழுள்ள மர்க்களும் ரந்த
வெள்ளம் ஒடும் கோர்யான வைதானே நதியும் பயங்கரமான
அறிபத்திரமென்ற உணமும் உன் கண்ணிற்குத் தோன் ருகின்றன

10

15

20

25

30

35

40

45

50

- என்ற எண் தூயுமிடேன். உர்மையான இரும்பு ஆளிக்குடும் பழுக்
க்க் காய்ச்சப்பட்ட தங்கவுஷ்பங்களோடும் வைகுறைப் பிழைகளோடும்
குடிபிறர் மீண்டிகை விரும்பியவன்களைக்கிடில் தழுவுவேண்டிய சால்
மகிளமரம் உணக்குக் கொள்கிறதா? பிறகு வருவாதைப் பார்த்துக்கொள்
55 வோக்; இப்பொழுது சிகைக்கும் கடவுமைபெரிதென்று நினைக்கிறுபோலீ
மதுராத்மாவான ராகவதூஷாய கோபத்திற்கு ஆளாலி எவ்வளவு
ஈலம் பிழைத்திருப்பாயீ கொடிய விளாத்தைக் குடித்து ஒருவன்
கோகு காலம் பீஷமுத்திருப்பதைப் பார்த்ததுங்டா? என் பர்த்தா
உள்ளைக் காலபாசத்தால் கட்டிக்கிட்டார். அதிகிருஷ்டு உண்ண
60 மீட்டுவரிச்சூல், எங்கே போய் கி ஜேதூப்படுவாயீ? ஜனங்களானத்தில்
பதினூரிம் ராகவனாக்கும் கா தூஷணர்களும் என் ராமதூஷாய
யானங்களுக்கு இனரயானாதைப் பார்க்கவில்லையா? அவருக்கு
எவ்வளவு கோம் பிடித்ததீ? எந்த வாகனத்தில் ஏற்பிருக்காசீ
65 மகிளமணன் ஒத்தாகை செப்தூரா? அப்படியிருக்க அவருக்கு
பயிருக்குபிராண பத்திரிகை எடுத்துப்பிரொன்று உண்ணீ அந்த மதா
கீரன் நங்கள்கூம்பை யானங்களுக்கு இனரயாங்கமாட்டாரா?
அவருக்குந் தெரியாத அல்லிரங்களும் உண்டா? அவருள்ள யப்பராக்கிரமத்தை
அளவிட முடியுமா?'' என்ற கடுகையாகவும்
தீண்மாகவும் கண்டித்து பிரஸாபித்தான்.
- 70 அவைபெல்லாம் எழுத்திரக் கரையில் செய்த சத்தத்தைப்
போல் அந்த மஹாபாபியின் காலில் துறையவில்லை இப்படிக் கேட்ப
வகையின் மகாம் குரும்படி வாசாமலேக்கூரமாக அவன் சொல்லு
தும் அந்த நஷ்டத்தூஷாய மணம் உருகவில்லை. ஏதை பயத்தால்
75 எடுக்கி அவனிடத்திலிருஷ்டு தப்பிவதற்கு பயன்தமாக மூயற்றி
செய்தும் பலிக்கவில்லை. அவன் சொல்லுமுடியாத துர்க்கதால்
பிடிக்கப்படுவதை ராவனன் கொஞ்சமக்கட எங்கும் செய்யாமல்
அதிவேகமாக அவனை எடுத்துப் போனால்.
- ததா? புருஷார்தாம் புத்து - சூவ பா? ஏனையீ
விளாப பூர்வம் கருணம் க பா? மிதம் |
ஜஹார பாபா: கருணம் விசேஷத்திம்
ந்துபாத்மதூ மா? த கா? தர வேபதும் || (26)

ஸ்ரீக்கம் 54

ஸ்ரீக்கம் 54

நூரியானது து வைதே? ஹி கஞ்சிந்தாந? யப்பூயதி!

த? த? ஸ? ஸ? மிஸ்ருஷ்ட? ஸ? த? பஞ்ச வாநாபும்க்வாந? || (1)

இப்படி அாகத்தயாக ராவனனாலும் கொண்டுபோகப்படுகை
யில் வழிப்பூன்ன ஒருமீசு கிராத்தில் நூக்கு வாளர விரைவுடர்
கன் உட்கார்க்கிறுப்பதை ஏதை பார்த்து, "எனக்கு மௌக்க

கஷ்டத்தை இயக்கி ராமதுக்கு ஒருவேளை தெரிவிக்கமாட்டார் கூா” என்றென்னி, தன் ஆபரணங்களில் சிவவற்றைக் கூற்றி உத்தரவழக்கில் மூட்டது அவர்களுக்கு ஏனோல் போட்டான். ராவணன் பிரபரப்பால் அதைக் கவனிக்கவில்லை, மஞ்சன் சிறைகளை கண்களையுடைய அந்த வரணாசிரேஷ்டர்கள் தாமரை இதழைப் போல் விசரமான ஒத்திரங்களையுடைய எந்தை கதறிக்கொண்டு போகும். 10 போவதைக் கண்ணோட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கார்கள்.

பம்பை என்றும் ஒரையைத் தாண்டும் வரையில் “ராம வாழ்மொர்கள் என்னோத் தொடர்சிருக்கவோ” என்று ராவணன் ஆசிரமத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, அவர்கள் வராததால் என்றோவரும், கதறிவழும் உண்டால், வங்கையை ஓர்க்கி அதி வேஷமாகப் போனால். ஜெடிய விஷபூரன் மஹாஸஸ்பத்தை மடியில் கட்டிக்கொண்டு போவதைப்போல், தனக்கு மிருக்குவனை விளையைப் பலவர்த்தாக நன் விட்டிற்கூழும்துப் போனால். வனங்களையும் ஆறுவளையும் சரிக்கொயும் மலைகளையும் தாண்டி, விளிமிருது விடுபட்ட பானத்தைப்போல் அதிவேஷமாகப் போய், திமிள்கவம் முதலை முதலீய தூந்துகள் சிறந்த ஸ்ரூங்திரத்தைக் கடத்தான். ராவணன் விளையை எடுத்துப் போவதைப் பார்த்து எக்க நிலைக்கும் ஆதாரமான அழுக்கிரும் பயந்து அலைகளை அடக்கிக்கொண்டது. மீன்களும் ஸ்ரீபங்களும் மறைத்தன. ஆகசத்தில் வஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த எந்த ராங்கா ஒவ்வொன்றைக், “ராவண! உன் ஆயுஞ்கு இடத முடியு” என்றார்கள். தன் மிருஷ்யை ரூபமெடுத்து வந்ததைப் போன்ற விளையைத் தூங்கிக்கொண்டு தசமூக் வங்கையில் புகுத்தான். விசாவமான விதிகளையும் தூண்கள் சிறந்த கட்டுக்கொயும் தாண்டி ராவணன் தன் அந்தப்புரத்திற்குப் போய், முன்பு யப்பேன்ற அராந்த நன் மானையால் விருஷ்டத்த் தீரு குகையில் ஸ்வயம்பிரபை என்ற அப்பார்களை கவத்ததுபோல், பயத்தாலும் சோகந்தாலும் மூல்சிரமானதாக விளையாக உத்தரவிட்டார்.

இறகு பிசாச முகங்களுள்ள ராகாநிகளை அழற்றது. “இவளை உங்கள் வரத்தில் ஒப்புவித்திருக்கின்றன. ஆனாலும் பேண்ணாலும் என் உத்தரவில்லாமல் இயனைப் பார்க்கவிட்டாது. எனக்கு கடக்கும் உபராம் மரியாதை பணிவிடட... யாம் இவனுக்கும் கடக்கவேண்டும், நங்கும் சத்தினங்கள் ஆன்யாபரங்கள் இன்றும் வேறு ஏவைகளை விரும்பினாலும் கெட்டவுடனே கொடுக்கப்பட வேண்டும். தெளித்தாலும் தெளியாமலாவது இவனுக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தை கீங்கள் செய்தால் அந்த விரிவுத்தில் உங்களைக் கொல்லவேன்” என்று எலும்புமாக உத்தரவிட்டார்.

இறகு அந்தப்புரத்தில்குடித் தெளிவில் வந்து இன்றும் செப்ப வேண்டிய காரியம் என்ற பாக்கி மிருக்கிறதென்று யோசித்துக்

5

10

15

20

25

30

35

40

- கொன்றிருக்கவேசில், மதுர வீரர்களும் குருர்களும் ஒன்றிற்கும்
45 அனுசாதவர்களுமான எட்டு ராகுலர்கள் எதிரில் சீர்க்க
 கண்டார். பிரஸ்பா நன்குக் கொடுத்த வர்களால் மதம்
 கொண்டு, அவர்களுடைய பலத்தையும் வீரத்தையும் புழுத்து.
 "நீங்கள் ஆயுதபாலிகளால் இப்பிருக்கு ஜனஸ்தானத்திற்குச்
 சிகிரமாகப் போக்கள். கா துறவுணர்கள் அங்கே இருக்கத்
50 உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா? அவர்களும் அங்கிருத ராகுல
 கண்ணயக்கனும் ராமனுல் கொல்லப்பட்டார்கள். ராமனிடத்தில்
 எனக்கு என்னியற்ற கேபம் போக்குகிறது. பழக்குப்பழி வாங்க
 ஸமயம் தேடுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஏத்தத்தில் அவரைக் கொள்ளா
55 மல் எனக்குத் துக்கம் வராது. கா துறவுணர்களைக் கேள்ற அந்த
 மதுர பாபிஷய் கொள்ளு, நீதித்தன் புதையலை அடைக்கதைப்
 போல் வாங்தோயிப்போன். நீங்கள் அங்கே போய் இருக்கன்.
 பயிப்படுவேண்டாம். உங்கள் பவழம் புக்கியுமே போதும். ராமன்
60 என்ன செய்து வருகிறான்று அடிக்கடி வைசொரம் தெரியிக்க வேண்டும். நூக்கிரதையாக இருக்கக். மோசம் போகவேண்டாம்.
 ராமனாக்கொல்ல எப்பொழுதும் ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்.
 கா துறவுணர்கள் நாசமடைத் துடுத்தில் நாங்கள் என்ன செய்
65 வோம் என்ற கவலைப்படுவேண்டாம். பல யுத்தங்களில் உங்களு
 கைய் பயத்தையும் கையிவத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் பார்த்
 திருக்கிறேன். ஆகையால் ஜனஸ்தானத்தில் போய் அந்த காரியத்தை
 முடிக்கக் கூடியவர்களென்று நம்பி உங்களை அதுப்புறேறன்"
 என்றார். அந்த எட்டு ராகுலர்களும் அரசன் தங்களைப்புகழ்வுக்குத்
 கேட்டு மகிழ்ந்து, நீங்கள் மானியால் ஒருவருக்கும் தெரிபாய்க்
 குனஸ்தானத்திற்குப் போனார்கள்.
- 70** இப்படி ராவணன் ராமனுடைய ஆரீமத்திலிருக்கு ஜனங்கள் வயத் திருப்புத்தனமாக எடுத்துவாங்து ஆகையால் புத்தி மயங்கி ராமனைப் படைத்துக்கொண்ட பிறகும் வீசாரமற்று எடுதோயிற் தான்.

தான்று வீதா மூலப்பீய ராவண:

வாயமிப்பரதாந்தாஷ்டா... பரிக்குஷ்டப் பைத்திலீக |
 பரங்கிய ராமனை சுவரமுத்தமம்

பாட்டுவ மோதூர் முதிதா: வா ராமனை: || (30)

�ரக்கம் 55

ராவணன் வீதிருப்பை பிரச்த்திர்த்து

வந்திருப்பை ராகுலனார் கோராற் ராவணனுக்குமிடை மதாபீயாத் |
ஆத்மாதம் புத்தி, வைக்கப்போத கருதக்குறுத்த மமநியத | (1)

அந்த ராகுலனர்களை அனுப்பியிட்டு ராவணன் வகை புகுவார்த்த நங்களையும் அன்றாத துபையை மகிழ்ந்தார்கள். அப்ப புத்தியுள்ள வளர்வதா? பிறகு வீதிருப்பைத்தில் ஆரச மிகுந்த அவளையே நினைத்துக்கொண்டு அவளைப்பார்க்க விரும்பி, அறிவேயமாக அந்தப் புரத்திற்குப் போகுன்றன. அந்தே ராகுலனிகளுக்கு எடுவில் வீதிருப்பைக் காலங்களையாகப் பெருக, சோகத்தால் வாடி, வழுத்தி ரத்தில் பெகுங்காற்றுக் கூடிய அடிப்பட்டு முழுகும் படகைப்போல் உட்கார்க்கிறுக்கக் கண்டார்கள். பெண்மாள் தன் இனத்தை விட்டுப் பிரிக்கு வேட்டை நாய்களால் குழப்பட்டதைப்போல், வீதிருப்பை ராகுலனர்களின் வசத்தில் அகப்பட்டுக் குனிந்த தலை சிரிசாமல் பூரி கூப் பார்த்தபடியே இருப்பதைக் கவனித்தார்கள். “ஆஹா! புத்தி மேசம் போனேனே! ஜனங்களான நநில் என் பலத்தையும் பராக் கிரமத்தையும் குத்துவரியத்தையும் விசேஷமாக வர்ணித்தேன். இப் பொழுத என் செய்வத்தையும் அறிவாரத்தையும் அவள் கேள்வ பார்த்தாலும் சிரிசாமல் மலைத்து எனக்கு உட்படுவாள்” என்ற என்னினுள்ளன. அவளைப் பயவுந்தமாக அழற்குத்துப்போய் ஒப்பில்லாத தன் அரசன்மனையையும் அதிருள்ள ஆஸ்ரீயங்களையும் காட்டினார்கள். மேல்கூரும் உப்பிளைக்கூரும் மேல்மரத்தையும் விசித்திரமாக அமுக்கப்பட்டிருந்தன. எங்கே பார்த்தாலும் அழிய ஏற்றிகள் மின்னல்கொடுத்தினப்போல் என்றிந்ததுக் கொண்டிருக்கார்கள். ஆபுவமான பழிகள் அழங்க கடுகளில் மதாமாகச் சப்றித்துக் கொண்டிருந்தன. தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் ஸ்படிகத்தாலும் செய்யப்பட்ட தூண்கள் வத்ர வயலுரியங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு என்னிட்டிலும் காணப்பட்டன. விசித்திரமாக அமுக்கப்பட்ட துப்ப படிக்கப்பட்டுகளில் ராவணன் வீதிருப்பை எறும்பொழுது தங்குபி அடிப்பதுபோல் சப்த முண்டாயிற்று. அழிய ஜன்னங்கள் தங்கத்தாலும் தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் அமுக்கப்பட்டு, தங்க வளைகளால் மறந்துப்பட்டிருந்தன. களைகளில் நாயரத்தினால் கணால் விசித்திர ரூபங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. ஒடைகளும் நடவாயிகளும் அபூர்வமான புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பல வகை மரங்களால் விளங்கின. வீதிருப்பை யாதோன்றையும் கவனிக்காமல் துக்கத்தில் ரூப்பியிருக்கும் ராவணன் நன் அரசன்மனையையும் அறிவுள்ள குத்துவரியங்களையும் அவசியக்குக் காட்டினால், அவைகளில் ஆரச வைந்துக் கண்கொள்ள அன்வாளென்று என்னினுள்ளன.

“மஹா பசுராவீகனும் குருர்க்குமான மூப்பத்திரங்கு கோடி ராகுலன்களுக்கு நான் பிரபு. வயது சென்றார்களையும் திறங்க

கணவும் பெண்டுகளையும் கணக்கிடவில்லை. ஓவ்வொரு வேள்க்கும்
அழிரம் ராஷ்டிரர்கள் விவரிக்கப் பட்டியுத்திருக்கன. இந்த ராஜ்யத்
குதையும் இதிலுள்ள உகல வாரியக்களையும் உள்ளிடத்தில் ஒப்புவித்
கேள். என் உயிரையும் உள்ளிடத்தில் ஒப்புவித்தேன்; என்
உயிரைக் காட்டிலும் சீபிரிமானவளங்களை? நன்ன பல வோகல்
வரிசிறுக்கும் கொண்டுவந்த என்னைறந்த எந்தீர்களுக்கு நிராகிழியாக
இருக். என்னைப் பர்த்தாவாக அனா... வேறு வேசனை என் சூய்
கிருப்பி உள்ளு துவித்தையே சொல்லும் என் வாரித்தையைக்
தட்டாரே. உள்ளிடத்தில் ஆரை வைத்த என்னேல் துவக்கிசெய்து
என் இவ்வட்டந்தை கைறவேற்று. அபேக் யோதினை வில்தீர்ணமுன்ன
இந்த உள்ளதையை என்னைறந்த ராஷ்டிரர்கள் இராஜப் பகுதும் காந்து
வருகிறார்கள். தேவாஸ்ரார்கள் ஒன்று செர்க்காதும் இதை
எதிர்த்து நெருப்புக் குடியாது. தேவ யாகு க்கத்ரவ பன்னாக்கள்
இன்னும் உகல வோக்கங்களையும் உள்ள பிராணிகள் எவ்வரும் என்
எதிரில் சுற்றுக்காட்டார்கள். ராஜ்யத்திலிருக்குத் துடிந்துத் துருத்தப்
பட்டுத் தங்கள் வேலைம் நாரித்து, ஆயுதும் தேஜஸ்மம் அமிக்கு
பருத்தாவாகத் தபிக்கும் அப்ப மனிதனுள் ராமனும் உள்ளகு என்று
பிரயோதினாம்? என்னை அனா... நான் உள்ளகுத் தகுந்த கணவன்.
தூங்குக்கு யோனங்ம் சீக்கிரத்தில் அறியும். ஆணவால் இங்கே
என்னுடன் ஆராந்தமாகக் காலம் கழி. இவ்வி ராமனைப் பார்ப்போ
மென்ற என்னைத்தை விடு. அவன் கணவிவாவது இங்கே வரத்
தூங்கிவானு? மஹா வேங்குள் காற்றைக் கீற்குவில் கட்ட
குடியுமா? தூங்கிக்கும் கொருப்புக் கொருப்பைப் பிடிக்க முடியுமா?
ந என் காலவிலிருக்கும்பொழுத என்னிடத்திலிருக்குத் தூங்கைக்
கொண்டு போகக் கூடியவன் எந்த யோகத்திலும் இல்லை. என்னை
யற்ற இந்த உங்காராஜ்யம் உண்டே. அதும் தேவர்களும் உகலப்
பிராணிகளும் உள் அடிக்கமாக ஸ். என் பட்டமகிழியாக
அபிவேகம் செய்யப்பட்டு என்னுடன் உகல போக்களையும்
அறுபடவில்.

“ ந செப்த பாபங்களுக்குப் பயஞா உணவால்த்தை அடைந்தாப்;
அது கழிக்கத்து. இவ்வி ந செப்த புண்ணியத்தின் பலத்தால் என்னு
டன் இந்த உங்கா ராஜ்யத்தை ஆடப் போகிறோப். இந்தக் தின்வியா
பரணாங்களையும் பரிமளாங்களையும் மாரங்களையும் இன்னும் மனத்
தால் நினைக்கக்கூடிய உகல போகங்களையும் அதுபவிப்போம். என்
துமயனுள் குரிப்பன் ஒரு கிமிவித்தில் கூயிக்குத் துவந்தாய் புஷ்பக
விமானத்தை எடுத்துக் கொண்டிடன். அந்த உத்தமமான விமானம்
விசாலமாகவும் உகல போக பதாரித்தங்களால் சிறைத்தாகவும்,
உள்ளியிலைப்போல் பிரகாசமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது. அதில் நாமிரு
வரும் இவ்வட்பெடி எழுநிப்போம். துமயகையுப் போன்ற உள்
அழகான முகம் நக்கத்தை அறுபவிக்க ஏற்பட்டதா? ” என்று
ராவணன் பலவிதமாகப் பிரத்திநினுள்.

அதைக் கேட்டு விதை பூர்ண சங்கிரணைப் போன்ற நன் முகத்தை வள்ளிருத்தால் முறைச் சுல்லையில் பல்லவைக்கு என்னைச் சுதான்.

இப்படிச் சொகத்தால் வாடிக் கலமிலைகள் முருகையைப் பொற்ற அதைக் கொண்டிருக்கும் விதையைப் பார்த்து ராவணன், 'ஏதே! அங்கி வாழியிரகா உள் வகையைப் பிடித்த கணவரினைக் கூறினாலே அதைமொன்றென்னிரி வெட்டப்பட்டிருப்போ?' எம் இருவருக்கும் ஒர்க்க அம்புதம் தெய்வத்தினால் ஏற்பட்டது. இது நியிக்கால் மூடிக்கொள்ளப்பட்டது; அதைமயவில், உள் பாதுப்படை என்றுவில் வாக்குக் கொள்ளுவிடிறங். என்னிட்டில் மிருங்கு செய், நான் உள் அடியை; உள் வசப்பட்டவன்-ராவணன் ஒரு பேண்ணைக் கையை வளர்கிற வேண்டிலூன் என்பது விளையாது. அப்படியிருக்க, ஆகையிறி இந்தக் குறைவான வார்த்தைகள் என் வாயில் வாத்து என்கிறே ஆசிரியமாக இருக்கிறது' என்று சொல்லி விதை தனக்கு வசப்பட்டானென்று என்னிறுந்து, காலம் குறுகியிட்டதல்லவா? ஏவழுக்கவா தீர்மானிப்போ கூறினேல் ஜூநாதமஜாம் | சுருதாந்த வாய்மாந்தோ முயையமிதி மந்யாரே । (34)

ஸ்கெட்கம் 56 எங்கூடு ராவணை நித்திர்வை

வா நதோட்கூ து வைதோதீதி நிர்ப்பா சோகஸ்விதா |
நிருளையந்தரத: சுருதவா ராவணம் ப்ரத்யபாஷாத । (1)

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு விதைக் கூறுச்சமாவது படியில் விட்டு, பாபுருஷதுடன் வேலில் பேசுவது பதிவிரதைகளுக்குக் கூற தேவேன். எனில் ஒரு புல்லைப் போட்டுத் தன் மனத்திலிருந்த குங்கங்களைப் போகத்தையும் வெளியிட்டான். "தசரதனைன்று ஒரு அராவளுக்கார், அவர் எத்தியல்நூர். கார்மத்தை நியைரித்து கிறவர்." அவருக்கு ராமனென்ற புத்திரதுண்டு. அவர் எந்த வோகங்களிலும் பிரசுத்தி பெற்றவர். சீராவமான கோத்திரங்களை கூறுவார். மூழங்கள் வளர்யில் நீண்ட கைகளையுடையவர், என்றுக்கைப் போன்ற தோள்களைக்கூறுக்கும் தெய்வம். அவரே உக்கல் வோகங்களுக்கும் தெய்வம். அவரே எங்கும் பாத்தா. இப்படிப்பட்ட சுத்தமான குவத்தில் புகுத்து, இப்படிப்பட்ட வோக சிரிரங்கட்டான பாத்தாவை அடைஞ்சு என்ன அவரும்குத்தைச் செய்வேனா? அவரும் அவருடைய தமிழ் வங்கமண்ணூம் உண்ணைக் கொல்லவே இங்கவாகுருவத்தில் பிறக்கிருக்கிறார்கள். ஆகையால் எங்கு உண்ணைத்தில் வோஞ்சம்போடு படியில்லை, இப்போழுத சன் கம்மா இருக்கிறார்களும், அவருக்கு எதிரில் எண்ணை நீட்டுத்து வக்கித்தால், ஜூநாதான் காலத்தில் கான் உயிரிழந்துபோல்

30 ஸியும் ஏத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுக் கணாயில் இடப்பாய். கோர ஆயுங் களையுடைய மறொபவான்களான் உன் ராகஷஸர்களைகள்கூரம் கடுகின்க் கண்ட பாம்புகளைப்போல் ராகவளிடித்தில் கடுக்கு வர்க்கான். கள்ளையின் கூரகளை அபைகள் இடத்துத் தங்களுவதுபோல் தங்கள் கட்டுகளால் பிரகாரிக்கும் அவருடைய கர்ணமயான பாலைகள் கள் உன் உடலைத் தணிக்கும். சீ இதுவாயில் இதுவாயா-ரக்களை ஓம் கொல்லப்படாமல்குமிகிறு; ராமநூடன் பக்கத்துக்கொண்டு 25 உயிர் தப்பமாட்டால் யூபங்தம்பத்தில் கட்டிய ஆடு பின்முக்குமா? மறொபவான்மயான ராமன் உன் உயிரினைக் கொண்டுபோக வாக்த காவளி. அவர் கோப திருஷ்டியால் உயிரை ஒரு தரம் பார்த்தால் அந்த கண்ணமே கீ எந்து காம்பவாவாயே! சுந்திர ஸாமுரியர்களை ஆகசாத்திலிருந்து அடித்துத் தண்ணுவார்; அழித்தாலும் அழிப்பார். ஸஹுத்திரத்தை வந்தாச் செய்தாலும் செய்வார். எதைவை உண்ணி 30 ட்ரத்திலிருந்து விழுவிக்காமல் இருப்பாரா? உன் ஆயுஞும் ஜூவரிய மூம் பாலமும் பாராக்கிரமூம் அழிந்தன. உண்ணுவில் வங்கத நாதன்று விதவையாவிற்று.

35 என் பார்த்தாயுடன் வாரித்துக்கொள்கிறுந்த என்னைப் பல வாக்தாக எடுத்துக்கொண்டு வந்தாயே. இந்தப் பாவம் கணக்கு கைத்தத்துக் கொடுக்குபெற்று எண்ணினுயரை? கூட்டிட்டு ஒடு வந்த அதைப் பாகத என்னை என்ன செய்ய முடியும் என்று ஓட்டா யல்லவா? அவர் செந்து பலத்தைப்படியானவர்; மறொவேதஜஸ்வி; பாப மற்றவர்; இல்லாவிட்டால் தங்க ஜூதுக்களாலும் ராகஷஸ் களாலும் சிகிரந்த இந்த தங்கடார்களைபத்தில் தனியாக வாசிப் பாரா? அவருடைய சரமான்மயால் உன் கர்க்கும் பாலமும் விரியகும் கொழுப்பும் தங்கட்டதனமும் அழியும். பிரான்கிள் ஆயுள் குறுதி மரண மட்டும்பொழுது வீப்பித காரியங்களைச் செப்பின்றுவர்கள். கீழும் உன் ராகஷஸர்களும் உண்ணைச் சேர்க்கவர்களும் அழியும் காலம் 40 வார்த்தாகி என்னைப் பலன்தமாக எடுத்து வரவேண்டுமென்று உண்குப் புத்தியுண்டாலிற்று. யாகாஸ்ஸில் நீர்ப்பங்களாலும் யாக பாத்திரங்களாலும் ஓஹாமகுங்டம் அலங்கரிக்கப்பட்டு. வேத மந்திரங்களால் அந்த மூதலம் கந்தி செய்யப்பட்டு கிடில் ஓஹாமங்கள் கடக்கும்பொழுது, சண்டாளன் அதை கெருங்க முடியுமா? நீர்மத்திலிருந்து ஒருபொழுதும் வில்காத ராமன் அந்த மாலைப்புக்குங்களைப்போல் நவர்; அவருடைய பிரீயத்தால் அவன்களிக்குப் பட்டு பராக்கிரமத்தால் காந்திக்கப்பட்டு உள்ள அந்த அங்கில ஞான்டத்தைப் போன்றவர். சண்டாளனுடைய சீ என்னை கெருங்க முடியுமா? ராஜ மூம்பாக்குத்துடன் தாமரையோடுகளில் ஏப்பொழுதும் ஆனந்தாக விரீவாடும் போன் உடல்ஸம், காணந்த காட்டி விருக்கும் கீர்க்காக்கையைக் கண்ணொடுத்துப் பார்க்குமா? பிரக்காடு யற்ற இந்தக் கோத்தாந் சீ வீர்முருங் கட்டு-வெட்டு-கட்டத்துத் தின்று விடு. இந்த சீர்த்தையாவது பிரான்கீயாவது காப்பாற்றுவேண்டு

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

— அ. 5. 6. 7. 8. 9
குறை விவரம்
(கோடி 155 லட்சம்)

இதிலே சிலமாற்றுப்பட்ட பரா அங்கேயும் ராவுக்கேட்டு தரா:

5

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மென்று எனக்குக் கவனியில்லை. அழிவற்ற அபசிர்த்தியை ஒரு பொழுதும் ஸம்பாதிந்தநோள்ளாட்டிட்டு” என்று கோபித்துக் கடுமொக்கப் பேசி அவளை வஞ்சும் செய்யாயல் மௌனமாக இருக்கான்.

ராவணன் அதைக் கேட்டுக் கோபம் மேலிட்டு அவனுக்கு மிகுங்க பயத்தை உண்டுபத்தை விரும்பி. “எனிடெ! ஓரே வாசித்தை சொல்லுகிறேன், கேள். இன்றாமுதல் பஞ்சவிகாஷு மாதங்களுக்குள் நீ என்னைக் கண்ணால் அனுயவேண்டும். இல்லாவிட்டால், என் காலைவேளை ஆசாரத்திற்காகச் சமையற்காரர்கள் உன்னைத் தண்டித்துப் பங்குவரும் செய்வார்கள்” என்று அதடிடனான். பிறகு ராமாவினைப் பார்த்துக் கோபத்தூன். “இவனுடைய கவுத்தை அழித்து அதிசிக்ரியத்தில் இவளை எனக்கு உட்படுத்தவேண்டும். ஒருவருக்கும் தெரியாமல் அபோகவனத்தில் இவளை வைத்துக் காப்பாற்றல்கள். நயத்தாறும் பயத்தாறும் காட்டில் யள்ளியை வசப்படுத்துவதுபோல் இவளை எப்படியானது எனக்கு வசப்படுத்த வேண்டும்” என்று கடுமொக்க உத்தரம் செய்து, மூலம் கோபத் துடன் யுமிளைப் பிளப்புகள் போல் தகரையைக் கணால் உத்தத்து விட்டு அங்கிருந்து போனான். கோராபுமுள்ளாந்த ராகாவின் வீதையை அபோகவனத்தில் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள்.

அது எல்லா காலத்திலும் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் மதும்கொண்ட பகுதிகளாலும் விளங்கிறது. ஆனால், வீதையை பேசும் புஷ்பங்களிடத்தில் அப்பட்ட மாண்ப்போல் அதை ராகாவின் களிடத்தில் அப்பட்டுப் பயத்து ஏக்கம் பிடித்து, அவர்களுடைய கோர ரூபங்களைப் பார்த்து ஒன்றும் தோன்றுமல், நன் பின்வாடங்களும் இந்த ஒத்துவழுமான ராமனியை எப்போழுதும் தியாவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ந வீதையோத தந்து மார்ம வைத்து
கிருப நேத்ராயி ராதை நாஜிதா |
பழும் ஸ்யாக்கி த'யிதம் ச காத'யதம்
கிசெதநாயுத பாய சோக பீட'தா : (36)

ஸ்க்கம் 57

ஸ்வமணன் ராமனிடத்திற்குப் போனது

ராகாவின் மகுக்குப்போன சந்தம் காமருபினை |
நிலத்வ ராமோ மார்சும் தூர்ஜம் பதி நிவாததே : (1)

பாகான் ரூபமெடுத்து வந்த மஹநமாயாவியான மார்சுனைக் கொண்று ராமன் வீதையைப் பார்க்க விரும்பி. அதி வேகமாகத் திரும்பி வரும்பொழுது அவருக்கீழுப் பிள்புறத்தில் ஒரு ஸ்ரீ கோரமாக களியிட்டது. அதைக்கேட்டு ராமனுக்குப் பயத்தால் மயிர்க்கூசம்

- 5 உண்டாவிற்கு. "ஐபோ! என் இப்படி ஊனையிடுவது அபசருள மாவிர்தே. ஏதை ராகுஷ்ணரால் கொல்லப்படாமல் சேஷமாக இருக்கவேண்டுமே. மாரிசன் இறக்குப்பொழுத நன் கந்தியை போல் ஏதையையும் வகுமணனையும் கூப்பிட்டது வினாக்கரே. அதைக் கேட்டு வகுமணன் என்னிட்டில் ஓடி வருவானென்றும், ஏதையை விடுவானென்றும், அவன் அதைக்கேட்டால் காலிருக்கு மீதத்திற்கு உடனே வகுமணனை அனுப்புவானென்றும், அப் பொழுத ராகுஷ்ணர்கள் ஒன்றுபிசர்ந்து, ஏதையைக் கொல்லவா மென்றுமல்லவா அவன் இப்படிச் செய்தன. போன்மாணைப் போல் மூப்பெறுத்த என்னை ஆரியமத்தினிருது வெகு தார்த்திற் கப்பால் அழற்சுதயப்போய், என் பானத்தால் அடிப்பட்டு இறக் கங்கில், 'ஹா வகுமணனு! ஹா எஃதே' என்று கந்தினது இதற்காக வகுமணா? இந்தப் பேரும் காட்டும் நன்யாக இருக்கும் வகுமண ஜூம் ஏதையும் சேஷமாக இருக்கவேண்டுமே. ஜனாந்தானத்தில் ராகுஷ்ணர்கள் நன் கொன்றதுமாக அவர்கள் எனக்குக் கொடுதி செய்ய ஸமயம் தேடுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோரமான பல அபசருளங்கள் காணப்படுகின்றனயே" என்று நிர்மியன் ஊனையைக் கேட்டதாலும், மாரிசன் மான் மூப்பத்தட்டு நன்னை ஆரியமத்தி விருது வெகுதாம் இழுத்துக்கொண்டு போனதாலும் என்ன கொடுதி கேர்ந்துதோ என்று வகுதேகிற்கு ஜனாந்தானத்தை கோக்கி விளாவாகச் சென்றார். அப்பொழுது மிகுங்களும் பஷ்கிங்கள் கோரமாகக் கூறிக்கொண்டு அவருக்கு இடமாகப் போனின. அத்த அபசருளங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு இன்றும் அறிவுக்காக ஆரியமத்தை கோக்கி ஓடி வருகையில், வகுமணன் காந்திப்பற்றி முகத்துடன் எதிரில் வந்தான்.
- 30 ராமன் அவனிட்டிற்குப் போய், தன்னைப்போல் அவனுக்கும் மூக் காட்டி துக்கம் மேலிட்டிருப்பதைப்பார்த்து, ராகுஷ்ணர்கள் சிறைக்க வளத்தில் ஏதையைத் தன்யாகவிட்டு வகுதைப்பற்றிக் கடுமையாகக் கொபித்தார். அவனுடைய இடது கங்கையைப் பிடித்துக் கொண்டு கோபமும் நுக்கமும் நூக்காமல், "அபே! வகுமணனு! ஏதையை விட்டு இருக்க வந்தாயே. என்ன காரியம் செய்தாரீ? செய்தது மிகவும் பிசநு. அவன் அபாவில்லாவால் சேஷமாக இருக்கவேண்டுமே. அதைப்பற்றி வகுதைக்கொண்டு எந்தத் துஷ்டிமிகுக்களால் கொல்லப்பட்டாரோ? ராகுஷ்ணர் காரல் நின்னப்பட்டாரோ? மறை வை தவான் ஜனங்களுமாறு துடுப்புத்திரியை எழுமுன் அழற்கு வகுதை இதற்காகவா? அவனை ஆபத்தினிருத்து காப்பாற்ற முடியாத காலது விரியத்தைச் சட்டவேள்கிடும். கம்மை கம்பி வகுதை ஒரு பெண்ணைக் காப்பாற்ற முடியாத மம்கு ஆபுதங்களால் என்ன பிரயோஜனமீ? என் பயத்திற்குத் தகுத்தபடி, பல அபசருளங்கள் காணப்படுகின் நன். வகுமணனு! ஏதையை சேஷமாக உழிருடன் காணபோயா? ஜனா
- 35
- 40
- 45

குண்டய பெண்ணல்லவா? அவரிடத்தில் அவனை ஜூக்கிரதையாக ஒப்பிக்கவேண்டாமா? காக்கை முதலை பழுக்கலூம் வரி மான் முதலை மிருகங்களும் ஸல்லியனாப் பார்த்துக் கந்துகின்றன. ஜூனால் ஷைமயாக இருப்பாளா? இந்த மதுராபாபீயான மாரீன் மாஞ்சிலும் தாந்து என்னை ஆசிரமத்திலிருந்து வெகுதுரம் இருஷ்துக்கொண்டு போனான். எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு அவனைக் கொண்டிரேன். சாகும்போழுது அவன் சிறைருபத்தை ஏடுத்து வீதை யையும் உள்ளீருவும் சமாந்திரன். யாதோருக்கரணமும் இல்லாமல் என் மணம் எட்டேதாவுமற்றாக் குன்றியிருக்கிறது. இடது கன் நடிக்கிறது. வீதை ஆசிரமத்தில் இருக்கவாட்டார். எவனுஸ் கொண்டுபோகப்பட்டானோ? இறந்தானோ அல்லது ஏவுழியில் இழுக்கப்படுகிறானோ? வீதையை இனி எம் ஆசிரமத்தில் பார்க்கப் போகிறதின்மீ என்பது சிரவம்.”

50

மஹரா மே தீந மிஹாப்ரத்துஷ்டம்
சக்ராஸ் அவ்யம் குருதே விகாரம் |
அமைப்பவம் வங்மை நாங்கி வீதா
தங்குதா மகுதா வா பதி வர்த்தித யா || (25)

—

ஐர்க்கம் 58

ராமன் பிரவைபித்தவு

எ நீருஷ்டவா வங்மையை தீநம் சாந்தியே நீஶாத்தாத்மஜ: |
பரியப்புச்சுத தார்மாத்தா வைதே வீர மாகாதம் விதா || (1)

வீதையைத் தவியாகச் காட்டில் விட்டு வந்த வங்மைனைப் பார்த்து ராமன் கேட்டார். “வ கா மண! ஏன் நன்ட காரண்யத்திற்குப் போகுப் புதுப்படும்பொழுது, என்னுடன் வகுவேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்து வீதையை எங்கே விட்டுவந்தாயே ராஜ்யத்தை இழந்து தீவாகு கட்டிற்கு ஒடும் என்னைக் கைஷ்டாமல் என்னுடன் வகல கஷ்டங் கணியும் அறுபடித்த ஜூனால் என்கோ? இதவல்லத்தைப் போக அழுகி அவன். என்றுபிரைக் காட்டிறும் எனக்கு அருளமொன்றன. அந்த வீதை என்கோ? அவனில்லாமல் ஒரு மூலர்த்தமாவது என்பதிர் தரிக்குமா? தங்கத்தின் காந்தியையுடைய அந்த ராஜ புத்திரி இங்காரமல் ஈகவ வேங்கங்களுக்கும் அடிப்படிவாக இருப்பதையும் நான் வேண்டும். என் உயிர்த் தொழிலான ஜூனாலையை உயிரோடு காண்போயா? என் பதினாற்கு வருஷங்கள் வாசவானம் செய்கிறேன் என்று செய்த பரிநிக்கான பொய்யாகாமல் சிறைவேறுமா? அவனைப் பிரித் துக்கத்தால் வாழும் இறந்து கீழும் அபோத்தையுக்குக் கிரும்பிப்போன பிறகாவது. புண்ணியவதியான கைகேவி ஸ்ரைப் படுவாளா? அப்பொழுதாவது அவனுடைய என்னங்கள் சிறை

5

10

15

வேறுமா? தன் புதிரன் ராத்யத்தை ஒதுக்கப்பாருது. அவன் கங்காத்தால் தலைதெரியாமல், என்னைப்பெற்ற கொள்ளலையும் 20 நன்கு மரியாதை செய்யவேண்டுமென்ற சிர்ப்பதிப்பானோ. புகுவினாயும் இழந்த, பின்னையையும் பற்றிகொடுத்து, சக்கன் ததிக்கும் அடிமைப்பட்டவேண்டுமா? ஜானால் பிழைத்திருந்தால் ஆசிரமத் திற்குப் போவேன். வேறு விதமாக சேர்ந்தால் இப்பொழுதே உயிரை விடுவேன். நன் ஆசிரமத்திற்குப் போன்றுள்ள வீதை 25 சிர்த்த முகத்தான் என்னை எதிர்கொண்டு வந்து பேசாவிட்டால் அப்பொழுதே உயிரை விடுவேன். வஷ்ணு! ஜானால் பிழைத்திருக்கிறான். இங்கொயா? சொல். அவ்வது சீ அவனை விட்டு வந்துகிறது ராமாயானால் கொல்லப்பட்டாரோ? செல்வமாக வளர்க்கப்பட்டவேன். ஒரு நாளும் துக்கத்தை அறியாதவன். சிறுவேன். என்னை 30 விட்டுப் பிரிந்து கூக்கி கொண்டு தனிக்கிறுவோ? அதைக் கஷ்ட ராமாயான். ‘ஹா! வஷ்ணு’ என்ற கபடாங்கல் கற்றினதைக் கேட்டு கீழும் பயந்தாலேன்று கிளைக்கிறேன். அதை என் குருவேன்று என்னை வீதையும் பயிற்து, என்னைத் தேடிவர உண்ணை கறுப்பி 35 இருக்கிறேன். ஆகையால் இங்களை சீக்கிருமாக வந்திருக்கிறோய். எப்படிகிறுக்காலும் வீதையை அதைக் காட்டில் தனியாக விட்டு வந்து பெரும் காட்டம் ராமாஸ்ரகஞ்கு கம்மைப் பழியாக்க வம்மை கிடைத்தத்தக்கவையா? ஏதுவுனர்கள் மாத்து முதல் அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் கோலும் கொண்டு கம்க்குக் கொடுக்கிறேயென்று 40 வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏ மாமன்தீவில் அதிகாரி பிரித் துள்ள அதைக் குத்துக்கூடிய வீதையைக் கொண்டு நின்றிருப்பார் எனோன்று என்னுகிறேன். இது சிக்கயம். ஆயோ இங்கிதமான கஷ்டத்தில் அவ்பட்டு என்ன செய்வேன்! இதுவும் நன் அது பவிக்கவேண்டிய கார்யங்களே” என்ற வீதையை சிகைத்துப் புலப்பிக்கொண்டு ராமன் வஷ்ணுவான் ஜானல்தான்தை வேர்க்கி வந்தார்.

இப்படி வஷ்ணுவைக் கோபித்து, பரிதாக்தாலும் வெகு ஆரம் ஓடிவந்த சிரமத்தாலும் முகம் வாடிக் கறுத்து உழையாகவும் பெருநூச்சைட்டிட்டுக்கொண்டு ஆசிரமத்திற்குகுளில் வந்தார். அவ்வைக் கீதையைக் கண்ணவில்லை. அவனிடத்தைப் பார்த்தவுடன் தானும் அவனும் அங்கே விரையாடி ஆகைத்தமாகக் காலம் கழித்த இடங்களில் தேடுவும் அவனைக் காணுமல் கோலை முடிவாக துக்கத்தை அடைந்தார்.

ஸ்வமாஸ்ரமம் ஸம்பர்விகாந்தவ விரோ
ஷ்வார தேஶார துக்கருதவ காமஸ்தித் |
ஏதத ததி'தவேவ நிலான பூ'மே
ப்ரஹகுஷ்டாரமா யதிதோ பா'தை ||

(20)

ஸ்ரீகம் 59

ராமன் பிரவாரித்துவ (தொடர்ச்சி)

அதாராமா நூபாங்குத்த மந்தரா ரத்தத்த: |

பரிபோரசீ லெளமிதிரிச் ராமோ நூபாங்கித்தம் புக: 8 (1)

ஆரையமத்திலிருக்குதிரும்பிவரும் வஞ்சமண்ணை ராமன் கடுவழி
விள் என்றித்து அவன் துக்கப்படுவதைக் கண்டு, “இருக்கிறுவேயன்று
உண்மை கம்பி நூபாங்கினை உள்ள வரத்தில் ஒப்புவித்து விட்டு வரி
கேள்வே. அவனைத்தலையாக விட்டு இங்கே என் வந்தாய்? உண்மை”
பாச்சத்துவாடன் எந்தெந்து ஏற்று பெரிய கெடுதி கேர்க்கிறுக்கிற
தென்று எனக்கு சிச்சயமாகக் கோள்ளுவிற்கிறது. எந்த இட்டியாயல் கீ
மாத்திரம் தனியாக வருவதைக் கூரத்தில் கண்டவாடன் என் இடது
கூட ஆழம் இடது கண்பும் மாச்சுப் பூத்ததை” என்றார்.

5

எந்தெயின் குருமான வார்த்தைகளால் புன்னூயிருக்க வங்க
மணத்துவம் மனதில் ராமநூவடைய வார்த்தைகள் நாராசம்போல்
துவித்தன. குறுஞும் நள் துக்கத்தையும் கோபத்தையும் அட்கிக்
கொண்டு, “அன்னூ! வேண்டுமென்று காரணமின்னாமல் எந்தையை
விட்டு என் இங்கே வரவின்கூ. வெகு குருமான வார்த்தைகளால்
அவன் என்னைக் கோபித்து இங்கே அலுப்பினுன். இல்லாவிட்டால்
நான் தங்களுடைய கட்டளைய மீறவேனு? ‘நூ வந்தமனு. நூ
எஃகே. என்னைக் காப்பாற்றுவான்’ என்ற தாங்கள் கதறின தபோல்
எங்கள் காதில் விழுந்தது. எந்த அதைக் கேட்டுப் பலந்த அழுத
கொண்டு, தங்களிடத்தில் வைத்த எந்தெந்தால் நனக்கு கேரும்
ஆபத்தையும் மறந்து, “வங்கமணு! ஓடி. ஓடி. இங்கே சிற்காடே”
என்றார். இப்படிப்படிய தடவை என்னைக் கட்டளையிட்டார். தங்
களுடைய மதியையை நான் அறிந்தால் அதற்கு உட்போமல்.
“குவீரதுக்கு பயத்தை உண்டாக்கக்கூடிய ராக்ஷஸ்களை எந்த
வோகத்திலும் காணேன். இது அவநூவடை குால் அல்ல. வேறு
ஏவனு கம்மை மோசம் செய்ய இப்படிக் கூத்துகிறோன். நாங்கள்
கவலைப்பார்வேண்டாம். வைய வோகங்களையும் வைகலப் போகி
களையும் ரக்கிக்கும் சக்தியுள்ள ரகுநாதன் என்கித்தத்திலும் அவருக்கு
குக் தாழ்ந்த என்னையும் ஸ்த்ரீயான நங்களையும் பாச்சது. என்னைக்
காப்பாற்றென்று அப்பமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவாரா? புகுவீராத்தமனுள அந்த மதா விரதுக்கு இசு தகுமா? எந்த
ராக்ஷஸனு, எந்தக் காரணத்தாலே ராமநூவடைய குருவோபால்,
காப்பாற்று காப்பாற்றென்று அல்லதிலிருக்கிறோன். மேலும் ‘வந்தமனு!
என்னைக் காப்பாற்று’ என்ற சொன்ன வார்த்தைகள் சிச்சயமாக
ராமநூவடைய குரு அல்ல. அதீற்கும் இந்தும் வெகு பேதமுண்டு.
தாங்கள் இந்தப்பற்றிக் கவலைப்படக்கூடாது. தாங்கள் மற்ற ஸ்த்ரீ
களைப்போல் ஏன் சிசாரப்படுகிறீர்கள்? என்னை அந்தே அதுப்ப

10

15

20

25

30

35

வேண்டாம். இதுவரையில் பிறக்கவனுவது இனி பிறப்பவனுவது
புத்தக்கிழ் ராமன் ஏதிர்க்க வீற்பவன் எவ்வளவுக்கிழலும் கிடையாது. வகை தேவர்களும் ஒன்று செர்க்காலும் ராமன் புத்தக்கிழல்
வெளை உத்தப் பார்க்க முடியுமா?" என்று எவ்வளவோ சொன்ன
40 னேர். ஆனால் வீதை புத்தி மயங்கி நான் சொல்வதைக் கவனிக்க வில்லை. நானை நாசுரயாகக் கண்ணிக்கப் பெருக்கின்கொன்று
யாதொரு பாபந்தையும் அறியாத எண்ணெப் பார்க்க. 'அடித்
தங்கா' கீ எண்ணிடத்தில் மிகுஞ்ச ஆகை கொண்டு என் பார்த்தா
இருக்கும் ஸமயம் பார்க்க என்னைக் கைப்பற்றல்லவா என்னக்
இருப்பு? உன் எண்ணம் மிகவுக்குது. கீழம் பரதனும் ஒன்றுக்கு
45 யோசனைசெய்து, அறிசுக்கிராத்தில் ஸமயம் வரப்பதையுன் ராமனைக்
கொல்வேன் என்று அவனிடத்தில் உதநிசொல்ல வந்திருக்கிறோம்.
இல்லாவிட்டால் அவனிடத்தில் எண்ணெயற்ற பக்கினாவத்து அவனைப்
50 பின் தொடர்ந்து வந்தாலோ? அவருக்கு மறை ஆபத்து கேர்க்கு
உயிரை இழக்கும் ஸமயத்தில் கவனியற்றிருப்பது போததா? கவ
லைப்படும் என்னையும் வஞ்சக வர்த்தகங்கால் உயர்ந்துமிருந்தா?
55 கீ ராமனுக்குப் பரமாத்தாரு. அவனைக் கொல்ல ஸமயம் பார்த்துக்
கொண்டிருப்பவன், மறைவான். எனக்காலை அவகுடன் வர்
திருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் அவர் காப்பாற்றுவாரின்வாரமல் தனிக்
கும்பொழுது கவனியற்று, உயர்ந்துபாயா?" என்று ஒரு காலை
60 சொல்லாத கொடிய வர்த்தகங்கீச் சொன்னான். அதைக்கேட்டு
எனக்கு கொபம் பிறக்கத, கண்கள் சிவந்து உடுகள் தடுத்தன.
அதைப் பொறுக்க முடியாமல் அங்கிருந்து புறப்பட்டு வக்கேண்" என்றார்.

65 ஆனால் ராமன் நூண்ணை விட்டுப் பிரிந்த நாக்கதால் புத்தி
வைப்பி, "பட்படியுக்காலும் அவனை விட்டு கீ இப்பிள விதைது மூற்
நிறும் பீசு. பெரிய கெடுதிக்கு இடமாலிற்று. ராகஷஸர்கள்
எனக்கு ஒரு பொகுட்டால்வென்று உணக்குத் தெரியாதா? எதைக்
கடித்து சொன்ன வர்த்தகங்கீப் பொதுக்கமுடியாமல் கீ வந்தது
பிசு. ஸ்த்ரீகளுக்கு விவேகமில்லாமலிருப்பது எற்றும். அதிலும்
வீதை கோபத்தால் புத்தி மயங்கிதிருப்பவன். விவேகமியான புகுவன்
அதை ஸ்த்ரீயம் கேப்பாறா? கீ கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்து என்
கட்டினைய மீறின து ஸ்த்ரையன். அவன் உண்ணும் பூஜிக்கூத்தகுக்கத்
வன்; ஸ்த்ரீ; கோபத்தால் புத்தி சிதறியிருப்பவன்; காலை உன்னைக்
கட்டினைப்பிழுக்கிடுன். வீதை எதைச் சொன்னாலும் கீ கோபிக்
கங்கடாத. அப்படி அவனுடைய வர்த்தகங்கீப் பொறுக்க முடியா
விட்டாலும் வேறு எங்கெயாவது மறைந்திருந்து அவனைக் காபி
பாற்றுவேண்டும். மான்னும் நீரித்து என்னை வெகுதாரம் ஆரிமங்க
திலிருந்து அளிவச்செய்த மரீசன். நான் விளையாட்டாக பிர
யோகித்த பாணத்தால் அடிப்பட்டு முடிந்தான். சாகும்பொழுது மான்
புத்தை விட்டு உண்ணமுடியாத கிடையா ரூபத்தை எடுத்து, 'ஹா

வல்லும்தனு! இவர் என்னைக் காப்பாற்றுவார்கள்” என்று என் குருவைப்போல் நினைவுக்கி ஏதறினான். அதைக்கொட்டு நீயும் ஜூன் சிவப்புடே இங்கே வக்தாய்.”

ஸஹாதூரைத்தெயை நதா'ரிதயா சிரா
ஷ்வாரம் மயாவும்பீய விதா'ர வையர்ரவம் |
நதா'நிலகுதம் நதா'வநம் வா-நா'குளாம்
தவமாவா'தோ யேத விழுநாய கூமதீ'வீம || (27)

ஸ்கீம் 60

ராமன் பிரவாரபிஞ்சுகு (தொடர்ச்சி)

புதுமான்சுரூபமாற்றவை தங்காதோ⁴ வாமவோசதம் |
புராஷ்பு'ரச் சாம்கூலத்² ராமோ யேபது'ங்கா ப்பநாயகத || (1)

ராமன் அதிவேகமாக ஆரிரம்பதை ஓாக்கி வரும்பொழுது இடத கண்களின் கீழ் இடம் துடித்தது; கால் இடற்று; தேகம் நடுங்கிற்று. இந்த அபசருணங்கள் அடிக்கடி செங்குத்தைப் பார்த்து, “எந்த கெழுமாக இருக்க வேண்டுமே” என்று சொல்விக்கொண்டு, அவளைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆதாரங்கள் ஆரிரம்பத்தில் புகுங் தார். அது குன்சுமாக இருக்கது. அவருக்கு ஒன்றும் தொன்றவில்லை. வேகத்தால் நாவில் சென்று கொஞ்சமான உதநில்கொண்டு, எந்த வழக்கமாக இருக்குபிடிடங்களை ஒவ்வொன்றுக்கத் தேடினார். மேலும் தகுதுதால் தாமரை ஒன்றான் புஷ்பங்களத்தாக காங்கி குறைந்திருப்பது போல் அதைப் பரணசாலை எந்தையில்லாமல், என்று யற்றிருக்கது. மரங்களில் இலைகளும் மலர்களும் வாடி வண்டுகள் மேதுவாகச் சுப்பம் செய்துகொண்டிருக்கத்தைப் பார்த்தால், மரங்கள் எந்தையை விட்டுப் பிச்சிக் காட்கத்தால் தேம்பிக் கூடம்பி அழுவது போல் தோன்றிற்று. பக்கிகளும் மிகுங்களும் வாட்டோஷுமற்றிருக்காது. எனதேவதைகள் அங்கங்களுக்கு ஒடிப்போயின. ஆரிரம்பத்தில் மாண்தோல்களும் தார்ப்புவகைஞாம் தார்ப்பாஸ்தாங்களும் வழக்கமான இடங்களில் இல்லாமல் தெரிவிக்கிட்டதன. எந்தையில்லாத அந்த ஆரிரம்பம் ஒரே குன்சுமாக இருக்கக் கண்டு ராமன் துக்கம் தாங்காமல் அடிக்கடி பிரவாரித்தார்.

“எந்தையை எவன் எடுத்துப்போனானு? எவன் கொன்றுவேனு? எங்கே வழி தப்பித் திரிக்குவோ? ராகுவட்காவல் தின்னப்பட்ட டாகோரி விளையாட்டாக ஓரிக்குத்தேங்காண்டிருக்கிறுவோ? அல்லது இந்தக் காட்டும் பயர்க்கு மதைச் சூலாட்டுக்கிறுவோ? புஷ்பங்களைப் பறிக்கப் போயிருக்கிறாரா? தாமரை ஒடுக்களில் வங்காம் செய்யப் போனாரா? கோதாவரிக்குப் போனாரா?” என்று புயம் பிக்கொண்டு வெகு ஜூன்பிரக்கந்தூங்க அயனித் தெடியும் கணவில்லை. சோகத்தால் கண்கள் விவந்து, பித்துப் பிடித்துவதற்கப் போல் ஒரு மார்த்தினிக்குத் தெரிவிக்குரு மாத்திற்கும், மாலைக்கிருந்து மாலைக்கும், உதி

5

10

15

20

25

பின்றுக்கு எதிக்கும் ஒடி அவைக்கார். ஒரு கடம்பை மரத்தைப் பார்த்து, "எனிலைக்கு உள்ளிட்டில் இல்லை பிரீதியவ்வா? அவளைக் கண்டாயா?" தெளிந்தால் சொல், சொல்லுமாட்டாயோ? பில்லமரபேய எதை உன் இளந்தலில்போல் அழிய விரத்தையூட்டவான். பிதாம் பரத்தை உடுத்தியிருப்பாள். உன் பழங்களைப் போன்ற ஸ்தனங் வளையுத்தைவான். உன் உதாரணமையென்கீழைவுது பார்த்தாயா? கீழும் சொல்லுமாட்டாயோ? வெள்ளபாளை மரமே! உன்னிடத்தில் மிகுஞ்ச அன்புக்குவத்த ஜூனமிக் பிழைத்திருக்கிறானா இல்லையோ? கீழும் சொல்லுமாட்டாயோ? முது மரமே! உன்னைப்போன்ற துடைகளை மூடுய என் காயகினுடைக் கண்டாயோ? கீழும் சொல்லுமாட்டாயோ? மஞ்சாடுமாறமே! சீ தனிர்த்துப் பூங்கு வன்னுடைனின் மதுரமான சப்தத்துடன் விளங்குகிறபெயரால் ஏதோ வாச்தோஷ வாமாசாரம் கூடச் சொல்லப் போகிறோ. எதை இருக்குமிடம் உணக்குத் தெளி யுமா? கீழும் சொல்லுமாட்டாயோ? அபோக மரமே! உன்னைப்பார்ப்ப பவர்களின் சொக்கத்தைப் போக்குவதாக உணக்கு இட்டப் பேயர் விடுத்தது. கூத்துக் குத்துக் குத்துப் பூங்கு பிரிய நாயகி இருக்குமிடம் கூடக் கூட்டு. சொக்கத்தால் தவிக்கும் என்னைச் சொக்கமற்றவனுக்கச் செய். கீழும் சொல்லுமாட்டாயோ? பின்மரமே! உன் பழங்களைப் போன்ற ஸ்தனங்களையுடைய என் பார்க்க என்னைப் பார்த்தும் உணக்கு இருக்குமில்லையா? கீழும் சொல்ல மாட்டாயோ? காலன் மரமே, உன் பழங்கிலைப் பார்பதாப்பான சீரும் வாய்க்கு எதை இருக்குமிட்டுத் தா அறிந்தால் சொல். கோங்கு மரமே! புஷ்பங்களால் சிறைந்த உன்னைப் பார்க்கக்கூடிய மிகுஞ்ச வாச்தோஷமுண்டாகிறது. எதை உன் புஷ்பங்களைக் கண்டால் மிகுஞ்ச பிரீதியவ்வான். அவளை என்கீழைவுது பார்த்தாயா?" என்று இப்படி மா கடம்பு ஆசா பயா முதுநாணிமா துன் வேங்கை முதலில் செடிகளையும் மல்லிகை சிறு மல்லிகை சம்பகம் தாழை முதலில் செடிகளையும் ஓம்பொன்றுக்கி கேட்டுக் கொண்டு பித்துப் பித்துவனைப்போல் அந்த வனமென்கும் திரிந்தார்.

அவைகள் பதில் சொல்லாததால் தன்னிடத்தில் அன்பு இல்லை என்றேன்னி. ஒருவேளை மிகுஞ்சங்களாவது சொல்லுதா என்று, "ஈனானோ! உன்னைப்போன்ற கண்களையுடைய எதையைக் கண்டா யோ?" சீ சொல்லுமாட்டாப். வானையோ! உன் துறித்தையைப் போன்ற துடைகளையுடைய எதையை? சீ பார்த்திருப்பாய். என்கே போனுள்? கீழும் சொல்லுமாட்டாப். புளியோ! அந்த வானையும் மாதும் எய விடத்திலோ பயந்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சீபோ மஹாநூரன் ஒன்றிற்கும் அஞ்சமாட்டாப். நெனியமாகச் சொல். உன்னைப்போல் அழகாக கட்கும் எதையைப் பார்த்தாயில்லவா? கீங்கள் ஒருவரும் சொல்லுமாட்டாக்கள்.

"நா என்கே! உன்னைக் கண்டுபிடித்து விட்டேன்; என் ஒடு இருமிகி என்னிடத்திலிருக்குத் தப்ப முடியுமா? மரங்களின் மறைவில்

ஏன் சீற்கிறோம் இடாகேதி என் இவ்வளவு வேண்டியும் என் பதில் கொல்லவில்லை என், என், என்னெட்டில் நயங்கில்லையா? எல்லை மீறப் பரிவூரனம் செய்வது உன் வழக்கமல்லவே. அப்படியிருக்க என்னி டத்தில் என் இவ்வளவு அலங்கயம் இடோ உன்ற மஞ்சள் பட்டானை தெரிகிறது. கீ ஒடும்பொழுத கண்டுவிட்டேன். இடாகேதி என், ஒரு வேளை அவர் க. யி ஓ ர ர டி ல் ஸூ ஓ ய ர? 70
 இருக்கால் இவ்வளவு கண்டப்படும் என்னோப் பார்த்துப் போறக்க மாட்டாரோ! ஆதாச வர் வ் யாரால் நீரினிக்கப்பட்டாரோ? கரமாம்பாத்தில் பிரிபூஷன் ராஷ்டியர்கள் என் இவ்வாத வேளை ஏல் அவனோக்கொன்று அங்கங்களை வெட்டித் தின்றவிட்டார் 75
 களோ? அழிய பல் வரிசையைப் படித்துக்கொண்டும் மூக்கையும் குங் டலங்களையுண்டாகப் பூனை சாதிரோப் போன்ற அவனுடைய மூகம் இப்பொழுது கணையற்றுக்கூடும் என்று என்றுமிகுமேன். காலில்வாழல் பாக்குது கதறிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ராஷ்டியர்கள் வர்த்து, சம்பா மலரின் நிறம் காப்பாக ஹராம் முதலை ஆபாஞ்சக காரல் அவன்களிக்கப்பட்ட எதையீன் கழுத்தைக் கடித்த ரக்தங்கைக் குடித்தார்களோ? வளை சங்கிலி முதலை பூங்களின்களால் விளங்கி, தனிக்கைப்போல் மிகுத்தவான் அவனுடையகையை அந்தக் கொடியவர்கள் கடித்துத் தின்றுக்கொனா? அப்பொழுது அவர் எப் படிப் பார்த்தாரோ? அங்கங்கள் எப்படித் தடித்தாரோ? கடுக் காட்டில் பிரயாணிகள் கட்டமாகப் போகும்பொழுது தங்களுள் வந்த பேண்டைக் குங்க மிருகங்கள் தின்றும்படி விட்டுப்போல கூதப் போல, உனக்கு உகவ பந்துக்கள் இருந்தும் ராஷ்டியர்கள் உன்னோக் கொன்று நின்றும்படி. அாகத்தயாக விட்டேன். என்றும்யை! கி மது புத்திராவியல்லவா? எதை என்கொவது உன் கண்ணில் பட்டானா? நூ எடுதெ என்னோ விட்டு எங்கே போனும்? 80
 என்று அடிக்கடி கதறிக்கொண்டு காட்டிலிருக்குத் தாட்டிழகு ஒடுஞ்சு. சிலவிடங்களில் வேக்கதால் கூறன்றுர். சிலவிடங்களில் கொடிகளைக் கண்டு எதையைப் பார்த்தது போலேன்னித் திகைத்து நின்றுர். சிலவிடங்களில் எதையைப் போட்டுக்கொண்டு பித்துப் பித்தவளைப் போல் அவைந்தார். 85
 இப்படிக் கடுகளிலும் மலைத் தாழ்வரூபங்களிலும் அலைக்கு அடிக்கடி எல்லிடத்தில் இருக்க தேடிக் காணுமல், ஆசைவிடாமல், இன்றும் மறுபடியும் இடுபோன்றுமென்று என்ன முன்டால் அலை ஆரம் பித்தார். 90
 ததா? எ கத்தவா விழுவும் மறைத் தநம் பரைத் தவற பரைத்து என்னும் தவற கூறுவது மையத்தில் பார்த்து என்ன முன்டால் அலை ஆரம் பித்தார்.
 அநின்தி? நாபா? எ கதார மார்க்கேஜ
 புது: பிரயாணா: சிரமம் பரிசுரமம் | (38)

ஸ்ரீக்கம் 61

ராமன் பிரஸரபிற்கு (தொடர்ச்சி)

திருஷ்டவாஸரம் பதி'ம் ஈர்த்தவம் ராமோ ... ஸரதா'த்மது: ரஹ்நிதாம் பரிசௌராவாம் ச வித்யவந்தா தெவநநா நீ! ॥ (1)

அதிரமத்திலுள்ள பரிசௌராவால் வீக்கதையைக் காணுமல் ஆணாம் முதலியவை நான்கு புறங்களிலும் சிதறிபிருக்க வேண்டு. அந்தக் காடுகளில் தேடியும் காணுமல் ராமன் கைகளை உயர்த்த அக்கிள்கொண்டு, "வந்மன! வீதை என்கொள்கிறேன்" என்கே போய்கிறப்பான்? எவன் எடுத்துப் போய்கிறப்பான்? எவனுவது கொன்று தீந்திருப்பானே? வீதே! விரோபாட்டாக மரங்களில் மறைத்திருக்கால் பரிசௌராம் செய்தது போதும், ஓடுவா, நான் துக்கப்படுவதைப் பார்க்கவில்லையா? சி பிரியத்துடன் விரோபாடும் மான்குட்டிகள் உண்ணோக் காணுமல் நீண்டது நினைத்துக் கண்ணீர் விடுகின்றன. வந்மன, வீதை அக்ப்பாவிட்டால் நான் பிளமுக் திருக்கூபாட்டுன். ஜூயோ! நான் இந்து பரவோகத்திற்குப் போனால் அங்கே மஹாராஜாவைக் காண்பேன. அவர் 'பறிஞன்கு வருவாக்கன் வகையில் வனத்தில் வளர்க்கிறேன்' என்று என்னிடத் தில் கீப்ரதிக்கூடு செய்ததால் உண்ணொன்றத்திற்கு அனுப்பினேன். அந்தக் காலம் முதலியதற்கு முன் இங்கே நான் வந்தாயீ கீ தாங்குதன். கட்டப்பாடிம்லாதவன், வந்தியமற்றவன், சி, சி' என்குல் நான் என்ன பதில் சொல்லவேன்? பிரக்காநுயற்று தீண்ணுக, என்னாங்கள் யாவும் வீணூக, பிரதர் பரிதங்கும்படி சொக்கத்தால் தலித்துக் கொள்கிறுக்கும் எண்ணோ, வீதே! போய் சொல்லுவிற்கிணக் கீச்திரி வகையிடுவதைபோல். சீக்கிரத்தில் கைவிட்டு எங்கே போனால்? வந்மனாங்கள் யாவும் பொருந்தி உந்தமல்தீ இப்பாடுச் செய்வது வியாயமா? நான் உண்ணோப் பார்க்காவிட்டால் சிச்சயமாக உண்ண விடுவேன்" என்று எவ்வளவு புலம்பியும் அவனைக் காணவில்லை ஆழங்கான செற்றில் அக்ப்பட்ட வாணையைப்போல் ராமன் பிரயிப் பதைப் பார்த்து, எப்பொழுதும் அவருடைய ஹித்தகையை கோரும் வந்மனான், "மஹாதூபாவ! வகுக்கதேவேஷ்டாம், நாம் தேடுவேன். இந்த வனத்தில் பய குக்காலுண்டு. காடுகளில் வங்காரிப்பதில் ஜானகிக்கு மிகுஞ்ச பிரியங்களுடு. ஆகையால் இந்தக் காட்டில் வேடுக்கொயாக எங்கோயவது வஞ்சரித்துவாக்குப்படான். அல்லது, தாமரையோடுபிலை மதும் கொச்சிலும் சிறைத் தலியிலோ ஸ்கானம் செய்யப் போய்கிறுகிறோ? அல்லது, முன்போல் மறைந்திருந்து வேடுக்கொயாக கம்மை அலையச் செய்ய எண்ணீ இப்போது எங்கோயவது ஒளிர் திருக்கிறோ? அல்லது நாம் பயப்படவேண்டுமென்று இந்தக் காட்டில் எங்கோயவது மறைத்திருக்கிறோ? நாம் தன்னைக்

தேடுக் கண்டுபிடிக்கட்டும் என்று அம்குக் தெரியாத இடங்களில் பதுவிலிருக்கிறவோ? தங்களுக்குப் பார்க்கயைவிட்டுப் பிரிவதைப் பொறுத்தாலும் ஒருவரோ? அவனைத் தேடுக் கண்டுபிடிப்போம். இந்த வகுத்திக் கூட்டுரைக்கிடிலும் ஜாக்கிரகநூராகப் பார்ப்போம். இதைப்பற்றிக் கவனி வேண்டாம்" என்று அமரதானம் 40 செய்தார்.

இப்படி ஸ்ரீகாந்தாஹம் பிரிவத்தாஹம் லங்மணன் சௌந்தர வார்த்தைகளைக்கூட்டு ராமன் கொஞ்சம் ஆறுதலைத்து, கந்திப்படுத்திக்கொண்டு ஏதையை மறுபடியும் தேட ஆர்யபித்தர். புஷ்பங்களைப் பறிக்க எங்கே போயிருக்கிறுள்ள என்று காடுகளில் தேடினார். விசித்திரமான நாதுக்களைத் தேடுவதற்காக எங்கே போயிருக்கிறுள்ள என்று மலைகளில் தேடினார். அவனுக்கு காலும் சீர்க்கோழிக்காலும் மனால் திட்டங்களில் உட்கார்ந்திருக்கும் அழகைப் பார்க்க ஆஸ்தோஷத்தாகவையால் ஒருவேளை எங்கே போயிருக்கிறுள்ள என்று ஆறுகளில் தேடினார். மலர்க்க தாமரைப் புஷ்பங்களால் விவரங்களும் ஒடைகளில் கூடுதானம் செய்வதில் பிரியமுள்ளவாகவையால் அங்கே தேடினார். 45

இப்படி மலைத்தாழ்வரங்களிலும் குகைகளிலும் சிகரங்களிலும் அந்த மலையின் நான்கு புறங்களிலும் தேடியும் ஏதையைக் காணவில்லை. அப்பொழுது ராமன், "எங்மண! எல்லாவிடம் களிலும் தேடிப் பார்த்தேனே! ஒப்போ! ஏதையைக் காண வில்லையோ என்ன செய்வேன்?" என்று கதற்னார். மஹாதேந்துஸ்வராஜ தன் அண்ணான் தங்கடைகளையத்தில் அவரைத்தையப்போல் பிராணபிப்பதைப் பார்த்து, வங்மைன் துங்கம் மேலிட்டு, 'ஹான் காங்கிரஸ் மறுநாவில்லை பார்க்கராய்த்தீவை ஜெயித்துக் கூடி மூன் து கோங்கள்களையும் மீட்டார். ஏதையை எடுத்துப்போன அந்தப் பாபினையத் தாங்களும் அப்படியே கண்டு பிடித்துக் கொன்று, அவனை மீட்டு வழுவிர்க்கன்" என்று அதிகப்பிரியத்துடன் தேற்றி னார். அதைக் கேட்ட ராமன் நூக்கம் தனியாய்க் கூடுதலாக இருந்தது. இந்தக் காட்டையும் ஒடைவிலையும் இந்தமீனப்பையும் அதுவிகளையும் குகைகளையும் வெகு ஜாக்கிரகநூராகத் தேடினேனே! என் பிராணாகாயமினையைக் காணவில்லையோ, என்ன செய்வேன்?" என்று புலம்பி ஏதையை விட்டுப்பிரிந்த சோகம் நாங்களமல் ஒரு முகர்ந்தம் வரையில் மூச்சையாட்டது, பிரக்காருப்பற, தேகம் மேலிந்து அசைவற்று உங்களமாய்க் பெறுமுக்க விட்டுக்கொண்டிருந்தார். பிறகு, "ஹாபிரியே" என்று அடக்கத் தலைக்குக் கலைவென்று கண்ணீர் உதிர்த்தார். அப்பொழுத அவனுக்குப் பரம மீந்திரனான வங்மைன் எல்லா தமிழ்களையும் அறிந்தவரானதால், வணக்கமாகக் கூக்கப்பிக்கொண்டு பலவிதமாக அமரதானம் சொன்னார். ராமனு 50

75 அதைக் கொஞ்சமும் வகுவும் செய்யாமல் எதையைக் காறுத் துக்கதால் அடிக்கடி புலம்பினார்.

அநாந்துக்கு தத் வாக்ஷம் என்றிழைஷ்டபுதாச் சிவதம் |
அபர்யாமன் நாம் பளியாம் ஏதைம் ப்ராக்ரோஹாத் ஸ புத:புத: || (83)

ஸ்ரீக்கம் 62

ராமன் பிரஸரபித்தியு (தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீதா மயேஷவுந்த தர்மாத்மா காமோபமுத சேதா: |
வில்ளாப மத்ரமாபா*நூர் ராம: கமல வோநா: | (1)

நூர்மாதமாவும், நூமத்திற்கு விவரங்களின்றை ஆகாயை
அனுஷ்டிப்பவருமான ராமன் எதையைப் பற்றை உத்தக்
கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு கண்ணீர் தாரைதானாரயாகப் பெருக
சோகத்தால் புத்தியமல்லி. எதை வழிபத்தினில்லாவிட்டதும்
ஆகாச்சு வைப்பெட்டு அவன் எதிரில் நிபத்துபொல் என்னை பிரவா
பித்தார். அதை நம்மால் வர்ணிக்கவும் முடிவுமா? “எதே உள்கு
அரோக புத்தியங்களிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியன்டு. ஆகாயால்
நான் சினோகால் உன் தேகத்தை மகற்றதுந் கொள்ளுகிறேய்.
என்ன யான்? உன்னை நான் பார்த்துவிட்டேன். என் சோகத்தை
அதிவப்புத்துவதைத் தவிர உள்கேண்ண வாபஸ்! இனம் வாழை
மரங்களைப்பொன்ற உன் தலைநை இனம் வாழுமாலால் உன்
மறநாதத்துக்கொள்ளுகிறேய்! நான் உண்ணைப் பார்த்துவிட்டேன்.
வினோயாப்பட்டாகக் கோங்குமரங்களைத்து வனத்தில் போய் ஒளிந்து
கொள்ளுகிறேய. பரிவாரம் செய்தது போதும். என் தாங்கும் தாங்கு
முடியவில்லை. மிகவும் கணத்திருக்கிறேன். இதற்குமுன் இந்தப்
பரிவாரமை எனக்குப் பிரியமாக இருக்கது. இப்பொழுது
வெறுப்பு உண்டாக்குகிறது. மேலும் இந்த ஆரோமத்தில் இப்படிக்
செய்வது நன்றா. பரிவாரம் கூட்டு உணக்கு மிகுந்த பிரீதியென்று
எனக்குத் தெரியும். விசாரணை கண்ணை உடையவனோ! சிகிரம்
வர. சீ இந்வரமால் இந்த ஆரீயம் குன்றமாக இருக்கிறது.
வங்கமன! ராநாஸர்கன் எதையை எடுத்துப் போய் கொன்று
தின்ருவது இருக்கவேண்டுமென்பது கிச்சயம். நான் இப்படி
பிரஸரபித்தும்பொழுது அவன் என்னை அனுப்பும் செய்யுமாப்பட்டான்.
இந்த மாங்குப்பட்டங்கள் என்னீர்விடுவதைப் பார்த்தால் எதை
ராநாஸர்க்கால் தின்னப்பட்டானேன்று சோகவது போலிருக்
கிறது. உத்தம குணங்களால் அனுப்பிக்கப்பட்டவனோ! பதிவிரத
பிரோகமாய்வேயி அழிலில் ஓங்கிலாவாவனோ! என்கே போய்
விட்டார்ச் சீ இங்கிதமாக கொடுமை கடினம் அனுக்கது
கூடுவேயியில் என்னைப்படி ஆயிற்றல்லவா? எதையுடன் அவோத்
யைகிறுக்குத் துப்பெட்டு வந்த எதையில்லாமல் என் அந்தப்

புரத்தில் எப்படிப் புதுவேன்? வீரியமற்றவர்கள் மோகத் திருவளவுவர்களைக்கிளம் என்னை சிகித்திப்பார்களோ! பிராணமை கைக்குத்துக்கொள்ள எனக்கு சுக்கியில்லை என்பது ஏதை என்னை விட்டுப் போணபிற்கே தெரிகிறது. வானவசம் முடிக்கு நான் அவோத்தலைக்குப் போனபிற்கு ஜனக சக்கரவுத்தி என்னைக் கண்டு, "ராம! ஓழுமாய் வந்து சேர்ந்தாவா? குழந்தை என்றை ஒழுமையிருக்கிறோ?" என்று விசாரித்தால், அவருடைய முகத்தை எப்படிப் பார்க்க துணிவேன்? அவதுக்கு ஜனக பிடத்தில் மிகுந்தபீரிதி. அவை இழந்து கான்மாந்திரம் வருவதைக் கண்டால் துக்கத்தால் கூர்க்கவையடைவார் என்றே என்ன ஜூகிரேந். அவோத்தலைக்குத்தான் என் திரும்பிப்போகவேண்டும்! பரதனால் ஆனப்பட்டுச் செழித்திருந்தாலும் எனக்கு அங்கே ஆகவேன்டிய தென்ன? ஏதையில்லாமல் ஸ்வர்க்கும் எனக்குர் குன்யமாகவே தோன்றும் வஞ்சமனையின்னை இந்த வணத்தில் விட்டு அவோத்தலைக்குத் திரும்பிப்போ. ஏதையை இழந்தும் நான் உழிரோடி ரூபபெறு! பார்மன் மார்போட்டைத்து, "இந்தப் பூரியை ஆண்டு வரும்படி ராமன் உணக்கு அனுமதி கொடுத்தார்" என்று சொல். கேள்விக்கையையும் என்மிக்கிராண்டியும் கூகுகியையும் விதிப்படியானால், அவர்களுடைய சொல்லியத் தலையும் எந்தப் பாடுபட்டாவது அவர்களை காந்திக்கவேண்டும். இது என் கட்டளை, ஏதை நானுமறி போனதையும் சேரக்கதால் என் மரணமடைத்ததையும் என் தாய்களிடத்தில் வில்லாரமாகச் சொல்லவேண்டும்" என்று. சொல்ல ஏதையில்லாமல் குன்யமான அந்தக் காட்டில் ராகவன் அனைத்து தீண்மாகப் புலம்புதைகளில் வஞ்சமண்டலும் பயந்து முகம் வாடி மனம் குன்றி ஏங்கினார்.

இது விவைதி ராகவோ எட்டிடை
வந்துபோகும்ய தவா விதா எட்டையா |
பாய விகல முக்குத வஞ்சமிவெனுபி
மயதுதமநா ப்ராருஷமாதுரோ பாடுவா || (81)

ஸர்க்கம் 63

ராமன் பிரவூரமித்தநு (தொடர்ச்சி)

எ ராஜபுர: பிரவூர விஹந:
காமேர சோங்கேத பி பிடியமாந: |
விஷாத்யந் பிராரத மாரதநுபோ
பி வோ விஷாதம் ப்ரவீவை தீவரம் || (1)

ராமன் ஏதையை விட்டுப் பிரிந்து அவனிரை கிழங்குத்துக்கொள்ள டுகுப்பதாலும்பொலன் ஆகையாலும் அவை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத் தாலும் வாட்டப்பட்டு, அதைப் பார்த்த வஞ்சமண்டலும் தாங்கத் தால் தங்க; மறுபடியும் சேரக்க கூலில் மூழ்கினார். என்னை

- 5 பெருக், உங்களுமாகப் பெருமூச்ச விட்டுக்கொண்டு எதையைக் காணுமல் மிகுந்த துக்கமைஷ்டதார். வந்தமனான் வாழ்ந்துவதைக் கண்டு அதைக் குக்கும் இன்னும் அதிகமானி. அதை ஸமயத்திற்குந் தகுத்துபடி பிரலாபிக்க ஆரம்பித்தார். “இந்த வோகந்தில் என்னைப் போன்ற பாபி இருப்பானோன்று என்னாவில்லை. கடவில் அலைகளைப் 10 போல் வாழும் சோகங்கள் ஒன்றின்பிள் ஒன்றாக என் மனத்தையும் தங்குத்தையும் பிளக்கின்றன. பூர்வ ஒன்றமத்தில் கால் வேண்டிய வகையில் பாபங்களைச் செய்திருக்கவேண்டும். இப்படி துக்கத்தில் மேல் துக்கம் நேருவது அதன் பயனேயன்றி வேறால், என்றாக யோசித்துப் பார்த்தால் கான் ராஜ்யத்தை இழந்ததும் பக்கக்களை விட்டுப் பிரித்தும் என் தாலை விட்டுப் பிரித்தும் என் பிதா இறந்ததும் ஒன்றேட்டான்று சேர்ந்து, துக்கமென்ற வெள்ளத்தைப் பெருக்குகின்றன. கால் இந்தச் சூன்யமான வனத்திற்கு வந்தபிறகு தேவிரமத்தால் அதெல்லாம் அடங்கியிருக்கன. அவைக்குத் தேவேப்பு விற்குகளால் மறுபடியும் பற்றி எரிவதுபோல், எதையை விட்டுப் பிரிக்க தக்கத்தால் இப்பிராழுத அவை அதிகமாக என்னை வாஞ்சத் தின்றன. என் பிரிப்பாயிலுமான எதை சிறுபெண்; மிகவும் மூன்றாவது; மேன்னமாயான தன்மையை உடையவள்; ராகுலர்கள் அவை எடுத்த ஆகச மார்க்கத்தில் போகும்பொழுத பயத்தால் அடிக்கடி கதறியிருப்பானால்லவா? வோஹிதமேன்ற உத்தமமான சிவப்புச் சந்தனம் பூசந்தருந்த அவனுடைய அழியிட்டனங்கள் ஏத் தக்கால் பூசப்பட்டுப் பார்க்க விகாரமாக இருக்குமே. மதுரமாகவும் மிகுதுவாகவும் வூப்பிடமாகவும் பேசும் எதையென் மூகம், கருங்கு கறுத்த மூன்றும் சியிர்களால் குழப்பட்டிருக்கும் அழகை கிடைக்க விரைக்க எனக்குக் குக்கம் நாக்கவில்லையே. ராகுலிட்டில் அப்படி சுதாரணைப்போல் அந்த மூகம் ராகுலர்களிட்டில் அப்பட்டு என்ன பாடுபடுகிறதோ? என்னிட்டத்தில் கீங்காத பீரிதிபுள்ள எதையீன் கழுத்தில் உத்தமமான ஹராங்கஞம் மாங்கஞம் பிரகாசிக்குமே ஜூபோ! அவள் தனியாக இருந்த வமயத்தில் ராகுலர்கள் என் அவைப் பிடித்த கழுத்தைக் கடித்து ரத்துதாக குடித்தார்களோ? காதும் இல்லாமல் அந்தப் பெரிய காட்டில் தனியாக இருக்கவேண்டிய ராகுலர்கள் வாது பிடித்திலுக்கும்பொழுத பயந்து கடுமீன் என்கு புறங்களிலும் மிரண்டு பார்த்து வங்கமங்க காணுமல், அன்றில் பகுதியைப் போல் எப்பாத்து கதறினுள்ளோ? வந்தமனா! கோதாவரிக் கதறபில் இந்த இடத்திலேவே காதும் எதையும் யாவற்றையும் மற்று வர்ணிக்க முடிபாத எஞ்சங்களை அழுபடிக்க திருக்கிழேயும் அவைபெல்லாம் எனக்கு குபாகத்திற்கு வருகின்றன. இப்பொழுத இவ்விடத்தைப் பார்த்தால் குவ்யமாக வெறுப்பை உண்டாக்குகிறது. அதைக் காலத்தில் இவ்விடமே எனக்கு எவ்வளவு வர்த்தோவத்தைக் கொடுத்ததென்று சொல்லழையுமா? கான் எதையிட்டில் வமயத்திற்குக் கான்வைப்போல் வோகத்தில் ஒரு

வதும் ஒதுவுத்திரிப்பிடத்தில் வைக்கிறுக்கமாட்டதென்றும், ஏது கேள்விகளில் என்ன மற்ற நிபுணனேன்றும் கர்வமாட்டத்திருக்கிறதென். இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் எதை என் கர்வத்தைக் கொடுத்தார். முன்பு அப்போது நியாமிக்கிறுக்கும்பொழுது என் பெற்றிருக்குடன் வாசித்தபடியால், என்னோசமில்லாமல் இங்கிடப்படி என் துடன் அதுபயிக்க முடியவில்லை. வைக்கிற்கு வகு பிறகு யாரு விஷய சிகிப்பத்தும் இல்லை. எங்கள் மனம் போன்படியென்னம் அனுபவித்தோம்.

50

ஒரு கால் கேரதாவூரில் அவனும் எதும் வெகுடிரம் தலை கிடை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். எனக்குக் கவுப்பு மேலிட்டுக் கொரியத் தறிபார்க்கிறேன். என்னமாக ஏதாகவுடைய துறைகள் ஒன்றும் கணப்படவில்லை. முடிவில் ஒரு ஏற்பாறை தென்பட்டது. அந்த வழியால் ஏற்பிபோகவாலென்ற உத்திரிட்டிரென். என் பார்வையால் எதை என் என்னைத்தை அறிக்கு. இன்னும் அதிகமாக என்னை சிரமப்படுத்த அலைகொண்டு. தான் அந்தக் கற்பாறையில் முந்தி ஏறிக்கொண்டார். என் பிறகு அந்த போய். எந்த முக்கீஸ் கைப் பிடிக்கு ஏற்பிபோனதும் அதை மறந்துக் கொண்டு என் முகத்தில் ஜவக்கை வாரி இறைத்து என் சுறுமூடியாமல் தோற்றுப் போனதைப் பார்த்துக் கூவொட்டிக் கிரித்தார். அதுவரையில் தோல்வில் இன்னதென்றே அப்பொதுக்கையால் வெட்டுக்கொள் தலை குனிக்கு கீன்றிரென். சீ என்னைப்பற்றி அடிக்கடி மெசிக்கென்ன டிருக்கிறோம் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். என்னை விட்டு உன் விட்கில் வந்து. 'கீங்கள் மற்ற பராக்கிரமசாமிகள்; சிலைந்த வரி யங்களை வட்டு முடிவிற்கும் சுக்கியுள்ளவர்கள்; புருஷிரேஷ்டர்கள்; காரை கேவலம் ஒரு பேஷ்டிள்ஸ். கீங்கள் வேட்டுவாடுவதற்கும் புத்தாத்திர்கும் அடிக்கடி வெளியில் போகிறவர்கள். எங்களுக்கு விட்டு விட்டுக் கிணம்பு போக்கியதை என்கேள் கீங்கள் ஒரு காரி யத்தை நினைத்தால் அது முடியாமலிற்குமா? உன் அவனைச் சூல்து என்னும் ஜபிக்கப்பட்டார். அதற்குத் தானாம் இன்ன தென்று தெரியவில்லை' என்ற இப்படி இன்னும் பலாத்தமாக உன் விட்கில் பரிசோலம் செய்தது உண்கு ஞாபகமில்லையா?

55

"நினைங்குள் இரேஷ்டமான இந்தக் கேரதாவூரிப்பிடத்தில் என் பிராண்னாயிப்பான எதைக்கு மிருந்த பிரீதி. ஒரு வேளை இங்கே வகுக்கிறுப்பானோ? ஆனால் என்னைவிட்டுக் கூவையாக ஒரு பொழுதும் இங்கே வருவதில்லை.

60

தாமரையைப் போன்ற முகந்ததையும் நாமனா இதழ்களைப் போன்ற என்னையழுதையைத் தீர்த்த அந்தப் புஷ்பங்களைப் பறிக்க ஒரு வேளை எங்கொவது பூராகுவோ? ஆனால் நானின்வாயால் நாமனா புஷ்பங்களைப் பறிக்க அவன் போகாமட்டானே. புஷ்பங்களால் நீறாத மாசுசேரலையில் பல பகுதிகள் மதுரமாக சுப்பிக்

65

70

75

80

85

வின்றாலே. ஒரு வேளை இங்கிருப்பானா? அப்படியும் இராது. தனியாக இங்கே வரப் பயப்படுவானா? ஓம் வௌரிபி! இந்த லோகத்தில் பிரானிகள் செய்யும் பாப புன்யம்சொல்லும். சொல்லும் பொல்லையும் உண்ணமலையும் பார்த்துக்கொள்ளிடுக்கிறுயல்வாரி 90 என் பிரிய காயகிளங்கே போனான்? அவ்வது யாராவது எடுத்துப் போனார்களா? ஓராகத்தால் தபிச்சிரென். என்னிடத்தில் உண்ணமலையும் சொல். வற்றேறி எனவ வேகமங்களிலும் உண்கும் பிரியாத விஷயம் ஒன் துமில்லையே. என் மனையி யாராவனவு எடுத்துப் போகுப் பட்டாரா? இறந்தாளா? வழி தப்பி அலைக்குளாரீ 95 உண்ணமலைச் சொல்! என் ரா சொக்கத்திற்கு வசப்பட்டுக் கேடும் இன்றது பிரக்ஞாயற்றுப் புவம்பினார். அதைக் கண்டு வங்கமண ஜக்கும் அங்காத தக்கமுன்டாயிற்ற. அனாலும் அத்தனமயத்தில் அவர், நானும் துக்கத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாதென்று மனத்தை கதிரியப்படுத்திக்கொண்டு. “அன்னா! தங்களுக்கு இயற்கையான உத்தம குணங்களைக்கொம்முகிப்புபொழுது உண்மை போய்ன? தங்கப்பட்டது போதும். அதற்கியப்போன்றாக். மறுபடியும் 100 இந்த வளமென்கும் தெரிவோம். உக்ளஸ்ரமமுடையவர்கள் என் விதமான கஷ்டம் கேள்வதாலும் கதிரியத்தை விடுவதில்லை” என்று மதுரா கதிரியாவியான இனாவபெருமான் சொன்னார். அதை ராமன் கொல்சும்கூட விஷயம் செய்யாமல் கதிரியத்தைப்பட்டு துக்கத்திற்கு இடம் கொடுத்து மறுபடியும் பிரவாபிக்க வரமிகிறார்.

இதில் கொணமித்தி முத்து பெள்ளுக்கும்
புருஷத்து மாச்சோ ரகுவம்பா வர்த்தா: |
ந சிந்தயாமான த்துக்கிம் விழுக்கவாந்
புத்தா துக்கம் மதுத்துப்புபாக்கமத் || (20)

ஈர்க்கம் 64

ராமன் எறிதுபையற் கேட்டனால்

எ தீநோ தீதயா வாசா வக்குமணம் வாக்யமயிரவித |
ஸ்ரீக்ரும் வக்குமண ஜாத்திரி குதயா வோதாயரிம் நதிம் || (1)

குதுாதன் வக்குமணமீனப் பார்த்து மீகவும் தெளாக, “நீ அதி வேகமாக சேந்தான்க்குப் போய் எந்தை புஷ்பங்களைப் பறிக்க அப்போ போறுவதே என்று அறிந்த வா” என்றார். வக்குமணன் அப்படியே போய்த் தேடிப் பார்த்தம் எந்தனையைக் காணுமான். “அன்னா! என்னாத் தந்தானிலும் தேடிப் பார்த்தேன். பல தடவை உடக்கக் கூட்டிட்டும் ஒருவரும் பதில் சொல்லவில்லை. அவன் என்னிடத்திற்குப் போயிருக்கிறான் என்ற என்னும் கண்டு படிக்க முடியவில்லை,” என்றார். அதைக் கேட்டு ராமி மிகும் இவையடைந்து. தானே சேதாவரிக்குப் போய் “அம்மா

கோதவரி! ஏதை எங்கே இருக்கிறான்? சொல்” என்ற கேட்டார். 10
அங்கிருந்த ஸூல பகார் ததங்களும் கோதவரியும் ராவணனிடதறில்
யெப்பட்டு, ஏதைக்கு கேர்ந்த ஆபக்கதற் தெரிவிக்கவில்லை. அவை
கெள்ளாம் கோதவரியைப் பார்ந்து, “ராமன் இங்யோவு துக்கப்
படுகையில் ஏதையின் விருத்தாக்கதற்காகச் சொல்லாமல்குப்பது
பிச்சு; அவரியம் சொல்லவேண்டும்” என்ற பிரசர்த்தித்தும்
கோத; வரி ராவணதுவைய கோரருபத்தையும் குருக்குப்பங்களை
யும் சிகித்தப் பயந்து ஒன்றும் சொல்லாமல்கூடான். ஏதையைப்
பார்க்கும் விஷயத்தில் அந்த எதி தெவாநை உதவி செய்வா
னென்று நம்பிக்கூர்க்க ராகவன் அகையற்று, “வங்மை! இந்தை
கோதவரியும் ஓன்றும் பதில் சொல்லவில்லையே. நன் ஏதையின்
மாத பிதாக்களிடத்தில் இந்தை கோரமான வம்பாரத்தை
எப்படித் தெரிவிப்பேன்? ராஜ்யத்தை இழந்து வங்கதில் கிடைக்கும்
கும் பதார்த்தங்களால் எப்படிவோ பிகழத்துக் கொண்டிருக்க
என்கிறது. அந்த ஊங்கவன் பாதோன்றும் கோங்கும் கூறியம்
சொல்லி வாட்டோவுப்படுத்தி வந்த ஜானகி போய்விட்டாரே.
பந்தக்கும் மிதிர்க்கும், பார்க்கவேண்டியவாம், ஒருக்கணம் ஒரு
யுகமாய் இருக்குமே. ஏதையைக் காற்றும் வாரவில் மக்தாசிலீ,
தூண்டானம், பிரஸ்ரவணம் முதலை எல்லா இடங்களிலும் தெடு
வேன். மஹா விரியுமின் இந்த மிகுக்க்கும் என்ன அடிக்கடி
பார்த்து ஏதோ வம்பாரத்தை அடுபாளக்களால் தெரிவிக்க
யத்தை செய்வின்றை என்ற நினைவிறநி” என்றார்.

இந்த அந்த மிகுக்களை கோங்கில் கண்ணிர் கண்களின் மறைங்க
ஷ்டையிதர்களே! ஏதையைக் கண்டார்களோ?” என்ற கேட்டார்.
உடனே அவ்வகன் எழுந்து ஆகாசத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு
தென்றிஷாயைப்போக்கி ஓடி, அதிக்கார ராமலங்கணர்களைத் திரும்பிப்
பார்த்தன. வங்மைன் அந்த அடுபாளக்களால் நடந்த
விருத்தங்களைத் தெரிக்கு கொண்டு, ராமனைப் பார்த்து,
“அண்ணு! தாங்கள், ‘ஏதை என்னே’ என்று கேட்டால்
இந்த மிகுக்கள் எழுந்திருந்து பூரியையும் தென்றிஷாயையும்
ஆகாசத்தையும் காட்டிக்கொண்டு ஒடுக்கின்றன. ஏதையை எவ்வெனு
அபலூரித்துக் கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாகச் செற்றுக் கொண்டு
கிருஷ்ணர் வெளிப்புகின்றது. ஆகாசால், ராகாலைகள்
வரிக்கும் தென்மேற்குத் திஷையில் தேடிக்கொண்டு போவோம்.
ஏதையையாவது பார்க்கவாம்; அவ்வது அவனைக் கண்டுபிடிக்க
பொய்யாவது ஏற்படும்” என்றார். ராமதும் அதை அங்கிரித்து
கண்மையாறுந் அங்கிருக்க புறப்பட்டுத் தென்றிஷாயை
ஏதையைப் போட்டிக்கொண்டு போனார்.

அவர்கள் அவனைப்பற்றி பேசிக்கொண்டு போகவீல், வழியில்
அவனுடைய நீலயில் இருக்க வுஷ்பங்கள் பூரியில் உதிர்க்கு
கிடப்புதாக கண்டு, ராமன் துக்கம் மேல்பட்டு, “வங்மை!

பார்த்தாயா? ஈன் காட்டுவிற்குத் பறித்து வந்த அதிகப் பிரீவத் தடங் எதைக்குக் கொடுக்க புஷ்பங்கள் இவைகளே; என்னென்றால் அவளைக் கண்டுபிடிக்க ஒடு உபாயம் விவரத்திற்குக்கிறது. எப்படியாவது அவளை மீட்டு வராமல் விடு விரதியிலை. என்னிட்டிலும்சூரியத்தால் உல்லியன் இவைகளை வாட்டால் காப்பாற்றிவருகிறான்; காற்றும் கவுச்சுது சென்னில்லை. பூரி தேவையும் இயற்றந்த தாங்கிக் காத்துயருகிறான்” என்ற என்னோடுவிட்தார்.

55 பிறகு மனையாழிகளால் யினங்கும் பிரஸ்ரவண சிரியைப் பார்த்து “பார்வத சிரிரஷ்டி அழில் ஓப்பில்லாத என் பிராணங்காயமினையுக் கண்டாயா?” என்ற கேட்டார். தன் வாசத்தைகளே அந்த மகை மிகிருக்கு பிரதித்துவமிழாக வந்தன. அதைக் கேட்டு ராமன் தனக்கு சுது பழில் சொல்லாமலிருப்பதுயன்றித் தான் பழும் கஷ்டத்தைப் பார்த்துப் பரிசாசம் செய்ததாக இன்றத்துக் கடுக்கொப மகைக்காரி. உடனே ஏழ்மூலம் அங்ப மிகுகத்தை பார்ப்பதுபோல் அதை உக்கிரமாய் வெறித்துப் பார்த்து “தங்கப் ப்ரதிமையைப் போன்ற ஏதையை இந்த ஈண்ட்சில் கொண்டுவர, இங்ஙன விட்டால் உண்ணெந்த ஆக்கானாகப் பின்பிபேன்”என்ற கால்தீர்த்தார். பரதித்துவி சொய்ததால் தான் ஏதையை பார்த்ததாகச் சொன்னது போலிருக்கும், ராமனாவிட்டதிலிருக்குத் தயந்தால் எதை இருக்குமிட்டதை அது தெரியிக்கவில்லை. அதைப் பார்த்து ராமன் கோபந்தை அஞ்ச முடியாமல், “அடிட தங்கா! என் பாணங்களால் உண்ண எதிர்த்துச் சாம்பனங்குகிறேன். இங்கே புல் செடி மரம் ஓன்றுமின்னாமல் எவ்வும் வங்குகிக்க முடியாமல் செய்கிறேன். வங்குகளை எதை போன இடத்தை அந்தும் இந்த எதி சொல்யவில்லையால்வரி இருக்கட்டும். அவன் இருக்கு மிட்டதை இந்த ஈண்டுமே தெரிவிக்காவிட்டால் சொட்டு துவயில்லாமல் இதை வற்றாச் செய்கிறேன் பார்” என்று, கன்களில் ஒங்குப்பு போற் பறாக என்கு புதக்கிறும் பார்த்தார். ஒரு பெரிய காலநியும் அதன் பக்கத்தில் சிறிய காலநியும் பூரியின் எண்பப்பட்டன.

85 எதை ராமனாக் கண்டு பயன்து அசிரமத்தை கோங்கி ஒழும் பொழுத அந்த ராஷ்டின் துறத் தான் அம்முமிக்கும் ஒடிச் தப்ப முயன்றுகொண்டு தெரித்தது. அதற்கு சமீபத்தில் வில்லும் அம்பறந்தனும் ரதமும் சின்ன பின்னாமாகக் கிடர்தன. அதைகண்டு ராமன் பயன்து, “வங்மன! எதை தாநித்திருந்த ஆபரணங்களிலிருக்குத் தானிக்கூட போன் தகடுகளையும் பல மாலைகளையும் பார். புமியில் நான்கு புதக்கிறும் தங்கப் பொடுகளைப்போல் ரதத்து குளினார் சிகிதி இருக்கின்றன. ஆகவால் பல ராஷ்டினர்கள் சௌர்த்து ஏதையை துண்டு துண்டாக வேட்டிப் பயிச்சிட்டுத் தின்குரிசினன்று விளைகிறேன். அவனுக்காக இரண்டு ராஷ்டினர்கள்

இங்கே கோர வுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். தங்கத்தாலும் முத்து மாஸ்காரலூம் அவன்களின்கப்பட்ட இந்த பேரிய விளை முத்து பெட்டிகிறதே; இது யாருடையது? வைடுரீப் மணிகள் இறைந்த பாலையாலிலிருப்பொல் பிரகாசிக்கும் இந்தத் தங்கக் கவுசம் பிளக்குவிடக்கிறதே; இது யாருடையது? முத்து மாஸ்காரல் அவன்களின்கப்பட்டு நாறு கம்பிகளையுடைய இந்த வெள்குடை முத்து பெட்பதைப் பார்; இது யாருடையது? பிசரசு முகங் கூண்டுடைய இந்தக் கோவேறு கழுத்தான் தங்கக் கவுசம்களால் அவன்களின்கப்பட்டு பூஷ்ணமான ரூபத்துடன் மனைகளைப்பொல் இந்த பெட்பதைப்பார்; இவை யாருடையவை? ஸ்வாரிக்கும் ஜெப்புப்பொல் பிரகாசிக்கும் இந்த யுத்த ரதம் பொடிப் போடி யாக்க பெட்பதைப் பார். இதில் கட்டிலிருக்கும் கொடிக்கையைப் பார்த்தால் இது சேஷைத் தலைவருடைய ரதமென்று தெரிகிறது. ஏத்தனின் அச்சுப்போல் கௌஞ்சு பகுத்த இந்தப் பாணங்கள் தங்கக் கட்டுக்கூடுதல் மூனைகளில்லாமல் ஒய்த்த பெட்கிறதையும் பார். இவைகளை எப்பதைய் வார்க் பாணங்களால் கீழாக்க அம்பதறான் போக்கு பெட்பதைப் பார். கையில் சுவக்கையும் கடி வாணிமலையும் பீடத்துக் கொஞ்சு உரிச்சுறுக்க கிடக்கும் இந்த ஸாரசி எங்க அந்த அந்தைச் சேர்ந்தவர்கள்? இந்த இரண்டு ராஷ்டிரங்கள் தலைப்பாகவும் குண்டலை முதலியங்களால் அவன்களின்கப்பட்டு கையில் சாமரங்களை பிடித்துக் கொஞ்சு இந்த பெட்பதைப் பார். இவர்கள் வர்ஷாச் சேர்க்காத வர்ஷா? இப்பக் காலாடி பின் பாகம் அழுக்கியில்லை. புகுஷ்டுலையுடைத் தேவையும் கொண்டவர் யிருக்கிறது. ராஷ்டிரங்களுடைத் தங்களுக்கும் எனக்கும் துவேஷம் முன்னிச் சிட்டி கோடி மட்கு அதிகமாகிறது. அவர்களை வேறுக்காமல் விடுவதில்லை. அந்தக் கொடியை ராஷ்டிரங்களை விவரிதியை எடுத்துப் போயிருப்பார்கள்; அவ்வுடைய கொன்றிருப்பார்கள்; அவ்வுடைய தின்றிருப்பார்கள்.

“இந்தப் பெரும் கட்டில் அவளை ராஷ்டிரங்கள் எடுத்துப் போககூடிய தரிம தேவையும் அவன்கள் காப்பாற்றலில்லையா? வேஷபாலர்களும் எனக்கு பீரியமில்லாத காரியத்தைச் செய்த துணியமாட்டார்களோ! அப்படியிருக்க அவளை என் காப்பாற்ற வில்லை? எந்தமன்றா! இதற்கு காரணம் தெரியுமா? என்கூட வேஷக் களையும் உண்டாக்கி அழிக்கும் எக்கி ஒருவழுக்கு இருந்தாலும் அவன் இருக்கத்தில்லை இடம் வொடுத்து யிருத்தவார் இருந்தால் என்கூட பிராணிகளும் அவற்றையை மதினியையை அறியாமல். அவளை அவன்யைப் பொய்வும், இது வேஷ வ்வபாவும். வேஷக்களுடைய துறித்தை ஓவன் டி இந்திரியங்களை அடக்கி யிருத்தவான் விவராவுள்ளவனுக இருக்கிறிழையால் ஏன் கீரை விரியமற்றவ வேன்றும் கையாக்காவதுவேன்றும் இப்படி அவமதிக்கிறார்கள். இரக்கம் உத்தம குணமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவை என்

- விட்டதில் தோற்றுமாயிற்று. செலவுதைகள் என்னை அவமதிக்கும் படியும் ஏதைதையப் பிறர் எடுத்துப்போகும்படியும் ஓர்த்துவில்லா? 135 இக்கு குணத்தால் பயனின்ன? ராகுஷாங்கள் அவைகளையும் அழிக்கவே இரக்கவென்ற குணத்தைக் கோபமின்ற இதோற்றும் மாற்றிக் கொண்டேன். குளிர்க்க எதிர சிரணம்களை அடக்கி எச்சியின் அதிக பிரகாசத்துடன் உதிர்கிறதுபோல். நானும் அடக்கம் இரக்கம் முதலிய குணங்களை மறைத்தும் என் தெருவை வெளிப்படுத்துகிறேன். வாய் கீதர்வ பிசாச சின்னர ராகுஷ மலூஞ்ய கணங்களில் பாவநும் எங்கமாக வாழுப்போவதில்லை. என் பாணங்களால் ஆகாசத்தை மறைத்து மூன்று லோகங்கு தூண்ணவர்களையும் எஞ்சரிக்க முடியாமல் செய்கிறேன். இருமூர் கணும் சக்திரதும் அங்கினியூயும் வாயுங்களையும் எங்கியினையும் அகையாயல் தடுத்து அவர்களின் தெருவை வாங்கிக்கொண்டு அவைகளை அழிக்கிறேன். மின்னோப் பிள்ளையேறன். ஆறுவளையும் சர்க்களையும் மூன்று ஓவர் கங்கையும் நாசம் செய்கிறேன். ஏதைதைய அபாயமில்லாமல் இந்த விமிழத்தில் லோக ப்ரவர்கள் கோம்மாகக் கொண்டு வக்கு கொடுக்காவிட்டால் என் பராமரியம் இவ்விதமென அறிவார்கள். இனி ஒரு பிராணியாவது ஆகாசத் தில் பறக்குமா? இந்த நூற்றிலுள்ள சகல பிராணிகளையும் என் பாணங்களால் வகைத்து, மிருங்களை வேறுத்து, பொருள் களின் ஸ்வரூபத்தைபே மாற்றி, பிரபஞ்சத்தைபே கதற அடிக்கிறேன். பிசாச வத ராகுஷங்களுக்கு முக்குறுக்குக்கூடக் கிடைக்காமல் செய்கிறேன். கான் கோபத்துடன் விடும் பாணங்களைத் தேவ வதத்ய பிசாச ராகுஷ யாக கணங்களில் பாராவது நடுக்க முடியுமா? எக்டை கையும் தங்கு தங்டாக வெட்டிப் பின்கடாக அடிக்கிறேன். எக்டை எடுத்துப் போகப்பட்டிருக்காதும் இருந்தாதும் எனி; அவளை வேகபாவர் கன் இப்பொழுதே வோண்டு வராவிட்டால் இந்த லோகங்களை இருக்கத்திட்டம் தெரியாமல் செய்கிறேன். நான் அவளை விட்டுப் பிரித்த காலத்தில் எப்படி இருந்தானோ அப்படியே என்னிடத்தில் ஒப்புவிக்காவிட்டால், எக்கை லோகங்களையும் அவைகளிலுள்ள பிராணிகளையும் ஸ்வரூபமே இல்லாமல் செய்து விடுவேன்” என்ற மூந்தில் கோபாக்களை நூலிக்க, கன்கள் கோருப்பு நூராணிகளைக் கக்க கோதண்டத்தைக் கை யீ ஓவருத்து. காலத்திடத்தைப் போதும் மறைவர்ப்பத்தைப் போதும் நூலிக்கும் தின்வியமான பாணத்தை அதில் பூட்டி, பிராணங்களுக்கு பிரபஞ்சத்தை அறிக்கும் காலங்களைப்பொல் கோபாவேசம் கொண்டு, “எந்தமனை! கிழத்தனம் மரணம் காலம் விதி இனை தடுக்கப் பட்டவேன்று யாராவது கேட்டதும்ரோ? அப்படியே என் கோபத்தையும் நடுக்கக்கடியவர்கள் இல்லை என்று அறி. இந்த மாணை எனக்குப் பிடித்து தருவேன்றுமேந்து எந்த புஞ்சிலிப்புடன் ஏதை

எனக்குச் சொன்னுளோ, அதே புஞ்சிரிப்புடன் அவளை என்னி
த்தில் ஓப்புக்கூட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஸ்கல் ஜகத்தை
யும் அறிப்பேன். இது பிசகென்று எவ்வும் சொல்ல மாட்டார்
னன். ஏதை மற்றவர்களைப்போல் மழுஷ்ய கீப்பத்தில் வளர்க்
காதவளானதால் எனக்கும் மேலானவன். விரசிரேஷ்டரான ஜூ
க்ருஸ்ய பெண்ணுனதால் எனக்கு வழிமானவன். அப்படிப்
பட்டவளை இழந்து என் தவிக்கையில் யார் எப்படிப் போனு
வேண்டன்?'' என்றார்.

180

புரை மே சாகுதி தீ மநித்தி தால்

தீஸந்தி ஏதோம் யதி நாதி ய ஜமதி வீம் |

யாதீய ஏத்தி ய மழுஷ்ய பந்ததி ம்

தாந் ஸ்கூபங்கம் பரிவர் தயா ம்யதுபி || (76)

�க்கம் 65

ஸம்மணன் ராமண் ஸமாக்ரணம் சிச்வநவு

ஸப்யமாறம் ததா¹ ராமம் ஏதாத்திரங்க கர்ச்சிதம் |

கோவநா மதிரேத யுத்தம் ஸம்யாத மிவாதமம் || (1)

ஸம்யாத்தமக்கீர்த்த அங்கியைப் போதும் பிரஜை காலத்து
குத்தைப் போதும் ராமன் ஸ்கல் ஜகத்தையும் அறிக்க முயன்ற.
அல்லை எடுத்து காணேற்றிப் பாணத்தைப் பூட்டி அடிக்கடி பெரு
மூச்ச விட்டுக்கொண்டு. 'இதை விழிவேங்கா வேண்டாமா' என்று
பாச்ததுக் கொண்டிருப்பதை வஸ்மணன் கண்டு. "ஐயோ! இது
வாசமில் ராமன் இப்படிக் கோபிக்க காணுவே. ஸ்கல் மோகல்
கணும் அறியும் போன்றுக்கிறேத. என்ன செய்வேன்'' என்று மூகம்
யாடி கைக்கப்படி வணக்கத்துடன். "அன்னு! இதுவரையில் மிகுது
வாசமும் அடிக்கத்துடும் ஸ்கல் பிராணிகளுக்கும் ஹிதக்கதைபே
செய்து கொண்டிருக்கின்கள். இப்பொழுது அதை ஸ்வபாவக்கை
மாற்றிக் கோபத்திற்கு இடம் கொடுப்பது தங்களுக்குத் தகாடு
சுந்தரவிட்டதில் பிரகாசமும் ஈர்ஷயனிட்டதில் கேதூஸ்ம் வாயுவிட்
த்தில் அகசவும் பூரியிட்டதில் பொறுதுமையும் எப்படி இயற்கையை
அப்படி மேற்கொள்ள குணம்களெல்லாம் தங்களுக்கு ஸ்வபாவும்.
மேலும் உத்தமமான கீர்த்தியுடைய தங்களிட்டதில் குடுக்கொண்டிருக்க
கிறது. 'என் இதுவரையில் அடிக்கி மிகுதிவழியால் இப்படி
கேர்க்கது. இப்பொழுதும் கான் கோபிக்காவிட்டால் ஏதையை
அடிவகுதிப்படி ஸ்வமைக் கண்டு யார் பயாப்படுவார்கள்?' என்று
சொல்ல வேண்டாம். இங்கேழுரே ரதமும் ஒடுக்குவதுண்டைய காலத்
யுமேகாணப்படுகிறது. ஆகையால் தங்களுக்கு அப்ராதம் கொய்த
வன் ஒருவனே. அப்படியிருக்க, காங்கள் ஸ்கல் ஜகத்தையும் காசம்

5

10

15

20

செய்வது சொல்லாரே இதோ ஒடிக்குதிட்கும் ரதம் எவ்வளவுபை
தேவன்று தெரியவில்லை. இப்பை கொவேறு கழுதாகவின் குனம்பு
கலும் சக்கரக்கலும் பதிர்தா சிக்கின்றன. ரத்தக் குளிகள் சிக்கி
மிருக்கின்றன. இப்பை கோர புத்தம் செய்தவன் யார்? யானாக்
குறித்தோ இப்பை ஒதுவனே ஏத்தம் செப்பிரிக்கவேண்டும். பயன்
இப்பை வாட்கிடுக்கத்தாக யாதொரு அடையாளமும் இல்லை. ஆகை
யால் ஒருவறைக்காக ஈகவ யோகங்களையும் அறிப்பது சியாய்மார்
அரசர்கள் உதிதமாகத் தன்முக்கைவெண்டும். மிருதுவாகவும் அடக்கம்
மாகியும் இருக்கவேண்டும். மேலும் ஈகவ பிராணிகளுக்கும் தான்
கவை கதி; தங்களையே சரணமடைகிறிருக்கின்றன. தேவதாகள்
தங்களுக்கு அபராதம் செய்திகுப்பார்க்கவேண்டிய எண்ணவேண்டாம். தாங்கள் வீதையை விட்டுப் பிசிக்குது தலிப்பதை எல்லதென்று
யாராவது என்றுவர்களாரே ஆறுகலும் மக்களும் கடக்கலும்
நோவ க்கூர்வ தானவர்களும் தம்களுக்குப் பிரியயில்லாத கரியத்
நூச் செய்யத் தலிவர்களாரே யாகதிலைச் செப்பது கொண்டவ
ஆக்கு ரீதிக்குகள் கொடுதி செய்ய முடியுமா? காம் ஆபுதபானிச்
ஈக மறைவிடுகளின் உதவியால், ஸஹுதிதர்கள் மகிழ்வர் காடுகள்
கோரமான குழம்பள் ஆறுகள் நாமார ஒன்றின் தேவ க்கூர்வ
யோகங்கள் இலவசவிளி வீதையை தூக்கிருதையாகத் தேடுவோம்.
வோகபாலர்கள் வீதையை வாதாரணமாகக் கொண்டு வந்து
ஷப்புவிக்காவிட்டால் பிறகு அவர்களைத் தண்டிக்கவாரம். கல்ல
வார்த்தைகளாலும், விவாயத்தாலும், சிவாயத்தாலும் வீதையை
அடைய முயல்வோம். அவை பயிக்காவிட்டால் தங்கள் கட்டு
கூடுள்ள பாண்க்களால் உலகை அறிக்கலாம்” என்றார்.

ஸ்ரீவைஶ்வர வாழ்நா விநாயகர் வீதாம
நவீந த ப்ராப்ளவனி சேந் தரைத்தி |
தத: ஸஹுதபாத: பாஹுமிகை:
மீதமுத்திர வந்த பரதிமம: பாஹுமக: || (16)

ஈக்கம் 66

ஸங்கமணன் ராமன் ஸமாதானம் சிச்சித்து

நம் தத்தா சோங்கந்தப்பதம் விவைந்த மதாதி:யத் |
ஸங்கமைந மலைதாங்கிடம் பரித்துத மீதைதம் || (1)

தூங் இவ்வளவு சோங்கன போதிதும் சோகம் தீரமால் கதி
யற்றவைவிப்போல் ராமன் பிரவாபிப்பதையும், முதல் மோநித்தில்
ஆந்து சிட்பங்குதயும், பிரக்ஞாயற்றங்களைப்போல் கடப்பதையும்
காண்டு, வங்கமணன் அவரை மயவிக்கிறது அவகுடைய பாதங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு வணக்கமாகத் தெரிய்கிறும் யோங்டார். “முன்
காலத்தில் தேவதாகள் யாவரும் சேர்க்குது பார்த்தலைக் கடைந்து

அமிருதத்தை எடுத்தார்கள். அப்படியே நூரத சக்கரவர்த்தி. உபவாஸங்களாலும் விருதுங்களாலும் நான் நூரமங்களாலும் அவன் மேதம் புத்திரகாமேஷபுத் முதலிய யாக வழிஞ்களாலும் தங்களை அடைக்காரி. ஒத்வகைகள் எல்லோரும் செய்த பிரயத்தைத்தை அவர் ஒருவரே செய்தார். மற்றம் திருவூம் இரிசை முதலியவை களில் ஓன்பமில்லாமல் எகல உபாயங்களையும் அனுஷ்டித்தார். அமிருதத்தால் எகல ஓவக்களும் கேழமமாக்கதைப்போல், நங்களுடைய அவகாசத்தால் எகல பிராணிகளும் கேழமமானத் தன. அவர் நங்களுடைய உத்தம குணங்களில் ஈடுபட்டுத் தங்களை விட்டுப் பிரித்த நக்கித்தைப் பொறுத்தாய்மல் ஸ்வர்க்கதை அடைக்காரன்று பரதன் சொல்லியிருக்கிறார். இங்களுக்கு வங்கத்தில் பிரந்த நங்களுடைக்குத் தந்தியம் இபற்றக்கூடியவா? இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைத் தாங்களே பொறுத்தாயிட்டால் வாநாரங்கமான அல்ப மறுஷ்டியர்கள் எப்படிப் பொறுப்பார்கள்? நங்கம் இல்லைத் தாங்கள் ஓவக்களை எரிக்க ஆரம்பித்தால் பிராணிகள் யாரைச் சரணங்கையும் இனங்களுக்கு மதுர கஷ்டங்கள் கேருவது உலகத் தின் இயல்வே.

நம்மான் சக்கரவர்த்தி ஒரு ஸமயத்தில் இந்திர பகவதியை அடைந்தார். இந்திராணியை அறுபசிக்க விரும்பி எப்பதீவிகளையும் நன் பங்களிக்கைச் சமங்கச் செய்து ஸமப்ரவாசனுடி அவனுடைய அத்தப்புரத்திற்குப் போகவேண, அகன்றியை வேங்காப் போகும் படி கங்கால் கடத்த்தான்; அவர், ‘இ ஸ்ரப்பமாகக் கடவாய்’ என்று அவனைச் சுபிக்க, அப்படியே வேங்காலம் அந்தை கஷ்டங்கதை அறுபசித்தான். அவனுடைய புந்திரங்கள் யாதி, நான் செய்த புந்தியைத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைக்காரன். இந்திரன் அவனிடத் தில் அளவிகை கொண்டு ‘நங்களுடைய ராத்யபத்தில் சிரேஷ்டமான வர் யார்?’ என்று கேட்டான். யாதி உண்ணமயையை சொல்லுகிற வனுநதால் ‘நானே’ என்றார். ‘உண்ணயே கீ மெச்சிக்கொண்டதால் கீ இங்கே இருக்கச் சாதாது’ என்று இந்திரன் அவனைத் தாலை நோக்கி நிருத்தி செய்தான். எது குலகுருவன் வாரின் மஹரிலி யின் நூறு புத்திரர்கள் ஓரே நிரிவத்தில் விகவாபித்திரங்களுடைய நோபாக்கியவர்கள் ஏரிக்கப்பட்டார்கள்; மதுர விள்ளுவின் பந்தினி யும் ஜகத்திற்கு மாதாவமான புமிடேதியை அடிக்காடு எடுக்குகிற ஜென்று தாங்களே எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எகல நீர்மா கஞ்சகு ஸங்கினமூல், காலப் பிரமாணத்தைக் காட்டுகிறபடியால் ஜகத்தை வட்டத்திற்கவர்களும் எகல நூனங்களுக்கு ஆபுளையும் குனாத்தையும் கொடுக்கிறவர்களும் மதுர பயசாவிகளுமான சுத்திரலஸ்ரீயர்களும் ராமா ஒதுக்களால் பிடிக்கப்படுகிறார்கள். மாந்தாதா நன் முதலிய மதுர புருஷர்களும் எகல புதனங்களுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாந்தரியின் வணக்கப்பத்தைத் தாங்ட முடியாது. இந்திரன் முதலிய ஒவர்கள் பாப புந்தியைகளைச் செய்

கிழர்களேன்றும் ஈடுகதுக்கூட்டன் அனுபவிக்கிறார்களேன்றும்
 கேட்டிருக்கிறோம்: அப்படி விருக்கென் நான்கள் வருத்தப்படுவது உதிர்
 50 யல்ல. எதை பிறரால் எடுத்துப் போகப்பட்டாலும் இதைதானும்
 மத்து வீரனுள் நான்கள் ஈதாரண மனிதனைப்போல் வருத்த
 வாமா? விஷயம்களின் உண்மையை அறிந்த நான்களைப் போன்ற
 55 மத்துபுபாவர்கள் கொடிய எட்டங்கள் ஒரும்பொழுதும் விவே
 சுத்தை இழங்காமல் விஸ்மயமான அந்தக்காணத்துடன் இருப்பார்
 கன். சோகத்தால் மயங்கத புத்தியுடன் கம்கு ஒரும் ஈடு
 60 முக்கங்களை போரித்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்து புத்திமான்கள்
 அப்படிச் செய்து, வகும் ஈடுத தங்கங்களையும் அவைகளின் தந்து
 வந்ததும் அறிவிருக்கன். நாம் முன் ஜன்மங்களில் செய்த கர்மங்
 65 வளின் ஸ்வரூபம் கமக்குத் தெரியாது. அவைகளின் குணமொழும்
 கன் கேள்வி பார்க்க முடியாது. ஒன்று நாம் அவைகளைச் செய்திருக்க
 நானேயீய இப்பொழுத அவைகளின் பயணை அனுபவிக்க முடியாது. நான்கள் இப்பொழுத படும் தங்கம் பூர்வங்கமங்களின்
 70 பயனுட இருக்க, அதைப் பற்றி பிரனாபிப்பத விரயமா? நான்களே இப்படி ஏன்கு உபநீதிக்கூலில்லையா? பகுதங்களியாகவே
 75 ஒருவன் இருக்கதாலும் தங்களுக்குப் புத்தி சொல்ல முடியுமா? நான்
 ஆடைய புத்தியின் எல்லையைக் கண்டுபிடிக்க தேவாக்காலும்
 முடியுமா? எதையைப் பிரிந்த சோகத்தால் தங்களுடைய ஞானம்
 மயங்கிற்றென்று தெரிவித்தேனே தவிர, வேறால். காத்தால் மகா
 சிங்கர்கள் முதலிய தேவனனங்கள் ஈாத்தை ஸ்ரூபிடியான
 80 தால் அவர்களைக் கொல்வது விரயமால்ல. புலோகத்தில் ப்ரந்தம்
 க்ளாஸிக்கான பிரசம்மணர்களும் மத்தியிவிகளும் இருக்கிறபடியாக
 அதை அறிப்பது நான் தான். ஒன்று நான்கள் ஈகை வேறாக்களையும்
 85 நினைத்துப் போயே நாசம் செய்யக் கூடியவர்கள். நான்கள் இங்கு
 வருவதைத்தில் அவதறித்த வாரணத்தை ஞாபகத்தில் வாந்தும்
 கொண்டு கமது சத்தாகுவக் கொல்வதில் பூர்ணமாக முயற்சி
 90 செய்யவேண்டும். தங்களுக்கு ஒருவன் அபராதம் செய்திருக்க
 வில் வோகங்கள் வாவையும் நாசம் செய்தால் வாபையென்று? அதை
 மத்து பாபிகை எப்படியாவது கண்டுபிடித்துக் கொல்வதை
 உதிதம்" என்று அனாக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

மீத ஈர்வ விநாபீநா குதேத புறாவிடப் |

தமேவ தவம் நிபும் பாபம் விற்குாவாத்தார்த்த மந்தாஷி | (20)

�ர்க்கம் 67

ராமன் ஸ்தாபியுவைக் கண்டவு

ஷர்வதோபயுக்த யாத்ரைத் தலையுளேந ஊபாத்திம |
யூர்க்காரி மதுராயாரம் ப்ரதிஜுக்காரம் ராசிவ: | (1)

ராமன் வங்மைதூங்கு முத்தவர்; எவ்வோருங்கும் உபரீதமில்
, ஏத் தகுஞ்சுதவர்; ஆனாலும் வங்மைன் சொன்னது ஏக்கிற்கு ஒக்கும்
மிகுஞ்சுத வாரத்தூங்கும் விளக்கிற்று. ராமன் வாரத்தை சொல்லுப்
வன்; ஆகவொல் அவைகளோ ஓப்புப்பிகான்டு நன்குன் போன்கும்
நோபத்தை அட்கி, வேதந்தீங்குமேல் சாய்க்குத்தென்டு,
"வங்மை! இப்பொழுத என்ன செய்வோம்? என்னை போவோம்?" எங்குரு.
வங்மையை "அன்றை! இந்த தூங்க்கானத்திலேவே வெகு ஜாக்கிர
நெயாகத் தேடுவேன்டும். ராகானர்கள் இங்கே அதிவாடக
வஞ்சுகிற்கிறார்கள். மரச் சோஷிக்கூழம் நொடிக்கூழம் குக்கக்கூழம்
பின்னுக்கூழம் பள்ளத்தூங்குக்கூழம் சின்னரசர்கள் கந்தர்வர்கள் வரிக்கு
மிடங்கூழம் இன்றூம் ரஹஸ்யமான பல இடங்கூழம் இங்கே இருக்க
விட்டதா. அங்கெல்லாம் நாமிகுக்கூழம் ஜாக்கிரகநெயாகத் தேடுவோம்.
பெரிய மறைகள் பெருங்கள்றும் அதையாததுபிபால் தங்களைப்
போன்ற மதுராபுக்கிசாலிகள் எந்த ஆபத்து கேர்க்காதும் கலங்க
மாட்டார்கள்" என்று வயாக்கவாகத் தெரிவித்தார்.

பிறகு அவர்கள் அந்த வணம் முழுவதிலும் ஜாக்கிரகநெயாகப்
பரிசோதித்துக்கொண்டு போகவேன், அந்த ஏத்தகளாத்திர்க்குக்
வோஞ்சும் தெற்றில் மலைச் சியக்கைப்போல் ஒரு பாறி, உத்தம்
பெருப்பு முறியில் கிடப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே ராமன்
"வங்மை! இந்த ராகானப்பு பதர் ஏதையைக் கொன்று நின்று
விட்டு சமுக்கிருக்க முடியாமல் இடங்கிறோன். கம்மைக் கண்டாவுள்
கழுகப்போல் ரூபமெடுத்திருக்கிறோன். ஜவலீக்கும் என் பாணங்
கூக்கு இவளை இப்பொழுதே இறையாக்குகிறேன்" என்று விளியில்
கூர்ஜையான பாணத்தைப் பூட்டிக் கோபத்தால் பூரி முழுவாதையும்
கடுக்கச் செய்துகொண்டு அந்தப் பக்கிமின்மேல் பாய்ந்தார். அப்
பொழுது அந்தக் கழுகு நூரூபான் உத்தந்தைக் கூகிக்கொண்டு
தினமாக ராமனைப் பார்த்து, "ஈங்கள் இந்த வாரத்தில் உயர்க்க
ஒளநிதியைப்போல் சுவாமி தேடுகிறீர்களோ அவளையும் என்
உயிரையும் ராவணனென்ற தாங்க ராகானன் கொள்ளிகளோன்று
போய்விட்டான். கீழும் வங்மைதூங்கும் இல்லாத மையத்தில் ராவ
ணன் அவளை எடுத்துப் போனாதைப் பார்த்தேன். உடனே அங்க்
அவளை மறித்த அவற்றைய தில்லையும் பாணங்களையும் ரத்தை
யும் வாரத்தையும் நாசம் செய்தேன். நான் சுற்றுக் களைத்திருக்கும்
மையம் பார்த்த அந்தப்பாபி என் இறகுகளைக் கத்தியால் வோட்டித்
35

தன்னி வீதத்தைய எடுத்துக்கொண்டு ஆகாச மார்க்கமாப்பிரோனுள்,
இதுவரைபிலேவே ராவனனால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறேன்; சீயு
என்னைக் கொல்லவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தரார்.

ராமன் அதைக் கேட்டு முன்னிருந்த தக்கம் அதிகமாகி.
40 கோதங்குத்தை விட்டெறித்து வந்தமனாதான் ஜூடாயுகவுக்
கட்டித்தொன்டு பூரியில் விழுது புரன்டு அழுதார். அந்த வழியாக
ஒருவரும் பிரயாணம் செய்வதில்லை; அதற்கப்பூறும் போக வழிய
யில்லை; ஒருவருமின்குமேல் போகமுடியாது. அவ்விதமான இடத்தில்
45 உதவி செய்பவர்களின்றி, ஓராமாக்க காவம்பாட்டு அகாதமதயாகக்
டெக்கும் ஜூடாயுகவுப் பார்த்து, “வங்மை! கையில் இனைத்த
ராஜ்யத்தையும் திமிரென்று இழந்தேன்; ராஜ்யத்தில் பிச்சை
பெடுத்துக்கொண்டாவது பிளையக்கூடாதா? அப்படியும் இல்லை;
காட்டித்துக் கூட தரத்தப்பட்டிடன். அப்பகும் எனக்கு வேண்டியவர்கள்
50 கிட்டவிருந்தால் துங்கங்கள் யாவும் ஒருவரை மறைந்திருக்கும்; அப்
படியும் இல்லை. வீதத்தையும் பற்கொடுத்தேன். பஞ்சுக்களாவது
மிதிரர்களாவது கிட்டவிருந்தால் அவர்களைப் பாக்கத் தக்கக்கைத்
மறங்களாம்; அப்படியும் இல்லை. ஜூடாயும் கொல்லப்பட்டார்.
55 இப்படி ஒன்றிற்கொன்று அதிகமான காட்டங்கள் எழுத்திரத்தின்
அலைகளைப்போல் ஓயாமல் என்னைத் தாங்குவதைப் பார்த்தால்
உகல் வள்ளுத்தகளையும் எரிக்கும் அங்கிலில் என் போப் விழுது
60 நாலும் என் துரதிருஷ்டம் அதையும் எரித்து விடுமென்று என்னும்
கிறேன். என்னைவிட்டு ஒருவரும் பிரியாத உன்னையும் பிரித்து
விடுமோ தெரியவில்லை. என் துக்கக்கைத் தனிக்க எழுத்திரத்தில்
65 விழுத்தாலும் அதுவும் வற்றிப்போகும். என்னைப்போன்ற பாக்கிய
வீளன் உகல் பேராக்கன்றும் ஒருவரும் கிடையாது. கவலை
பேச்சு வள்ளில் என்னைப்போல் கட்டுப்பட்டும் தவிப்பவர்கள்
வேறான்டோ? இன்றை பார! இந்த ஜூடாய் மைது பிதாவேற்கு
உயிர்த்திராமுன்; பிதாவைப்போல் கம்யாக் பூதிக்கூட நஞ்சுதவர்;
70 மிகுந்த வயது சென்றவர்; எப்பொழுதும் கம்மும்ப் பாதுகாப்பவர்;
என் ஜூடன் சேர்ந்து என் துரதிருஷ்டதால் கோராமான மரணத்தை
அடைட்டிருக்கிறோ?” என்று இப்படிப் பலவிதமாகப் புவனீயிக்
கொண்டு ராகவன் ஜூடாயுகவுக் கைத்தீக் கொடுத்தார். ராமலுக்
ஞும் தசரதரிடத்தில் எவ்வளவு பிரீடியோ அதையிட ஜூடாயுகிடத்
தில் இன்னும் அதிகம். ஆகவோல் உறுது அறுக்கப்பட்டு ரத்தக்கில்
நோய்க்கு கிடர்த ஜூடாயுகவுக் கட்டித்தொன்டு. ‘என் பிரார்த்தனையினால்
விழுத்தையான வீதத் எங்கே?’ என்று கதறி மூர்ச்சையடைக்கு பூரியில்
விழுந்தார்.

நீக்குத்த பழும் குதிரைவளிக்குதம்

ஸ குத்ர ராஜம் பரிசுப்ப ராம: |

கவ மைநிலை ப்ரார்த்தனை மெமே

விழுத்தையான நிபாரத பூமோ: |

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

450 *Journal of Health Politics*

ప్రాణికమైన విషయాలలో కొన్ని అంశాలను సాధారణ ప్రాణికమైన విషయాలలో కొన్ని అంశాలను సాధారణ

ஸர்க்கம் 68

ராமன் ஜுடாயிவுக்கு மேரங்கம் கொறுக்குது

ராம! ஈம்பிரேக்ஷய தம் கிருத்தரம் புளி செலத்துரை பாதிதம் | சௌனமித்ரிம் பித்ரவைப்பந் மிதம் வசந மப்ரவித் || (1)

பிறகு பிரக்கனு தெளித்து எழுத்து தனக்கு பிரிய மித்திரனுன் வழூமணனீஸ் பார்த்து, “குழந்தாபி! இத்தப்ப பக்ஷி என் பாரியைகை ரக்ஷிப்பதற்காக ராவணனுடன் யுத்தம் செய்து உயிரை விடப் போவிற்கு. இவருடைய் தேகத்தில் பிராணன் சூசவாடிக் கொண்டிருக்கிறது; ஆனாலும் குரல் வரவர பலதீர்மானிறது. மரஞாவன்தை வைப்பித்துவிட்டது. “ஜுடாயோ! உங்களுக்குப் பேச சக்தியிருங்கால் என்னையின் வரவாற்றையும் தங்களுக்கு கேர்க்க கண்டத்தையும் விள்தாரமாகச் சொல்லப் பிரார்த்திக்கின்பிறேன். ராவணன் என்னையை அபகரிக்கக் காரணமென்ன? என் அவனுக்கு என்ன அபராதம் செய்தேன்? அப்பொழுது என்னையின் முகம் எப்படி இருந்தது? அப்பொழுது என்ன சொன்னான்? அந்த ராணுவனுடைய காத்தியமும் சூபழும் செய்கைகளும் எப்படிப் பட்டவை? அவன் இருக்குமிடம் என்னை? என்னார். அப்பொழுது ஜுடாபு மிகவும் மெலித்த குரலுடன் தீவொக, “ராம! அந்த ராக்ஷ வேஷவரன் நன் மாண்பால் பெரிய காற்றையும் மேகத்தையும் உண்டாக்கி, என்னையை அதில் மறைத்து. ஆனால் மார்க்கமாகக் கொண்டு போனான். நான் யுத்தம் செய்து கணைத்திருக்கும்பொழுது என் இறக்கைகளை வெட்டிவிட்டு என்னையை எடுத்துக்கொண்டு தெற்கே போனான். மாறாவத்தையால் எனக்குப் பிராணனவாடிக் கள் கொஞ்சில் வகுத்தாட்டக்கின்றன; கண்கள் கழுதுகின்றன; மரங்கள் தங்கமயமாகவும் விளாமிச்ச வேந்றப் போன்ற தலையிரீகளை உடையாவகாகவும் தோன்றுகின்றன. விக்டமென்ற மூக்கர்த்தக் தில் ராவணன் என்னையை எடுத்துப் போனான். அதன் மஹிமயால் கங்டமான பொருள் மறுபுடியும் உடையவதுக்குச் சிக்கிரமாகக் கிடைக்கும். இது ராவணனுக்குத் தெரியவில்லை. உன் பாரியையான ஜானகியை எடுத்துப் போய் அந்த ராக்ஷஸன் தூண்டில் மூன்கொலிமுங்கின மீனைப்போல் சிக்சயமாக இறப்பான். என்னைக் காக வருந்தாதே. ராவணனைக் கொன்று என்னையுடன் வெகுகாலம் வொக்கமாக இருப்பாய்” என்று தெளிவாகப் பேசிக்கொண்டிருக்க ஜுடாயின் வாயிலிருந்து ரத்தமும் மாம்பூழும் விழுக்கதன். மரணம் எமிபித்ததால் இன்னும் எனதையோ சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பின ஜுடாயி, “விச்ரவனின் புத்திரன், குபேரஜுவைய தம்பி” என்று சொல்லிக்கொண்டே பிராணனை விட்டார். சொல்லும், சொல்லும் என்று ராமன் கைப்பீபி பலதடவை பிரார்த்தித்தும் அந்தப் பக்ஷியின் பிராணன் தேகத்தை விட்டுக் கொம்பீப் போயிற்கு,

5

10

15

20

25

30

35

என்ன கூடும்! சாமிகளைப் பரப்பிக்கொள்ளுத் தலையைத் தழையில்
போட்டு ஜூடாபு மரணமடைத்தார். தலைமூரக விழுக்கதால் கண்
கள் சிவது மலைச் செந்துதைப்போல் கீட்கும் ஜூடாபுகளைப்
பார்த்து ராமன், "ஹங்கமண! கோரமான ராக்ஷஸ்கள் வரசிக்குழ்
இந்த தண்டராண்யத்தில் இவர் அடை ஆயிர வகுங்களாகப்
பயமில்லாமல் ஓர்களாக வரித்து வந்தார். இய்கேவே ராக்ஷஸங்கள்
மரணமடைந்தார். இவர் வெஞ்சுகாவம் பேழைக்கிறது இப்பொழுது
இந்தகும்படி கேட்கிறது. ஸுபோ! காலகதியை யாரால் நடுக்க
முடியும்? பார். ஹங்கமண! ராவணன் வீததைய ஏடுத்துப்போகும்
பொழுது அவனை பீட்பதற்காக இந்தப் பக்கி அந்த தண்டனுடன்
தன் உயிருள்ளவரைவில் புத்தம் செய்தார். எனக்கு இவர் செய்த
பயகாரத்திற்கு என்னையுண்டோ? எனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய
ராஜ்யத்தை என் பிரதானின் உற்தரவால் கணவிட்டேன். இயரோ
தான் கொடுங்காலம் ஆண்டுவர்த்த ராஜ்யத்தைத் தானுகவே விட்டுப்
பேரானார். என் கோலை ராஜ்யம் இவ்வையை ராஜ்யத்திற்கு
நடவில். என் அதிகாரத்திற்குப் பங்களிகள் பலருண்டு. இவர்
பொட்டியில்லாமல் ராஜ்யத்தை ஆண்டவர். பக்கிகளுக்கெல்லாம்
அரசனுகைப் பய நீண்டுமறையாகக் கிடைத்த ராஜ்யத்தை ஆண்டு
வந்து எனக்காக பிரதானனை விட்டார். என் பிரதா இறந்தபிறகு
இவரை அவுட்கு எவ்வளவு துக்கங்களையும் மற்றுதலைக்கத்தை அதுபை
விக்காரைன்று எண்ணிவேன். இவ்வும் என்னைக் கணவிட்டுப்
போனார். ஸகல பிரதானிகளிலும் ஸாதுக்கூழும் தர்மாத்யாக்கலூழும்
பூராரிகூழும் இருக்கிறார்கள். எதையை இழந்தாரா ஹங்கமண
தங்களும் இதற்கு ஈடன்வ. நமது பிரதா கமக்கு எப்படிப் புதிக்கூத்
தகுந்தவரோ, மரியாதை செய்யத் தகுந்தவரோ, இந்தப் பக்கி ராஜ
நூம் அப்படியே. ஆகையால் அவருக்குச் செய்யவேண்டிய ஸகல
பிரதாக்கிரியைகளை இவருக்கும் செய்யவேண்டும். சீக்கிரும் கட்டை
களை அடுக்கு. எனக்கு உயிரைக் கொடுத்த இந்த ஜூடாபுவை
அங்கீலைக் கடுக்கிறதுதாக் தனம் செய்ய விரும்புகிறேன்" என்றார்.

ஹங்கமணநூம் அப்படியே கட்டைகளை அடுக்க, ராமன் ஜூடாபு
வைப் பார்த்து, "மற்றாப்பவானுள் பசுராஜு! யாகபக்குந்தகை எப்
பொழுதும் செய்யும் இருங்கள்தானும், பஞ்சாக்கி எடுவில் தலை
செய்யும் எனப்பிரதாந்தர்களும், சிவிருத்தி மார்க்காந்திலிருக்குது இரும்
பாத ஸ்ரீவாரிகூழும், ஸம்ஹார போகங்களிலிட்ட ஸாந்திக
பிரதாந்மாரிகூழும் அடையும் வோகங்கள், என்னுல் ஸம்ஸ்காரம்
செய்யப்பட்ட மஹிமயால் அடையக்கூவர். என் அதுமதியால்
ஸர்வ சிவங்குட்டான விள்ளுவேரகங்களையும் அடையக்கூவர்" என்று, அவநுபைய தேந்ததைச் சிதையில் ஏற்றி அக்கீலையை மூட்டி,
தன் பக்குகளை அம்சிக்காரம் செய்வதுபோல், மக்கிரயக்குடன்
தனம் செய்து. @நந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதற்காகப்

அறிகுறைவாககளைக் குறித்து ஆடிக்கவேண்டிய வாழ்வைச் சுக்கம் முதலிய மக்கிரங்களை ஒழித்தார். பிறகு வெகு துக்கத்துடன் ராம வகும்பார்கள் கட்டித்துள் போய். பேரிய மாண்களை அடித்துக் கொண்டுவர்து. கொதாவாரிலில் ஸ்ரீராம் செய்து, அந்தப் பக்ஷிராஜ ஜக்கு ஜை தீர்ப்பணம் செய்தார்கள். பிறகு தீர்ப்பைகளைப் பாடப்பி மாண்புத்தைப் பின்னால்காவுப் பிடித்து இளம்புல் தணையில் விதிப்படி வைத்தார்கள். அந்தப் பக்ஷிராஜன் வீதையைக் காப் பூர்த்தி ராவனாஜுடன் புத்தம்செப்பு உயிரைக் கொடுத்தார். மற்ற ரிவிளுக்கு ஸம்மான ராமனுல் ஸம்ஹிகாரம் செய்யப்பட்டு அந்த ஈணு ச்சிலேயே நூல் செய்த புனர்ஜிபங்களுக்குப் பலனுக் காலேயைத்தமினான வீதையை அடைத்தார். இப்படி ஜூடாயுக்கு வைவ பிரேதக்கிரியைகளையும் ஏதோடு சிரத்தைபுடன் செய்து முடித்து, "ஒத்தையை அனுவாயி" என்ற அவருடைய வாசத்தையில் புனை எம்பிக்கை வைத்து, அவளைத் தேடிக் கண்பிப்பதில் வைவ பிரயத்தனமும் செய்ய நீச்சியித்து, ராம வகும்பார்கள் மஹா விவுஜுகவையும் இந்திரமீனாயும் போன் அந்த வனத்தில் பிரவேலித் தார்கள்.

குருதோத்திரை நாவயி பக்ஷிக்கத்துமே
உந்திராம் ச புத்திம் ப்ரக்கிதாய் ஜக்கமது: |
புவையை வீதாதிக்கும் நமோ மரிதா
வறம் வைரந்திராவில விஞ்ஞாவாவனவோ: || (38)

ஜாக்கம் 69

கபத்தன்

க்ருத்தவை முத்தும் தல்லமை ப்ரவுத்திதெள ராமவந்தமினேன
அவைக்குத்தெள வரை வீதாம் பாஷிதிமாம் ஜக்கமது திருமம் || (1)
வீதையைக் கேட்கிகொண்டு... நெங்குமேற்கு முகமாய்ப்
போகவைக், ஜனசஞ்சராமில்லாமல், மரம் செடி. கொடி புதகள்
அடர்ந்து, பார்க்க பயங்கரமாப் படப்பதற்கு கஷ்டமான ஒரு
வழி தோன்றிற்று. அந்த ராஜுகுமாரர்கள் புறி காடி, எம்மும்
முதலிய துஷ்ட மிருகங்களால் மீறாக்க அந்த தன்டரான்பத்தை
அடிவேகமாகத் தாண்டி. ஜனங்களானத்திலிருந்து ஒரு காவலம்
யிருள்ள கிரேள்குஞ்சாராய்வத்தில் புகுந்தார்கள். அது பலவெண
மூன்றா நீருந்த மேகங்களைப்போன் ஊரத்திலிருந்து காணப்
பட்டத. எங்கே பார்த்தாலும் மலர்க்க புஷ்பங்களால் அந்த
யைம் வைத்தாலும் தாளாமல் சிரிப்பதுபோலிருந்தது. பல பழிப்
கழும் மிருகங்களும் கட்டம் தட்டமாகப் பயநில்லாமல் வஞ்ச
ரித்தன. ராமவகும்பார்கள் அவ்வை மாத்தடியில் இனப்பாற
வதற்கு தங்கித் தங்கி வீதையை வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடிக்

- 15 கொங்கு போன்றவர்கள். அப்பிரிது இழக்கே வாதவும் தூரம்
 போய் அத்த கிரென்ட்ஸாரண்பந்தையும் தான்தி அதற்கும்
 மதங்காசிரமத்தில்கும் கடுமீன் ஒருபெரிய கட்டட கெட்டர்கள்.
 உயரமுன்ன மாங்களாலும் துவக் மிகுங்களாலும் பாங்களாலும்
 சிறைத்த பிரவாணம் செய்ய மிகவும் கல்டமாபிருக்க அத்தக் காட்ட
 டின் வழியாகப் போகவீல் பாதானம் வகரயில் ஆழமுன்ன ஒரு
 20 பெரிய குகை காணப்பட்டது. அதில் எப்பொழுதம் நிறுளே கிறைக்
 கிருக்கத் தாமலங்குமணர்கள் அதன் வெமிப்பதில் கோரங்குப்பதை
 விடுய ஒரு ராகஞ்சியைப் பார்த்தார்கள். அவன் மகிழ்ச்சிப் போன்ற
 25 தேக்கதையும் படுத்த வயிற்கொறுயும் கார்க்கமயான பற்களையும்
 விடுமான தோலியும் உடையவன். தலை மயினர விரித்துக் கொண்டு
 பயங்கரமான வாயைத் திறச்சுவொண்டு. அந்த வளர்த்திதழின் கூடு
 தஷ்ட மிகுங்களை வெகுவாலும்பாகக் கொள்ள தின்ற வந்தாள்.
 30 அவன் ராமலங்குமணர்களைப் பார்த்துக் கோரமாகக் கூறுக்குத்தக்
 கொண்டு ஓடிவந்து. ராமலங்கு முன்னே போன வகுப்பானையைப்
 பிடித்துத் தழுவி, “யா, நாமிகுவரும் இந்தக் காட்டில் ஆண்தமாகக்
 35 காலங்குப்பிரோம். என் பேயை அபோழும். நான் உணக்குக்
 கிடைத்தது கண் அதிகுங்டமே என்ற அறி. ஏனாக்கு கண்
 விடத்தில் மிகுங்க பிரிதியுன்டாபிருக்கிறது. மீண்டிருக்கிறங்களிலும்
 ஆற்றமான திட்டுகளிலும் காம் வரிசோடிக்குக்கும் வகரயில்
 வேட்க்கையாக ஸஞ்சரிப்பிரோம்” என்றார். அதைக் கேட்டு
 40 வந்தமனால் கடுமீனைப் போன்று. கந்தியை உருவி அவ
 ஞுடைய காதுகளையும் முக்கையும் விதகங்களையும் அறுத்தார்.
 உடனே அவன் கோரமாகக் கதறிக்கொண்டு வந்த வழியாக ஒடிப்
 போனான்.

45 பிறகு ராமலங்குமணர்கள் அத்த இருண்ட காட்டில் போகும்
 போறுது மதாபாஸாலியும் தொலிவான மனத்தையும் கத்தமான
 தோற்றந்தையும் என்ன கட்டந்தையையும் உடைய விண்மையான். ராம
 கைப் பார்த்து மற்ற பக்தியான் வகைப்படி கங்களித்து, “அணினு! என் இடது தோன் அடிக்கடி துடிக்கிறது. மாசம் எடுக்குகிறது.
 வெமிப்பதில் கம்கு ஏதோ கூடு கேழுபென்பதைக் காட்டும் இம்
 ஆம் பல அபாகுாங்களும் தோன் நுலின் நெ. ஆகையால் நான்கள்
 வேகு ஜாக்கிரதையாகப் போகவேண்டும். மஞ்சளமென்ற
 பகுப் பகுவும் கடுவையாகக் கந்துவதால் காம் கத்துருக்களை அதி
 சீக்கிருக்கில் ஜெப்பிரோமென்ற தெரிவிக்கிறது” என்றார்.

இப்படி இருவகும் பேசிக்கொண்டு அந்தக் கட்டில் ஓரு

- 50 ஈவேல், அதை வண்ணதை பார்தோ அதிவெக்மூக முறிப்புக்கூப் போன்ற ஒரு பெரும் சப்தமுண்டாயிற்று : பிரஸ்வாஸ வாயு வைப்பிபால் ஒரு பெருங்காற்றுக் கிளம்பிற்று. அதைச் சப்தத் தால் பூமியும் ஆகாசமும் கிடைக்குத்தன. அது ஏங்கிருக்கு வந்த

தென்று ராமலக்ஷ்மணர்கள் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒடுக்காரர்த்திலூள்ள ஒரு புதிலில் மலையூப்போள்ற ஒரு ராக்ஷஸன் சிறைக் கண்டார்கள். அவறுடைய பகுந்த வழிகும் ஜோமான பூஷுபி முதனில் காணப்பட்டன. பிறகு இடப்பெற்ற பொய்ப் பார்க்கவேண்டும் அவறுட்குத் தலையில்லை. வழித்திற்கு வாணியூப்பாவன். கூர்மையான அடர்ந்த மயிரையுடையவன். கறுத்த மேகத் தூப்போன்ற ஓதுத்தை உடையவன். மேகவளின் கர்த்துளையுப் போன்ற குருவையுடையவன். மஞ்சள் வர்ண மூளை ஒரு சிசாலமான கண் அம்பித்துவாலையூப்போல் அவறுடைய மாச் பில் ஏரிக்கு கொள்ளிட்டிருக்குத். கீல்டு கூர்மையான பற்களுடன் அடிக்கடி உதடுகளை நக்கிக் கொண்டு, எப்பொழுதும் காடி சிக்கிம் மாள் யானை புதி பகுவிகள் முதலியவற்றைத் தின்ற கொண்டு இருந்தான். இவறுடைய கூகள் ஒரு வோஜனை சீலாழுங்களை, அகங்களை சீட்டி கடுவில் அகப்பட்ட மிகுங்களையும் பஷ்டிகளையும் கேட்டது அனைத்து, தன் வழித்திறுள்ள வாயில் தன்னிக்கொண்டு இருந்தான்.

இப்படித் தங்களுடைய வழிகை மறைத்துக்கொண்டிருக்க அந்த ராக்ஷஸை ஒரு குருராச நாரத்திலேயே ராமலக்ஷ்மணர்கள் கண்டார்கள். அப்பொழுது அந்தக் தலையில்லாத மூன்டாமான கூத்தன், தன் கைகளின் கடுவில் அகப்பட்ட மிகுங்களுடன் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் சேர்த்துப் பிடித்து இருக்கதான். கத்தி வில் மூத்திய ஆயுதங்களை தரிந்து உடிரமான தேநுலைடால் மத்தாபலவான்களான ராமலக்ஷ்மணர்களும் அவறுடைய பாத்திர கூப்பட்டார்கள். ராமன் முத்தவர்; குரர்; மதுரா தத்தீவமுள்ளவர்; ஆகங்கால் கொஞ்சம் கூட பயப்படவில்லை. வாஞ்சமான அவறுடைய பக்குவமான புற்றியும் தூதியிழும் இல்லாதவரானதால் அதிக வருத்தமாக்கடார். உகலை பிராரணை கருக்கு ம் ஆகாரமான ரகுநாதனே பெந்துநடைய வாந்தில் அகப்பட்டதைப் பார்த்து அவறுக்கு பிளவும் அதைப்பறுங்காயிற்று. அப்பொழுது மிகுந்த வருத்தத்துடன் ராமனைப் பார்த்து, “அன்னூ! என் இந்த ராக்ஷஸனுடைய கூவில் அகப்பட்டு விட்டேன். என்னை இவ் விட்டதில் விட்டுத் தாங்கள் தப்பித்துக் கொண்டுங்கள். என்னை இவறுடுப் பூதபவியாகக் கொடுத்தத் தாங்கள் தப்பி ஒடுக்கன். சீக்கிரத்தில் சிகதையை கண்டு பிடிப்பிர்க்கிளன்று என்றுகூறுகிறேன். வழி பரம்பரையாக வாதுவெங்கடுக்கும் ராத்யங்கள் அகாத்து தாங்கள் வாதுவாநமாக இருக்கும் அமைத்தில் என்னையும் அடிக்கடி சினாத்துக்கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கிடுகிறேன்.” என்றார். ராமன், “குழந்தையில் பயப்படாதே. சீ வீரனால்வா? உங்கோப் போன்றவர்கள் இவ்விதமான கஷ்டங்கள் ஒவ்வொத்தும் மனம் நன்றா வார்களா?” என்று அவர்கள் உத்திற்க கொண்டிருக்கதார். அப்பொழுது அந்தக் கொடுமை ராக்ஷஸ் ராமலக்ஷ்மணர்களைப்

- 95 பார்த்து, "கீங்கள் யார்? கொழுந்த கனிகளைப்போன்ற தேங்க
கடுதன் ஆயுதபாணிகளாக இந்தக் கோருமான நேசத்தில் எனக்கு
ஆகாரமாகும்படி ஏன்றெ வகு சேர்க்கிடக்களீர் இங்கே உங்களுக்கு
என்ன வேலை மிகுந்த பலியுடன் இங்கே எத்துக்கொண்டிருக்கு
கும் என் வாயில் கிழுந்த பிறகு உங்களுடைய உயிரில் ஆகசைய
விடுங்கள்" என்றார். ராமன் வருத்தத்தால் முகம் வாடியிருக்கும்
லங்கமணிகைப் பார்த்து, "ராஜ்யத்தை இழக்கது, காட்டிற்கு
அனுப்பப்பட்டது, வீதையைப் பறிகொடுத்தது, அவளைக் காலை
மல் தனிப்பது இவ்வளவு துக்கங்களும் போதாதா? அவைகளைக்
காட்டிறும் இது பெரிய துக்கங்கள் இருக்கிறது. உயிருக்கிடை
மோசம் வருடுமென்று என்னுமிருந்து, எம்மைப் போன்றவர்
களை தங்கப்பங்களால் புத்தி மயங்கி இருக்கின்றால்லவா? காலத்
தீள் மகிளம் எல்லையற்றது. அதை வேல்ல ஒருவராலும் முடியாத,
எனவே பிராமணிகளிடத்திலும் அது செய்யக்கூடாத களியம்
ஒன்றுமில்லை. சூர்க்காலம் பலவான்களும் அன்றை வித்தையிலும்
புத்தத்திலும் சீபுனாக்கலும் காலத்தின் வரத்தில் அகப்பட்டு,
ஆற்ற தூயத்தால் கார்க்கப்பட்ட மணல் பாலங்களைப்போல்
அழிக்குங்கள்" என்று வருத்தமடைக்காரர்.

மத்து பிரதாபசாஸ்தியும் மத்து சீர்த்திமாதும் வின்போகாத
பார்க்கிறமல் உடையவருமான ராமன், தன் வார்த்தைகளைக் கேட்டு
லங்கமணிக் காலரியமைன்யதைப் பார்த்து, தனக்கு ஸ்வபாவ
மாண குறையற்றதையும் புத்தியையும் வுந்தியையும் விதிரப்படுத்திக்
கொண்டார்.

இதி ப'ருவாணை த'குடு⁴ எத்தப விக்ரமோ

மத்தாயான த'ாஸாதி⁵: ப்ரதாபாந் |

அவேஷப ஜெனமித்தி முத'க்க'ர பென்குலம்

ஸ்திராம் தத'ா மவாக் மதிமாதமதா கரோத் ॥ (51)

ஈட்ககம் 70.

புந்து வரும்

தெளது தத்ர க்திதோ த'குடுவா ப'ராத்திரே ராமவந்தமுணை |
ஸா⁶தா⁷ பாஸ பரிசிப்பதே கப'த்தோ⁸ வாக்கை மப'ரவீத ॥ (1)

அப்பொழுத ராமவந்தமுணர்கள் தன் காக்குக் காப்பட்டு
பயத்தால் தவிப்பவர்களைப்போல் சிற்பதைக் கண்டு கபந்தன்,
"நன் பலியால் வாடித் தவிப்பதைப் பார்த்து நெப்பவமே உங்களை
எனக்கு ஆகாரமாக அனுப்பியிருக்க, பிற்குப்பிடித்தவர்களைப்போல்
நன் எவ்வளப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறீர்கள்? உங்களைக் கவ
னித்தால் ராஜுபுத்திரர்களைப்போல் தொன்றுகிறதே" என்று கால்க
தான். அதைக்கேட்டு வகுமணைக் கார்த்தமடைத் தூமனைப்

பார்த்து ஸமபேசாசிதமாகவும் வலிதமாகவும், "அன்னோ! இதை ராக்ஷஸன் நம் இருவரையும் விழுங்குவதற்குபோன் கத்தினால் இவ்வழகடைய புஜங்களை வெட்டித் தன்றுவோம். கோர குபத்தையும் மலை கோள்ளி சீர்த்தையும் உடைய இவன் தன் புஜங்களின் பலத்தால் கொழுப்படுத்து. ஸகூ பிராணிகளையும் ஜூபித்து ஹபிம் எத்துக் கொண்டிருக்கிறோன். மூடுவில் கம்மையும் கொல்லப்போக்கிறார். அசுவைமெதமுதலீய யாகங்களில் காட்டு மிருங்களைப்பங்களி கணம் (தர்ப்பத்தைக் கொலைத்தி அவைகளின் தலைமீத ஏற்றுதல்) 10 செய்து விட்டுவிடுவதபோல் இருந்த இடத்தை விட்டு அசுவைமூடு யாமல்தன்மைக்காண்பாற்றி சுத்தியில்லாத இவளைக்கொல்வதுவியாய மல்ல. ஆகையால் இவ்வழகடைய புஜங்களை மாத்திரம் வேட்டுத் தன்றுவோம்" என்றார்.

இப்படி இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு அதை ராக்ஷஸன் கோபம் கொண்டு பயங்கரமாக வாணியத் திற்குது அவர்களை விழுங்க ஆரம்பித்தான். உடனே ராம எங்குமணர்கள் அத்தகை உருவி அவ்வழகடைய புஜங்களை அடிவோடு அறுத்துத் தன்னினுருக்கள். ராமன் வாழுக்கையையும் வாழுமணன் இடது கையையும் அறுத்துவதன், ஆகாசம் பூரி திங்குகள் எடுக்கும்படி அவன் மஹா மேகங்களைப்போல் காஞ்சிதத்துக்கொண்டு பூரியில் விழுக்கான். தனக்கு பிராணுதரமான கைகள் அறுபட்டுச் சுக்கியற்று ரத்த வெள்ளத்தால் நளைந்து பயத்தால் எடுக்கி யிக்கும் தீண்மாக, "கிங்கன் யார்?" என்றார். வங்குமணன் "இவர் இங்குவாகு குவத்தில் பிறக்க ராஜபுத்திரர்; ராமவெள்ள பிரெளித்தி பெற்றவர். கான் அவருக்குத் தமிழி; என் பெயர் வள்ளுமணன். நாங்கள் ஜூ அஞ்செரமில்லைத் துந்தக் காட்டில் தனியாக வளர்த்துக்கொண்டிருக்கும் போழுது. தேவதைகளைப்போல் பாராக்கியமுறையை இந்த சகுநாத ஞாடைய பாரியையை எவ்வினு ஒது ராக்ஷஸன் எடுத்துக் கொள்ளுபோய்விட்டான். அவளைத் தேடிக்கொண்டு இருக்கி வங்குதாம். சீயார்கி கூங்க்கால முறிச்சு பூரியில் என் விழுக்கு புறவுகிறுவா?" என்றார். இந்திரன் முன்பு தனக்குத் தொன்ன வார்த்தைகள் பங்க ஆடைய ஞாபகத்திற்கு வந்தன. அவ்வாக்கு மிகுந்த வங்கோங முன்டாகி. "புருஷாத்தமர்களை தங்களுக்கு கமல்காரம். கோமமாக வந்திர்களா? தமிழ்களைப் பார்த்து கான் தங்களுடேனன். விழுக்கு களைப்போல் என்னோச் சூப்பப்படுக்கின் கொண்டிருந்த இந்தக் கைகள் தன்னால் வெட்டப்பட்டது எனக்குப் பெரிய அழுக கிருவது. இந்த விகாரமான ரூபம் எனக்குக் கிணந்தது காரணத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். கேளுக்கள்" என்றார்.

இருபய யச்ச மே ரூபம் ப்ராப்தம் ஸ்யாதியாத் யதா? |
தந்தே ஶகுஞ்ச நாம்யாத்ரீ தந்தவத: ஶம்மதம் தவ || (20)

ஈச்சங் 71

முபத்தினுடைய பூர்வ ஜன்மம்

- பூர்வ ராம மதுராபா⁴ தோ மதுராபா⁵ பாராக்ரம |
நுபமாளிந் யமாசித்தவம் நமிஞ்சோ சோஷேஷு விஸ்துதம் | (1)
- முன்னெடு காவத்தில் சித்திரனையும் ஊனிவளையும் இந்திரனை
யும் போல் அழகும் பார்க்கிரமயூம் பொகுக்கிய குபம் என்கு இருக்கத்
தத். இது முன்று வோக்கங்களிலும் பிரஸித்தமான விளையும். ஆனால்
அதை மாற்றிப் பயங்கரமான குபத்தை எடுத்து நிவிலையும் தபஸ்
விகளையும் பயற்றுக்கிடக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நன் ஸ்தல சிர
கெள்ளிற் மயாவில் காட்டில் ஆகாரநிதத் தேவுக் கொண்டிருக்கிற
5 மீல் என் திமிரன்று போப் அவரைப் பயற்றுக்கிடி. அன்றைய
வகையிலிருந்த போகுங்களைப் பிடுவில் கொண்டுவரும். அவர் கோபம்
கொண்டு “இ இப்பொழுது திரித்திருக்கும் கோர ஆபடும் எப்பொழு
10 தும் கீல்வெறட்டும். இத்தக் கொடிய குபத்தைப் பார்த்து பிரானி
என் வாயும் உன்னை சித்திக்கட்டும்” என்றார். உடனே நன் பயக்கு
அவரை மிகவும் வணக்கமாகப் பிரார்த்தித்து. “ஷ்வாபி! என் அப்ரா
தந்தை மன்னியிங்கள். என்னிட்டில் கிருவப் பேர்ப்பு இந்தச்
15 சாபத்திற்கு ஒரு முடிவை ஏற்படுத்தவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்
தேன். அதற்கு அவர், “ரகுநாதன் எப்பொழுது உன் புதுக்களை
வெட்டி நூல்லஞ்சாரமிங்களத் காட்டில் உன்னைக்கொடுக்குவதானோ
அப்பொழுது உன்குச் சாபம் தீர்க்கு, பூர்வ குபமும் அவர்கள்
கோகமூழ் கிடைக்கும்” என்று அருள்ளார். வகை நூல்வரியங்களும்
பொகுக்கிய நன் தலையென்பவறுவையை புத்திரன் பிற்கு நன் எடுக்க
20 தவத்தால் பிரத்மாவை எடுத்தோலைப்படுத்தி கீஷ்ட ஆவளையும்
அதிக பலத்தையும் பெற்றிரன். ‘இந்திரன் உன்னை என்ன செய்ய
முடியும்’ என்று எனக்கு அடிக்காத க்ரஹங்கள்டாயிற்று. என் குறத்
திற்குச் சுத்தகுவான தேவராஜை ஜயிக்க நீண்டது அவரை புத்தக்
திந்கைமுற்றென். ஆயிரம் மூலிகைஞ்ச வழ்ராயுதத்தை அவர் என்
25 மேல் பிரபோகிக்க. அது என் தலையை மார்பிறும் கால்களை வயிற்றி
தும் அழுத்திவிட்டது. “என் பிரான்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்”
என்று அவரைக் கொஞ்சிக் கேட்டுள்ள. அவர் என்னிட்டில் இருக்க
கம் காயத்து “பிரஸ்மாவின் வரம் பொப்பாகக் கூடாத. ஆகையால்
30 கீ தப்பினும்” என்று என்னைக் கொல்லாமல் விட்டார். ஷ்வாபி
வழ்ராயுதத்தால் அடிபட்டுக் கூத்தும் கால்களும் ரூடிக்க, ஆகார
மின்றி, கொகுகாலம் எப்படிப் பீழமுத்திருப்பிபென்” என்று பிரார்த்தித்தேன். அப்பொழுது இந்திரன் எனக்கு வயிற்றில் வாஸையும்
க்ரஹமான பற்களையும் ஒரு போதுமை நீளமுள்ள கால்களையும் ஏற்படுத்தி. “ராமவஞ்சமானார்கள் எப்பொழுது உன் புதுக்களை வெட்டித்
35 தன்னுவர்களோ அப்பொழுது ஸ்வர்க்கந்திற்கு வருவாய்” என்றார்.

அது முதல் இந்தக் காட்டிலூள்ள என்ன மிருகங்களையும் என்க கொள்ள இழுத்து கைக்கிக் தின்றுகொண்டிருக்கிறேன். எக்கப் பிரானி அவப்பட்டாதும் விடுவதில்லை. மஹரியினின் வார்த்தையில் என்குள்ள ஈக்பிக்கையால் ராமன் என்னிட்டில் எப்படி யாவது அவப்படுவாரென்ற என்னைத்துடன் இந்த விகாரமான தோக்கதை எப்போதும் த விடுவோலே என்ற காந்தைக் கொண்டிருக்கிறேன். “உன்னைக் கொல்ல வேறு எவ்வாறும் முடியாது” என்று அந்த மஹரியில் சொல்லிவிருக்கிறபடியால், தாய்மேன் ராமனென்பதில் எங்கிதமில்லை. நூனமிகையக் கண்டு பிடிக்க ஒரு உயரையாக் சொல்லுவிரேன். அதற்குத் தகுந்த மித்திரபீர்க் கட்டு கிறேன். ஆனால் என்னை கீங்கள் கொளுத்தினுள்ளோழிய அது என்னும் முடியாது” என்றார்.

ராமன் அவளினப்பார்த்து, “நாறும் என் தமிழிடம் ஜூ எத்தானத்தில் வரித்துக்கொள்கிறதுகிறோம். ஒரு நாள் வெளியில் போவிருக்கும்பொழுது ராவனங்களென்ற ராஜாவன் என் பாரிசுவையை அபநிறித்தார். அவனுடைய பெயர் மாத்திரம் என்கனுக்குத் தேவி யுடை தனிர அவனுடைய சூப்பாவது இருப்பிடமாவது பராக்கிரமமாவது தெரியாது. சொக்கதால் பிடிக்கப்பட்டு அநாதைகளாக இப்படித் திரியும் ஜூக்கங்களுக்குப் பரிமாபங்கரம் செய்வது உன்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தகும். பேரிப்புறுதியை வெட்டி, மானிகளால் இந்தக் காட்டில் முறித்துத் தள்ளப்பட்ட உலர்ச்ச கட்டைகளை அதில் அடிக்கி, உன்னை ஏரிக்கிறோம். பிறகு சீரங்குக் கெரிக்க வரையியல்களையொன்று அபகரித்தான் ஸ்ரீவித்தில் வயத்திற்கு இருங் என்பதைச் சொல்லவேண்டும்” என்றார்.

அப்பொழுத தனு வெகுசா துரியமாக “இந்தக் கேகம் எனிக்கு முன் கேகம் மினா ந்தலுடன் வீதையின் வரணமிறை அறிக்கையைக் கண்டுபிடித்ததுச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அதை கேள்வ அறியக்கூடிய நில்லியதானம் எனக்கின்றை. இந்த நூனமும் காபத்தால் வந்த இந்த கேகம் அழிக்க பிறகே உண்டாகும். இப்பொழுது சாபத்தால் என் நூனம் மறைந்திருக்கிறது. நான் செய்த பாபத்தால் வேகக் தரச் சிகித்திக்கும் இந்த விகார சூபம் எனக்குக் கிடைத்தது. ஸ்ரீயன் அல்லதுமிக்கும் மூன்பு என் கேகத்தைக் குறியில் தள்ளிக் கொளுத்த வேண்டும். அந்த ராகுநாளை அறியக்கூடியவையைப் பிறகு தெரிக்க சொல்லுகிறேன். அந்த வாக்குக்குச் சீரங்கள் என்னைம் செய்ய வேண்டும். அந்த மத்தாபராக்கிரமாலை தங்களுக்குப் பூர்ணமாக உதவி செய்வார்கள். அவனுக்கு மூன்று வேகங்களிலும் தெரியாத விடுபாஸ் கிடையாது. மூன்பு ஒரு எம்யங்கில் சுதை காரணத்தால் அவன் வகை வேகங்களையும் கற்றித் திரிக்கிறுகின்” என்றார்.

ந நமி நல்யாக்கிந்தயமிழ்நூலும் நினைவு வோகோந் ராக்கல் |
நீர்வாற் பரிங்குதோ வோகாந் புராணை காரணத்தரே || (33)

வர்க்கம் 72

கபந்த சபவிமேசனம்

உவருக்கெள து நெள வீரென கப்புதோத தபோபங்கெள |

கிழி ப்ரதர் மாஸாத்ய பாவகம் விளைவிற்கு: || (1)

பிறகு ராமலிங்கமணர்கள் ஒரு பெரிய குழியை வெட்டி, பெரிய கட்டுகளை அடுக்கி, அவைகளில் கூப்க்கதூடைய கரீர்க்கைத் தள் விழுஞ்கக். ஒங்களைச் சொல்லிக்கட்டுகளால் கான்கு புதர்த் தும் தீட்டினால், சொழுப்பாலும் தனசபாலும் மாம்ஸத்தாலும் நிகழ்த் தாந்த தேகம் கொட்டியால் செப்பியப்பட்ட மன்றைப்போல் மேன்ன மேன்ன எரிந்தது. அப்போழுது புகைவில்லாத அங்கீரையைப் போல் அதைச் சிகதயிலிருந்து காந்தன் எழுந்து, நின்றிய வங்கிரா பரங்கிளனாலும் மாலைகளாலும் அவங்களிக்கப்பட்டு, மூம்பைக் களால் இழுக்கப்பட்ட விமானத்திலேறி, நன் உதையைச் சுல்லை நிக்குக்கும் பிரகாசிக்க, ஆராசத்திலிருந்தே, "ராமி என்றையைக் கண்டுபிடிக்கும் உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன். காந்தி விக்கிரஹம் யானம் ஆஸனம் தலையீபாவம்பூம்பாயமென் ரதாதுப்பாயங்கள் ஓய்க்கில் வழங்குகின்றன. அவைகளை கான்கு அறிந்து, தகுந்த எழுயங்களில் உப்போகிப்பதால் அரசர்க்குக்கு துவமும் கோமமும் இடைநில்லன. ஏஷு தலையை அடுத்தவள் தங்களைப்போல் கஷ்டப்படும் ஒருவதூடன் சேர்ந்தே காரியத்தை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்கு மேசிக் கஷ்டமிக்கால் கீழ்கள் இப்போழுது தாழ்ந்த சீலைமையை அடைத்தவர்களென்று என்றில் தெளித்துக்கொள்ளலாம். ஆகையால் தகுந்த மிக்கிரலுடைய உதவியை கீங்கள் எம் பாதிக்கவேண்டும். கான் எங்கவை பொரித்துப் பார்த்தும், உம் களைப்போல் கஷ்டப்பட்டு உங்களுடைய ஒத்தாசையை விரும்பும் மிக்கிரனை கீங்கள் சேர்ந்துக்கொள்ளாவிட்டால் உங்கள் காரியம் அக்கடாதென்று மொன் நிறுத்து. பம்பை என்ற என்கு எமீபத்தி ஜன்ன விசியூகப்பார்வதத்தில் எாக்கிவிஜன்ற ஒரு வானராஜன் இருக்கிறான். இந்திரதுடைய புத்திரருளை வாரி என்ற அவதுணையை அண்ணான் அவளிடத்தில் கோபம் கொண்டு அவளை ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தி விட்டான். இப்போழுது அவன் தன்னிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுள்ள கான்கு வானர விருஷ்ணாங்கி தனியாக வளித்த அங்கோள்ரிடுக்கிறான். அவன் உங்களைப்போல் உத்தம குணங்கள் போகுந்தனவன்; கொற்றி தேழுணாம் விரீயமும் காக்கியும் வாய்க் கவன்; அற்றியம் தவருதவன்; வாதக்களால் பழங்கப்பட்டவன்; மதா கத்திரியால்; மஹாபுத்திமான்; ஸமித்தன்; மேன்மேலும் தொன்றும் யுத்தியை உடையவன். எல்லையற்ற பல பராக்கிரம முனையவன்; உங்களைப்போல் மிகுந்த கஷ்டங்கள் ஆழபவித்த வன். அவதுணையை அண்ணான் அவளிடத்திலிருந்து ராஜ்யத்தைப்

பிடுக்கிக்கொண்டு அடத்துத் துரத்திவிட்டான். எதையைத் தெடுக் கொண்டு வருவதில் உங்களுக்கு எனவ உதவியையும் செய்யக் கூடியவன் இல்லை. இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கூடக் கவுனிப்பா... 40 வேண்டாம். கர்மநிதியின்படி நடக்கவேண்டியகாரியங்கள் நடவடிக்கை திரும்; அவைனை மாற்ற முடியாது. எனக்கை ஜீவிதத்தவர்கள் உண்டா?

இப்பொழுதே இங்கிருந்த போய் அதை எடுக்கிவேண்டும் கண்டு 45 பிடித்து, ஒருவருக்கொருவர் தட்டோவின்றி உதவி செய்யும் போருட்டு அக்ளிமி ஸாக்ஷியாக வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரேஷம் செய்யும்கள். இந்தக் குரங்கு நமக்கு என்ன உதவி செய்யுமென்று அவை அலங்காம் செய்யவேண்டாம். அவன் எனவ வாசரர்களைக் கும் அதிபதி. என்றியுள்ளவன், மதுரவீரன்; நீண்டத் தூபுங்களை எடுக்கக்கூடியவன், உங்களுடைய உதவியை வேண்டியவன், நீண்டும் அவற்றும் ஆகவேண்டியவைகளை முடிக்கக்கூடியவர்கள். 50 அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் உங்கள் காரியத்தை முடித்துக் கொடுப்பான். அவன் வீநாற்றுவீரன் புத்திரன்; அரைபுதும்குப் பிறக் காலன். இப்பொழுது வாளிக்குப் பயந்த பம்பைக் கரூஷில் மறைக் கிழக்கினால். கீங்கள் அவைக் கண்டுபிடித்து அக்ளியையும் ஆயதங் களையும் ஸாக்ஷியாக வைத்துக்கொண்டு என்றும் அறியாத ஸ்ரீ ஹத்தைச் செய்யும்கள். இந்த வோகத்தில் ராஜாவர்கள் வரிக்கும் எனவ இடங்களையும் அவன் அறிவான். எதைப்பறுவதைய பிரசாம் எட்டும் வரையிடுவினா பிரதேசம்களில், மலைகளையும் ஆறுகளையும் குகைகளையும் ஏரிகளையும் வளங்களையும்ஸமூத்திரங்களையும் தலைபால் களையும் தங்களைச் செர்க்க வாசரர்கள் ரூலம் கண்டு, எப்படியாவது எதையிருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடியிக்க. பெரிய மலைகளைப்போன்ற சரியங்களை வாரு வீரர்களை எவ்வள நிக்குகளிலும் அலுப்பு வாய். தங்களைவிட்டுப்பிரிக்க துக்கத்தால் தங்கிக்கும் எதை ராவன துவைய ராஜதானியான எந்தகையிலிருக்காலும் மேறுமலைச் சிகாத் திசைக்குதாலும் பாதாளத்திலிருக்காலும் இன்றும் எவ்விடத்திலிருந்தாலும் அவைக் கெடுக்கிறது துக்காலர்களை நாசம் செய்து. எதையைக் கொண்டுவர்து தங்களிடத்தில் ஒப்புவிப்பான்” என்றார்.

எ மேறு ஸ்ரீங்கார்க்கர க'தா மதிந்தி'தாம்
ப்ரவிஶய பாதாவ தலையி வா ஸ்ரீதாம் |
ப்ரவங்கா'மாதாம் ப்ரவாஸி தவ ப்ரியாக
திலாத்ய ராஷ்டிரம் புத: ப்ரதா'ஸ்யதி || (26)

கோக்கம் 73

கபந்த மேரங்கம்

திருப்பாயித்வா ராமாய வீதாயா : ப்ரதிபாத¹³⁵ |

வாக்ய மாநிவர² மாத³த்திற்கு : கபந்த⁴ : புரப்பாய்த் |

(1)

- இப்படி கபந்தன் வீதாயை அனுப்பும் உபாயத்தை ராமதூர்க்குக் கொள்கின்றது. "இப்பொழுதே மேற்கொண்டு போகிற வழி ஸ்யநூர் பர்வதத் தீர்க்கு உங்களைக் கொண்டுபோய்கிறும் காவல் கூரங்குசெடி பலா சிச்சிலிக்கும் தும்பை அரசுமலைக் கொங்குமா தலம் காக்கோவரம்மஞ்சாடி 5 புங்கை கருத்த அரோகம் கடம்பு அவரி அரோகம் சியப்புச் சந்தனம் வேம்புழுதனைய அடைக் கிருஷ்ணன் பழங்களால் கிரைர்த்திக்குப்பதைப் பாரும். அவைகளிலிருக்கும் பழங்களைப் பற்றதாயது அடித்தாவது தின்றுகொண்டு பிரயாணம் செய்யவேண்டும். அதைத் தாண்டிப் 10 போன்று நீதனமென்ற வீங்கிக் கோக்கதுக் கோட்டத்தைப் போறும், உத்தாகுகு தேசத்திலுள்ள வாங்களைப்போறும் அழுவிய ஒரு காடு கோன்றும். ஈச்சராதமென்ற கோட்டத்தைப்போல் அங்கே எப்போழுதும் எல்லா குதுகளிலும் உண்டாகும் புங்கபன் எனும் பழங்களும் வளரும். மரங்களிலிருந்து கேள் வெள்ளமாக ஓடும். மரங்கள் பழங்களால் வணங்கி விசாலமான கிழைகளுடன் 15 மேகங்களையும் மலைகளையும்போல் விளங்கும். அவைகளிலிருந்து அமிருதத்தைப்போன்ற பழங்களை அடித்தாவது சந்திப்பற்றதாவது வந்தமனான் தங்களுக்குக் கொடுப்பார். அங்கிருந்து காடுகளையும் மலைகளையும் பல இடங்களையும் தாண்டிப் பம்பைக் கரைக்கு வருவிர்கன்.
- 20 கால்களில் குந்தம்படியான சிறிய கற்கள் அங்கே இருக்கின்றன கூர்கள் இடித்திராது; இறங்கும் துறைகள் அதிக ஆழமில்லை; பாசி படர்க்கிராது; போடு மனைவி படித்திருக்கும்; தாமரை கொங்குவளை வெள்ள குவளை முதலைய புங்கங்கள் அழகாக மலர்க்கிறுக்கும்; அங்கங்கள் இருள்ளுச்சங்கள் கீச்சுகள்களை மதுரமாகக் கந்தும்; மலைத்தளால் தங்களுக்குக் கொடுதி கொடுவதற்கு அளவுயற்றாததால் உங்களைக் கண்டு பயப்படாது. கெங்கட்டிகளைப் போன்ற அந்த கொழுத்த பக்களையும். செங்கயல் அயினா முதலைய பலையிட மாங்களையும் வந்தமனான் பாசாவ்களால் அடித்து. கோலையும் இறங்களையும் கீல்கி, கொஞ்சப்பில் வாட்டிப் பக்குவம் செய்து தங்களுக்குக் கொடுப்பார். நாங்கள் அதைப் புதித்தும் தாமரை இலைகளில் கொண்டுவர்து கொடுக்கப்பட்ட நீதமனான ஜூலந்தைக் குடியுங்கள். அது தாமரைகளின் வாசனையுடன் கூடிக் குளிர்க்கு வெள்ளியைப் போறும் ஸ்படிக்கத்தைப்போறும் தெளித்து. சேந்த தீர்க்கு மிகுந்த ஜூரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். அங்குள்ள மலைகளுக்குள்ளிருக்கு பல பேரும் பல்லிகள் விசித்திரமான குபங்கள்
- 30
- 35

உச்ச விருஷ்டப்பக்னப்போல் கந்திக்கொண்டு அந்த ஏரியில் ஜவம் குடிக்கவுக்கும். எராய்க்காலத்தில் அந்த உள்ளவும்பொழுது புஷ்பங்களால் சிறைத்த மரங்களையும் மலர்த்த தாமரை கருவிக்கப்பட்டிருக்கும் பம்பை யின் குளிர்க்க ஜவத்தையும் பார்த்து, தம்களுடைய துக்கத்தை மறப்பிர்கள். அந்த வனம் மிகவும் விண்ணாரமானதாலும் புஷ்பங்கள் அதிகமானதாலும் மதங்களிலிருப்பு சிவ்யாக்கன் சபிப்பார்த்தேன்ற பயத்தாலும் அவைகளை ஒருங்கும் பறிப்பதில்லை; அவை வளைவு தில்லை; உதித்துவமில்லை. அந்த மழுவிலிக்கன் அந்தை தவம் செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும் ஆகாரம் தேட அடிக்கடி. அந்த வனத்தில் உள்ள சபிப்பார்கள், பழங்களையும் மழுங்குகளையும் புஷ்பங்களையும் விறகு களையும் பெரும் செய்களாக, நங்கள் குகுவின் ஆசிரமத்திற்குக் கொண்டுவரும்பொழுது அவர்களுடைய தேகத்திலிருக்கு விழுஷ்ர வியாசவைத் துளிகள் கார்த்துவ் மரங்களின் மேல் அடிக்கப்பட்டு புஷ்ப மாரிகளாக மாறினார். அந்த ரிவிவுடைய தபோமழுவிக்கையால் அவை ஆற்றுவதில்லை.

சபாரி என்ற ஒரு பெண் வள்ளியாலி வெகுதாலமாக அவர்களுக்குப் பணிகளை செய்துவருகிறார். அவள் மிகவும் வயது சென்ற வள். தெங்களுக்கு ஸம்மானமும் ஈலை பிராணிகளாலும் புதீக்கப் பட்டவராகவுமிருக்கும் நங்களைத் தனிசித்த பிறகே தேங்க்கையிட வேண்டுமென்று காத்தும்கொண்டிருக்கிறார். பம்பைக்கு மேற்குக் காரையில் அந்த ரிவிகளின் ஆசிரமம் ஒரு ரமூன்பமான இடத்தில் இருக்கிறது. அந்த வனத்திலும் ரிவியழுக பர்வதத்திலும் பல வாளை காலைகளுடு. ஆனால், மதங்களிலியின் கட்டுளையால் அவை அந்த ஆசிரமத்திற்கு வரைப்பத்தில் வருவதில்லை. அந்தாமென்ற இடத்தையுடைய தோட்டத்தைப்போல் ஆற்றிய அந்த வனத்தில் வெகு வர்த்தோடுத் துள்ள எவ்வாறுக் குக்கண்களையும் மறந்து வருகிறீர்கள்.

ரிவியழுகப்பிவதம் பம்பைக்குக் கீழ்க்காரயினிலிருக்கிறது. முன் காலத்தில் பிராணியா அதற்கு ஒரு யழுவிக்கையை ஏற்றுத்தினார். அதன் உச்சியில் ஒருவன் படுத்துக் கூடினால் கனவில் ஏந்த ஜுசுகளியத் தைக் காள்கிறுவதே அதை விரித்துக்கொண்டிவிடுன் அவுடிருள். துவ்டர்களும் பாபிகளும் அதில் உறுத் துளிவினில்லை. ஏற்றால் தூஞ்சும்பொழுது ராஷ்டிரங்கள் அவர்களைத் தாங்கிக் கொண்டு போய் அடிக்குத்திருக்கார். புஷ்பங்களால் மதைக்க. அந்த மலையிலும் அதைச் சுற்றினாலும் வாளைக் குட்டிகள் அதிகமானதால் அதில் உறுவது ஈத்தியமல்ல. அவை பம்பைக் காரையில் விளையாடும்பொழுது விறீடும் பெரிய சப்தம் வெகுதாலம் கேட்கப்படும். வாளைகள் ஒன்றிருப்பதற்கு ஒன்றையிட்டு ரத்தம் பெருக்க உறுத்த மேகங்களைப்போல் அங்குமிக்கும் ஒடிக் கொண்டிருக்கும். அவை பம்பையின் குளிர்க்க ஜவத்தைக் குடித்து வாட்டோலமாக

அதைபடுத்த காடுகளில் கட்டமிகட்டமரகத் திரிவின்றன. அங்கேச் சாடுகளையும் சிறுநிதைகளையும் சென்னாப்பக்களையும் மான்களையும் இந்தும் விதித்திரமான பல மிரு கங்களையும் கண்டு என்கிறோவிடப்பெற்றன.

- 80 அந்த மனையில் ஒருபெரிய குங்கு உண்டு. அது கற்பாறை யால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கிழக்கில் குளிர்க்கை ஜெல் தால் சிறைக்க ஒரு பெரிய மடு உண்டு. அங்கே பழம் கிழங்கு மூடுகிற பொருள்கள் வேண்டியவைகளில் கிடைக்கும். பல வகைப் பகுதிகளாலும் மிகுங்களாலும் சிறைக்கிறக்கும். கூட்டு வகுக்கான்க்கு வானார் வீரர்களுடன் அப்பேசு வரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அந்த மனையில் உஸ்தியிலும் "இருப்பான்" என்ற மேல் கட்டி வேண்டிய காரியங்களை ராம வந்தமானார்களுக்கு உபயித்து, அவர்களிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக் கொள்ளக் கூத் திருக்கதான். அவர்கள் அவற்றுக்கு ஸமீபத்தில் போய் வேகு பிரிதிப்படன். "இ உத்தம ஓரங்களை அடையக் கூடாய். போய் வா" என்று அதுமுறி கொடுத்தார்கள். அவர், "கிங்கள் உத்திரித்த காரியம் கைகடும். போய் வாகுங்கள்" என்று விமானத்தில் உறிப் போனார்.
- 85 இப்படிக் கார்த்தன் பூர்வ குபத்தை அடைத்து வாலிவளைப் போல் நீங்களிக்கும் நேகங்குடன். "ராமி ஸாக்ஷீவதுடைய ஸ்ரீகார்த்த ஸம்பாதித்துக் கொள்" என்று அவற்றுக்கு பொயத் தூத் சொல்லி ஸ்வர்க்கர்த்திற்குப் போனான்.
- 90 ஈ தத் ஸப்ததி: ப்ரதிபத்திய குபம்
க்குத: ஶ்ரீவா பாஞ்சர துவிய தேவ: |
நிதாரஷயந் ராமமயேஷ்வர க'ஸ்த:;
ஸ்ரீயம் குகுஞ்சிவேதி நத'ஸ்தியவாச | (45)

ஸ்ரீக்கல் 74

ஸபி மேர்க்கம்

- தேவ ஸ'ஸ்தேநி நம் மார்க்கா யம்பாவா த'ஸ்திதம் வரை |
ப்ரதம்த'து திஶம் க'குஞ்சை ப்ரதிதீம் நஞ்சராத்மகோஜ | (1)
குபத்தன் காட்டிய வழியாக ராமங்குமணர்கள் மேற்கு
முகமாகப் பிரயாணம் செய்து, மதுரமான பழங்கள் சிறைக்க
பல மரங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளுட் போனார்கள். அன்று ராத்திரி
யில் அந்த மனையில் தக்கி மறுஙான் பழ்கையில் மேற்குக் கணவை
துள்ள சபீயின் ஜிரமத்திற்குப் போனார்கள். வயது சென்ற
5 சபீ அவர்கள் வருவதைக் கண்டு ஏழுக்கு கைக்கப்பி ராம
உந்தமணர்களை பிரதங்கணம் செய்து கமங்களித்து, அங்கை
http://acharya.org

— ச. 74 ம் - 17 ம.
கோர்து பிரதமானாகர பூரவாக்கீர அம்பும் ||
தாங்கள் இந்த வாய்த்தின் பிரவெஸ்த சித்திர கூத்தின் வட்டத்து முதல் இந்த வினாக்கம்
பூர்வீக நூர் பகாரச்சங்காத திறக்குக்கா அமைந்து வைத்திருக்கிறேன். (பகும் 199 பாக்க.)

பாத்யம் ஆசமனீயம் முதலிழக்களால் விதிப்படிப் புதித்தான். அப்பொழுது ராமன் மஹாதபஸ்தியான சபரியைப் பார்த்து “அம்மா! உன் தவம் வித்திகையில்லாமல் வளர்கிறதா? கோபத்தை ஜூபித்தாயா? ஆகார சிபமற்கை அதூஷ்டமிக்கிறாயா? விரதமினா விதிப்படி நடத்தி வருகிறாயா? சாங்தியும் ஸ்தோஷமும் மனத்தில் கூறாத்திருக்கின்றனவா? கீ செய்த குகூச்சுவை பயன் பெற்றதா?” என்று வேறுமொத்த விசாரித்தார்.

அதைக் கேட்டுச் சபரி எழுத்த கைப்பிழ வணக்கமாக, “எனவே! இன்று கூட்டுள்ள தரிசனம் இடைத்தபடியால் என் தவம் வித்தியடைத்தது. என் செய்து வாத தவமும் குகூச்சுவை யும் இன்றுதான் பயன் பெற்றா. வைதேவர்களுக்கும் எதனுடைய நங்களை நானிட்டு பிறகு நான் பரமபதத்தை அடைவேன் என்பதில் ஸ்தோஷமுள்ளதா? யாதோரு காரணமும் இல்லாமல் பெருகும் தங்க ஒன்றை கிருபாகடரசூ வேண்டுத்தால் நான் இது வரையில் செய்த பாபங்களிலிருந்து விடுபட்டேன். பக்தர்களுக்கு கேளும் என்ன இவையுறுகண்ணும் நாசம் சொல்வதே! என் பிராரப்த கர்மத்தால் இனி கேளும் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டேன். ஆசாரிய கிருபையை முன்னிட்ட தங்களுடைய அதுமிருந்ததால் வித்தியமான வைகுங்கட்டத்தை அடைவேன். ‘ஆகவே உன் ஆசாரியர்களுடன் கீழும் என் போகவில்லை’ என்றால், தாங்கள் சித்திரகடத்தியிருக்கும் பொழுது ஆசாரியர்கள் இங்கிருந்து நில்லிய விமானங்களில் ஏறிப் பரமபதத்திற்குப் போகுவார்கள். மூன்று காலங்களையும் அறிந்த அந்த மஹாத்மாக்கள், போகம் முதலிய ஸாதாங்களால் பாவாணை அடைய எனக்கு அதிகாரமில்லை என்றால் ஆசாரியருடைய கிருபையால் எனக்குப் பகவாதாடைய கிருபை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அறிந்து, என்னைப்பார்த்து, “ராமன் இந்தப் புதையாளிரமத்திற்கு வருவார். அவரையும் எங்களையுமும் நீ மஹாபக்தியிடன் உபசாரிக்க வேண்டும். அவரைத் தரிசித்த மஹாவையால் அழிவற்ற பரமபதத்தை அடைவாய்” என்று அஜுக்ரஹித்தார்கள். தாங்கள் இந்த வனத்தில் பிரவேலித்துக் கித்திர கடத்தில் வந்தது முதல் இங்கே கிடைக்கும் பலனித ஆகார பதாச்த்தங்களைத் தங்களுக்காக ஸம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார்கள். நான் வெகு ஜாக்கிரகத்தொகை இவைகளைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து மதுர மான வஸ்துக்களைன்று கண்டிருக்கிறேன். தாங்கள் இதை அப்கீர்க்கும்படி பிராச்தநிக்கிறேன்” என்று தெரிவித்துக்கொண்டார்.

தூதியில் தாழ்ந்தவளானுலும் ஆசாரியருடைய கிருபையால் பிரயுமக்ஞானியான அந்த சபரி, பாவாதுக்கு மிகவும் அந்தங்கள் மாணவர். ஆகையால் கூடமன், “அம்மா! தனு என்பவன் மஹாத்மாக்களான உன் ஆசாரியர்களின் மஹாவையை விசேஷமாக எனக்கு எடுத்துச் சொல்லிகிறுகிறேன். அதை

10

15

20

25

30

35

40

45

- எனக்குக் காட்ட இவ்டமிருக்தால் பேரில் பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்றார்.
- அதைக் கெட்டு சபரி அதிக ஆனங்கும்படிக்கு சாமலங்கும்யோசர் கூற்கு அந்த வரத்திலுள்ள விவேகங்களைக் காட்டி, "விருக்க வொரும் பகவதினாலும் நிறைந்து மேகக்கட்டங்களைப்போல் வீளங்கும் இந்தப் பெரிய மதங்களைத்தைப் பாருங்கள்; இவ்விடத்தில் மஹாநாளினான் என் குருக்கள் மாநிர பலத்தால் வருவித்த கங்கை முதலிய புதைகளைப் பீச்தநங்களைப் பாருங்கள். யீட்டு ஜூவிற்காக மேற்கு முகமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பூதால்தான் எங்களைப் பாருங்கள். என் ஆசாரியர்கள் வயதாலும் உபவாஸங்களாலும் மேல்கீழ் கூடும் குலவெளு காலும் புதுப்பங்களால் அச்சித்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய தபோமதிமையால் இந்தப் பூதால்தலங்கள் இப்பொழுதும் மஹாங்கநியுடன் வகை நிக்கு களையும் பிரகாசிக்க செய்கின்றன. இரதங்களாலும் உபவாஸங்களாலும் கடக்கச் சுக்கியில்வரும், நீண்டத் தர மாத்திரத்திலேயே. சமூ ஹாக்திரங்களையும் இப்போதை வருவித்து எங்களும் செய்து வந்தார்கள். இந்த மரங்களில் அவர்கள் உலர்வைத்த மரவுரிகள் அவர்களுடைய தொகத்தில் பட்ட மறைவையால் இந்தும் உலர்வில்லை. அவர்கள் மஹாபக்தியுடன் தேவதைகளுக்கு ஸமர்ப்பித்த மாலைகள் இப்பொழுதும் வாடவில்லை. இந்த வரத்திலுள்ள ஆசாரியர்களைத் தங்களுக்குக் காட்டி எனக்குத் தெரிகிவரவரயில் சொன்னேன். இப்பொழுது தங்களுடைய உத்தரவால் இந்தந் தேகத்தை விட விரும்புகிறேன். நான் இங்குவை காலமாக பக்தியுடன் பணிவிடை செய்துவந்த அந்த மஹாத்மாக்களுடைய ஸமீபத்தில் போய் அவர்களுக்குக் கூக்கியியும் செய்ய விரும்புகிறேன்" என்று பிரார்த்திந்தார்கள்.
- 75 இப்படித் தன் ஆசாரியர்களிடத்தில் மிகச் சிறைமையுடன் அவர்களுடைய மறைவையை வர்ணித்த சபரியர் சாமலங்கும்யோசர் கன் மிகவும் ஸ்தோஷமடைத்த, "இன்று இந்த அத்புதங்களைப் பார்க்க வங்குக் கிடைத்தது" என்றார்கள். பிறகு சாமன், "அம்மா கீ எனக்கென்ற வேகுநாளாகச் சேர்த்துவைக்கத் தீர்த்தப் பந்தக்குத்தங்கள் மிகக் கால்தோஷமாட்டுதேன். உனக்குக் குருக்களிடத்திலுள்ள பக்தியையும் கீ அவர்களுக்குச் செய்த பணிவிடையையும் பார்த்து, என்ன வகை உபசாரங்களாலும் புதித்ததுபோல் திருப்புதியைக்குதேன். உனக்கு இங்டமான வோகங்களை அடைவாய்" என்றார்.
- 85 உடனே சபரி அக்கியை மூட்டி அதில் தன் ஜீனங்மான தேகத்தைப் போட்டு, அதிலிருக்கு மஹாப் பிரகாசமுள்ள திவ்விய தேகத்தைச் சிளம்பினார். நிவ்பாபரனங்களாலும் மாலைகளாலும் கீதங்களாலும் வாட்டிருக்காதும் அவர்களிடப்பட்டு

பின்னால் கொடுப்பால் எங்கும் விளங்கி செய்து, தன் ஆசாரியரை எான் மதவரிவிளை அடைகிற அறிவில்லாத புள்ளிவிவோகத்தை (பசுமைத்தை) தாழும் கூக்மேயக்கத்தால் அவுட்கான்.

யந்த தே வைக்ருதாத்மாநூர் விஷாரந்தி மஹர்ஜஸி : |
தாத புள்ளியம் சபீரி ஸ்தா'நம் ஜாவாநாதமானாநூர் : | (35)

காட்கம் 75

ராம வந்தமணைக்கள் பம்பைப் கார்க்கு வற்றுவு

தீவாஸ் து தங்காம் யாதாயாம் சபீர்யாம் விவைத தெஞ்வா |
வந்தமணைத் தாந ப்ராந்தரா சித்தயாமான ராக்கல் : | (1)

தன் மஹிமையால் சபரி வைகுண்டத்தை அடைத் த பிறத
ராம ஒங்கமளிக்கீன். அந்த மஹாத்மாக்களின் விருத்தாங்கத்தை
விளைத்துக்கொண்டு சுற்று ஓரம் அங்கே இருக்கார்கள். பிறகு
ராமன் நன் கைங்கியத்திலேயே உடுப்பி மனத்தையுடைய வகு
மணகைப் பார்த்து, "குழாதாபி இந்த பாங்கியிப்பாரா ஒரிராங்க
தையும் இதிலுள்ள ஆச்சரியங்களையும் பார்க்கும்படி இந்த
நமக்குக் கிடைத்தத். இங்கே வாரிக்கும் மான்களும் புலிகளும் பலை
கடும் ஒன்றிந்தோன்ற வூரிக்கை செய்யாமல் வாக்காமாக வாழ்
கின்றன. இந்த சமூக ஸமுத்திரங்களிலும் ஸ்கானம் செய்து பிறிகுக்
கூங்கு விதிப்படி நீப்போன்ற செய்தோம். கம்மைப் பிடித்திருக்க
அசபங்கள் தொலைக்காடு. கேழமம் பிறக்குதல்கள் கம்பிக்கையால்
என் மனத்தில் மிகவும் சீர்தோகமுண்டாகி இருக்கிறது. நமக்கு
வைப்பத்தில் மங்காருண்டாகும். புதப்படி, பம்பைக்கு போவோம்.
நிலைமூகப்பர்வதம் அதோ தெரிகிறது பார். அங்கே ஸ்ரீய புத்திர
ஞன காலீஸன் வாலியிட்டதில் பயக்கு நான்கு வாஜர சிராஷ்டர்
காந்தீ வளரித்துக் கொண்டிருக்கிறோன். அந்தக் தர்மாத்மாவைப்
பார்க்க ஆவல் கொண்டிருக்கிறோன். வீக்தயபத் தேவுக் கண்டு
பிடித்துக் கொண்டுவரும் விஷாயம் அவளைப் போறுத்திருக்கிறது"
என்றார். ராமன் நாக்களை மறந்து தொரியம்பட்டதைப்
பார்த்து வந்தமணைக் கார்வோவித்து, "ஒக்கிரமாகப் போவோம்.
நானும் அவளைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற பரபரப்புடன் இருக்கிறேன்" என்றார்.

பிறகு அவள்கள் அந்த ஆசிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டு, வழியில்
மதங்களில் என்ற புள்ளிய தீர்த்தத்தில் ஸ்கானம் செய்து,
காட்டி மார்க்காநாப்பி பம்பைக் கார்க்குப் போன்றன். அது
நான்கு புறநால்லிரும் மரங்களாலும் கொட்டகாலாலும் குழப்பட்ட
நாக்குதல் தாய்க்கானாலும் செக்கமூகிர்காலாலும் சிலவிடங்களில்
திவப்பாகவும், ஆம்பல்கால் சியாடிப்பங்களில் வெடுப்பாகவும்
கெப்பங்களால் சிலவிடங்களில் காத்தும். அவைக் காணங்களுள்ள

5

10

15

20

25

- 30 கம்பளம் விரித்ததுபோல் தாரக்தில் காணப்பட்டது. அதைச் சூழ்த்த காடுகளில் மா மஞ்சராடி மாதனை நவம் மக்குதை அஸரி எராபுகள்மீண் மக்கினை குறுக்குத்தி ஆல் ஜோசுசில் அபேராம் சமிக்ஷப்பாலை காலை தினிலே முதலையை அவேச மரங்கள் புதிப்பங்களா ஹும் பழங்களாஹும் சிறைந்த, ஒன்றாயாபரங்கள்களால் அவங்களைக் கப்பட்ட ஸ்ட்ரீகளைப்போல் தோன்றன. மயில்களும் சிட்டிக்குருவை ஹும் கிளிக்கும் மரங்களைத்திற்கும் இன்னும் பல பகுதிகளும் மதுர மாக்கி கவிக்கொள்ளடிக்குத்தன. அந்த வளத்தில் இன்னள் விசித்திரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு பம்கபளன்ற ஏரியின்களைக்கு விட்டார்கள்.
- 35 சிர்மலமான அந்தக் குவிர்க்க தூவத்தையும் அன் கூரயில் போடி மனால் மிகுதுவாகப் படித்திருப்பதையும் பகுதிகள் எல் தோழமாகக கவுவதையும் மஹர்க்கு பரிமனம் வீகம் புஷ்பங்களை ஹும் பழங்களாஹும் மஹங்களாஹும் எங்கும் சிறைத்த பல மரங்களுள்ள காடுகளையும் அவைகளில் வண்டுகள் ஓதோக் குடித்து மதுர கொண்டு மதுரமாகப் பாடுவதையும் அடிக்கடிப் பார்த்துராமதுக்கு வீதையின் ஞாபகம் வந்தது. அப்பொழுது உக்குண்ணோப் பார்க்கது, “குழாதாய்க்கப்பக்கன் சௌங்கப்படி நிலியழக பர்வதம் புஷ்பங்களால் சிறைத்த மரங்களுடன், போன் வெள்ளி முதலை தாதுங்களால் பிரகாசித்துக்கிளாண்டு இதோ செமிக்கிறது பார். சிறி ரதூனின் புக்கிரனுள் வாக்ரீவனேன்ற மஹாத்மா இங்கே வளிக்கிற னென்ற கேள்விப்பட்டேஸமல்லவா? ஆகையால் சீ அவளிடத் திற்குப் போ” என்றார். மறுபடியும், “வந்மணை! ராஞ்சுபத்தையும் இழுத்த தீவானு அந்த தங்கத்தையெல்லாம் வீதையினிடத்தில் வைத்த பிரதியால் மறந்திருக்கேன். இப்பொழுது அவளில்லாமல் எப்படிப் பிழைத்திருப்பேன்!” என்ற பிரகாபித்து, அந்த சர்வீஸ் ஸ்டாஜம் செய்ய இறங்கினார்.
- 50 55 இப்படி ராமல்லாமணார்கள் அவேச வணங்களையும் கடிகளையும் மகிளகளையும் பாலைவளங்களையும் தாங்கி, பல கஷ்டங்களை அதுப வித்து, நாளூறிதமான மரங்களாஹும் மிகுங்களாஹும் பகுதிகளா ஹும் விளங்கும் பம்பை என்னும் ஏந்தையெட்டுக்காலங்கள்.

தோ மஹாதீ வந்தம் வாதாராகங்கரமா;
ஏருமேண குத்தவ பரதிகூல தந்தநம் |
தீதீர்மா பம்பை மாபு தீர்மா காதநம்
அபேச வாநாவிது பகு ஜாலகாம் ||

(30)

ஆர்ய காள்டம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீவாந்த விவுமண பந்த ஏத்துகள் நாறுமத வெமை
ஸ்ரீராமாந்த பார்த்துமென நம :